

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Risk Of Falling

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

NIKKI ASH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

üSA BUGÜN BESTSELLING YAZAR
N I I A S H

İÇİNDEKİLER

Düşme Riski Oynatma Listesi

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Beşinci

Altıncı Onaltı

Yedinci Sekizinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm

YirmiDokuzuncu

Bölüm Bölüm

Bölüm Onuncu

Onbirinci Oniki

Onüçüncü

Onördüncü

Onbeşinci

Onyedinci

Onsekizinci

Ondokuzuncu -

Bölüm Yirmi Bir

Yirmi İkinci Bölüm

Yirmi Üçüncü Yirmi

Yirmi Dördüncü Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Otuz Birinci

Bölüm Otuz Bölüm

Otuz Beşinci Yirmi

Yirmi Yirmi Yirmi

Dokuzuncu Altıncı

Bölüm Bölüm İkinci

Yedi Sekizinci

Otuzuncu

ÜçüncüSonsöz

Yazar Hakkında

Düşme Riski: Bir Aşık Olma Romanı

Telif Hakkı © 2022 Nikki Ash

Kapak Tasarımı: Jersey Kız

Tasarımları Fotoğraf: Sara Eirew

Fotoğrafçılık

Editör: Susan F. Staudinger, SS Stilistik Düzenleme ile

TÜM HAKLARI SAKLIDIR. Bu kitap, Uluslararası ve Federal Telif Hakkı Yasaları ve Anlaşmaları kapsamında korunan materyaller içermektedir. Bu materyalin izinsiz olarak yeniden basılması veya kullanılması yasaktır. Bu kitabın hiçbir bölümü, fotokopi, kayıt veya bir bilgi ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Yazarın/Yayıncının açık yazılı izni.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

DÜŞME RISKİ ÇALMA LİSTESİ

"Bad Habits" Ed Sheeran
"Leave Before You Love Me" Marshmello & Jonas Brothers "I
don't Mind" Usher featuring Juicy J
"Strip that Down" Liam Payne featuring Quavo "You
can Get it All" Bow Wow
"Balerin" Göbeği
"Dangerous" Kardinal Offishall featuring Akon "I'm
in Luv (wit a stripper)" T-Pain
"Come Get Her" Rae Sremmurd
"Hypnotized" Plies featuring Akon
"Bust it, Baby, Pt. 2 Plies featuring Ne-Yo "Thinking
Out Loud" Ed Sheeran
"You are the Reason" Calum Scott
"Obsessed" Mariah Carey
"I Wanna Love You" Akon featuring Snoop Dogg

Bu çalma listesini ve Nikki Ash'in diğer
çalma listelerini dinlemek için [buraya](#)
[tıklayın.](#)

Düşme riskinin sizi uçmaktan alıkoymasına izin vermeyin.
-Bilinmiyor

BİRİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"ELIZA BARDOT, HEMEN GİTMELİYİZ!" KAPI ARALIĞINDAN BAĞIRIYORUM, telefonumu kontrol ediyorum, *yine*. Cevap alamayınca sinirli bir şekilde bağıriyorum, "Vardiyama geç kalacağım. İhtiyacımız var-"

"Ben buradayım." Kız kardeşim huffs. "Hükümet ismimi kullanmana gerek yok. Yiyecek bir şeyler bulmaya çalışıyordum. Açlıktan ölüyorum ve bugün okulda pizza günüydü." Alaycı bir şekilde gülüyor. "Buzdolabında hiçbir şey yok," diye sızlanıyor, üzgün gözleri benimkilerle buluşuyor. Suçluluk duygusu kalbimin etrafını sarıyor ve onu boğuyor çünkü o haklı - buzdolabı boş. Son birkaç aydır, işimi kaybettiğimden beri zor günler geçiriyorum. Çalıştığım yer kapandı ama neyse ki çok daha iyi maaş veren başka bir iş buldum. Sadece işleri toparlamam gerekiyor ve sonra tekrar iyi olacağız.

"Biliyorum," diyorum ona, sesimi yumuşatarak, çünkü bunların hiçbiri onun suçu değil. "Ama geç kalırsak kovulacağım ve o zaman yemek için paramız olmayacak. Kulübe gittiğimizde Ricco'ya mutfakta sana bir şeyler hazırlamasını söyleyeceğim."

Ben performansımı sergilerken o da ödevlerini yapabilsin diye sırt çantasını alıyor ve benim eski arabamla yola çıkıyoruz. Ödemem gereken sigortaya değmez ama Tesoro'nun batı yakasında, Booker Park'ta yaşadığımız ve otobüslerin çalışmadığı doğu yakasında çalıştığım için bu bir zorunluluk.

"Geç kaldın!" Lincoln -patronum ve Wanderlust'ın sahibi- ofisinin önünden geçip koridorda uçarken bağıriyor.

"Özür dilerim," diye bağıriyorum, bir daha olmayacağını söyleme zahmetine girmiyorum. İçinde yaşadığım dünyada, tutamayacağım sözler vermemek daha iyi.

Soyunma odasının kapısını açtığımda, çiçekli parfümden saç spreyine ve saçların yanmasına kadar çeşitli kokularla karşılaşıyorum, çünkü iki düzineden fazla kadın yarı çıplak bir şekilde etrafta koşuşturuyor ve bu gece için hazırlanıyor.

"Sienna, beş dakika sonra sahnedesin," diyor Marina, performansım için kıyafetimi bana uzatırken.

"Bana büyük bir iyilik yapıp Ellie'ye mutfaktan yiyecek bir şeyler sipariş edebilir misin?" Bir yirmilik çıkarıp ona uzatmaya çalışıyorum ama beni elinin tersiyle itiyor.

"Git üstünü değiştir. Ben onu doyururum."

"Teşekkür ederim." Buruşuk yanağından öpüyorum, hayatımızda bizi önemseyen insanlar olduğu için minnettarım. Marina ben daha doğmadan önce eğlence sektöründe çalışıyordu. Sahneye çıkmayalı yıllar oldu ama ev annesi olarak işini çok seviyor ve gün içinde direk dansı dersleri veriyor. Kendisinin hiç çocuğu olmadı ama küçük kız kardeşim de dahil olmak üzere hepimize kendi çocuğuymuşuz gibi davranıyor.

Kıyafetimi değiştirdikten sonra makyajımı iki kez kontrol ediyorum ve sonra Ellie'yi aramaya çıkıyorum.

Her zaman olduğu yerde, önündeki masaya yayılmış kitaplarıyla kanepede oturuyor.

"Sahneye çıkmam lazım. Terbiyeli ol," diyorum ona, eğilip başının üstüne bir öpücük konduruyorum.

Gözlerini dramatik bir şekilde devirdiğini görmek için tam zamanında geri çekiliyorum. "Ben her zaman uslu dururum, *anne*." Bana bakıyor, masum yeşil gözleri benim mavilerimle buluşuyor ve kalbim on dört yaşındaki kız kardeşime karşı sevgi ve korumayla dolup taşıyor, keşke farklı bir dünyada, farklı bir annede, onu sevebilecek bir annede doğsaydı diyorum. O zaman ablası soyunup yabancı erkeklerle özel şovlar ve danslar sunarken o bütün gece bir beyefendiler kulübünde takılmak zorunda kalmazdı.

"Biliyorum," diyorum ona, kız kardeşimin bu hayattan daha iyisini, ona dağıtılan elden daha iyisini hak ettiği gerçeği karşısında boğulmamaya çalışarak. Coğrafya ve koşullar gibi ona karşı *olan* tüm olumsuzluklara rağmen kız kardeşim çok . Hep A alır, boş zamanlarını dans stüdyosunda geçirir ve asla başını belaya sokmaz. Çoğu kişi berbat yetiştirilme tarzını saldırganlaşmak ve ilgi çekmek için bir bahane olarak kullanır, ama bunun yerine Ellie'yi başarılı olmak için daha da kararlı hale getiriyor.

Nine Inch Nails'in "Closer" şarkısı başlıyor ve ben zihinsel olarak yapmam gereken şeye hazırlanarak sahneye çıkıyorum. Ellerim sahneye iner inmez

Direkle birlikte kulüpten çıkıp Ellie'yle hayatımız boyunca dans eğitimi aldığımız Lola'nın Dans Stüdyosu'na gidiyorum.

Siyah deri ve dantel giymiş, topuklu ayakkabılar giymiş olmak yerine, kabarık bir tütü ve pointe ayakkabıları olan güzel pembe bir mayo giydiğimi, saçlarımı sıkı bir topuz yaptığımı hayal ediyorum.

İzin versem beni nasıl becereceklerini hayal eden erkekler için dans etmek yerine, bir dans resitalindeymişim ya da bir bale topluluğunda yer almak için seçmelere katılıyormuşum, hareketlerime ve zarafetime değer veren bir seyirci için performans sergileyormuşum gibi davranıyorum.

Faturalarımı, Ellie'nin dans derslerini ve daha sonra üniversite derslerimi ödeyebilmek için dansı bıraktığımdan beri değil, gerçek bir seyirci karşısında sahne almayalı yıllar oldu. Yine de sahneye her çıktığımda, dansı kaçışım olarak kullanabildiğim günlere geri - hayatın sert gerçekliği hayallerimi paramparça etmeden, beni yere düşürmeden ve geride kalan keskin parçaların üzerinde sürünmeye zorlamadan önce.

Baştan çıkarıcı bir şekilde dans ederken, tamamen çıplak olana kadar her bir kıyafetimi çıkarırken, buradan uzaklaşıyorum. Gözlerini dikmiş erkeklerden, havaya sinmiş seks kokusundan uzaklara, çok uzaklara.

Sonra şarkı bitiyor, ışıklar sönüyor ve ben zamana geri dönüyorum. Wanderlust'ta haftada üç gece para için sahneye çıkıyorum, sırf kız kardeşim ve ben zar zor geçinebilelim diye. Ben sıkışıp kaldığımız boktan dairenin faturalarını öderken, fahişe annemiz kontrolden çıkmış uyuşturucu bağımlılığını ve pezevenk sevgilisinin kumar sorununu desteklemek için sayısız erkekle yatıyor ve bunların hepsini aşk adına yapıyor.

Çabucak kıyafetlerimi topluyorum, sonra bir bornoz giymek için sahne arkasına gidiyorum. Çoğu striptiz kulübünün aksine, Wanderlust erkeklerin dansçılara para atmasına izin vermiyor. Burası müstehcen zenginler için sadece üyelere özel bir kulüp. Üç katı var: En alt kat -yeraltı- Elite adı verilen özel bir seks kulübüdür ve burada erkekler ve kadınlar kulübün cinsel olanaklarından faydalanırken çeşitli cinsel eylemlere katılabilirler. Zemin kat yüksek sınıf bir striptiz kulübü ve bar, ki ben burada çalışıyorum, en üst kat ise şu anda yapım aşamasında olan Impulse adlı bir restoran olacak.

Bize performans başına belirli bir miktar ödeniyor -her dansçı gecede iki kez performans sergiliyor- ve ardından her özel gösteri için ücretlendirilenin bir yüzdesi ödeniyor. Erkekler dansçılara bahşiş verebiliyor -ki *bunu* çok yapıyorlar- ve gecenin sonunda bu para o vardiyada çalışan kadınlar arasında paylaştırılıyor. Özel odalarda ekstralar da sağlayabiliyoruz ve dansçılardan birkaçı ayrıca

Elite'te pistte çalışmayı seçerek bu özel müşteri kitlesine eksiksiz bir hizmet yelpazesi sunuyor. Dans, özel şovlar ve diğer seçenekler arasında, burada çalışan kadınların çoğu gece başına kolayca dört haneli rakamlar kazanıyor.

Akşam yemeğini neredeyse içine çeken kız kardeşimi kontrol ettikten sonra yer kıyafetimi giyiyorum - küçük, siyah deri ganimet şortu ve ortasından fermuarlı ve aşağıya inen, doğal olarak tam boyutlu D göğüslerimi gösteren eşleşen bir askılı üst. Kıyafeti diz boyu siyah deri savaşı botlarıyla eşleştiriyorum ve sonra piste çıkıyorum.

Her Cuma gecesi olduğu gibi, bana tahsis edilen masalarda dolaşırken, ekstralara katılmam için teklifler alıyorum ve bu teklifleri tatlı bir şekilde reddediyorum. Müdavimlerin çoğu bunun olmayacağını zaten biliyor, ancak birkaç yeni gelen soruyor, özel danslar ve şovlar dışında ekstra bir şey yapmadığımı farkında değiller. Bu daha az para demek ama kendime verdiğim değere fiyat biçmeyi reddediyorum.

Bir grup iş adamı içeri girdiğinde ve hostes özel bir performans talep ettiklerini söylediğinde, *tekrar* üstümü değiştiriyorum ve toplantılarını yaptıkları odaya geri dönüyorum. Bu sektörde çalışmaya başlayana kadar, erkeklerin iş toplantılarını bir centilmen kulübünde yapmalarının ne kadar yaygın olduğunu bilmiyordum. Çoğu zaman dans ettiğimi bile fark etmiyorlar. Ben daha çok onlara kendilerini güçlü hissettiren güzel bir fonum - anlamıyorum, ama gerçek şu ki, genel olarak erkekleri gerçekten anlamıyorum ve bildiğim az şey, kadınlara ilgi duymayı dilememe neden oluyor - kadın vücudunun bu şekilde baştan çıkarıcı olmaması utanç verici.

Marina bir keresinde bana buradaki yıllık üyelik ücretinin yedi haneli rakamlardan başladığını söylemişti. O kadar para harcayabileceğimi hayal bile edemiyorum. Ama yine de buraya gelen erkekler milyonlar, bazen milyarlar değerinde, bu yüzden onlar için bu ücret kovadaki bir damladan başka bir şey değil.

Özel gösteri sorunsuz geçiyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan gecenin ikinci performansı için sahneye geri dönüyorum. Farklı kıyafet, şarkı ve rutin, ama hepsi aynı - bir süre sonra hepsi birbirine karışıyor.

Rutinimin yaklaşık dörtte üçünü tamamlamıştım ki bir şey -bir kıvılcım, bir çeşit zap- içimden geçerek omurgama bir ürperti gönderdi. Beni kaçışımdan alıkoyuyor ve şimdiki zamana geri gönderiyor. Bakışlarım bir adamla çarpışıyor ve ilk kez... ne kadar zamandır bilmiyorum - eğer hiç olmadıysa - hareketlerim duraksıyor. Buradan gözlerinin rengini göremiyorum ama bakışlarının sıcaklığı içime işliyor.

Gözlerimi kaçırmak istiyorum -göz temasından kaçınmak için- ama yapamıyorum. Sanki beni yerimde tutuyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş, tüm dikkatimi benden talep ediyor.

Her hareketi ezbere bilerek rutinime devam ediyorum ama onu izlemeden duramıyorum, gözlerinin beni hiç terk etmediğinin tamamen farkındayım. Sanki o ve ben özel bir odadayız ve ben sadece onun için dans ediyorum. Sütyenimi çıkarıp eğildiğimde, külotumu çıkarmadan önce kalabalığı kızdırmak için bacaklarımı açtığımda, dikkatimi çeken adama bakıyorum.

Barın yanında duruyor, tipik bir takım elbise giymiş, kravatsız ve tamamen giyinik olmasına rağmen, geniş omuzlarının açıklığından ve gömleğinin göğsüne doğru uzanışından yapılı olduğunu anlayabiliyorum. Ceket düğmesiz ve açık, pantolonu da kaslı kalçalarını sarıyor. Gözleri koyu renk ve delici. Belirgin bir kavisle hafifçe bükülmüş bir roman burnu var ve köşeli çenesi ertesi gün kirli sakallarla dolmuş.

Beyonce'nin "Rocket" şarkısıyla dans ederken onun kasıklarına süründüğümü hayal ediyorum. Parmaklarım yüzündeki tüyleri okşarken, elleri yanlarımdan aşağı kayıyor ve kırımın kalçalarına iniyor, kırıma daireler çizerek masaj yapıyor-

Işıklar kapandı ve ben kendimden geçtim- *Kahretsin*, az önce bir üyenin hayalini mi kuruyordum? Ne zaman soyunduğumu bile hatırlamadan kıyafetlerimi toplarken kendime geldim ve aceleyle çıkışa yöneldim.

Erkekleri, özellikle de üyeleri düşünmüyorum ve *asla* göz teması kurmuyorum. O sahnedeysen, onlara kucak dansı yaparken, onlar yoklar. Sadece ben ve müzik. Yine de o adam vardı.

Kat kıyafetlerimi giymek için soyunma odasına gittiğimde, saat gece yarısını geçtiği için kanepede uyuyan Ellie'yi kontrol ediyorum ve Violet'e özel oda rezervasyonum olup olmadığını soruyorum.

"Bir," diyor tabletine bakarak. "Oda dört."

İKİNCİ BÖLÜM

MICAH

"KİMDİ O?"

"Kim neydi?" Kardeşim sanki az önce sahnede dans eden en nefis, büyüleyici, lanet olası hipnotize edici kadına tanık olmamış gibi etrafına bakıyor. Sanırım onun yaptığı işi yapınca kadınlara, dansa karşı duyarsızlaşıyorsunuz...

"Az önce sahnede olan kadın," diyorum, bir saniye önce, lanet olası ışıklar sönmeden ve o kaybolmadan önce bulunduğu yöne doğru başımı sallayarak.

"Bir dansçı," diyor, kasıtlı olarak anlaşılmaz bir şekilde.

"Hadi canım," diye homurdanıyorum, onun saçmalıklarını dinleyecek havada değilim. "Onu daha önce burada hiç görmedim."

"Çünkü sen nadiren geliyorsun ve o da yeni. Pussycats kapanana kadar orada çalışıyordu. Buraya iş isteyen bir sürü kadın geldi. Çoğu işe yaramazdı ama gördüğün gibi o öyle değil." Sırıttıyor. Ondan hoşlandığı için değil. Kardeşim yemek yediği yerde sevişmez. Hayır, sırtıyor çünkü benim bildiğimi biliyor - onu sahnede izlerken sertleşen tek erkek ben değildim. O sadece seksi değil, muhteşem... ve gerçek.

Bu sektördeki kadınların çoğu sahte. Sahte memeler, sahte yüz, sahte bronzluk, kişilik. Onları eleştirmiyorum. Hayatta kalmak, bu dünyada ilerlemek için yapmanız gerekeni yaparsınız ve pek çok erkek bu tür şeylerden hoşlanır. Ama ben gerçek olanı tercih ederim. Ve sahnedeki o kadın... Hepsi. Lanet olası. Gerçektir.

Gül kurusu meme uçlarıyla o mükemmel göğüsler. Dudaklarımı onların etrafına sarma düşüncesi ağzımı sulandırıyor. Sertleşmiş uçlarını ağzıma almak.

Sikeyim.

Ve o tatlı kıvrımlar. Dans ediş, kalçalarını ritme göre sallaması, sanki müzikle bütünleşmiş gibiydi. Yere düşüp bacaklarını açtığında, tek düşünebildiğim aynı ritimle sikime binmesiydi. Düzinelerce kadını çıplak gördüm ama hiçbirisi üzerimde böyle bir etki bırakmamıştı.

"Onu özel bir odada istiyorum."

Lincoln kıkırdar ve başını salllar. "O biri değil."

"Ne demek öyle değil? Hepsi öyle." Buradaki kadınlardan hiçbirisiyle birlikte olmadım ama bu neler olup bittiğini bilmediğim anlamına gelmez. Wanderlust ve Elite'i işleten Lincoln olabilir ama Alexander Enterprises'ın bir parçası olan her şeyin sahibi biziz.

"O değil," diyor. "O sadece dans eder, özel şovlar yapar ve ara sıra kucak dansı verir, ama hepsi bu."

"Ciddi olamazsın. Ne kadar para kazanabileceğini biliyor mu?" Onun gibi bir kadın gecede kolayca beş haneli rakamlar kazanabilirdi. O kaymak gibi kalçalarını açıp beni içeri alacaksa altı bile öderim.

"İnan bana, denedim," diyor. "Buraya başladığından beri erkekler ona kafayı takmış durumda, bazıları Elite'te onunla bir oda tutabilmek için iki katını, *üç katını* ödemeyi teklif etti ama o bunu yapmıyor."

Düşüncelerim, sanki odada sadece biz varmışız gibi, gözlerimizin birbirine bağlanma şekline geri dönüyor. Aramızdaki sıcaklığı uzaktan bile hissedebiliyordum. Vücudunu herhangi birine vermeye istekli olmayabilir ama ben herhangi biri değilim.

"Bunu göreceğiz," diyorum ve ayağa kalkıp içkimi alıyorum. Tek seferde yutuyorum ve yere koyuyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Lincoln soruyor.

"İki kişilik özel bir parti için rezervasyon yaptırmaya."

Ancak Violet'in yanına gittiğimde dansçının adını öğrenemediğimi fark ediyorum. Violet bana yardım ettikten sonra -ki adının Sienna olduğunu öğreniyorum- dördüncü odaya dönüp rahatlıyorum. Sienna'nın vardiyasının bitmesine iki saat var ve ben onu tüm zaman için rezerve ettim.

Müzik başlıyor ve size hangi şarkı olduğunu söyleyemem, sadece hareketli olduğunu ve odanın dört duvarında titreştiğini söyleyebilirim. Kadın, birinin ona daha fazlasını vermesini istediğini söylüyor ve benim tek düşünebildiğim, bu dansçıya, tanımaya can attığım bu kadına ne kadar *fazlasını* vermek istediğim.

Bir saniye sonra Sienna sahnede beliriyor, pırıltılı gümüş rengi bir elbise ve ona uygun uzun topuklu ayakkabılar giymiş. Ortaya geldiğinde, malzemeyi çıkarır, dar gümüş şortları ve ısıltılı bir sütyeni açığa çıkarır. Dolgun göğüsleri sütyen kaplarından dışarı taşıyor ve dümdüz karnı sergileniyor. Bakışlarım aşağıya doğru inerken kalçalarının sıkılaştığını fark ediyorum ve direğe doğru ilerlerken baldırlarındaki kasları görebiliyorum. Cildinde herhangi bir piercing ya da dövme fark etmiyorum. Kusursuz ve lanet olsun, eğer bu onda izimi bırakmak istememe neden olmuyorsa.

Elleri direği kavlıyor ve arkasını dönüp yavaşça eğildiğinde, sergilenen tatlı kıçına iyice bakıp eğildiğini ve dolgun kıç yanağından bir ısırık almama izin verdiğini hayal ettiğimde sikim pantolonumun içinde şişiyor.

Direk üzerinde çalışırken tamamen büyülenmiş bir şekilde izliyorum. Striptiz kulübü Lincoln'ün uzmanlık alanı, ama iyi dansın neye benzediğini bilecek kadar çok striptiz kulübünde bulundum ve bu kadın ne yaptığını biliyor. Değersiz görünmeden seksi. Çaresizlik çılgınlıkları atmadan baştan çıkarıcı. Müziğin içinde kayboluyor, hareketlerinde kayboluyor.

Şarkı bir sonrakine geçtiğinde, sütyenini yumuşak bir şekilde çıkarıyor ve direkt sahnenin önüne doğru hareket ediyor. Bir balerin gibi zarıftı ve bana annemin bizi Metropolitan Opera Binası'nda Kuğu Gölü'nü izlemeye zorladığı zamanı hatırlattı. Çok sıkıcıydı ve eminim Lincoln'le ben yarı yolda bayılmıştık. Ama onu izlemek bana o dansçıların vücutlarını tutku ve ritimle nasıl hareket ettirdiklerini hatırlatıyor. Bir striptiz direğinin önünde cinsel imalarla dolu bir şarkı eşliğinde dans ediyor olması ya da üstsüz olması önemli değil. Her hareketi zarafet ve incelikle işlenmiş.

Sonunda bana *baktığı* anı biliyorum çünkü gözleri benimkilerle kilitleniyor ve tanımaktan dolayı biraz genişliyor. Bakışlarında az önceki kıvılcımın aynısı alevleniyor ve daha önce hissettiğim kimyanın tek taraflı olmadığı anlaşılıyor. Ama kıvılcım geldiği gibi hemen sönüyor, ifadesi mesafeli ve soğuk bir hal alıyor.

Kucak dansı için ödeme yaptığımdan, sahneyi piste bağlayan merdivenlerden aşağı süzüldü ve önümde durdu. Bazı kadınlar daha fazla para kazandıkları için kucak dansı için tamamen soyunmaya razı oluyorlar ama Violet bana Sienna'nın sadece üstsüz dans ettiğini ve dokunmaya izin vermediğini söyledi. Bu yüzden arkama yaslanıyorum, dizimin üzerine tünemiş bacağıma yere bırakıyorum ve

Ellerimi sandalyenin kollarına koyarak hazır olduğumu ve skoru bildiğimi belli ediyorum.

Bunu bir işaret olarak alıyor ve sırtı bana dönük olacak şekilde dönerek kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde döndürüyor, kıcını bir o yana bir bu yana sallıyor. Kalçalarını kavrayıp onu kendime doğru çekmemek için kendimi zor tutuyorum ama ona bu şekilde saygısızlık edemem. Buradaki kadınlar kendilerini güvende hissetmeyi hak ediyor. Ama bu, dans ederken onun her santimini ezberlemeye çalışmama engel değil.

Arkasını döndüğünde, gözlerim onunkilere gidiyor, o sıcaklığı arıyor, bizi alev alev yakmaya kararlı. Ama o bana bakmıyor, içime bakıyor, yine kendi dünyasında kaybolmuş. Benim için dans ediyor olabilir ama aslında kendisi için dans ediyor.

Birkaç saniye önümde dans ettikten sonra sandalyemin etrafında dönerek arkamda durdu. Eğiliyor ve ellerini omuzlarımdan aşağı, göğsüm ve gövdem boyunca kaydırıyor, yaklaşırken beni baştan çıkarıcı bir şekilde okşuyor, çıplak göğüsleri sırtıma sürtünüyor. Elleri kasıklarımın iki yanına sürtünüyor ve ellerini birkaç santim ortaya doğru hareket ettirse, ondan ne kadar tahrik olduğumu hissedecek.

Saçları yüzümün yan tarafını gıdıkladığında başımı çevirip kokusunu içime çekiyorum. Ne olduğunu bilmiyorum... çiçeksi bir şey olduğunu tahmin ediyorum, ama ona mükemmel uyuyor. Tatlı ama narin. Sonra geri çekiliyor, kokusunu ve ellerini de yanında götürüyor. Parmaklarım onu tutup kendime doğru çekmek için kaşınıyor ama kıpırdamadan oturup gösteriyi onun yönetmesine izin veriyorum.

Bana doğru salınıyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve sırt üstü dönerek bacaklarını yukarı ve dışarı doğru açıyor. Giydiği şort o kadar küçük ki, amını bir anlığına görebiliyorum. İştahımı doyurmaya yetmiyor -dilimde onun özünü tadana kadar asla yetmeyecek. Ama sikimin pantolonumun içinde kalınlaşmasına, neredeyse taşa dönüşmesine yetiyor.

Bacaklarını biraz daha ayırıyor, sonra tekrar birleştirip önümde oturuyor. Ve sonra sürünüyor... *lanet* olası sürünerek bana doğru geliyor, göğüsleri en güzel, ağız sulandıran yağmur damlaları gibi sarkıyor.

Kucağıma tırmanacağını sanıyorum ama onun yerine başını eğip öne doğru yuvarlanıyor, bacakları belime dolanmadan önce ikiye ayrılıyor. Akıcı bir kolaylıkla, dizlerimi kullanarak kendini aniden üzerime bindiği yere doğru çekiyor. Bu o kadar hızlı ve sorunsuz gerçekleşiyor ki, vücudunun benimkinin etrafını sarmasına zihinsel olarak hazırlanacak vaktim yok. Bir eliyle geriye uzanıyor ve diğer eliyle kendini sabitlemek için göğsüme konuyor.

Ve sonra hareket etmeye başladı. Kalçalarını yuvarlıyor, sıcak amını bana sürüyor. Yüzüne iyice baktım. Diğer yüzleri gibi yumuşak ve kadınsı. Gözleri bulutsuz bir günün rengi gibi parlak mavi. Karanlık bir dünyanın ortasındaki ışık. Makyajı doğal ve dudakları sürdüğü ışıltılı parlatıcıdan dolayı parlak.

Diğer elini öne doğru getirdiğinde, tırnaklarının ne kadar küçük ve narin olduğunu fark ediyorum. Tırnakları gerçek ve açık pembeye boyanmış. Onunla ilgili her şey masumiyet çığlıkları atıyor, sanki bir striptiz kulübü yerine Opera Binası'nda dans etmeliymiş gibi.

Gözleri bir an için benimkilerle buluşuyor, sonra benden uzaklaşıyor ve dönerek o dolgun kalçasını bir kez daha görmemi sağlıyor. Düşünmeden, uzaklaşmasını istemediğim için kalçasını tutmak için uzandım ve karşılığında, bana dokunmamam gerektiğini sessizce hatırlatarak başını salladı.

Hayal kırıklığı içinde iç çekiyorum ama elimi çekiyorum ve ödül olarak tekrar kucağıma tırmanıyor, vücudunu müziğin ritmine göre hareket ettiriyor. Hafifçe yükselip hareketlerinin temposunu artırdığında, tatlı göğüsleri görüş alanıma giriyor. Pembe meme uçları sertleşmiş ve ağzım sulanarak onları emmem için bana yalvarıyor. Onu tatmaktan, ona dokunmaktan, onu hissetmekten ve onun içinde kaybolmaktan başka bir şey istemiyorum.

"Ne gerekiyor?" Dudaklarımız birbirinden sadece birkaç santim uzaklaşana kadar hafifçe eğilerek soruyorum.

İlk başta cevap vermiyor, bu yüzden beni duymadığını varsayıyorum. Tam kendimi tekrarlayacakken gözleri benimkilerle birleşiyor ve sonunda soru sorarcasına cevap veriyor: "Ne gerekiyor?"

Keskin bir nefes alıyorum, aramızdaki kimya o kadar sıcak, o kadar yoğun nefes almak neredeyse zor. Daha da yaklaşıyorum, o kadar yaklaşıyorum ki sıcak nefesini dudaklarımda hissedebiliyorum. "Bana *daha fazlasını* vermen için."

Hâlâ kalçalarıma oturmuş, hareketlerini yavaşlatıyor, müzik arka planda çalmaya devam ediyor. Dili dolgun dudaklarının kenarında yavaşça kayıyor ve ben de onları yalamak için yanıp tutuşarak parlayışlarına odaklanıyorum.

"Hiçbir şey yok," diyerek beni düşüncelerimden koparıyor.

"Ne?"

"Sana *daha fazlasını* vermem için bana sunabileceğin *hiçbir şey* yok" diyor ve kucağımdan iniyor. Bana sırtını dönüyor ve sahneye doğru yürüyor, yürürken sutyenini çıkarıp takıyor. "Gecenin tadını çıkar," diye sesleniyor omzunun üstünden, gözümün önünden kaybolmadan hemen önce.

ve müzik aniden durdu. Koltuğumda otururken, aletim hala sertleşmişken, yardım edemem ama bu kadının kim olduğunu ve onu benim yapmak için ne gerektiğini merak ediyorum.

Bu hayatta öğrendiğim bir şey varsa o da herkesin bir bedeli olduğudur. Sadece bunun ne olduğunu bulmalı ve ödemeye istekli olmalısınız. Ve ben zengin bir adam olduğum için, onun fiyatı neyse ödeyebilecek durumdayım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SIENNA

ÖZEL ODADAN ÇIKIP GÜVENLİ BİR YERE DÖNENE KADAR

soyunma odasında tekrar nefes alabiliyorum. Kanımın akmasını ve kadınlık organlarımın karıncalanmasını sağlayan şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama bu olamaz. Bir planım, kız kardeşimi ve beni bu cehennem hayatından kurtarmak için belirlediğim hedeflerim var ve bunu gerçekleştirmeme sadece bir yıl kaldı. Saçma sapan seksi bir adamın beni raydan çıkarmasına izin vermeyeceğim. Dikkatimin dağılmasına izin veremem. Onu *düşünmeyi* bile göze alamam. Kim olduğunu bilmiyorum ama umarım artık satın alınamayacağımı biliyordur ve zevki başka yerde arayacaktır çünkü benden alamayacak, bu kesin... Annemin erkekleri kendinden önce düşündüğüne ilk elden tanık oldum ve onun izinden gitmeyi reddediyorum.

Vardiyamın bitmesine bir saatten biraz fazla kaldığı için kıyafetimi değiştiriyorum ve kulüp kapanana kadar piste yardım ediyorum. İki kucak dansı yapıyorum, bunun için minnettarım, çünkü *daha fazlasını* isteyen o pisliğin isteğine boyun eğmediğim için kızacağından ve muhtemelen bahşişimden çıkaracağından eminim.

Mekan boşaldığında, mahallemizde kimsenin dikkatini çekme riskini almak istemediğim için sokak kıyafetlerimi (kapüşonlu sweatshirt ve sweatshirt) giyiyor ve makyajımı temizliyorum.

Gitmeye hazır olduğumda diğer kadınlara iyi geceler diliyor ve Ellie'yi uyandırıyorum. Yarı uykulu ve yatağı hakkında mırıldanarak koridorda sendeleyerek yürürken Lincoln ofisinden çıkıyor ve bana bir zarf uzatıyor.

"Teşekkürler," diyorum gülerek. "Bayan uykucu kafayı kapıdan çıkarmakla o kadar meşguldüm ki bahşişlerimi toplamayı unuttum." Bahşişlerimizi sayan ve veren görevli müdürdür ve genellikle hafta sonu müdürü olduğu için bu kişi Damon'dur. Ama yakın zamanda evlendiğinden beri

ve balayında olduğu için Lincoln her zamankinden daha fazla buradaydı - en azından bir aydan biraz daha uzun bir süre önce ilk başladığımda onu ne kadar az gördüğüme kıyasla.

"Selam Lincoln," diyor Ellie tatlı bir sesle, birkaç saniye önceki huysuz tavrının tam tersine. "Restoran nasıl gidiyor?" Ona olan bariz aşkı karşısında gözlerimi deviriyorum. Bir keresinde ona bunun olmayacağını, onun kendisinden on yaş büyük olduğunu ve enerjisini kendi yaşındaki çocuklara odaklaması gerektiğini söyledim, ama o sadece alay etti ve o çocukların olgunlaşmamış olduğunu ve onlarla asla çıkmayacağını söyledi.

"Hey Ellie," diyor Lincoln gülümseyerek, şakacı bir şekilde saçlarını karıştırarak. "Güzel gidiyor. Menü üzerinde çalışıyorum. Okul nasıl gidiyor? Kompozisyonu yazdın mı?"

Lincoln bizi arabama kadar götürürken onun yazma ödevini tartışıyorlar. Ellie dansı ve baleyi çok seviyor ve iyi notlar almak için çok çalışıyor çünkü hayali ülkedeki en iyi sanat okullarından birine girmek ama akademik olarak zorlanıyor. Ben matematiği seven biri olduğum için İngilizce benim güçlü yanımdır *değil*. Geçen hafta, yazması gereken bir kompozisyonda zorlanıyordu ve ona yardım etmek için saatlerini harcadı, bu da onun yeni keşfettiği aşkına yol açtı.

Ellie yolcu koltuğuna oturur oturmaz Lincoln, "Bağımsız biri olduğunu biliyorum," diyor. "Ve burası iyi bir bölge. Ama lütfen ben burada yokken güvenlik görevlilerinden biri sizi dışarı çıkarsın. Eğer ikinizden birine bir şey olursa, size dokunan kişiyi öldürmek zorunda kalırım ve hapishanede de iyi *olmaz*. Orası için fazla güzelim." Sırıttırıyor, sözlerini bir şakayla bitiriyor ama bu, gizli bir gündemi olmadan ilgilenen birine alışık olmadığım için kalbimin bu duygu karşısında ısınmasını engellemiyor.

". Ve... ben çalışırken Ellie'nin takılmasına izin verdiğin için tekrar teşekkürler."

"Sienna," diyor Lincoln gülerek. "Beni her gördüğünde teşekkür ediyorsun. Büyütülecek bir şey değil. O harika bir çocuk ve sen de çok iyi bir çalışansın."

"Yine de... teşekkür ederim," diyorum, kapıyı açıp içeri girdiğinde kendimi tutamayarak. "Yarın gece görüşürüz."

Eve vardık ve Ellie doğruca yatağa gitti. Duş alıyorum ve sonra faturaları ödemek için ne kadar paraya daha ihtiyacım olduğunu hesaplamak üzere bahşişlerimi sıralıyorum.

Ancak parayı saydığımında kalbim neredeyse duracaktı. Bu doğru olamaz. Bahşişlerden bu kadar kazanmış olmamın imkanı yok. Bu geceyi düşündüm. O iş toplantısı için özel bir performans ve birkaç kucak dansı yaptım.

Ve ikinci performansımdan sonra... Hayır. Asla. Ona hayır dedikten sonra o kadar bahşış vermesinin imkanı yok.

Telefonumu alıp Lincoln'e bir mesaj gönderiyorum ve bahşışlerimi berbat ettiğini düşündüğümü söylüyorum. Acil durumlar için tüm kızlarda numarası var. Geç olduğu için mesajı görmeyeceğini ve yarına kadar cevap vermeyeceğini varsayıyorum ama neredeyse anında ondan bir mesaj geliyor:

LINCOLN

Çok az mı çok fazla mı?

Ben de cevap yazıyorum:

SIENNA

Çok fazla... çok fazla.

Şikayet ettiğimden değil ama binlerce dolardan bahsediyoruz. Ve eğer geri dönüp her şeyi berbat ettiğini ve geri ödemem gerektiğini söylerse, zaten harcanmış olan parayı iade etmek zorunda kalırsam mahvolurum.

LINCOLN

Doğru miktar. Görünüşe göre, bu gece biri üzerinde büyük bir etki bırakmışsın. Biraz uyu.

SIENNA

Teşekkürler. Sana da.

Telefonumu yere bırakıp paraya bakıyorum. Reddetmek, o adama beni satın alamayacağını söylemek istiyorum. Satılık olmadığımı. Ama aynı zamanda, onu reddetsem beni satın alır mıydı? Birçok erkek için yaptığım gibi onun için de dans ettim. Onu emmedim ya da sıkmedim. Para karşılığında ona vücudumu vermedim. Ona zamanımı verdim, her zaman yaptığım gibi.

Ve bu para uzun bir yol kat edecek. Ellie'nin gelecek ayki dans derslerinin parasını tam olarak ödemek ve kirayı gecikme cezası olmadan ödemek anlamına gelecek. Elektrik ve su faturasını bile ödeyebilirim ve gelecek ay için biraz param kalır. Şimdiden üzerimdeki baskının kalktığını hissediyorum. Başım nihayet suyun üstünde ve ciğerlerim sıvıyla dolmadan oksijen emebiliyorum. Aylardır ilk defa boğulmuyormuşum gibi hissediyorum. Şimdi tek yapmam gereken su üstünde kalmak.

Muhtemelen ona bir şey kanıtlamak için parayı iade etmeliyim ama kim olduğunu ya da onu bir daha görüp göremeyeceğimi bile bilmiyorum. Ayrıca, benim de

Gurur. Ayrıca bakmam gereken bir kız kardeşim var ve eğer ona *daha fazlasını* vermem için beni ikna edeceğini düşünerek bu kadar para vermek istiyorsa, kaba bir uyanışa hazır olsun. Çünkü ben satılık değilim.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SIENNA

"ZAMANI, UYKUCU!" PERDELERİ AÇIYORUM VE ELLIE

Yorganını başına çekerek inliyor. Saat erken, sabahın yedisi, ama o gizemli adam ve saçma bahşışı sayesinde şu an yeşillikler içindeyiz, bu da demek oluyor ki...

"Ellie, hadi ama. Çiftçi pazarına gidip en sevdiğin yemeği yaparız diye düşünüyordum: Köfteli minestrone. Daha sonra da Lola'ya gidip istediğin yeni leo'yu alırsız."

Bu onun dikkatini çeker. "Sen ciddi misin?" Nefesi kesildi. "Köfte çorbası ve yeni bir aslan mı?" Kaşları çatıldı. "Bir sorun mu var?" Uçarak oturma pozisyonuna geçiyor. "Ölüyor musun?" Gözleri yuvalarından fırladı. "Ölüyor muyum?"

"Ne?" Bir kahkaha attım. "Hayır, kimse ölmüyor, deli." "O zaman neden sahip olmadığımız parayı harcıyoruz?"

Sorusu karşısında göğsüm sıkışıyor. On dört yaşındaki bir çocuğun para konusunda endişelenmesine gerek yok. Doğal olarak bencil olmalı ve kendi ergen dünyasında kaybolmalı. Ama bize dağıtılan boktan el sayesinde, diğer çocuklardan çok daha çabuk büyümek zorunda kaldık.

"Çünkü bugünlük iyiyiz," diyorum ona dürüstçe. "Şimdi kışını kaldır ve hazırlan ki yola çıkabilelim." Yüzüne gerçek bir gülümseme yayıldığında ve yataktan fırladığında cevabımı kabul ettiğini anlıyorum.

Güzel bir sabah ve çiftçi pazarında tonlarca meyve ve sebze buluyoruz. Ellie güzel bir yazlık elbiseye aşık oluyor ve ben de biraz savurganlık yaparak elbiseyi ona alıyorum. O kadar şaşırdı ve mutlu oldu ki, kollarını bana doladı ve beni sevdiğini ve gelmiş geçmiş en iyi kardeş olduğumu söyledi.

Lola'da leoyu denedi ve tam oldu, ben de onu satın aldım ve gelecek ayki derslerinin parasını ödedim.

"Pazartesi günü görüşürüz kızlar," diyor Grace, Ellie'ye çantasını uzatırken. Grace, Lola'nın kızı ve dans stüdyosunun sahibi, annesi iki yıl önce vefat ettikten sonra stüdyo ona miras kalmış.

Ellie haftada üç gün dans dersi alıyor ve ben de Ellie'nin derslerinde indirim karşılığında haftada iki akşam başlangıç sınıfında ders veriyorum. Gün içinde okulum olduğu için derslerimi Ellie'nin okul ve dans programına göre planlıyorum, bu da onunla evde olmamı sağlıyor.

Eve döndüğümüzde, önümüzdeki birkaç saati onun en sevdiği çorbayı yaparak geçiriyoruz. Her zaman artan yemeklere yetecek kadar yapmamız konusunda ısrar eder ve bugün de Lincoln'e denemesine yardım ettiği için teşekkür etmek amacıyla ona da biraz çorba götürüp götürmeyeceğimizi sordu.

Tam yemeğe oturmuştuk ki ön kapının kilidi açıldı ve annemiz tökezleyerek apartmana girdi.

"Bu koku da ne böyle?" diye tıslıyor. "Evi kokutuyor."

Ellie gözle görülür bir şekilde irkilir. "Çorba anne," diyor. "Aç mısın?"

"O iğrenç şey için değil," diye tükürüyor annem, kolu sallanıp lambaya çarpınca lambayı deviriyor. Lamba fayans zemine çarparak seramik parçalarının etrafa saçılmasına neden oluyor.

"Tek kelimeyle harika," diye mırıldanıyor, belli ki kafası güzel... ya da sarhoş... ya da muhtemelen ikisi birden. Artık eve nadiren geliyor, erkek arkadaşı olan pezevenğin evinde kalmayı tercih ediyor, ama bizi varlığıyla onurlandırdığında, genellikle sarhoş oluyor.

"Yatağa gitmem lazım. Çok yorulдум," diyor. "Uzun bir gece oldu. Phil yine götlük yapıyor." Belli ki gerçek bir zaman algısı yok ve Phil'in bir pislik olmadığı düşüncesi gözlerini devirmeme neden oluyor. Yemeğe geri dönüyorum, ama sonra o ekleyince duruyorum, "Ev sahibi kirayı yükseltti. Kalmak istiyorsan ayda fazladan beş yüz dolar bulman gerekecek."

"Ne?" Nefesim kesildi. "O kadar yükseltemez."

"İki yüz arttırdı. Diğer üç yüz de burada kalmana izin verdiğim için." Sırıttır.

"Bu bok çukuru için sana ayda beş yüz dolar daha vermeyeceğim," diye bağıriyorum, oynadığı oyunlara kızıyorum. Phil'le ne zaman kavga etseler, annem eve gelip saçmalamaya başlıyor.

"Başka seçeneğin var mı?" diye soruyor, muhtemelen kendi başına ayakta duramayacak kadar berbat durumda olduğu için duvara yaslanarak. "Ben de öyle düşünmüştüm."

O arkasını dönüp kaybolurken Ellie sessizce oturuyor ve kaşlarını çatarak çorbasını içiyor. Ellie'ye "Sorun değil... Yakında bir gün buradan gideceğiz" dediğimde onu duyamayacağımı düşünmek gibi bir hata yapıyorum.

"Gerçekten mi?" Annem kıs kıs gülüyor. "Peki sen nereye gittiğini sanıyorsun?" Hışımınla odaya geri dönüyor ve elimdeki çorba kâsesini yere düşürüyor. "O süslü striptiz kulübünde o süslü işi aldığından beri benden çok daha iyi olduğunu mu sanıyorsun? Eğer burayı sevmiyorsan, siktir git!" Yüzüme bakıyor, kokuşmuş nefesi beni kendiminkini tutmaya zorluyor. "Daha da iyisi... Seni kovmama ne dersin?"

Ve işte yine başlıyoruz... Babam gittiğinde, ona çok benzediğim için bana bakmadığını söylerdi. Onun mavi gözlerine, kahverengi saçlarına ve soluk tenine sahibim. Ona babamı ve kaybettiği her şeyi çok fazla hatırlatıyordum. Ama depresyona girdikçe kaçmak için alkol ve uyuşturucu kullanmaya başladı ve bu da beni suçlamasına neden oldu. Kendime yeterince iyi davranmıyordum. Çok fazla ilgi istiyordum. Ben bir hataydım ve o baba olmaya hazır değildi. Onu terk etmedi, beni terk etti. Bir şekilde kendini, hayatının parçalanmasının sebebinin ben olduğuma ikna etti ve bu yüzden beni hor görüyor.

"Anne, hayır! Lütfen," diye ağlıyor Ellie.

"*Evet.*" Annem kıkırdıyor. "Sokaklarda yaşarken ne kadar süslü olduğunu göreceğiz."

Gerçek şu ki, burada faturalar ve kira için ödediğim miktarla, Ellie ve kendim için küçük bir yer bulabilirim ve iyi oluruz. Özellikle de annemiz hiçbir konuda yardım etmediği için. Üniversitenin bitmesine bir yıl kala, şu an olduğu gibi zor olurdu ama güvende ve ondan uzakta olurduk.

Ama bunu yapamam çünkü-

"Aklına bir gelmeden önce," dedi annem. "Eliza seninle hiçbir yere gitmiyor."

-Kalmamın tek nedeni kız kardeşimin reşit olmaması, yani annemiz onun yasal vasisi. Tam zamanlı bir üniversite öğrencisi olduğum ve okul masraflarımı ve faturalarımı karşılamak için striptizci olarak çalıştığım için hiçbir yargıç bana vasilik vermez.

Eğer *onun* yetersiz *olduğunu* kanıtlamaya çalışırsam, devletin Ellie'yi benden alma riskiyle karşı karşıya kalırım ve bu riski göze alamam. Bunun yerine burada kalıp annemin saçmalıklarına katlanıyorum, böylece kız kardeşime bakabiliyorum.

Ancak gelecek yıl mezun olduğumda her şey değişecek. Kendime sosyal olarak kabul edilebilir bir iş bulacağım ve bizi iyi bir eve taşıyacağım.

Daire. Ben mezun olduğumda Ellie on altı yaşında olacağından, mahkemeye vesayet için dilekçe verebilirim ve nerede yaşamak istediğine karar vermesine izin verirler. O zaman boktan annemiz burada tek başına çürüyebilir.

Neyse ki annem tökezleyerek odasına geri döner ve kapıyı arkasından çarparak tehditlerine son verir. Bunu sık sık yapıyor ve yarın uyandığında bu konuşmayı hatırlamayacak bile. Ama bu Ellie'nin yüz hatlarına kazınmış acı dolu bir ifadeyle bana bakmasını engellemiyor.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye onu temin ettim. İş o noktaya gelirse, onu da yanımda götürürüm. Bu kaçmak anlamına gelse bile. Onu bu cehennem çukurunda *asla* bırakmazdım.

Saate bakıyorum ve geç olduğunu görüyorum. "Bir an önce gitmeliyiz."

LINCOLN, "KIZ KARDEŞİNİ ÖDÜNÇ ALMAM GEREKECEK" DEDI.

Wanderlust'ın arka kapısına doğru yürüyün.

"Ne için?" Şüpheyle soruyorum, aynı anda Ellie "Elbette!" diyor.

Lincoln kıkırdıyor. "İşe almak istediğim şef üst katta tadına bakmam için bir dizi yemek hazırlıyor. İkinci bir fikir almak isterim."

"Açlıktan ölüyorum," diye yalan söylüyor Ellie ve ben içimden homurdanıyorum ama onu utandırmak istemediğim için bir şey söylemiyorum.

"Tamam, ama ona çok çabuk ihtiyacım var. Birkaç dakika içinde sizinle buluşabilir mi?" "Elbette," der Lincoln. "Birkaç dakika sonra görüşürüz," der Ellie'ye.

"Oh, bekle!" Ellie elindeki kabı hatırlayarak, "Bu senin için," dedi. "Bu senin için. Kompozisyonumda bana yardım ettiğin için bir teşekkür. Ev yapımı çorba."

Ondan alıyor ve kapağı kaldırıp bir nefes çekiyor. "Güzel kokuyor. Bunu kendin mi yaptın?"

"Evet," diyor ona gururlu bir ses tonuyla. "Tek yapman gereken ısıtmak. Çok lezzetli."

"Teşekkürler," diyor. "Yukarı çıkmaya hazır olduğunuzda benimle ofisimde buluşun."

Soyunma odasına girdiğimizde Ellie'yi kenara çekip söyleyeceklerimi kimsenin duymamasını sağlıyorum. "O senin için çok yaşlı. Bunu biliyorsun, değil mi?" Bunu ona daha önce de söyledim ama dinlemediğini hissediyorum.

Ellie'nin kaşları çatılır. "Yaş sadece bir sayıdır."

Oh, Tanrım...

"On sekizin altında bir sayı olmadığı süreceO zaman bu yasal tecavüz olur."
Tıpkı bir genç kız gibi gözlerini deviriyor. "Yakında on beş olacağım.
On sekiz yaşına sadece üç yıl kaldı."

Başımı sallıyorum ve Lincoln'le konuşmak için aklıma bir not alıyorum. O iyi bir adam ve bu çizgiyi aşmayacağına inanmak istiyorum, ama hayatımda - boktan annemiz sayesinde- erkeklere güvenmeyi tamamen bıraktığım yeterince adi adamla karşılaştım. Bu yüzden, iyi ve düzgün erkeklerin var olduğuna inanmak istesem de, konu küçük kız kardeşim olduğunda, işimi şansa bırakmayacağım.

Düşüncelerim, lise ve üniversitenin ilk yılı boyunca çalıştığım yirmi dört saatlik yerel lokanta Oswald's'taki vardiyamdan sonra eve girdiğim geceye geri dönüyor...

Dairemizin ön kapısına doğru yürürken yorgunluk içinde iç geçiriyorum. Saat neredeyse sabahın üçü ve vardiyam berbattı. Anahtarlarımı çantamdan çıkarıp kapıyı açmaya hazırlanırken, kapının tam olarak kapanmadığını fark ediyorum.

Omurgama bir ürperti yayıldı. Yedide ayrıldığımda Ellie odamızdaki masada oturmuş ev ödevini yapıyordu. Saat dokuzda bana mesaj atıp yatacağını söyledi. Onu yalnız bırakmaktan nefret ediyorum ama gündüzleri tam zamanlı okulda olduğum için akşamları çalışmaktan başka çarem yok. On bir yaşında, yani teknik olarak evde tek kalabilir, ama kalabiliyor kalması gerektiği anlamına gelmiyor.

Gizlenme zahmetine girmeden kapıyı açıyorum. Annemiz eve gelip kapıyı açık bıraktıysa, muhtemelen sızmıştır ve zaten uyanmayacaktır. Ve eğer bir şey olduysa...

Düşüncemi tamamlayamadan kalın bir şekilde yutkunuyorum ve kapıdan hızla geçip daireye giriyorum. Kız kardeşimin çığlık sesi sonsuza dek aklımdan çıkmayacak.

Koridordan aşağı koşuyorum ve Ellie'nin üstündeki adamı çekip çıkarıyorum. Bana en yakın eşyayı, seramik bir lambayı kaptığım gibi yüzüne çarpıyorum ve adam bir iniltiyle geriye doğru uçuyor.

Filmlerde gördüğüm gibi yere yığılmasını bekliyorum ama onun yerine "Seni lanet olası kaltak!" diye bağırtıyor ve peşimden geliyor.

Elimden geldiğince ona karşı koyuyorum ama o daha güçlü ve daha iri, bu yüzden hiç şansım yok. Üstüme tırmanıp yüzüme bir tokat atıyor ve tıpkı filmlerdeki gibi, yıldızlar görüş alanımı dolduruyor.

Gömleğimi bedenimden yırtıyor ve bana tecavüz etmesini engellemek için çaresiz olmama rağmen, kurban olmayı reddederek tüm gücümle karşılık veriyorum.

Ona o kadar odaklanmışım ki, kız kardeşimin odadan kaçıp polisleri aradığını fark etmiyorum. Neredeyse tamamen çıplaktım, bacaklarım açıktı, içime girmek üzere olan adam aniden çekip gittiğinde.

"Polis!" diye bağırır adam. "Tutuklusunuz."

Birkaç dakika daha geç kalmış olsaydım, kız kardeşim annemin eve getirdiği ve biriyle yatmayı bekleyen uyuşturucunun etkisindeki bir pislik tarafından tecavüze uğrayacaktı. Annem aldığı uyuşturucunun etkisiyle bayıldıktan sonra, adam kendisini boşaltacak başka birini aramaya karar verdi.

Tutuklandı ve suçlandı, ben de bunun annemizin ayılması için bir uyanış çağrısı olacağını düşündüm, çünkü iki kızının da neredeyse tecavüze uğramasının sebebi oydu. Ama bunun yerine birkaç ay ortadan kayboldu ve bir gün hiçbir şey olmamış gibi uçurtma gibi uçarak ortaya çıktı.

O gecedен sonra kız kardeşimi evde yalnız bırakmayı reddettim. Bu yüzden lokantadaki işimden ayrıldım ve Pussycats'te işe başladım; müdür ben dans ederken kız kardeşimin soyunma odasında takılmasına izin vermeyi kabul etti. Her şey Pussycats'te çalışan ve benim adıma araya giren lisedeki en iyi arkadaşım Ingrid sayesinde oldu.

Pussycats kapandıktan sonra, dansçıların birçoğu iş aramak için Wanderlust'a gitti. Sadece birkaçı işe alındı - ben de dahil - ve neyse ki Lincoln, Ellie'nin yemek yerken ve ödevlerini yaparken arka odada takılmasına izin verdi.

"Sienna, bu gece ilk sen kalkıyorsun," diyor Marina ve beni şimdiki zamana geri getiriyor.

Zümrüt rengi bir elbise ve beyaz ince topuklu botlar giymiş olarak sahneye çıktım ve gecenin ilk performansına başlamaya hazırdım.

Her şey yolunda gidiyor, hareketlerim yerinde. Ta ki gözlerin üzerimde olduğunu hissedene kadar. Kalabalığa bakmak gibi bir hata yaptım. Ve işte o zaman onu gördüm. Dün geceki gizemli adam. Her hareketimi izliyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

MICAH

SIENNA SAHNEDE BİR KEZ DAHA DANS EDERKEN, ERKEKLERLE ALAY EDİYOR. Onu izlerken, dün geceki kadar güzel görünüyor. Vücudu müziğe ritim tutuyor ve sallanıyor, bu kulüpteki erkeklerin çoğunun onun için zorlanacağı bir performans sergiliyor.

Yanımdaki adamın özel bir şov için nasıl rezervasyon yaptıracığından bahsettiğini duyuyorum ve bunun gerçekleşmeyeceğini bildiğim için kıkırdıyorum. Çünkü onu zaten bütün akşam için ayırtmışım. Lincoln, hostes ona ne yaptığımı söylediğinde çok sinirlendi ve Sienna çok popüler olduğu için onun işiyle dalga geçtiğimi söyledi. Ama Lincoln sadece kardeşim değil, aynı zamanda en iyi arkadaşım, bu yüzden kararlı olduğumda yoluma çıkmaya çalışılmayacağını herkesten iyi bilir.

Bunu babamızdan öğrendim. Lincoln çok çalışsa da, daha çok oynamaya meyillidir. Öte yandan ben... Ben daha çok çalışırım, daha az oynarım.

Bu nedenle bir centilmenler kulübü fikrini ortaya attığında, bu işin başına geçecek mükemmel kişinin o olduğunu biliyordum. Başarılı bir iş yürütmenin en önemli unsurlarından biri, kişinin güçlü yönlerinin neler olduğunu bilmesi ve bunları sonuna kadar kullanmasıdır.

Lincoln eğlenceli bir playboy. Yetenekleri ve diğer çalışanları yönetir ve tüm kulüp ve otellerimizin günlük işleyişini denetler.

Ben ciddi olanım. Bu da demek oluyor ki, işin daha geniş iş tarafıyla ben ilgileniyorum.

Babamız her ikisinden de biraz vardı -en azından annemizle tanışıp kadar- ve daha sonra felç geçirip annemiz onu yavaşlamaya zorladığında dizginleri bize devretti.

Alexander'lar Tesoro'nun çoğunluğuna sahipler ve son birkaç on yıldır bu kasabayı yönetiyorlar. Otellerin ve kulüplerin çoğu bize ait. Tüm ithalat ve ihracatın yapıldığı marinanın sahibiyiz. Bizim onayımız olmadan tek bir sevkiyat bile girip çıkamaz. Bizim iznimiz olmadan tek bir işyeri bile açılmaz. Cebimizde o kadar çok insan var ki, hesaba katılması gereken bir gücüz. Bu kasabadaki herkesin hem saygı duyduğu hem de korktuğu bir aileyiz ve kimse bize hayır demeye cesaret edemez - ta ki Sienna'ya kadar.

Lincoln bu gece geri gelmemi sağlayan şeyin bu olduğuna yemin ediyor. Kovalamaca. Kazanma kararlılığı, istediğimi elde etmek ve Sienna'nın bana evet demesini sağlamak. Belki bu da bir parçasıdır. Şimdiye kadar, sikimi ıslatmak istediğimde, parmaklarımı şıklatıyorum ve herhangi bir sayıda kadın yalvarmaya geliyor.

O hariç.

Ama bilmediği şey, benim o kadar kolay pes etmeyeceğim. Ve onu tam istediğim yere getirene kadar durmayacağım - dizlerinin üzerinde onu becermem için yalvarıyor.

Şarkı bitiyor ve Sienna kıyafetini topladıktan sonra perdenin arkasında kayboluyor ve ben de bunu bana özel bir performans sergileyeceği odaya gitmek için bir işaret olarak kabul ediyorum.

Dün gece oturduğum sandalyeye oturuyorum ve o da benim için daha önce gerçekleştirdiğine benzer bir rutin sergiliyor. Kıyafeti, müziği ve hareketleri farklı, ama sonuç aynı - muhteşem üstsüz vücudu şarkının ritmine göre dans ediyor.

Gözleri bir kez daha benimkilerle kilitlendiğinde, şok içinde genişliyor, sonra ince yarıklara dönüşüyor, ısrarımdan duyduğu rahatsızlığı ifade etmeye çalışıyor.

Ama mükemmel bir oyuncu olduğu için rutinini bozmuyor. Dün gece yaptığı gibi sahneden iniyor ve bana kucak dansı yapıyor.

Ancak bu gece bana süründüğünde, yüzlerimiz birbirine yaklaşıyor ve ona dokunma dürtüsüne çaresizce direnmeye çalışarak sarhoş edici kokusunu gözle görülür bir şekilde içime çekiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes alarak kucağımda durdu. "Yapamazsın-"

"-dokunmak mı? Biliyorum. Ama kokunu alabiliyorum..." Gözlerimiz buluşuyor ve nefesi kesiliyor. "Bahse girerim amının tadı da kokun gibidir." Dudaklarımı yalayarak dikkatini dudaklarıma çekiyorum. "Tatlı ve biraz baharatlı. Sarhoş edici..." O kadar yaklaşıyorum ki nefeslerimiz birbirine karışıyor.

"Bağımlılık yapıyor..." Dudakları şehvetli bir iç çekişle ayrılıyor ve belime sarılmış olan kalçaları sıkılaşıyor, bana sözlerimin onu etkilediğini söylüyor.

Ama elbette, sahip olmaya değer hiçbir şey kolay elde edilmez, bu yüzden teslim olmak yerine, "Sınır dışı" dediğinde ve sonra kucağımdan indiğinde şaşırmadım.

Yol boyunca kıyafetlerini toplayarak uzaklaşmasını ve sonra perdenin arkasında kaybolmasını izliyorum, sonunda teslim olması için daha kaç kez gerekeceğini merak ediyorum. Bu sadece ikinci seferdi ve onu şimdiden istek içinde kıvrandırdım. Birkaç kez daha yaparsam onu dört ayak üzerine yatırıp arkadan o mükemmel amcığına girerken adımı haykırmasını sağlayacağımdan hiç şüphem yok.

Yola çıkmadan önce Lincoln'ün ofisine uğradım ama orada değildi, ben de ona bir mesaj göndererek nerede olduğunu sordum.

LINCOLN

Restoran için menü tadımı. Aç mısınız? <yiyeceklerin resmini ekle>

MICAH

Ben iyiyim, ama teşekkürler. Biraz lazım.

Tam kalkmak üzereydim ki telefonum çaldı.

"Micah, ben Pete," diyor Tesoro polis departmanındaki bağlantılarımdan biri cevap verdiğimde. "Değerli bulabileceğin bazı bilgilerim var." Başka bir deyişle, söyleyeceği şey için ödeme bekliyor. Ona ödeme yapacağım çünkü polislerin ceplerini doldurmak onları benim tarafımda tutmak anlamına geliyor.

"Devam et," diyorum ve Lincoln'ün koltuğuna oturuyorum.

"Eduardo Gutierrez ölü bulundu. Görünürde kalp krizi." diyor Pete. "Schneider'a getirildi ve burada kayıt dışı bir otopsi yapıldı."

Bu dikkatimi çekti. Gutierrezler Doğu Yakası'nın en kötü şöhretli suç ailelerinden biri. Biz Tesoro'nun çoğunluğuna sahip olsak da, Gutierrezler yeraltı dünyasını yönetiyor, geçimlerini uyuşturucu, fuhuş ve kaçakçılıktan sağlıyorlar. Bunların hiçbirine göz yummuyoruz, ancak Gutierrezler kızdırmak istemeyeceğiniz bir aile olduğu ve ailelerimiz çok eskiye dayandığı için, yaptıkları şeylere yanağımızı çeviriyoruz ve karşılığında onlar da bize bulaşmıyor.

"Schneider ihbarı yaptı," diyor Pete.

"Şüpheli var mı?"

"Emin değilim ama sokakta oğlunun geri döndüğü söyleniyor."

Kapı çalınıyor ve dikkatim Pete'den içeri giren kahverengi saçlı, mavi gözlü tanrıçaya yöneliyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye suçluyor.

"Bilgi için teşekkürler," diyorum Pete'e. "Beni bilgilendirmeye devam et." Yanıtını beklemeden kapatıyorum ve tüm dikkatimi Sienna'ya veriyorum.

"Lincoln nerede?" diye soruyor, geniş gözlerle odaya bakarak. "Üst katta yemek tadımı." Ağabeyimin sandalyesinde arkama yaslanıyorum.

Ellerimi başımın arkasına koydum. "Ama neye ihtiyacın olursa olsun, eminim sana yardım edebilirim..." Gözümün içine baka baka ona çakıyorum ve bana doğru bakmasına neden oluyorum. Çok küstah. Bahse girerim yatakta tam bir cehennem kedisi olacak.

"*Patronum* değilseniz, bu mümkün değil."

Sırıyorum, kim olduğumu bilmemesi hoşuma gidiyor - bu nadir görülen bir şey. "Teknik olarak buranın sahibi benim." Umursamazca omuz silkiyorum, kollarımı indiriyorum ve masanın üzerine eğiliyorum.

"Ne?" diye soluk soluğa kalır. "Sen neden bahsediyorsun? Lincoln..."

"O benim kardeşim," diyorum parmaklarımı dikleştirerek. "Bu kulüp Alexander Enterprises'a ait ve ben de Alexander Enterprises'ın yarı sahibi ve CEO'su Micah Alexander olduğuma göre, bu kulübün sahibi ve *teknik olarak* patronunuz benim demektir. Peki, sana nasıl yardımcı olabilirim?"

Bana bakarken yüz hatlarında çeşitli duygular uçuşuyor: şok, dehşet, biraz merak. Ama gözleri ince yarıklara dönüştüğünde ve dudakları birbirine yapıştığında, sinirlenmeye karar verdiğini anlıyorum.

"Şey," diyor, çenesini öne çıkarırken eli kalçasına gidiyor. "Buraya *patronuma* sürekli geri dönen, özel şovlar talep eden ve sonra beni taciz etmeye devam eden psikopat üyeden bahsetmeye geldim. Ama patronum olduğunuz için -" bana doğru hançer gibi bakıyor ve eğer sadece bakışlar öldürebilseydi, ölü bir adam olurdu - bu zaman kaybı olacak." Başını yana eğiyor ve sırtıyor. "Lafı ..." Yaklaşıyor, gözlerinde bir parıltı var. "Eğer benim patronumsan, bu çalışanına asıldığın anlamına gelmez mi?" Bana doğru bir adım daha atıyor ve her şeyi çözmüş gibi kollarını göğsünde kavuşturarak rahatça masaya yaslanıyor. "Çalışan el kitabında cinsel tacize izin verilmediğini söyleyen bir şey olduğuna eminim. Seni dava edebilirim."

Kıkırdıyorum, hiç umursamaz tavrından tahrik oluyorum. Ya benim kim olduğum hakkında hiçbir fikri yok - yani adımın taşıdığı ağırlık ve ne olduğum hakkında

ya da değil.

"gölüyorsun sen?" diye bağırıyor. "Hiçbir şeye."

Başımı sallıyorum.

"Anlat bana," diyor ve bir ayağını yere vururken yakaladığıma eminim.

"Bana bir Hellcat'i hatırlatıyorsun," diyorum dürüstçe. "Muhteşem ve seksi Dışarıdan bakıldığında, zarif hatları ve mükemmel, pürüzsüz kıvrımlarıyla. Uzaktan sadece güzellik olduğunu sanıyorsun ama görüldüğünden çok daha fazlası var." "Sana bir kediye mi hatırlatıyorum?" diyerek sözümü kesti. "Ve eww, düşünüyorsun

seksi mi?"

Burnunu tiksintiyle kıvrıyor, ben de bir kahkaha atıyorum. "Kedi değil. Bir Hellcat. Bu bir araba."

"Araba mı?" Kaşları alnını öpüyor.

"Hellcat, ürettikleri en güzel otomobillerden biri. Ham güçle doludur. Vahşi ve durdurulamaz. Ama içine binip bir sürüş yapmadan neler yapabileceğini bilemezsiniz."

Kalın kalın yutkunuyor. "Ve ben sana bu *arabayı* mı hatırlatıyorum? Sadece üç etkileşimimizden."

"Biliyorsun. İnsanları okumakta iyiyimdir. Dışarıdan bakınca çok güzelsin ama içinde, dışarı çıkmaya çalışan o ham vahşiliği görebiliyorum. Güçlüsün ama kimsenin bilmesini istemiyorsun çünkü uyum sağlamaya çalışıyorsun. Ama asla bir bukalemun olamayacağının farkında değilsin."

"Her neyse." İltifatı kabul etmek istemeyerek alay ediyor. "Oraya geri dönmem gerek. Sanırım performansından sonrası için özel bir gösteri ayarladınız?"

"Öyle bir planım yoktu," diye kestirip atıyorum, beni çok iyi tanıdığını kabul etmek istemiyorum. "Ama madem konuyu açtın, seni hayal kırıklığına uğratmak istemem." Sırıttıyorum, açıkça onunla oynuyorum ve o gözlerini deviriyor, bana sırtını dönüyor ve seksi, ateşli Hellcat gibi kapıdan dışarı çıkıyor.

Birkaç saniye sonra Lincoln arkasına bakarak içeri girer. "Sienna'nın koridorda yanımdan hışımla geçip gitmesinin bir nedeni var mı?" Bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ve neden benim masamda oturuyorsun, kardeşim? Kalk ayağa."

"Tamamen bana aşık oluyor," diyorum ayağa kalkarak. "Biraz daha ikna etmek gerekecek ama yakında aynı sayfada olacağız. Bunu hissedebiliyorum." Genişçe gülümseyip kaşlarımı sallıyorum ve Lincoln inliyor.

"Çalışanıma cinsel tacizde bulunmanın onu kazanmanın yolu olmadığına eminim. Aslına bakarsanız, bunun sona ermesinin tek yolunun bir dava olduğundan neredeyse eminim."

Bu gece ikinci kez kahkaha atıyorum. "Komik... aynen böyle söyledi." Saatime bakıyorum. Sienna'nın geceki ikinci performansının vakti gelmek üzere ve madem hâlâ buradayım, kalıp izleyebilirim. "Buna devam etmek isterdim küçük kardeşim," diyorum yanından geçerken omzunu okşayarak. "Ama yetişmem gereken bir gösteri var." Ve benimkini yapacak bir kadın.

ALTINCI BÖLÜM

SIENNA

SEYIRCİLERİN ARASINDA. O UKALA, SINIR BOZUCU, SEKSI PSIKOPAT TAKIPÇİ bir kez daha seyirciler arasında beni izliyor. Lincoln'ün kardeşi olduğunu öğrendikten sonra, herkes hakkında her şeyi bildiği için Marina'ya onu sordum - ilgilendiğim için değil, ama oynadığı oyunda onu yenmek için bir şans istiyorsam, kiminle karşı karşıya olduğumu bilmem gerektiği için.

Ne yazık ki, öğrendiklerim iyi değildi. O sadece seksi bir psikopat değil, aynı zamanda Micah Alexander: ailesi bu kasabayı yöneten kötü şöhretli, zengin iş adamı. Neden ikiyle ikiyi bir araya getirmediğimi bilmiyorum, ama şimdi Lincoln'ün kiminle akraba olduğunu bildiğime göre, her şey mantıklı geliyor.

Marina'ya göre Lincoln herkesin iyi geçindiği eğlenceli, playboy bir kardeştir ve bu da onu bir centilmenler kulübünü yönetmek için mükemmel bir paravan adam yapmaktadır. Cana yakın kişiliği, Alexander Enterprises'ın sahibi olduğu ve işlettiği tüm kulüp, restoran ve otellerin idaresi söz konusu olduğunda da işe yarıyor. Micah ise herkesin korktuğu bir kişiliğe sahip. İşlerin iş tarafını demir yumrukla yönetiyor ve Armani giymiş bir vahşi olarak ün salmış durumda. Kimse ona bulaşmaya cesaret edemez çünkü önce ibret olsun diye sizi bir çırpıda ortadan kaldırır.

Ona performanslarıma geldiğini ve özel şovlar için rezervasyon yaptırdığını söylediğimde gözleri büyüdü ve onun hiçbir kadına özel ilgi gösterdiğini bilmediğini söyledi. Tabii ki önerisi onu sonuna kadar sağlamaktı - vücudumu para için satmayı neden reddettiğimi anlamıyor - ve benden doyduğunda ve ceplerim yeterince dolduğunda, yoluna devam edecekti.

Ancak bu bir seçenek olmadığına göre, bunu farklı bir şekilde ele almam gerekiyor. Ama asıl soru, nasıl?

Micah açıkça reddetmemi bir meydan okuma olarak görüyor, bu yüzden onu uzaklaştırmanın tek yolu kazandığını düşünmesi. Ama bu da pes edip beni becermesine izin vermem anlamına gelir ki böyle bir şey olmayacak.

Peki, istediği şeyi yapmadan onu nasıl uzaklaştırabilirim...? Ve sonra aklıma geldi: Micah gibi erkeklerin korktuğu tek şey nedir? Bağlılık. Ve böylece kafamda bir fikir oluştu.

Seyirciye bakarken, kahverengi gözlü muhteşem psikopatla göz göze geldiğimde, sırtımdan kendimi alamıyorum. Micah Alexander kazanacağına inandığı bir oyun oynuyor ama farkında olmadığı şey kuralların yeni değiştiği ve kural kitabını elinde tutan tek kişinin ben olduğum. Yakında anlayacak ama o zamana kadar *oyun bitmiş* olacak.

Gösterimi bitirdikten sonra Violet bana yerimin ayırtıldığını söyledi, ki bunun olacağını bildiğim için hiç şaşırmadım. Micah'nın ne yapacağı hiç belli olmaz. Psikopat sapığımın özel şovuma hazırlanmak için odaya gitmeden önce, en seksi kıyafetimi aldığımdan emin oluyorum. Göğsümün ortasındaki üç düğmeyle zar zor bir arada tutulan, düşük ve geniş kesimli, kan kırmızısı, deri bir korsaj. Kıyafeti tamamlayan, aslında örttüğünden daha fazlasını ortaya çıkaran uyumlu bir çift minik arsız külot. Micah yeni kuralları öğrendiğinde, umarım bu oyunu oynamayı bırakıp başka birine geçmek isteyecektir.

Önceki gösterilerde olduğu gibi, ben rutinimi sergilerken o da beni izliyor ama bu gece daha şehvetli dans etmeye özen gösteriyorum, kalçalarımı biraz daha sert sallıyorum, kaybettiğini anladığında canının daha çok yanmasını istiyorum. Oturduğu sandalyeye doğru ilerlediğimde kucağına tırmanıyorum. Kasıklarına sürtünürken, vücuduyla ve duygularıyla alay edip oynarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Onu daha da , böylece yakında olan düşüş çok daha yıkıcı olacak.

"Kahretsin, Cehennem Kedisi," diye mırıldanıyor, görünüşe göre bana taktığı lakabı kullanarak. "Neyin var senin? Fikrini mi değiştirdin?" Parmakları seğiriyor, dokunmak istiyor ama dokunamayacağını biliyor.

"Aslında düşünüyordum," diye mırıldanıyorum, ellerimi omuzlarının üstünden ve sert göğsünden aşağı kaydırıyorum, tırnaklarımı gömleğinin malzemesinden gövdesine doğru çiziyorum. Buna karşılık tüm vücudu titriyor ve ben de üstünlüğü ele geçirdiğimi bilerek içimden sırtıyorum.

"Öyle mi?" diye . "Peki sen ne düşünüyordun?"

"Benden *daha fazlasını* istediğin hakkında." Kalın kalın yutkunuyor ve kışım pantolonundaki çıkıntıya sürtünmeye devam ederken başını sallıyor. "Ama işleri daha ileri götürmeden önce bilmen gereken bir şey var," diyorum dudaklarımı alaycı bir şekilde yalayarak.

"Söyle bana," diye inliyor, beni tam istediği yere getirdiğini düşünüyor. Kendinden o kadar emin ki, elleri kalçalarımın gidiyor ve yanlarımı sıkıyor.

Eğilerek burnumu çene çizgisi boyunca kulağının kabuğuna kadar gezdiriyorum, sonra da oyununu bozacağını bildiğim sözleri fısıldıyorum. "Ben bakireyim ve aşık olup evlenene kadar seks yapmayacağım."

Vücudu kıpırdamıyor ve etimi kavrayan parmakları geriliyor. Onunla yüzleşmek için bir saniye bekliyorum, yüz hatlarımın tüm duygulardan arınmış olduğundan emin olduktan sonra geri çekiliyorum ve şok olmuş bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Bu doğru... Oyun bitti, orospu çocuğu.

Onun bir şey söylemesini beklemeden -çünkü gerçekçi olalım, söylenecek bir şey kalmadı- kucağından iniyorum ve kazandığım için kendimi iyi hissederek sahneye geri dönüyorum.

Perdenin arkasında kaybolmadan önce geriye dönüp bir göz atıyorum ve onun hâlâ orada oturduğunu, büyük bir şok içinde bana baktığını görüyorum.

"İyi geceler," diye takıldım. "Seni tanımak çok güzeldi." Ve yardım edemeyeceğim bir göz kırpmayla, bunun Micah Alexander'dan duyduğum son şey olacağını bilerek uzaklaşıyorum.

Yıllar önce annemden öğrendiğime göre, bir adama bedava süt verirken ineği satın almasına gerek kalmaz. Ben bir adama hiçbir şeyi bedava vermiyorum ve eğer beni istiyorsa, tüm çiftliği satın almaya razı olacaktır. Micah'ın alacağından değil - çünkü doğrusu, o adam muhtemelen istediği kadar bedava süt alabilir... sadece benden değil.

Vardiyamın geri kalanını yerde geçirdim ve ara sıra onu aramadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Gerçekleri söylememin onu kaçtıracaklarını biliyordum ama bir parçam onun farklı olduğunu umuyordu.

Ondan etkilendiğim için değil... etkilenmiyorum-tamam, iyi, seksi, her neyse. Ya da onunla birlikte olmak istediğim için... İstemiyorum, bu konuda kararlıyım.

Hayatım boyunca erkekler hep aynı olduklarını kanıtladılar ve bir kez olsun bir erkeğin kendini bencil bir domuzdan başka bir şey olarak göstermesi güzel olurdu.

Dürüst olmak gerekirse, en iyisi bu çünkü ihtiyacım olan son şey Micah gibi bir adama bulaşmak. Bu sadece bela aramak olur. Zaten ayakta kalmak için mücadele ediyorum, bir günü bile zar zor atlatabiliyorum. Ama her gün hedeflerime biraz daha yaklaşıyorum: mezun olmak, gerçek bir iş bulmak ve Ellie'yi annemizden uzaklaştırmak. Micah'ya bulaşmak beni rotamdan saptırır, doğrudan lanet olası bir kasırganın içine sokar ve o azgın sulara kesinlikle boğulurum.

Kapanış yaklaştığında, uyanık olan ve kitap okuyan Ellie'yi almak için geri dönüyorum - kız cidden en sevimli kitap ineği.

"Yemek nasıldı?" Kulüpteki fedailerden biri olan Rex'in eşliğinde arabama doğru yürürken soruyorum.

"O kadar lezzetli ki," diyor sözlerini abartarak. "Ve Lincoln, menüdeki ürünleri seçmesine yardım ettiğim için, açıldığında hiçbir ücret ödmeden orada yemek yiyebileceğimizi söyledi."

İşıldayan yüzüne bakıyorum ve kendisinden on yaş büyük bir adama aşık olmamasını dileyerek zihinsel olarak inliyorum. Bu da beni gelgitli bir suçluluk dalgasına sürüklüyor çünkü ben bir striptiz kulübünde çalışmasaydım ve ergen kız kardeşimi yanımda getirmek zorunda kalmasaydım o bu durumda olmayacaktı. Kendi kızına bakamayan, uyuşturucu bağımlısı, serseri annemizin bu sorumluluğu onun yerine bana bıraktığını düşündükçe içimde tsunami gücünde bir öfke kabarıyor.

"Beni duydun mu?" Ellie soruyor ve beni sarmal düşüncelerimden koparıyor.

"Ha?" Dramatik bir şekilde iç geçirdiğinde özür diliyorum. "Aklımı kaçırmışım."

"Doğum günümde sinemaya gideriz diye düşünüyordum," diyor kirpiklerini kırıştırarak. "Bütün gün Alacakaranlık maratonu yapıyorlar."

Doğum günü Cuma günü, bu da işten izin almak anlamına geliyor. Normalde bu beni strese sokardı ama Micah bu hafta bana üç kez özel oda tuttuğundan beri - sanki kanıtlaması gereken bir şey varmış gibi

-Şu anda para sorun değil. Faturalar açısından öndeyim ve kız kardeşim harika bir doğum günü geçirmeyi hak ediyor. Biraz son dakika işi ama vardiyamı karşılayacak birini bulduğum sürece Lincoln'ün o gece izin almamla ilgili bir sorunu olmayacaktır.

"Bu bir doğum günü randevusu," diyorum ona.

SONRAKI BİRKAÇ GÜN UÇUP GİTTİ. ÜÇÜNCÜ YILIMDAYIM VE

Muhasebe diplomam için gerekli temel dersler, yani okula gitmek ve deli gibi çalışmak, Lola'da çalışmak ve Ellie ile takılmak için zaman bulmak arasında günlerim birbirine karışıyor. Ne olduğunu anlamadan Perşembe gecesi oldu ve ben Wanderlust'ta sahneye geri döndüm.

Lana Del Rey'in "West Coast" şarkısında dans ederken, vücudumu şehvetli ama erotik bir şekilde hareket ettirirken, Micah'ı aramaktan kendimi alamıyorum. Onu son gördüğümünden bu yana beş gün geçti, ama onu düşüncelerimden atamıyorum. Dışarı çıktığımda tek kelime etmedi, beni durdurmadı ve bu bana bilmem gereken her şeyi anlatmak için yeterli olmalıydı - sadece hızlı bir sikişin peşindeydi ve bunun olmayacağını öğrendiğinde gitmeme izin verdi. Ama kafamın arkasında bir şey beni rahatsız etmeye devam ediyor. Micah ile sadece bir kez konuşmuştum ama son sözü başkasının söylemesine izin verecek birine benzemiyordu. Yine de, gözlerim çeşitli erkeklerin üzerinde gezinirken, onu fark edilir bir şekilde yok bulduğumda, Micah'ın her şeye rağmen son sözü söylediği aniden anlaşılıyor.

Performansımı bitirdikten sonra Violet'i bulup özel şovum olup olmadığını öğreniyorum. Bana bir tane olduğunu söylediğinde, kıyafetlerimi değiştiriyorum ve sonra odaya gidiyorum. Müzik başlıyor ve sahneye çıkıyorum. Micah'ya kadar beni kimin izlediğine hiç bakmazdım. Yaptığım şeyin üstesinden gelebilmemin tek yolu - yabancı erkekler için kıyafetlerimi çıkarmak - rol yapmak, kaçmaktı. Ama Micah her şeyi mahvetti çünkü sahnenin ortasına geldiğimde bakışlarım doğrudan masaya yöneldi... *onu* orada otururken buldum, bir ayak bileği dizinin üzerine tünemişti, elleri kolçakların iki yanında duruyordu, ateşli bakışları doğrudan içime işliyordu.

Babam dans etmeye başlamadan önce hem annem hem de babam dansçıydı. Yani sanırım dansın tam anlamıyla kanımda olduğunu söyleyebilirsiniz. Yürümeyi öğrendiğimden beri dans ediyorum ve rutinlerimi gözüm kapalı bile rahatlıkla yapabilirim. Ama bakışlarım Micah'ninkilerle çarpıştığında, bu adamla tanıştığımdan beri ikinci kez tökezliyorum. Uzun topuklu ayakkabılarım tahtaya takılıyor ve neredeyse yere düşüyordum, ancak son anda kendimi yakalayabildim.

Şarkı arka planda çalmaya devam ediyor ama ben hareket etmeyi bırakıyorum, ellerim sanki can simidimmiş gibi destek için direği kavırıyor. Birkaç vuruş boyunca birbirimize bakıyoruz ve geçen hafta yaptığımız konuşmayı rüyamda görüp görmediğimi merak ediyorum. Çünkü başka neden bu odada oturup onun için dans etmem için bana para ödesin ki?

"Burada ne yapıyorsun?" Doğrudan konuya girerek soruyorum. Ağzının köşesi ukala bir sırtışa dönüştüğünde kanım kaynıyor. "Cumartesi gecesi ne dediğimi duymadın mı? Yoksa anlamadın mı?" Sahnenin önüne doğru kasıla kasıla yürüyorum ve kalçamı çıkarıp elimi kalçamın üzerine koyuyorum.

Başını yana eğip hiçbir şey söylemiyor, ben de devam ediyorum. "Senin için açıklayayım. Ben bakireyim. Aşık olup evlenene kadar seninle ya da başka biriyle seks yapmayacağım. Yani, beni zorlamayı planlamıyorsan-"

Sandalyeden kalktı ve bana doğru yürüdü. Sahne yerden sadece birkaç metre yüksekte olduğu için kolaylıkla sahneye atlıyor ve kişisel alanıma giriyor. "Benimle çık."

"Ne?" Şaşkınlıkla tıslıyorum çünkü bu da *ne*? Cidden bana çıkma mı teklif etti?

"Benimle çık," diye
tekrarlıyor. "Merhaba. Ben
bir-"

"-Bakire," diye bitiriyor. "Evet, seni çok net duydum. Ama bakireler bile birileriyle çıkabilir, değil mi?"

"Seninle seks yapmayacağım," diyorum ona, her kelimeyi yavaşça söyleyerek tam olarak anlamasını sağlıyorum.

Yüzüne kurt gibi bir sırtıma yayılıyor ve gözleri erimiş çikolata ile karamelin lezzetli bir karışımı gibi parlıyor. "Yapacaksın," diyerek aramızdaki küçük uçurumu kapattı. "Önce aşk gelir, sonra evlilik gelir... sonra da seni becermem gelir." Beni kafese ağzının kenarında şeytani bir sırtış , bir elini başımın yanındaki duvara bastırıyor, diğer elini kalçamın kıvrımına koyuyor. "Seni doğru düzgün bir randevuya çıkarmadan bana aşık olmaya ve benimle evlenmeye ikna edemem, o yüzden her şey sırayla. Benimle çık."

Sözleri beni hem mecazi hem de gerçek anlamda geriye savurdu. İçimde nefesimi tutmaya çalışıyorum, ama dışımda taş gibiyim, yüz hatlarım tüm duygulardan yoksun. Bir erkeğin içeri girmesine izin vermeyi reddediyorum. Neler biliyorum. Ellerini uzatıp kalbinizi yakalamalarının ve göğsünüzden çekip çıkarmalarının ne kadar kolay olduğunu.

Babamın annemin kalbini parçaladığı gün oradaydım, onu hırpalanmış, morarmış ve zar zor atabilir halde bıraktı. Sadece onu hayatta tutmaya yetecek kadar çalışıyordu, o ise durmasını diliyordu.

Ve bir yıl sonra, annemin iyileşmeye başladığını düşündüm... Ta ki hamile olduğunu öğrenene ve aşık olduğu adam

aynı şekilde karşılık verdi. Arabayla uzaklaşırken, kalbinden geriye kalanların üzerinden geçti.

Ellie doğduktan birkaç yıl sonra Phil'le tanıştı. Annem sevgi ve şefkate, kendisine bakacak birine o kadar muhtaçtı ki, Phil'in onu kuklası olmaya ikna etmesi çok uzun sürmedi. Onu uyuşturucuyla besledi ve ona dünyaları vaat etti, karşılığında annem de kendini ona teslim etti - ve o istediği için becerdiği binlerce erkeğe. Onun pezevengi ve destekçisi. Onun bağımlılığını besliyor ve ona para kazandırıyor.

Babam başka bir kadınla yeni bir aile kurmak için gittiğinde, annem ebeveynlik yapmayı bıraktı. Ama bu öğretmeyi bıraktığı anlamına gelmiyor. Ve ondan öğrendiğim en büyük ders, kalbinizi kime verdiğinizde dikkat etmeniz gerektiğidir. Annem kalbini üç farklı adama verdi ve üçünün de onu mahvetmekte parmağı vardı. Yavaş yavaş onu mahvettiler, ta ki bir zamanlar sağlıklı ve güçlü atan kalbinden geriye bir şey kalmayana kadar. Bu katliamı en ön sıradan izledim ve bir gün o ezilmiş ve hırpalanmış kalbin atışı tamamen duracak. Belki o zaman, sonunda huzura kavuşacak.

Micah kalçamı sıktığında, şimdiki zamana geri dönüyorum - onun bana çıkma teklif etmesi ve benim çıldırmam.

"Bir, şarkı böyle söylemiyor ve iki, sen delisin," diyorum, çünkü kim bir kadının pantolonuna girmek için bu kadar zahmete girer ki?

"Eh." Başını yana çeviriyor. "Bu ne burada ne de orada. Seni dışarı çıkarmak istiyorum. Benimle dışarı çık. Tek bir randevu."

"Hayır." Kolunun altına giriyorum ve geçen seferki gibi gitmeme izin vereceğini umarak hızla sahneye doğru yürüyorum. Ancak daha odadan çıkamadan, güçlü elini pazuma doluyor ve beni döndürerek bizi başka bir duvara doğru itiyor.

"Neden olmasın?" diye soruyor, ağzı benimkine o kadar yakın ki nefesindeki likörün kokusunu alabiliyorum. Baharatlı ve biraz da tatlı. Ve dili dışarı çıkıp dudaklarını ıslatırken, acaba onun da tadı aynı mı diye merak ediyorum.

Hayır! Hayır. Hayır. Hayır.

"Ben kimseyle çıkmıyorum," diyorum kesin bir ifadeyle. "O yüzden boş ver, çünkü lanet olası vaktini boşa harcıyorsun. Seninle çıkmayı kabul etmeyeceğim, seninle evlenmeyeceğim ve asla pantolonumun içine girmeyeceksin."

Bu kez duvardan sıyrılıp kapıya doğru ilerlediğimde Micah beni durdurmuyor. Karşılaşmamızdan dolayı o kadar sarsılmıştım ki Marina'ya

hastalık numarası yaparak erken çıkabileceğini söyledi. Kabul etti ve ben de ona Cumartesi gecesi görüşeceğimizi söyledim.

Kulüpten çıkıp temiz gece havasına girene kadar nihayet tekrar nefes alabileceğimi hissediyorum. Ellie her şeyin yolunda olup olmadığını soruyor ama ona bir sürprizim olduğunu söyleyerek dikkatini dağıtıyorum. Doğum günü gece yarısı başlıyor, bu yüzden dükkana gidip bir pasta alıyorum ve sonra marinanın aşağısındaki rıhtıma gidiyoruz. Tam gece yarısı, mumları yaktım ve mutlu yıllar şarkısını söyledim.

"Teşekkür ederim Sienna," diyor Ellie mini pastayı mideye indirdikten sonra. "Annem olmadığını biliyorum ama sen bana bizimkinden daha fazla annelik yaptın." Başını omzuma koyuyor ve kalbim hem gurur hem de acıyla doluyor. "Seni seviyorum," diye mırıldanıyor, "ve sensiz ne yapardım bilmiyorum."

Şakağının yan tarafını öpüyorum. "Asla ."

Ve böylece hedeflerim aklıma geldi: mezun olmak, bir iş bulmak, Ellie'yi buradan uzaklaştırmak. Biriyle çıkmak bu listede yok, yakın zamanda da olmayacak. Ellie benim tek önceliğim.

YEDİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"BU FILMLERİ CIDDEN TEKRAR TEKRAR IZLEYEBİLİRİM," DIYOR ELLIE

Biz tiyatrodan çıkarken.

"Ve eminim bunun o kurdun karın kaslarına ağzının suyu akarak bakmanla bir ilgisi yoktur," diye şaka yapıyorum.

"Yani, bu kesinlikle bunun bir parçası," diyor. "Ama aynı zamanda Edward'ın Bella'ya bakışını da seviyorum. Ona karşı koruyucu ve sadık olması ve onun sevildiğinden ve güvende olduğundan emin olmak için elinden gelen her şeyi yapması." Omuz silkiyor. "Belki annem birine sahip olsaydı, böyle olmazdı. Her şey böyle olmazdı."

"Belki," diye kabul ediyorum, kız kardeşimin biraz daha küçük ve naif kalmasını dileyerek.

Cebinden telefonu alıyor ve çıkarıyor - bir arkadaşımın bana verdiği eski bir model. Köşesinde bir çatlak var ama çalışıyor ve acil bir durumda yanında bir tane olduğunu bilmek hoşuma gidiyor.

Kaşlarını çatıp elini cebine attığında, sanki kalbimin etrafını dikenli teller sarıyor ve onu sıkıca sıkıştırıyor gibi hissediyorum çünkü onu neyin üzdüğünü biliyorum.

"Annem muhtemelen hâlâ uyuyordur," diyorum.

Ellie olduğu yerde durup bana doğru dönüyor ve sert gözleri benimkilerle birleşiyor. "Artık bebek olmadığımı biliyorsun, değil mi? Yıllardır bebek olmadım. Onun çocuklarından çok kendini düşünen bir fahişe olduğunu ve o burnundan kıl aldırılmazken senin tüm faturaları ödediğini biliyorum. Artık onu savunmak için yalan söylemek zorunda değilsin."

Hay aksi. Sözleri o kadar gerçek, o kadar çığ ki donup kalıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum, ağzım sudan çıkmış balık gibi açılıp kapanıyor.

Sonra yüz hatlarını yumuşatıyor ve elimi avuçlarının içine alıyor. "Annemizin kim olduğunu çok iyi biliyorum Sienna. Ama bundan da öte, *senin* kim olduğunu, beni korumak ve bana bakmak için neler yaptığını biliyorum ve üzgünüm ama o kaltak *senin* sadakatini hak etmiyor."

Muhtemelen kullandığı dil için onu azarlamalıyım ama küçük kız kardeşimin ne zaman büyüdüğünü merak etmekle meşgulüm. Bu tavrının tamamen beni savunmak için olmasından gurur mu duymalıyım yoksa onu acı gerçeklerden korumak ve saklamak için elimden geleni yapmama rağmen her şeyi biliyor olmasından utanmalı mıyım bilmiyorum.

"Beni Lenora doğurmuş olabilir," diye ekliyor, "ama beni doğuran tek kişi sensin.
annem oldu."

Gurur. Ben gururu seçiyorum.

"GILMORE GIRLS'ÜN BİRİNCİ SEZONUNU İNDİRDİM." ELİMİ SALLIYORUM

Kaşlar, Ellie'yi benimle izlemeye ikna edeceğini umuyorum.

", bugün hâlâ benim doğum günüm." Bana yan gözle bakıyor. "Dedikodu-"
Ön kapı açılıyor ve annemiz yüzünde manyakça bir sırıtişla içeri süzülüyor.

"Oh, güzel, evdesin!" Annem sevinçten uçuyor. "Mutlu yıllar, bebeğim!" Kollarını kaldırarak çeşitli pahalı mağazalardan aldığı birkaç poşeti havada sallandırdı. Hepsini Ellie'nin kucağına bırakıp yanına oturuyor, heyecandan gözleri kocaman açılmış. "Hadi, aç onları!"

Ellie şaşkınlıkla bana bakıyor ama annemin dediğini yapıyor ve ilk çantayı açıyor. "Anne," diye nefes alıyor, parlak pembe çantaya dehşet içinde bakıyor. "Bu...?"

"Gerçek bir Coach çantası mı? Evet!" Annem koltuğunda zıplıyor ve ellerini çırpıyor. "Her kızın bir tane olmalı. Ve pembeyi ne kadar sevdiğini biliyorum."

Ellie beş yaşından beri pembeyi sevmiyor ama bu konumuzun dışında çünkü o çanta birkaç yüz dolara mal olmuş olmalı. Ve bu sadece bir çanta.

Ellie ona teşekkür eder ve bir sonraki çantayı açar - asla giymeyeceği pahalı bir çift topuklu ayakkabı. Bir sonraki çantanın içinde başka bir çanta, ondan sonrakinde mücevherler ve ondan sonrakinde de bir dizüstü bilgisayar vardır.

Son hediye-yepyeni bir iPhone- açtığında Ellie heyecanla çığlık atıyor, annesine teşekkür ediyor ve sonra her şeyi yerine koymak ve yeni elektronik eşyalarını kurmak için odamıza koşuyor.

"Anne," diyorum Ellie gittikten sonra dikkatlice. "O kadar hediye-nasıl aldın?"

Başını çevirip bana doğru bakıyor, çoktan savunmaya geçmiş. "Bu seni hiç ilgilendirmez," diye tıslıyor. "Her zaman çok olumsuzsun ve ben bundan bıktım." Ayağa kalkıyor ve bana doğru yürüyor. Tartışmak için yüzüne vuracağını sanıyorum ama onun yerine uzanıp saçımdan bir tutam tutuyor ve beni kanepeden kapıya doğru sürüklüyor.

"Bu ne lan!" Bağıyorum, kafa derim acıyla yanıyor. İlaçlar yüzünden vücudu zayıf ve dayanıksızdı ve onu geri itmek için fazla bir şey gerekmiyordu, bu yüzden gitmesine izin verdi. "O parayı nereden buldun? Ve bana yalan söyleme çünkü her zamanki gibi yaptığın pıslığı temizleyen ben olacağım."

"Bilmen gereken tek şey, artık senden bir bok istemediğim." "Sihirli bir şekilde eline geçen parayı çekip kadar." Alay ediyorum.

"Çok yargılayıcı bir kaltaksın. Senin saçmalıklarından bıktım artık. Eşyalarını topla ve defol git, sonsuza dek."

Gözlerindeki ateşi görünce, kendi gözlerimi devirmekten kaçınıyorum. "İyi. Ellie," diye sesleniyorum. "Hadi gidelim." Annem böyle şeyler yaptığında, sakinleşebilsin diye gece için bir motel kiralarız. Yarın sabaha kadar her zamanki var olmayan, uyuşturulmuş haline dönmüş olur.

"Hayır," dedi annem. "Ellie seninle hiçbir yere gitmiyor."

"Evet, öyle," diyor Ellie iç çekerek, omzunda bir gece çantası asılı. Yıllar boyunca bunu o kadar çok yaptık ki, küçük bir çantayı hazırda tutuyoruz. "Gidelim Sienna."

"Hey!" Annem uzanıp Ellie'nin kolunu tuttu ve Ellie'nin şok içinde ciyaklamasına neden oldu. "Benim yerime onu mu seçeceksin? Sen benim kızımsın, onun değil ve artık sana ben bakabilirim."

"Ciddi misin sen?" Ellie kuşkuyla soruyor. "Tabii ki Sienna'yı seçiyorum. O parayı almak için ne yaptın bilmiyorum ama belki de rehabilitasyona gitmek için kullanmalısın. Buraya gelip bana hediyeler fırlattın ve bir an için kim olduğunu unuttum, ta ki sen tanıdığım tek gerçek anneyi kovarak bana hatırlatana kadar."

Annem sanki ters bir yumruk yemiş gibi soluk soluğa kalıyor ve sonra gözleri ince yarıklara dönüşüyor. "İyi," diye tükürür. "Gidin... ikiniz de! Defolun ve bir daha geri gelmeyin. İkinize de ihtiyacım yok. Ama beş parasız ve evsiz kaldığınızda bana gelip ağlayarak para dilenmeyin."

Onunla tartışmak anlamsız olduğu için başka bir şey söylemeden ayrılıyor. Motele giderken yol sakın, ama genelde bizi kaydettirdiğim boktan otele gitmek yerine, son saniyede sola dönüyorum ve milyonlarca kez gördüğümüz ama asla kalmayı göze alamayacağımız daha güzel bir tesise yanaşıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Ellie soruyor.

"Son zamanlarda iyi para kazandım ve bugün hâlâ senin doğum günün. Bence biraz savurganlık yapalım ve hafta sonunu şık bir şekilde geçirelim."

Ellie'nin yeşil gözleri parlıyor. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten." Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Mutlu yıllar, El."

Sundukları en ucuz odaya giriş yaptıktan sonra - ki bu oda düşündüğümünden çok daha pahalıydı - muhteşem iki yatak odalı süite hayran kaldık ve akşamın geri kalanını ısıtılmalık kapalı havuzda geçirdik. Kalmayı planladığımız motelin havuzu olmadığından, bir savurganlık daha yapmamız gerektiğine karar verdim ve otelin butiğinden bize mayo satın aldım.

Ertesi sabah, sundukları kahvaltıyı kontrol etmek için aşağıya iniyoruz. Muhtemelen oda kadar pahalı olacak ama annemizin neredeyse doğum gününü mahvetmesine rağmen Ellie'nin iyi bir hafta sonu geçirmesini istiyorum. Güzel günler geçirmeyi hak ediyor. Ve umuyorum ki kötüler iyilerden daha fazla olsa da, belki iyiler kötüleri gölgede bırakır.

"Özür dilerim hanımefendi," diyor garson. "Bu restoran sadece rezervasyonla çalışıyor ve yerimiz yok. Tavsiye ederim-"

"Aslında onlar benim özel misafirlerim," diye araya erkeksi bir ses giriyor. Kafamı kaldırdığımda, Micah Alexander'ın gün ışığında olduğu kadar kulübün karanlığında da muhteşem görünen güçlü bir takım elbise içinde orada durduğunu görüyorum.

"Bayan Bardot, bu sabah çok güzel görünüyorsunuz," diye mırıldanıyor, göz göre göre beni beceriyor.

"Micah," diye kestirip atıyorum.

"Oh, Bay Alexander," diye mırıldandı ev sahibi. "Özür dilerim, bilmiyordum. Ama ne olursa olsun, hiç boş masa yok." Dramatik bir şekilde suratını asıyor ve ben de kaha atmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Pekâlâ. Benimle oturabilirler," diyor Micah, gözlerini bana kilitleyerek. "Tabii müstakbel kocanızla kahvaltı etmek sizin için sorun olmayacaksa."

Ellie'nin nefesi kesildi, ben de inledim.

"Seni tanıyorum!" Ellie diyor ki. "Sen Lincoln'ün kardeşisin, değil mi?" "Öyleyim," diyor Micah başını sallayarak. "Ve sen...?"

"Ben Ellie," dedi kız kardeşim. "Sienna'nın kız kardeşi. Lincoln'ün ofisinde kompozisyonumu yazmama yardım ettiği gece aramıştınız."

Micah kocaman sırıtıyor ve sol yanağında tek bir gamze beliriyor -sanki zaten yeterince güzel değilmiş gibi, Tanrı ona bir de gamze vermek zorunda kalmış. "Bana bundan bahsetti. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Kompozisyonun nasıl sonuçlandı?"

"A aldım." Ellie ışıldıyor.

Ev sahibesi boğazını temizler. "Bay Alexander, oturmak ister misiniz?"

"Olur, peki siz hanımlar bana katılacak mısınız?"

Ben daha cevap veremedim Ellie, "Evet! Bu benim doğum günü hafta sonum ve Sienna beni buraya özel bir kaçamak için getirdi," diyor.

Micah ona sıcak bir şekilde gülümser. "Doğum günün kutlu olsun. Doğum gününüzü kutlamak için otelimi seçmenizden onur duydum."

Yine inledim. Tabii ki, Hotel Blu onun lanet oteli.

Masaya oturuyoruz ve bir saniye sonra Lincoln oturuyor, Ellie'ye ve bana şaşkınlıkla bakıyor. Sonra gözleri Micah'a takılıyor ve kıkırdıyor.

Gerçek patronuma "Kusura bakmayın, kalıyoruz," diyorum. "Restoranın dolu olduğu söylenince Micah bizi davet etti ve Ellie de kabul etti."

"Endişelenmeyin," diyor Lincoln. "Burada kahvaltı çok lezzetli."

"Buraya sık sık yemek yemeye gelir misiniz?" Sohbet etmek için soruyorum.

"En üst kattaki çatı katında oturuyoruz," diyor Lincoln, "bu yüzden çok uygun."

"Burada mı yaşıyorsun?" Ellie'nin nefesi kesildi. "Bir otelde mi?"

"Bu otelde aslında satın alma seçeneği de var," diye açıklıyor Lincoln ona. "Konukların birçoğunun apartman dairesi var ve kış için ayrıldıklarında bunları kiraya verecekler."

"Bu çok güzel," diyor Ellie. "Keşke burada yaşayabilsem. Havuz, restoran ve spa emrinize amade." Dramatik bir şekilde iç geçiriyor. "Keşke zengin olsaydım."

Lincoln ve Micah kıkırdarlar.

"Havuzu ve spa'yı kontrol ettin mi?" Micah gözlerini bana dikerek soruyor.

"Havuz ama spa değil," diye cevaplıyor Ellie. "Masaj yaptırmak istiyoruz ama hiç randevuları yok."

Yalanımın ortaya çıkmasından korkarak irkiliyorum ve nefesimi tutuyorum. Gerçek şu ki, hizmetler çok fazla para tutuyor ve ben zaten otele ve mayolara para harcamıştım. Bu yüzden Ellie sorduğunda, mini tatilimize gölge düşürmek istemediğim için ona hiçbir şeyin müsait olmadığını söyledim.

"Hmm," diyor Micah. "Bunu senin için araştıracayım. Bütün hafta sonu burada mısın?"

"Evet," diyor Ellie. "Sienna'nın bu gece işe gitmesi gerekiyor ama biz yarına kadar kalacağız."

"Eğer istersen..." Lincoln başlıyor ama ben çoktan kafamı sallamaya başlamıştım.

"alışmam gerek," diyorum hemen. Dn geceyi zaten kaçırdım ve bu hafta sonu otel masrafları da eklenince, paraya ihtiyaım var - özellikle de bir ihtimal annemiz söylediklerinde ciddiye ve kıımıza tekmeyle basarlarsa.

Lincoln anlayışla başını sallıyor. Neyse ki garson kızın gelip bize buzlu su getirmesi ve ardından içki siparişlerimizi almaya başlamasıyla sohbet kısa kesiliyor.

Tabii ki daha da kötü bir konu bulmak kız kardeşime kaldı. "Peki, kız kardeşimin müstakbel kocası olman da neyin nesi?" diye soruyor, Hepimiz çeşitli kahveler sipariş ettikten sonra.

Lincoln bir kahkaha atıyor, ben kafamı masaya vurmamak için kendimi zor tutuyorum ve Micah da Cheshire kedisi gibi sırtıyor.

"şaka yapıyordu," diyorum, Micah'ya ters ters bakarak, aynı anda "Bir gün evleneceğiz... benimle çıkmayı kabul eder etmez." diyor.

Ellie bunu eğlenceli bulur. "Daha seninle çıkmasını bile sağlayamadın ve onu seninle evlenmeye ikna edeceğini mi sanıyorsun?" Başını sallar. "Sana iyi şanslar."

Micah'nın sırtışı, fısıldar gibi yaparak eğildiğinde daha da büyüyor. "Herhangi bir ipucu var mı?"

"Hayır," diyor P harfini patlatarak, "O kimseyle çıkamaz. Hem de hiç. Bir keresinde yanlışlıkla izlediği pornoya denk gelmeseydim, onun lezbiyen olduğunu düşünürdüm."

Bunu söylediğinde suyumu içiyordum ve sözleriyle boğulurken sıvı boğazıma takıldı. şiddetli bir şekilde öksürmeye başlayınca Micah uzanıp sırtımı sıvazlıyor. Neşeyle dolu gözleri benimkilerle birleşiyor ve kimsenin duyamayacağı şekilde fısıldıyor: "Biliyor musun, eğer seni dışarı çıkarmama izin verirsen, artık pornoya ihtiyaın kalmayacak."

Nefesim kesiliyor ve dokunuşundan uzaklaşıyorum. "Hey, El, kişisel bilgilerimizi başkalarıyla paylaşmamaya ne dersin?"

Gülümsemesini gizlemek için dudaklarını büzüyor ve bunu benimle dalga geçmek için bilerek yaptığını biliyorum. "Üzgünüm, kardeşim."

Kahvelerimiz geldikten ve yemeklerimizi sipariş ettikten sonra Lincoln sohbeti daha güvenli bir yola yönlendiriyor ve Ellie'ye yaklaşan gösterisi için dans çalışmalarının nasıl gittiğini soruyor. Lincoln'ün hatırlamasından heyecan duyan ve her zaman dans konuşmaya hazır olan Ellie, herkese performansından ve bir gün bir sanat okuluna gitmek istediğinden bahsediyor.

"Dansla ne yapıyorsun?" Lincoln merakla sorar.

"Bazı insanlar bir şirkete katılır, profesyonel olarak performans sergiler." Bana baktı. "Sienna o kadar iyiydi ki liseden hemen sonra bir şirkete katılmaya davet edildi."

Çocuklar dikkatlerini bana çeviriyor ve ben kendimi birden kızarmış buluyorum. "Senin muhasebe okuduğunu sanıyordum," diyor Lincoln.

"Çünkü profesyonel olarak dans etmek pek iyi para kazandırmıyor," diyor Ellie, ne zaman susması gerektiğini bilmeden. "Faturaları karşılayacak kadar para getiren bir işe ihtiyacı var, çünkü bunu annemize bırakırsak sokaklarda yaşıyor oluruz. Bana bakıyor ve gülümsüyor. "Kulübünüzde sadece bana bakabilmek için çalışıyor. Oraya ait değil, bunu sadece benim için yapıyor."

Ve böylece kız kardeşim affedildi.

"Bunu senin yüzünden yapmıyorum," diyorum, sözlerinin etrafını saran yanlış yerleştirilmiş suçluluk duygusundan hiç hoşnut *değilim*.

"Evet, ," diyor, neredeyse yabancı olan iki adamla oturduğumuzu ve onların önünde kirli çamaşırlarımızı ortaya döktüğümüzü umursamadan. "Eğer benimle ilgilenmek zorunda olmasaydın, şu anda dans ediyor olurdun.

-Ve bir direğin üzerinde değil. Ve sen de üniversitede tıklıp kalmaz, sevmediğin bir alanda uzmanlaşmazdın." Kaşları çatılıyor ve sonra ekliyor, "Bu yüzden mi hiç kimseyle çıkmıyorsun? Hep benimle olduğun için mi?"

Oh, Tanrım. Bu kız beni öldürüyor.

"Eliza," diye tıslıyorum, bakışlarım onunla beni dinleyen çocuklar arasında gidip geliyor ve ona durmasını söylemeye çalışıyorum. Ama tabii ki, her şeyden habersiz bir genç kız gibi, şaşkınlıkla başını yana eğiyor.

Neyse ki yemek geldi ve yemek için sustu. Lincoln ve Micah kahvaltı boyunca havadan sudan konuştular ve tabaklarımız temizlendikten sonra

Bizi bıraktıkları için. Ona borçlu kalmak istemediğim için Micah'ya vermek üzere biraz para çıkardığımda başını sallıyor.

"Olmaz, Cehennem Kedisi."

"Hellcat mi?" Ellie hiç kaybetmeden soruyor. "Bu

bir iç şaka," diyor Micah sırtarak.

Tabii ki cevap vermemesi Ellie'nin ilgisini çekti. "şakalar mı var?

Birbirinizi ne kadar iyi tanıyorsunuz?"

"Eliza Bardot, yeter!" diye , Micah ve Lincoln'ü güldürüyorum.

"Ne?" diye soruyor. "Adam kendini müstakbel kocan olarak tanıttı, sana taktığı bir isim var ve ikinizin nasıl tanıştığını bile bilmiyorum."

"Kulüpte tanıştık," diye açıklıyorum. "O benim müstakbel kocam *değil*.

Ondan hoşlanmıyorum bile ve o aptal isim onun beni kızdırma yöntemi."

Ellie sanki şeytandan doğmuş gibi sırıtıyor. "Senden hoşlanmışa benziyor. Belki de onunla çıkmalısın."

"Ve şimdi gitme zamanı," diyorum ayağa kalkarak. "Beyler, harikaydı.

Kahvaltı için tekrar teşekkür ederiz."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"BU DA BÖYLE?" TISLIYORUM, DÜĞMEYE BASIYORUM
Asansöre girdiğimizde bizim katımız.

"Ne?" diye soruyor, sesi ve görünüşü gerçekten anlamamış gibi.
"Lincoln'den hoşlandığını biliyorum, bu arada o senin için hâlâ çok yaşlı..."
Ona sert bir bakış attım. "Ama para durumumuz ve neden çalıştığım yer kimseyi ilgilendirmez. Ve Tanrım, onlara porno izlediğimi söylemişsin! Çöpçatanlık yapmaya çalışmandan bahsetmiyorum bile. Bu utanç vericiydi."

Yüzü düşüyor, yüz hatlarında pişmanlık ve pişmanlık karışımı bir ifade belirliyor. "Ben... Ben düşünmedim bile," diyor. "Özür dilerim. Şaka yapıp konuşuyordum ve seni utandırmak istememiştim. Biz hep şakalaşırız."

"Evet, öyle. Ama onlar benim patronlarım. Bu farklı bir şey."

Ellie, "Senden hoşlandığı çok açık," diye belirtti. "Micah tüm zaman boyunca gözlerini senden alamadı."

Asansörden inerken, "Duygularımız karşılıklı değil," diyorum.

"Sence sevimli değil mi?"

"Tabii ki öyle."

"Ve çok tatlı biri. Bizi kahvaltıya davet etti."

"Evet," diyorum kayıtsızca ve odamızın kapısını açıyorum.

"Onunla çıkmalısın." "Çıkmak

için zamanım yok, El."

"Benim yüzümden," diyor. "Çünkü benimle ilgilenmekle çok meşgulsün. Bunu anlıyorum, ama aynı zamanda artık on beş yaşındayım. Senin de kendi hayatın olması normal."

"Senin yüzünden değil," diye tekrarlıyorum. "Çünkü-"

Tezgâhın üzerindeki vazoda daha önce orada olmayan bir düzine güzel beyaz ve pembe gülü gördüğümde sözlerim donuyor.

"Oh! Çok güzel!" Ellie zıplayıp kartı kapıyor. "Üzerinde senin adın yazıyor," diyor.

Gözlerimi deviriyorum ve zarfı açıyorum, kartı çıkarıp okuyorum...

*Cien a, ic naS a no tex('l sv' xise get9ing co ^are
S'eaSfaS9 nit³ ;ov. 5 loσ fo'va×b co seei p ;ov co ip^t.
- PicaL*

Tanrım, bunu nasıl bu kadar çabuk teslim etti? Kısa süreliğine telefonuyla konuşurken yapmış olmalı.

"Oh! Başka bir zarf. Bu bana gönderilmiş." Ellie zarfı yırtıp açtı ve kartı yüksek sesle okudu...

*T^a S ;ov fo' staying ac Jocel şlv. ✓n loseb ;ov nill fınb
cwo co li e>ca'y day paS'es co cLe ^otel's spa co cele
×ate ;ov' Si'9^bay. - PicaL.*

Ellie'nin gözleri kocaman oldu. "Senden kesinlikle hoşlanıyor." Tartışmak için ağzımı açıyorum ama ben daha tek kelime edemedim o devam ediyor. "Ve annemin takıldığı o pis heriflere hiç benzemiyor. O iyi bir adam. Hem o hem de Lincoln öyle. Cidden onunla çıkmalısın." Yüzünü kartla yelpazeliyor. "Ama şu anda gitmemiz gereken bir spa günü var!"

"SANIRIM TEŞEKKÜR ETMELİYİM." MİCAH'IN BACAKLARINA SARILMIŞTİM.

Kollarım boynuna dolanmış, parmaklarım boş boş saçlarıyla oynarken arka planda bir şarkı çalıyor. Bu özel odada ona kucak dansı yapıyor olmam gerekiyordu, ama beni yerinde tuttuğu, güçlü elleri kalçalarımın kıvrımlarını kavradığı için, daha çok oturuyormuşuz gibi

son derece samimi bir pozisyon. Özellikle de üstsüz olduğum ve sadece kadınlık organlarımı zar zor örten küçük bir külot giydiğim için.

"Ne için?" Micah nefes alıyor, ateşli bakışları içime işliyor.

"Spa günü için. Tüm vücudum rahatladı, pürüzsüz ve güzel oldu."

Micah inliyor. "Pürüzsüz ve güzel kısımları hissetmeme izin verme şansın var mı?"

"Hayır," diyorum. "Ve bundan bahsetmişken..." Uzanıp ellerini üzerimden çekiyorum. "Dokunmak yok."

Gözlerini deviriyor ama itaat ediyor, kollarını başının arkasına kaldırıyor. Rahatlamak için geriye doğru uzandığında hafifçe kayıyor ve bacaklarının arasındaki sertlik merkezime doğru kayarken bana iyi bir his veriyor.

Ben engel olamadan yumuşak bir nefes kaçıyor ve Micah bunu yakalıyor, dudaklarının köşesi bilmiş bir sırıtışla kıvrılıyor.

"Bu birikmiş cinsel gerilim için bir tedavi var," diye mırıldanıyor. "Benimle çık."

"Kız kardeşimi duymadın mı? Ben kimseyle çıkmam." "Neden?"

Eğer bu yüklü bir soru değilse, cevaplamak istemediğim bir soru. Onun yerine yarı doğru bir cevap veriyorum. "İlişkiler benim sahip olmadığım zaman ve ilgiyi gerektiriyor."

Kaşlarını çatıyor, açıklamanın devamını bekliyor, ama ona vereceğim tek şey bu olduğundan, kucak dansını bitirmek için vücudumu tekrar hareket ettirmeye başlıyorum. En azından bunu yapabiliyorum çünkü -eğer tarih doğruysa- sonrasında çok iyi bahşiş verecek.

Şaşırtıcı bir şekilde, Micah ikinci performansım için seyirciler arasında değil ve bana başka bir özel gösteri için de rezervasyon yapmadı. O tüm zamanımı satın almaya başlamadan önce hep dolu , bu yüzden Violet bana bu akşam için hiç yerim olmadığını söylediğinde şaşırdım. Ama gece için bahşişlerimi aldığımda ve Micah'nın bana iki performans için yetecek kadar verdiğini gördüğümde şaşkınlığım geçiyor. Burada olamamasına rağmen kendisine özel bir dans ısmarladığı için sinirlenmem gerekirdi ama parasını başka bir adamın kucağında dans etmemi engellemek için harcamak istiyorsa, hediye atın ağzına bakmayacağım.

Ellie ve ben otel odasına döndüğümüzde geç olmuştu, bu yüzden ikimiz de duş aldıktan hemen sonra sızdık.

Uyandığımda saatin kaç olduğundan emin değilim ama gözlerimi açtığımda ilk fark ettiğim şey Ellie'nin uyanmış olduğu ve yanımdaki sandalyede oturuyor olduğuydu.

Yatakta deli gibi ve sanki yanlış bir şey yapmış gibi bana bakıyor.

"Ne ?" Yan dönerek soruyorum. "Bir şey yaptım."

"Tamam."

"Dün gece Micah'a rastladım." Oh, Tanrım. Bu iyi bir şey olamaz. "Ve onu Lincoln'ün ofisine girerken gördüm."

"Ellie, ne halt ettiysen söyle de düzelteyim."

"İşte bu kadar. Bunu düzeltmeni istemiyorum. Ona bir not yazdım, onunla çıkmak istediğini söyledim ve imzanı attım. Sonra da çıkarken Trixie'ye verdirdim."

"Ellie!" Doğrulup havlıyorum. "Ne oluyor be? Şimdi bana *tekrar* çıkma teklif ettiğinde ve ben yine *hayır* dediğimde ona ne yaptığını söylemek zorunda kalacağım."

Kalın kalın yutkunuyor ve ben yüksek sesle inliyorum. "Başka ne yaptın?" "Nota bugün müsait olduğunu yazdım."

"Aman Tanrım!"

"Sadece beni dinle," diyor, gözleri yalvarıyor. "Hiç dışarı çıkmamanın ya da biriyle çıkmamanın nedenlerinden birinin beni evimizde yalnız bırakmaman olduğunu biliyorum... o zamandan beri..." *İkimiz de kendi evimizde neredeyse tecavüze uğradığımızdan beri* kelimeleri söyleyemiyor. "Ama orada değiliz. Burada, kimsenin bana ulaşamayacağı güvenli bir oteldeyiz. Kendi başıma takılabilecek yaştayım. Yapacak ödevlerim var ve oda servisinden sipariş verebilirim. Hiçbir yere gitmeyeceğim ya da-" Sözleri kapının çalınmasıyla kesiliyor ve gözleri kocaman açılıyor.

"Bu o mu?" Tıslıyorum.

Başını sallıyor. "Evet. Seni saat 10'da almasını söylemiş olabilirim. Genelde erken kalkarsın ama sen geç uyandın, ben de uyuyakalmışım ..."

"Tanrım." Yataktan fırladım. "Ben kıyafetlerimi giyerken git kapıya bak!"

Odadan çıkıp kapıyı arkasından kapatıyor ve ben de ne kadar çılgın göründüğümü görmek için banyoya koşuyorum. Dün gece duş aldığım ve makyajımı temizlediğim için çok da kötü görünmüyordum. Yüzümü çabucak yıkayıp bir sütyen giyiyorum, böylece Micah'a kız kardeşimin oyun oynadığını ve aslında bir randevuya çıkmadığımızı söylediğimde biraz şık oluyorum.

Ama ana odaya girdiğimde onu gri bir Henley ve kot pantolon giymiş, elinde bir buket çiçekle karşımda bulduğumda şu sözleri duydum

boğazımda düğümleniyor... çünkü bu adam nasıl oluyor da takım elbise içindeyken olduğundan daha lezzetli görünüyor?

Ve sonra gülümsüyor -kulüpte gördüğüm ukala, kendinden emin sırtışlardan değil, gerçek, neredeyse çocuksu bir sırtış- ve göğsümde, yanımda hiçbir işi olmayan kelekler uçuşuyor. Ve bu adamla çıkmamak için her türlü nedene sahip olmama rağmen, birdenbire benimle ilgilenen muhteşem bir adam tarafından randevuya götürülen yirmi dört yaşında normal bir genç olmak istiyorum.

"Dışarıda ne giydiğin umurumda değil ama randevumuz için pek de hazır görünmüyorsun," diyerek beynimdeki sisi dağıtıyor.

Aşağı bakıyorum ve inliyorum. Üzerimde yatarken giydiğim tişört ve minik pamuklu erkek şortu var. Sütyen giymeyi düşünmüş olabilirim ama pantolon giymediğimi unutmuşum.

"Ummm..."

"Uyuyakalmışsınız," diyor Ellie. "Ona birkaç dakika verirsiniz hazırlanmaya gider, sonra da siz yola koyulursunuz."

Micah uzun bir süre bana bakıyor ve on beş yaşındaki çocuk tarafından kandırıldığını anladığında yüz hatlarının değiştiğini görebiliyorum.

"O notu sen yazmadın, değil mi?" Sesi alışılmadık derecede kırılmalı ve kelimeler göğsümden içeri süzülüp kalbimi sarıyor, sıkıca kavlıyor.

Başımı salladığımda kıkırdıyor.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor Ellie'ye, bir kenarda durmuş, alt dudağını kemiriyor çünkü her şeyi berbat ettiğini biliyor. "Ona bir çıkış yolu göstermeli miyim yoksa bana acıyıp yine de benimle çıkması için onu ikna etmeli miyim?"

Ellie'nin gözleri parlıyor. "Acıma randevusu, kesinlikle. Bence dışarı çıktığında iyi vakit geçirecek."

Micah başıyla onaylıyor. "Pekâlâ, acıma günü o zaman," diyor. "Sienna..." Bana doğru yaklaşıyor ve hayatımda gördüğüm en acınası köpek yavrusu gözlerini bana diyor. "Benimle bu randevuya çıkmazsan kesinlikle yıkılırım. O yüzden lütfen bana acıyıp gider misin?"

Ona bakıyorum, evet dersem her şeyin değişeceğini biliyorum. Bu benim kurallarına, planıma aykırı. Ve biliyorum ki eğer ona teslim olursam, beni içine çekmesine izin verirsem, geri dönüşü olmayacak. O istediğini elde eden ve her şeyden daha azına razı olmayan bir adam. Benimle sadece bir randevu istemiyor. Bana sahip olmak, kalbime, bedenime ve aradaki her şeye sahip olmak istiyor. Ve bunu almak için bir şansı var

Her şeyimi, her parçamı ve sonra beni yok et, bana sadece kendimin bir kısmını bırak - tıpkı annem gibi.

Ve ilk kez annemin neden bu kadar çok erkek tarafından incitilmesine izin verdiğini anladım. Her biri sırayla onu yok etmesine rağmen neden kendini onlara teslim etmeye devam etti.

Çünkü her şeyin yanlış gidebileceğini bilmenize rağmen, bir erkek size Micah'ın şu anda bana baktığı gibi baktığında, tüm sağduyu pencereden uçup gider ve kendinizi "Evet, seninle çıkarım" derken bulursunuz.

DOKUZUNCU BÖLÜM

MICAH

"YAPTIĞIN ŞEYİN YANLIŞ OLDUĞUNU BİLİYORSUN, DEĞİL Mİ?" ELLIE'YE BİR KEZ SÖYLEDİM

Sienna randevumuza hazırlanmak için odasına gitti.

"Buna değdi," diyor Ellie, sözlerinde hiç pişmanlık yok. "Sienna dışarı çıkıp eğlenmeyi hak ediyor. Sürekli çalışıyor, ders çalışıyor ve boktan annemizle uğraşıyor. Eğer bir şey yapmasaydım sonsuza kadar yalnız kalacaktı."

Onun dramatizmine kıkırdıyorum. Hâlâ genç, ama zorlamasını takdir ediyorum. "Peki kız kardeşimi kendine aşık etmek için planların neler?" sözlerini sakınmadan sorar.

"Brunch ve sinema. Eğer katılmak istersen-"

"Hayatta olmaz." Başını tiksintiyle sallar. "Randevunda üçüncü tekeri oynamayacağım. Gerçi -" gözlerinde aniden bir kıvılcım parlıyor "- eğer Lincoln'ün de katılmasını istiyorsan, çifte randevuya varım." Kaşlarını imalı bir şekilde sallıyor ve ben bir kahkaha atıyorum.

"Olmaz. Acıktığında oda servisini ara, benim hesabıma yazsınlar."

"Teşekkürler," diyor gülümseyerek. Sonra bana doğru bir adım atıyor ve yüz hatları ciddileşiyor. "Sienna böyle çünkü hayatımız biraz karışık. Annemiz gerçekten de pisliğin teki ve görmememiz gereken şeyler gördük. Eğer onunla yanlış nedenlerle çıkmak istiyorsan, bırak gitsin. Yeterince şey yaşadı."

Yaşından beklenmeyecek kadar bilge olan bu çocuğa bakıyorum ve biliyorum ki söyledikleri doğru. Çok ciddi şeyler yaşadılar ve hızla büyümek zorunda kaldılar. Bir dereceye kadar anlıyorum çünkü babam bizi genç yaşta bu işin içine soktu, bu yüzden bazı çılgın şeyler gördüm

kendim. Ama Ellie'nin bana bakışından, yaşadıkları şeylerin çok daha derinlere indiğini hissediyorum.

Ona endişelenmesine gerek olmadığını, kız kardeşine zarar vermek gibi bir niyetim olmadığını söylemek üzereydim ki Sienna koyu renk yırtık bir kot pantolon ve turkuaz renkli, omzu açık bir kazak giymiş, ayağında sandaletlerle yeniden ortaya çıktı. Saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve dolgun dudaklarını parlatan bir parça parlaticı dışında yüzünde makyaj yoktu.

"Olabileceği en iyi şey bu," diyor omuz silkerek. "Kıyafet getirmedim, umarım çok abartılı bir şey planlamamışsınızdır."

"Çok güzel görünüyorsun," diyorum ona, bunca zamandır elimde tuttuğum çiçekleri uzatarak. "Ve merak etme-" diye eğilip kız kardeşinin duyamayacağı şekilde fısıldıyorum "-planladığım şey için istersen tamamen çıplak olabilirsin." Ona göz kırpiyorum ve o da bana bakarak gülüyor.

Beni her şey için zorlayacak -her randevu, her gülümseme, her kahkaha, her kelime- ama sorun değil çünkü onu yıpratıyorum. Bunu hissedebiliyorum. Şimdiden ne kadar ilerlediğime bir bak. Kısa bir süre içinde, kucak dansı için para ödemekten, onu bir randevuya çıkarmaya geldim. Yakında yasal olarak soyadını Alexander olarak değiştirecek.

"Hazır mısın?" diye sorarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Evet." Kız kardeşine bakıyorum. "Katılmak istemediğine emin misin?"

"Hayır, ben iyiyim. Burada Netflix izleyip menüdeki her şeyi yiyeceğim." Kız kardeşine bir bakış atıyor. "Micah'ın hesabına tabii ki. O ısrar etti."

Sienna ona sahte bir bakış atıyor. "Terbiyeli ol."

"Her zaman *anne*," diyor Sienna'dan çiçekleri alırken. "Şimdi siz ikiniz eğlenin, ama benim yapmayacağım bir şey yapmayın. Yaparsanız da 'Eldiven Yok'u unutmayın."

Sienna uzanıp onun ağzını kapatıyor. "Hayır, bu cümleyi bitirmene gerek yok." Elini bırakıyor ve bana, "Fikrimi değiştirmeden gidelim," diyor.

Kapıyı arkamızdan kapatıp asansöre yöneldiğimizde Ellie'nin kıkırdaması duyulabiliyor. Lincoln ve ben çatı katlarında yaşadığımız için, yerlerimiz sadece ana asansörden erişilebilir, bu yüzden birine inip sonra anahtar kartımla yukarı çıkmak için diğerine binmemiz gerekiyor.

"Umm, ne yapıyoruz biz?" Sienna kafası karışmış bir halde rakamlara bakarak soruyor.

Asansörün kapıları açılıp benim katıma çıkarken, "Evime çıkıyorum," diyorum.

Başını çeviriyor ve bana sert bir bakış fırlatıyor. "Ciddi misin? Bundan daha klişe bir şey olabilir mi? Seninle seks yapmayacağımın hangi kısmını anlamadın?" diye tıslıyor.

Asansörün kapısı kayarak açılıyor ve ben dışarı çıkıyorum, ama o beni takip etmiyor. Onun yerine, kollarını göğsünde kavuşturmuş, burnunu inatçı bir hareketle yukarı kaldırmış bir şekilde orada duruyor.

"Seninle oraya gelmeyeceğim. Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum ama tabii ki-"

Asansöre geri dönüp onu yavaşça duvara doğru ittiğimde sözleri kesildi, onun saçmalıklarından bıkmıştım.

"Seni kim incitti?" diye sordum. "Bu kadar korunaklı olmana kim sebep oldu? Sadece güvenmediğin erkekler mi yoksa genel olarak insanlar mı?" Mavi gözleri açılıyor ve tek kelime etmek istemeyerek başını sallıyor.

"Tanrım." Avuç içimi duvara yaslayıp onu kafesliyorum, böylece bedenlerimiz o kadar yakın oluyor ki ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, kadınsı kokusunu alabiliyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve yüz hatlarının korkudan özleme, öfkeye ve teslimiyete dönüşmesini izliyorum. Ve ışık düğmesinin kapandığını ve duygularının tamamen kapandığını gördüğümde hala ona bakıyorum.

"Hiç şansım yok, değil mi?" Fısıldıyorum, diğer elimle uzanıyorum ve parmak uçlarımı yanağında gezdiriyorum. "Beni *tanımıyorsun* bile ama yine de suçlamalarda ve varsayımlarda bulunmakta bu kadar hızlısın."

Kalın bir şekilde yutkunuyor ve göz kapakları birkaç saniyeliğine kapanıyor, sonra tekrar açıyor, gözlerinde acı yayılıyor. "Beni suçlayabilir misin? Tanıştığımız koşullar göz önüne alındığında?"

"Yani, alışılmadık başlangıcımıza dayanarak, beni zaten seni incitenle birlikte kutuya ittin ve anahtarı attın. Ne yaptığının bir önemi yok, asla tırnaklarımla kazıyarak çıkamayacağım."

Karşılık veren sessizliği sağır edici olsa da gerçeği yüksek sesle ve net bir şekilde duyabiliyorum. Hayatımda ilk kez böyle bir şaşkınlık yaşıyorum. Her zaman istediğim şeyin peşinden gittim ve emek vermeye istekli olduğum sürece, peşinde olduğum şeyi elde edecektim.

Sienna'ya kadar.

Endişesine rağmen, bir parçası beni istiyor. En azından beni çekici buluyor. Bunu kulüpte kucağıma oturduğunda, dans ederken ve seyirciye bakarken gözlerinde görebiliyorum.

Benden. Ama korkuyor çünkü incindi. Ve hayatımda ilk kez, bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum.

Çekip gitmek, bacaklarını açacak istekli bir kadın bulmak çok daha kolay olurdu. Yıllar boyunca düzinelerce kadınla birlikte oldum. Sorgusuz sualsiz onları istediğim gibi becermeme izin veren, arkadaşlığımı arzulayan, benimle bir çırpıda evlenebilecek kadınlar.

Yine de bu inatçı, bıkkın, güzel kadını aklımdan çıkaramıyorum. Cinsel bir fetih olmanın ötesine geçti. Onu tanımak istiyorum. Düşüncelerini duymak. Onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek. Diğer kadınlarla, bir geceden ötesini asla göremezdim. Ama Sienna'ya baktığımda, birlikte geçirilen geç geceler ve yatakta geçirilen tembel sabahlar görüyorum. Aile yemeklerini görüyorum. Hafta sonu kaçamakları. İlk defa çok daha fazlasını görebiliyorum... ve bu onunla.

Onu incitmemi ve hayal kırıklığına uğratmamı *bekliyormuş* gibi bana bakıyor olsa da pes etmeyeceğim. İçgüdülerime güvenerek ailemizin milyonlarca dolar kazanmasına yardımcı oldum. Her anlaşma siyah ve beyaz değildir. Bazıları risk almayı, benden başka kimsenin anlayamayacağı kararlar vermeyi gerektirir. Çoğu zaman rakamlar ortada olmasa da doğru seçimi yaptığımı ruhumda hissedebiliyorum. Sienna için de böyle hissediyorum.

"Seni buraya becermek için getirmedim," diyorum, sesimin sakın olduğundan emin olarak. "Lincoln bana kız kardeşine karşı ne kadar korumacı olduğunu, onu yalnız bırakmak istemediğin için kulübe yanında getirdiğini söyledi, ben de odama brunch sipariş ettim ve sonrasında sinemada film izleyebileceğimizi düşündüm. Böylece, herhangi bir zamanda sana ihtiyacı olursa diye otelden ayrılmak zorunda kalmazdık."

Sözlerim aklına girdiği anda anlıyorum çünkü gözleri yumuşuyor ve vücudu gevşiyor. "Ben... Bilmiyordum," diye mırıldanıyor, bakışları yere düşüyor.

"Sormadın," diyorum, çenesinin ucunu sıkıştırıp kaldırıyorum, böylece bana bakmak zorunda kalıyor. "Seni sahnede gördüğüm ilk gece hemen sana çekildim. Kardeşimi onlarca kez ziyaret ettim ve hiçbir kadın senin kadar dikkatimi çekmedi. Her zaman seni düşünüyorum. Ama bu cinsellikten öte bir şey. Seni tanımak istiyorum... hepinizi. Kaşların böyle çatıldığında ne düşündüğünü bilmek istiyorum." Parmağımı kaşlarının arasında ve burnunun üzerinde gezdiriyorum. "Burnun o güzel kafandan neler geçiyor?" Devam ediyorum

dudaklarına doğru iniyor. "Dudakların birbirine yapıştığında, sorunun ne olduğunu ve daha iyi hale getirmek için yapabileceğim bir şey olup olmadığını merak ediyorum."

"O kadar da ilginç değilim," diye mırıldanıyor.

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum." Hafifçe geri çekildim ve elimi uzattım. "Sana bir seçenek sunuyorum. Eğer elimi tutarsan, benim evime gidebilir ve birbirimizi tanımak için birlikte biraz zaman geçirebiliriz. Ya da... tek kelime edersen ve seni odana geri götürürüm ve seni yalnız bırakırım."

Birkaç saniye boyunca elime bakıyor ve elimi tutmayacağını düşünüyor, ama sonra elini uzatıp benimkine koyduğunda beni şok ediyor.

"Bu sana güvendiğim anlamına gelmiyor," diyor, sesi sert. "Ve kesinlikle seninle yatmayacağım. Ama ben de hissettim... kimyayı, bu yüzden bunun nereye gittiğini görmek istiyorum. Ama bilmelisin ki benim önceliklerim kız kardeşim ve geleceğim. Diğer her şey sonra gelir, ve sen... sen en son gelersin. Kaba olmaya çalışmıyorum ama böyle olması gerekiyor."

İtirafına gülümsemekten kendimi alamıyorum. Muhtemelen alınmam gerekirdi ama bunun yerine onu daha çok istememe neden oluyor. Belli ki kolay bir hayat yaşamamış ama kendi ayakları üzerinde durmaya kararlı ve kimsenin onu alaşağı etmesine izin vermiyor.

"Anladım." Parmaklarımı onunkilere geçiriyorum ve onu asansörden çıkarıp koridora çekiyorum. "Şimdi gidip yemek yiyelim. Açlıktan ölüyorum ve *henüz* sana sahip olamadığım için yemekle yetinmek zorundayım."

ONUNCU BÖLÜM

SIENNA

BU KÖTÜ BİR FIKIR. BUNU BILİYORUM. BİR ADAMI İÇERİ ALMANIN NELER YAPABİLECEĞİNİ GÖRDÜM.

bir kadına. Ama yine de tamam dedim. Micah beni evine götürürken, kendime sabahı onunla geçirmenin hiçbir anlamı olmadığını söyleyip duruyorum. Birkaç saat içinde ona aşık olmayacağım. Anneme dönüşmeyeceğim. Onu izledim ve hatalarından ders aldım ve aynı hataları yapmayacağım.

Çatı katının Ellie ve benim kaldığımız otel odasına benzemesini bekliyordum, bu yüzden kapıyı açtığımda yaklaşık on dört metre yüksekliğinde görünen tavanları olan muhteşem modern bir açık kat planına şaşırdım. Sol tarafta son teknoloji ürünü cihazlarla donatılmış bir mutfak, sağ tarafta geniş bir oturma odası ve daha uzakta ikinci kata çıkan cam bir merdiven görüyorum. Tüm alan yerden tavana cam duvarlarla çevrili ve... "Bu bir havuz mu?" Nefes nefese kalıyorum ve doğrudan sonsuzluk havuzuna bakan pencereye yöneliyorum.

"Evet," diyor Micah kıkırdarak, ben ellerimi cama bastırırken. "Kardeşimle ben en üst katı paylaşıyoruz, yani ikimizin de bir köşe dairesi var. Dışarıda evlerimizi ayıran bir mahremiyet duvarı var."

New York'ta çok zengin olmadıkça kimsenin havuzu yoktur. Hava soğuk, bu da açık havuzu kullanışsız hale getiriyor. "İsterseniz daha sonra girebiliriz" diye ekliyor.

"Belki," diye mırıldanıyorum kayıtsızca.

Başını sallıyor ve mutfağın hemen dışında bulunan masaya doğru yürüyor. Büyük bir sofraya hazırlanmıştır: kruvasanlar, kekler, simitler, taze meyve ve peynir tabağı, mimoza yapmak için portakal suyu ve şampanya ve bir sürahi nefis kokulu kahve.

Micah gümüş üstlüklerden birini kaldırıyor, altında hâlâ dumanı tüten yumurtalar var. Bir diğerinde waffle, sonuncusunda ise mis gibi kokan pastırma ve sos is var.

"Aç mısın?" diye soruyor ve bir centilmen gibi sandalyemi çekiyor.

Ben cevap veremeden karnım gurulduyor ve ikimiz de gülüyoruz. "Öyle diyebilirsiniz."

Kendime bir mimoza yapıyorum, sonra waffle, yumurta, domuz pastırması ve son saniyede biraz meyve ekliyorum.

Micah bir kruvasan alıp dilimledikten sonra üzerine yumurta ve pastırma koyarak derme çatma bir kahvaltı sandviçi oluşturuyor. "Yumurtalı, pastırmalı ve peynirli sandviçler benim favorimdir," diyor ve tabaktan bir dilim kaşar alıp üzerine koyduktan sonra doyurucu bir ısırık alıyor.

Yemek yemesini izlerken dudaklarımdan kaçan kahaahaya engel olamıyorum.

"Ne?" diye sorar, bir lokmayı yutup kahvesinden bir yudum aldıktan sonra.

"Hiçbir şey, sadece çok... normal görünüyorsun." Kaşlarını çatarak sessizce neden bahsettiğimi sorduğunda açıklıyorum. "Her zaman o pahalı takım elbiselerin içindesin ve tam bir iş adamı gibi görünüyorsun. Ama işte buradasın, şık giyinmişsin ve kendine bir sandviç yapıyorsun. Sanırım brunch'ın yemek şirketleriyle süslü yemeklere eşit olduğunu düşünmüştüm."

"İstersen bunu da yapabiliriz," diyor kayıtsızca, "ama ben bunu tercih ederim. Dışarıda..." Güzel şehri gözler önüne seren pencereye doğru başını sallıyor. "İnsanların uğraşmaya cesaret edemeyeceği biri olmak zorundayım. Evimde sadece kendim olabilirim. Takım elbiseler güzel ama ben kot pantolonu tercih ederim."

Vay canına, böyle bir tepki beklemesdim. Görünüşe göre Micah hakkında bariz zenginliği, bu kasabadaki refahı ve benimle çıkma konusundaki amansız kararlılığı dışında gerçekten hiçbir şey bilmiyorum.

"Aklından neler geçiyor?" diye soruyor, yemeğinden bir ısırık daha aldıktan sonra. "Çarkların döndüğünü görebiliyorum."

"Senin hakkında pek bir şey bilmediğimi," diye itiraf ediyorum, "ama aynı zamanda herkesin gördüğü kişiyi değil, *gerçek* seni tanımak istediğimi de."

Yüzüne bir gülümseme yayılıyor ve o tek gamze ortaya çıkarak kelebeklerin karnıma saldırmasına neden oluyor. "Güzel. Çünkü ben de *gerçek* seni tanımayı çok isterim. Romantizmle mi yoksa aksiyonla mı başlayalım?"

Aksiyon diyeceğim, çünkü hangi filmi izleyeceğimizi düşünüyorum ve şimdiye kadar romantizm pek bana göre değildi. Ama ben

bir erkeği tanımaya ve muhtemelen romantik bir ilişkiye girmeye çalışıyorsam, "Romantizm" derim.

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Çok ." "Ne?"

"En son izlediğin aşk filmi neydi?" "Umm...

Twilight?"

Bir kahkaha atıyor. "Parlayan vampirlerle mi?" "Evet,

Ellie'nin favorisi," diyorum omuz silkerek.

"Tekrar deneyelim. Aksiyon mu romantizm mi?"

"Aksiyon," diye itiraf ediyorum iç çekerek. "Ama romantizmi tercih edebilirim. Belki bana bir iki şey öğretir," diye mırıldanıyorum.

Micah daha da sert gülüyor, anlaşılan beceriksizliğimi komik buluyor. "Peki bunun sana ne öğreteceğini umuyorsun?"

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum." Aramızda bir ileri bir geri işaret ediyorum. "Bunu daha önce hiç yapmadım ve annemin eve getirdiği tek erkekler cinsel iyilik için para ödeyen tipler." Sözcükler ağızından çıkar çıkmaz gözlerimi kapatıyorum ve kelime kusmuğumdan pişmanlık duyarak yüzümü buruşturuyorum.

Gözlerimi açtığımda Micah'nın bakışlarında merhamet bulmayı umuyorum ama onun yerine tek gördüğüm şefkat. "Bunu yavaştan alacağız," diyor. "Gerçek şu ki, ben de bunu hiç yapmadım ama annemle babamınki gibi bir ilişki istediğimi biliyorum. Ellili yaşlarındalar ve hâlâ birbirlerine çok aşıklar."

"Daha önce hiç çıkmadın mı?" diye sordum.

"Hayır. Bekârlığın tadını çıkarıyorum. Düşündüğünüzün aksine, hiçbir şekilde erkek düşkünü değilim. Sadece henüz bir yuva kurmak istemiyordum."

"Ve şimdi öyle misin?"

"Evet," diyor düşünceli bir şekilde, yüz hatları ciddileşiyor. "Annem her zaman doğru kadını bulduğumda anlayacağımı söylerdi ve sanırım onu buldum."

Kalbim onun sözleriyle hızlanıyor ve derin bir nefes alarak kendimi fazla heyecanlandırmamaya çalışıyorum. Erkekler güzel sözler söylemekte iyidir. Annemle yatmadan önce ona güzel şeyler söyleyen erkeklerden payıma düşenden fazlasını duydum. Sorun şu ki, onunla ilişkiye girdikten sonra bu güzel sözler çirkinleşiyordu.

"Kulağa pek yavaş gelmiyor," diye mırıldanıyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor. "Üzgünüm," diyor sırtarak. "Bazen ayaklarım ağır oluyor."

Yemeğimizi bitirdiğimizde bana evini hızlıca gezdiriyor ve düşündüğümünden daha da muhteşem; birkaç yatak odası, banyolar, küçük bir spor salonu, bir ofis ve hatta bir tiyatro odası bile var.

"Film izleyeceğimizi söylediğinizde otelinizde sinema salonu olduğunu kastettiğinizi sanmıştım."

Yanımdaki rahat, çift kişilik deri koltuğa uzanarak, "O da öyle," diyor. "Ama kişisel kullanımım için buraya mini bir tane koydurdum."

Bu koltukta kaç kadın siktüğünü merak ederek altımdaki koltuğa bakarken, ruh halimin değiştiğini hissetmiş olmalı ki, "Arkadaşlarla spor izlemek için harika bir yol," diye ekliyor.

"Yani, burada hiç kimseyi becermedin mi?" Merakla ağzımdan kaçırdım.

Ela gözlerinin benimkilere kilitlendiği yönüme dönüyor. "Daha önce buraya hiç kadın getirmemiştim. Bir otelde yaşamak, odalara erişebilmek demektir. Burası benim evim, bir gün karım ve çocuklarımla birlikte yaşamayı umduğum yer. Fahişeler buraya ait değil."

Ve yine de beni buraya getirdi. Evine getirdiği ilk kadın olduğum düşüncesiyle kalbim göğsümde şişiyor ama hemen bir iğne bulup patlatıyorum.

Kes , Sienna! Sana güzel sözler söylüyor. Erkekler böyle yapar.

"Peki... hangi filmi izliyoruz?" Konuyu değiştirme ihtiyacı duyarak boğuk bir söyledim.

Bana şaşkınlıkla bakıyor ve ne düşündüğümü sormak istediğini anlayabiliyorum, ama bunun yerine bana kumandayı uzatıyor ve "Ben bize birkaç içki ve patlamış mısır getirirken sen de bir şeyler seç" diyor. Ne içmeyi tercih edersin?"

"Tatlı çayınız varsa, onu alacağım. Yoksa şişe su iyi olur." "Tatlı çay benim favorimdir," diyor sırtarak. "Hemen döneceğim."

Filmler arasında geziniyorum ve sonunda Hızlı ve Öfkeli'de karar kılıyorum. Micah henüz dönmediği için Ellie'ye onu kontrol etmesi için bir mesaj gönderiyorum. Hemen cevap veriyor,

ELLIE

Randevunla meşgul olman gerekmiyor mu? Eğer beni düşünüyorsan, yanlış bir şeyler yapıyor olmalı.

Verdiği yanıt karşısında inliyorum, keşke yeniden on yaşına dönebilse, sevimli, tatlı ve olmadığı zamanlara. Bir ergen olarak,

Başımı belaya sokacak vaktim yoktu - küçük kız kardeşime bakmakla ve okuldan sonra asgari ücretli işlerde çalışarak masaya biraz yemek koymak ve faturaları ödemeye yardımcı olmakla çok meşguldüm. Ama içimden bir ses Ellie'nin bana kök söktüreceğini söylüyor.

SIENNA

Film izlemek üzereyiz. Bize atıştırmalık bir şeyler getiriyor. Ve seni kontrol etmek için asla çok meşgul olmayacağım.

ELLIE

Evet, evet. Ben de seni seviyorum, kardeşim. Şimdi git bak.

Micah kocaman bir kase tereyağlı patlamış mısır ve iki şişe tatlı çay ile döndüğünde, ondan bir şişe ve patlamış mısır küvetini alıp kumandayı ona veriyorum.

Kanepede ışıkları karartan bir düğmeye basıyor ve ardından oynat tuşuna basıyor. Micah filmi durdurup bana dönmeden önce yarım saat kadar sessizlik içinde filmi izliyoruz. "Sanırım her şeyi berbat ettim."

"Oh, nasıl?" Söyleyebileceğim kadarıyla yanlış bir şey yapmadı. Bütün sabah tam bir centilmendi. Yemek lezzetliydi, film en sevdiğim biriydi ve onu evinde takılmamız için plan yapmakla suçlamama rağmen, gerekçesini açıkladıktan sonra, kız kardeşimi yakınımda tutma ihtiyacımı anlaması hem düşünceli hem de takdire değerdi.

"Seni tanımak istedim ama konuşmadan bunu yapmak biraz zor. Bu elime geçen tek şans olabilir. Benimle bu randevuya çıkmanı sağlamak yeterince zor oldu. Bundan faydalanmam gerektiğini hissediyorum."

"Tamam," diyorum gülerek. "Aklında ne var?"

Yirmi dakika sonra, Micah havuza girmeye hazır bir şekilde odasından çıkıyor. Güçlü takım elbiseleri içinde iyi, kot pantolon ve Henley ile seksi görünüyor ama şortla... Vay anasını, bu onda açık ara en sevdiğim görünüm. Her yeri kaskatı, göğsü, karın kasları ve *Tanrım*, şortunun içine doğru inen V, hepsi sanki hava ile fırçalanmış gibi görünüyor. Dudaklarımı ağızma götürüp salyalarımın akması için dua ediyorum, bir yandan da gerçek olup olmadıklarını anlamak için yanına gidip parmaklarımı karın kaslarında gezdirsem tuhaf bulup bulmayacağını merak ediyorum.

Gözlerim kollarına kayıyor. Onu sadece uzun kollu gömlekler içinde gördüğümünden beri, ilk kez çıplak kollarını görüyorum. Sadece kordonlu degiller

kaslı ama her iki ön kolu da mürekkeple kaplı. Takım elbise giydiğinde güç ve para saçıyor, ancak altında seksi bir kötü çocuk gibi görünüyor.

İyi değil, diyorum kendime, annemin eve getirdiği tüm kötü çocukları düşünerek. Kötü çocuklar eşittir bela. İncitici eylemlere yol açan güzel sözlerle araları iyidir.

"Kahretsin, muhteşem görünüyorsun" diyerek gözlerini vücudumda gezdirdi ve beni düşüncelerimden kopardı. Takım elbisem yanımda olmadığı için odama koştum ve dün butikten aldığım elbiseyi aldım. Ellie telefonda arkadaşıyla konuşuyor, oda servisinden sipariş ettiği açık büfe yemeği yiyordu ve bize katılmak isteyip istemediğini sorduğumda beni başından savdı.

"Beni birkaç kez çıplak gördün," diye alay ediyorum.

"Bu senin muhteşem olduğun gerçeğini değiştirmez" diyor.

Etrafı saran balkon içeriden görüldüğünden daha da büyüktür. Açık mutfak ve ızgara, birkaç şezlong ve bir havuza ev sahipliği yapmaktadır.

Havuzla yavaşça giriyorum ve soğuk su bacaklarımı sararken iç çekiyorum, sonra hemen dalıyorum, suyun altına dalıyorum ve diğer tarafa geçene kadar çıkmıyorum. Yüzeye çıktığımda, çok ıslak bir Micah ile yüz yüze geliyorum.

"Hey," diyor beni havuzun kenarına yaslayarak. "Hey," diye karşılık veriyorum.

Uzanıp yüzüme yapışan ıslak saçları kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve onun dokunuşuyla nefesim kesiliyor. İşte tam da bu yüzden biriyle çıkmamaya, iş dışında bir erkekle yalnız kalmamaya özen gösteriyorum. Bir kadın ne kadar zeki olursa olsun, bir erkek ona o bakışı attığı, ona o şekilde dokunduğu anda, ayaklarının dibinde bir aptal birikintisine dönüşüyor.

"Bana kendin hakkında kimsenin bilmediği bir şey söyle," diyor Micah, güçlü kollarıyla beni içine hapsederek.

"Aptal olmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum düşünmeden.

"Bence aptal olmaktan çok uzaksın. Sen muhasebe okumuyor muydun?"

"Kitap akıllısı olabilirim ama burada seninle olmak, hayatıma girmene izin vermek beni kesinlikle aptal yapıyor."

"Beni içeri almaya başlamadın bile," diyor yarım bir gülümsemeyle. "O zaman belki benim için hâlâ umut vardır."

"Hayatının geri kalanında herhangi bir şey yapabilecek olsaydın, ne yapardın?" "Asla." Başımı sallıyorum. "Sen de cevap vermek zorundasın.

Söyle bana.

"Senin hakkında kimsenin bilmediği bir şey var."

Bir an düşündükten sonra şöyle diyor: "Biyolojik annem beni istemedi, hatta kürtaajla tehdit etti. Babam beni doğurması için ona oldukça cömert bir ödeme yapmış ve daha sonra haklarını devretmesi ve hayatımdan sonsuza dek çıkması için ona yüklü bir miktar daha ödemiş.

"Yani, sen ve Lincoln..."

Başını iki yana sallar. "Hayır, herkes aynı anneyi paylaştığımızı düşünüyor. Ama gerçek şu ki, biyolojik annem bana hamileyken babam Lincoln'ün annesi Donna'yla tanışmış. Birbirlerine çok çabuk aşık olmuşlar ve ben doğduktan sonra Donna beni kendi çocuğu olarak kabul etmiş." Yumuşakça gülümsüyor. "Herkes onun benim annem olduğunu düşünüyor çünkü beni her zaman Lincoln gibi, kendi kanından biri gibi sevdi. Kendi annem beni bir kenara atmayı seçerken o benim hayatının bir parçası olmamı seçti.

"Belki de en iyi aşk türü budur," diyorum. "Birinin zorunda halde seni sevmeyi *seçiyor*." "Neye karşı?" diye soruyor.

"Zorla aşk. Tecrübelerime göre, zorla olduğunda sonu iyi bitmiyor. Annem ve babam profesyonel dansçıymış ve bana kazara hamile kalmışlar ve zorla evlendirilmişler. Başlangıçta bu işi yürütmeye çalıştıklarını düşünüyorum. Ama dans etmek onlar için bir kariyerden çok daha fazlasıydı, onların hayaliydi. Annem bana bakabilmek için bu hayalinden vazgeçmek zorunda kaldı ve babam sakatlanıp artık dans edemez hale geldiğinde işler gerçekten çözülmeye başladı. Babam sonunda bizi terk etti ve kendi istediği başka bir aile kurmayı seçti. Annem Ellie'ye hamile kaldığında ve beleşçi babası şehri terk ettiğinde, iki çocuğa tek başına bakmak zorunda kaldı. Kapana kısılmış ve bir kaçış yolu ararken uyuşturucu, fuhuş ve bir dizi kötü seçimden başka bir şey olmayan bir dizi erkek yolunu seçti. Annemiz bizi defalarca terk etti ve sevmesi gereken çocukları yerine bu hayatı seçti."

"Sen Ellie'yi seviyorsun, o da seni seviyor," diye .

"Doğru, ama aşkımız lekeli. Kahvaltıda onu duydun. Bana yük olduğunu düşünüyor. Ona bakmak için sevdiğim şeyden vazgeçtiğimi düşünüyor. Benim istediğim birinin beni sevmeyi *seçmesi*. Beni bir yük olarak görmemesi ya da kalp kırıklığıyla ilişkilendirmemesi. Birinin bana bakıp gününün en güzel parçası olduğumu düşünmesini istiyorum. Saf ve iyi bir sevgi hissetmek istiyorum ve bu sevgi herhangi bir şarta bağlı olmasın istiyorum. Böyle bir aşk gerçekten var mı bilmiyorum ama ben bu masala inanmak istiyorum."

"Yine de çıkmayı reddediyorsun."

Gerçeği söylediğinde kıkırdıyorum. "Bir gün aşık olmak istemediğimden değil. Sadece şu anda kalbimde yer olan tek kişi Ellie. O her şeyden önce gelir. Annemiz tüm parasını pezevenğine veren uyuşturucu bağımlısı bir fahişe. Ellie dünyayı hak ediyor ve bize karşı olan ihtimaller ne olursa olsun bunu elde etmesini sağlayacağım."

Micah yanağımı avuçluyor ve yüzümü ona bakacak şekilde eğiyor. "Ya bu yükü seninle birlikte taşıyacak biri olsaydı? Belki o zaman kalbinde kendi aşkını bulmak için biraz daha yer olurdu."

"Kendimden başka kimseye bağımlı olmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum. "Annem babama bağlıydı ve sonunda o da bizi terk etti. Ellie'nin babası ortadan kayboldu. Pezevenk sevgilisi ona bakacağına söz verdi ama onun yerine zayıflığından faydalandı. Annem sevilme istedi ve sonunda onu yıkan da bu oldu. Onun hatalarından ders almazsam aptallık etmiş olurum.

"Ayrıca, işim, okulum ve Ellie var. Mezun olduğumda devletin onaylayacağı bir iş bulabilir ve kız kardeşimin tam velayeti için mahkemeye başvurabilirim. Ellie'yi annemizden uzaklaştırmam gerekiyor ve bu gerçekleşmeden önce aşık olma riskini göze alamam çünkü annemi kırdığı gibi beni de kırarsa, Ellie'den geriye kim kalır? Bunu riske atamam."

Micah anlayışla başını sallıyor ama anlamadığı yüzünden belli oluyor, işte tam da bu yüzden onunla çıkmayı asla kabul etmemeliydim. Ne kadar yakışıklı olduğu, aramızdaki kimyanın ne kadar güçlü olduğu önemli değil. Onun içeri girmesine izin veremem.

"Beni tanıma abanı takdir ediyorum," diyorum ona. "Ama şu anda biriyle çıkabilecek durumda değilim. Bence bu randevuyu şu anda bitirsek iyi olur."

Suyun altına dalıyorum ve ondan uzaklaşıp merdivenlere doğru yüzüyorum. O daha sudan çıkmadan ben havuzdan çıkmış ve bir havlu kapmış oluyorum. O bana katılana kadar havlumu vücuduma sarmış, parmak arası terliklerimi ayağıma geçirmiş ve gidebilmek için kıyafetlerimi almak üzere içeri girmiş oluyorum.

Micah'nın beni bırakacağını sanıyorum, ta ki arkamı dönüp sert göğsüne çarpana kadar. Elleri kalalarımaya iniyor ve beni sıkıca tutuyor, geri d şmemem için beni sabitliyor. Ona bakıp iyi olduğumu söylemeye hazırlanırken, ağzı ağzıma iniyor.

Güçlü ama yumuşak dudakları benimkilerin etrafında kıvrılıyor. Muhtemelen onu itip itmeyeceğimi görmek için bir süre bekliyor ve itmediğimde bunu öpücüğü derinleştirmek için bir işaret olarak alıyor. Dilini dudaklarımın kenarında kaydırarak

Onları ikna ederek açıyor ve ben liseden beri ilk öpücüğümü yaşarken dilini içeri sokuyor.

O zamanlar beni beceriksizce ve özensizce öpen çocuğun aksine Micah beni yavaş, metodik hareketlerle öpüyor. Tadı daha önceki atıştırmalıklarımızdaki tatlı ve tuzlunun mükemmel karışımı gibi ve kendimi onu tekrar öpmek isterken buluyorum. Dilim onunkine dolanıyor ve kolunu belime dolayarak dilimi ağzına alıyor. Beni kendine doğru çekerek vücutlarımızı aynı hizaya getiriyor, ellerim kaslı göğsüne iniyor. İçgüdüsel olarak parmaklarımın uçlarını sıcak, pürüzsüz etinde gezdiriyorum, ta ki kollarım boynuna dolanana kadar.

Ama yeterli gelmiyor. Ne kollarım boynuna dolanıyor, ne ağzı benimkini beceriyor, ne bedenlerimiz birbirine değiyor, ne de kolları beni sıkıca tutuyor. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Bir sonraki hamle için beynimi bulandıran oksitosini suçluyorum.

Bacaklarımı hafifçe ayırarak Micah'nın kaslı kalçasını bacaklarımın arasına hapsediyorum ve sonra merkezimi ona sürüyorum, onu kendi kişisel direğim gibi kullanıyorum. Merkezimi kaplayan sadece ince bir malzeme tabakasıyla, sert bacağı klitorisime doğru itiyor ve nefes nefese bir inilti çıkarıyorum.

Ve sonra öpücüğü kesiyor... beni nefes nefese, nefessiz bir karmaşa içinde bırakıyor.

"Hissediyor musun?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlı olsun diye beni kendine yakın tutuyor. "Bu kimya..." Hafifçe geri çekiliyor, ela gözleri arzuyla yanıyor. "Beni ne kadar istediğini inkâr etmeye devam edebilirsin ama vücudunun, ağzının, *amcığının* dokunuşum için adeta yalvarması, benim seni çaresizce arzuladığım gibi senin de beni arzuladığını kanıtlıyor."

Dilini çıkarıp alt dudağımın üzerinde gezdirdikten sonra ısırpı çeğiştiriyor ve elektrik akımının içimden geçip doğrudan merkezime ulaşmasına neden oluyor.

"Bahse girerim parmaklarımı içine soksam sırlısklam olursun," diyor, sesi arzuyla derinleşiyor. "Ama bunu yapmayacağım," diye ekliyor, geri çekiliyor ve bağlantımızı kesiyor. Vücudum hemen soğuyor ve kendimi ona doğru ilerlerken buluyorum, sıcaklığını geri istiyorum.

Ama başını sallayarak beni yerimde durduruyor. "Hissediyorum, ilişkinin ne kadar harika olacağını." Yüzümün yan tarafını tutuyor ve dudaklarıma iffetli bir öpücük konduruyor. "Ama sen nasıl birinin *seni seçmesini* istiyorsan Sienna, ben de birinin *beni seçmesini* istiyorum."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"PEKALA HANIMLAR, DERSİ BIRAZ ÇALIŞARAK BITİRECEĞİZ.

tekniği." Kızlar inliyor ve ben kahkahalarımı bastırmak zorunda kalıyorum. Onların yaşındayken ben de teknik üzerinde çalışmaktan nefret ederdim ama dans sadece eğlenceli şeylerden ibaret değildir. Antrenman da yapmak zorundasınız.

Kızlar bunun nereye varacağını zaten biliyorlar, bu yüzden barre'ye doğru ilerliyorlar. Her sayıyı ezbere bilerek onları birkaç pozisyondan geçiriyorum. Bu dersi uykumda bile verebilirim, ki bu muhtemelen iyi bir şey, çünkü bugün kafam hiç çalışmıyor.

Hâlâ Hotel Blu'da, Micah'nın çatı katında. Randevumuz hoş bir sürprizdi - brunch ve film ve beni gerçekten tanımak istemesi. Konuştuğumda beni dinliyor gibiydi.

Aklıma öpücük geldi.

Vücutlarımızın birbiriyle mükemmel bir şekilde hizalanması, sanki birbirimiz için yaratılmıştı. Parmaklarımı dudaklarıma götürdüm, ağzının benimkini nasıl yalayıp yuttuğunu hatırladım. Daha sonra beni odama geri götürdü ve ağzımın köşesine iffetli ama samimi bir öpücük kondurarak beni yakında göreceğini söyledi.

Ders bitiyor, kızlara harika bir iş çıkardıklarını ve Çarşamba günü görüşeceğimizi söylüyorum ve Ellie dersini bitirirken ben de bir saatimi ödev yaparak geçiriyorum.

"Ee, eve mi?" Arabama bindiğimizde Ellie soruyor.

"Evet." Bu sabah Ellie okul için giyinip sırt çantasını alabilsin diye eve gittiğimizde annem orada değildi. Büyük olasılıkla tekrar yola çıkmıştır, bu yüzden evde ücretsiz kalmak varken otel odasına gereksiz yere para harcamak için bir neden yok. O zamandan beri

Görünüşe göre eline biraz para geçti, büyük ihtimalle annem haftalarca, belki de aylarca dönmeyecek.

Eve dönerken markette durduk ve sonra Ellie duş alırken ben de akşam yemeğini hazırladım. Tavadaki tavuğu karıştırıyordum ki kapıya yüksek sesle vuruldu ve ardından erkeksi bir ses geldi. "Aç şu lanet kapıyı!" Phil havlıyor.

Hazırlıksız yakalanmak istemediğim için kaşığı bırakıp bıçağı alıyorum. Onu içeri almaya hiç niyetim yok ama bu pisliğin neler yapabileceğini kim bilebilir.

"Lenora burada değil," diye bağıyorum Phil'e. Vazgeçip gideceğini umuyorum. "Aç şu lanet kapıyı!" diye tekrar bağıyor.

"Değil-" Daha cümlemi bitirmemiştım ki kapı kırılarak açıldı, tahta parçaları sağa sola uçtu ve çarpmadan önce tökezleyerek geri çekildim.

"Nerede lan bu kız?" Phil beni iterek homurdanıyor. "O kaltak öldü."

"Burada değil," diyorum ona, Ellie'nin dışarı çıkmaması için dua ederek.

Phil annemin kapısını açıyor ve içeri giriyor. Çekmeceleri çekip açmaya ve her şeyi etrafa saçıp ortalığı dağıtmaya başladı. Kötü tarafına denk gelmek istemediğim için çenemi kapalı tutuyorum. Her ne arıyorsa benimle bir ilgisi yok.

Onun tüm yatak odasını ve banyosunu kontrol ettikten sonra Ellie'nin ve benim odama geçip her şeyi didik didik ediyor.

Banyonun kolunu tuttuğunda kapı açılmayınca bakışlarını bana çevirdi. "Ellie içeride."

"Kapıyı aç!" diye bağıyor.

"Siktir git!" Ellie öfkesine yenik düşerek bağıyor. "Ellie, lütfen o önce aç," diyorum sakın bir ses tonuyla. hissetmiyorum.

Kadın banyonun kapısını açıyor ve adam içeri dalıyor, annemizin saklanmadığından emin olmak için kontrol ediyor.

"Nerede o?" diye soruyor, hışımla banyodan çıkarken.

"Ne nerede?" Parayı kastettiğinden eminim ama onun ya da paranın nerede olduğunu gerçekten bilmediğim için aptalı oynamanın daha iyi olacağını düşündüm. "Cuma günü eve geldi ve kavga ettik. O zamandan beri onu görmedim."

Aramızdaki boşluğu dolduruyor ve beni duvara doğru itiyor, eliyle yüzümü sıkıyor. Bıçağı elimde sıkıca tutuyorum, gerekirse onu bıçaklamaya hazırım. "O kaltağın bana borcu var," diyor, şüphelerimi doğrulayarak, "ve ben her zaman tahsil ederim. Eğer onun nerede olduğunu bildiğini öğrenirsem..."

"Nerede olduğunu bilmiyoruz," diye bağıyor Ellie.

"El," diye uyarıyorum, kendini riske atmasını istemiyorum. "Nerede olduğunu ya da ne aradığını bilmiyorum ama gördüğün gibi ikisi de burada değil."

Beni bırakıyor ama geri çekilmiyor. "Umalım da ortaya çıksın," diyor, gözleri benimkilerle kilitleniyor. Yüzü o kadar yakın ki kokuşmuş nefesinin kokusunu alabiliyorum. "Orospu annen büyük bir hata yaptı ve eğer bunu düzeltmezse, bundan sonra olacaklardan ben sorumlu tutulamam," diye tehdit ediyor ve elini duvara vurarak dışarı çıkıyor.

Onun gidişini izlerken, kafamda çeşitli düşünceler ve duygular uçuşuyor: Annemin bizi tekrar tehlikeye atmış olmasına duyduğum öfke. Phil'in tehdidinin boş bir tehdit olmadığına ve annemin izini bulamamasının olası sonuçlarına dair korku. Yorgunluk, çünkü cidden uzun bir şekerleme yapmak istiyorum. Ve çaresizlik; çünkü tek istediğim Ellie'ye güvenli ve istikrarlı bir yuva vermek. Bu neden bu kadar zor olmak zorunda?

Telefonum cebimde çınlıyor ve çıkardığımda tanımadığım birinden gelen bir mesajla karşılaşıyorum:

BİLİNMIYOR

Selam güzelim, günün nasıldı?

Micah'dan geldiğini hemen anladım. Numaramı istediğinde, bir anlık zayıflığıma yenik düşüp numaramı verdim. Ve sonra, şehvete kapılmış bir genç gibi, sonraki yirmi dört saatimi ondan bir mesaj var mı diye telefonumu kontrol ederek geçirdim.

BİLİNMIYOR

<pGün batımı ve şehir manzaralı havuz resmi> Keşke burada benimle olsaydın.

Düşüncelerim Pazar gününe ve onun içinde, o anda kaybolmanın ne kadar kolay olduğuna geri dönüyor. Bana bakışı, beni dinleyişi ve beni tanımak isteyişi. Ve beni öptüğünde, kendimi bir peri masalındaymışım gibi hissettim, kendi Beyaz Atlı Prensime tarafından ayaklarım yerden kesilmişti.

"Sienna," fısıldıyor Ellie, telefonumdan başımı kaldırıp koridorda durduğu yere bakmama neden oluyor. Kolları vücuduna sarılmıştı.

Koruyucu bir hareketle. Korkuyor. Ve haklı olarak. Çünkü Ellie ve benim yaşadığımız dünyada, masallar bizim gibi insanlara sahte umutlar veren uydurma hikayelerden başka bir şey değil.

Beynim Micah'nın öpüşmeyi bitirdikten sonra söylediği sözlere geri dönüyor: *"Sen nasıl birinin seni seçmesini istiyorsan Sienna, ben de birinin beni seçmesini istiyorum."*

Ne dediğini, ne istediğini düşünüyordum. Hatta ona gerçek bir şans vermeyi bile düşündüm. Ellie bana aşkı ve mutluluğu bulmayı hak ettiğini söyledi ve bir an için, bir şekilde buna sahip olabileceğime inanmak için kendime izin verdim.

Ama Micah'yı seçme düşüncesi kalbimi biraz daha hızlandırırsa da, içten içe onu seçemeyeceğimi biliyorum. Hayatımda Micah'ya yer yok, en azından şu anda. Öncelikli odak noktam Ellie ve onu güvende tutmak olmalı, bu da bu gece onunla nerede uyuyacağımızı bulmam gerektiği anlamına geliyor çünkü burada kalamayacağımız açık.

SIENNA

Özür dilerim, Micah. Seninle buluşmakla ve sana numaramı vermekle hata yaptım. Lütfen bana bir daha mesaj atma. Güle güle.

"Git çantanı hazırla," diyorum Ellie'ye, telefonumu cebime atarken. "Bu gece motele gidiyoruz."

ON İKİNCİ BÖLÜM

MICAH

"OTUZ İKİ YILLIK EVLİLİĞE. SONRAKI YILLAR SADECE inanılmaz." Lincoln şampanya dolu kadehini kaldırıyor ve hepimiz kadehlerimizi tokuşturarak kendimizinkini kaldırıyoruz.

Tesoro şehir merkezinde bulunan lüks bir restoran olan The Kitchen'da ailemizin yıldönümünü kutluyoruz.

"Teşekkür ederim," diyor annem ve eğilip Lincoln'ün yanağından öpüyor. "Belki bir gün senin nişanlarından birine kadeh kaldırırız..."

Bana yan gözle bakıyor ve Lincoln bir kahkaha atıyor. Anneme göre otuz yaşına basmak yuva kurma zamanının geldiğinin bir işareti -özellikle de ikisi ilk tanıştıklarında babam otuz yaşında olduğu için. Ben de neredeyse otuz üç yaşında olduğum için, bekârlık statümü uzun vadeli, kararlı bir ilişkiyle değiştirmemin zamanının çoktan geçtiğini düşünüyor. Lincoln yirmi dokuz yaşında, yani annem ona kızmaya başlamadan önce hala biraz zamanı var.

"Asla bilemezsin," diyor Lincoln sırtarak. "Micah Wanderlust'ta bir dansçıya kafayı takmış durumda. Belki de onun düğününü düşündüğünden daha erken planlarsın. Ya da ona karşı taciz suçlamasında bulunduğunda tanıklık edersin."

Annemle babamın gözleri bana çevriliyor, ama ikisi de üçüncü dereceden başlayamadan önce erkeksi bir ses konuşuyor. "İyi akşamlar."

Hepimiz başımızı kaldırdığımızda Eleazar Gutierrez'den başkasının kolunda güzel bir kadınla masamızda durmadığını görüyoruz.

"Bay Gutierrez," diyor babam, elini sıkmak için ayağa kalkarken. Kısa süre önce kalp krizinden ölen suç patronu Eduardo Gutierrez'in oğlu. "Döndüğünüzü bilmiyordum. Bilseydim, çocuklarım ve ben

başsağılığı dilemek için evinize geldim." Lincoln ve ben babamızı takip edip ayağa kalkarak Eleazar'ın elini sıktık.

"Teşekkür ederim," diyor Eleazar. "Daha birkaç gün önce geldik." Kolundaki kadına doğru eliyle işaret ediyor. "Bu benim karım, Arielle."

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyor annem ve kadına saygısından iki yanağından öpücük veriyor.

"Cenazeyle ilgili bir şey duymadım," diyor babam sohbet ederken.

"Babam istemedi. Yakılacak ve benimle birlikte Meksika'ya getirilecek."

"Şehirde ne kadar kalacaksın?" Annem soruyor. "Sizi akşam yemeğinde ağırlamayı çok isteriz." Gerçek şu ki, ailem daha azını istemezdi, ancak Tesoro'nun çoğunluğu bize ait olsa da, Gutierrez'ler yeraltı dünyasını yönetiyor ve aileleri bulaşılacak bir aile değil. Ailelerimiz çok eskiye dayandığı için onlarca yıldır bir arada yaşıyoruz, ancak onlar adi ve pisler ve fuhuş ve kaçakçılık halkalarıyla bizi izci çocuklar gibi gösteriyorlar.

"Umarım çok uzun sürmez," diyor Arielle güçlü bir İspanyol aksanıyla ve Eleazar'a surat asıyor.

Eleazar karısına ters ters baktıktan sonra anneme gülümsüyor. "Davetiniz için teşekkür ederim. Sana haber verebilir miyim? İlgilenmem gereken birkaç yarım kalmış işim var. Nasıl olduğunu bilirsin..." Babama bakar. "İş zevkten önce gelir."

"Çok iyi," diye onaylıyor babam.

"Bu açık bir davet," diye ekliyor annem.

Birkaç dakika daha sohbet ettikten sonra Eleazar ve Arielle vedalaşıyor ve tekrar . Bu kesintiden sonra annemin sohbetin konusunu hatırlamayacağını umuyordum ama gözleri benimkilerle buluşup "Şimdi bana şu dansçıdan bahset" dediğinde şansımın yaver gitmediğini anladım.

LINCOLN

stalker: istenmeyen ve saplantılı bir ilgiyle birini taciz eden veya ona eziyet eden kişi.

LINCOLN

Bir kişinin zihnini sürekli olarak meşgul eden veya zihnine giren bir fikir veya düşünce.

LINCOLN

<şirket el kitabını giriniz>

"EĞER BANA BİR TANE DAHA APTALCA MESAJ ATARSA, SENİ VURACAĞIM. sen." Telefonumdan kardeşime ters ters baktım.

"Sadece senin için her şeyi açıklayabileceğimi düşündüm." Sırıttıyor. "El kitabına tıkladın mı? Önemli kısımların altını çizdim."

Uzanıp sehpasının üzerindeki mermer bardak altlığını aldım ve ona fırlattım. Eğildi ve arkasındaki duvara çarptı.

"Tanrım, lanet olsun!" diye bağıyor. "O şeyle kafamı koparabilirdin."

"Bunu bir uyarı olarak kabul edin."

"Çok fazla öfke," diye mırıldanıyor. "Belki biriyle yatarsan..." "Sen kendi lanetin için endişelenmeye ne dersin-"

Sözlerim, esmer bir kızın ofisin önünden geçip arka kapıya doğru yöneldiğini gördüğümde kesiliyor.

Onu takip etmek için ayağa kalkıyorum ve Lincoln kıkırdıyor. "Dikkatli ol, takıntıdan takipçiliğe doğru hızla geçiyorsun. Sana gönderdiğim tanımları okumak isteyebilirsin."

Sienna'yla geçen gece bana attığı saçma sapan mesaj hakkında konuşmak için arka kapıdan çıkarken ona tek parmakla cevap veriyorum. Ona mesajla karşılık verebilirdim ama bunu yüz yüze konuşmanın daha iyi olacağını düşündüm.

Kapıyı açıp etrafa baktığımda onun boktan arabasını görüyorum ama onu göremiyorum. Gözlerim etrafı tarıyor, onu buraya gelirken gördüğümü çok iyi biliyorum, o sırada bir ses dikkatimi çekiyor.

İlk fark ettiğim şey, tamamen siyah giyinmiş, sırtları bana dönük, tuğla duvara bakan iki adam. Arkamdan bile ikisinin de bizim için çalışmadığını söyleyebilirim, bu da beni hemen alarma geçirdi. Ama silahımı çekmeme neden olan şey, sadece duvara bakmadıkları, aslında birini köşeye sıkıştırdıkları gerçeği - ve gümüş pulların parıltısı köşeye sıkıştırdıkları kişinin Sienna olduğunu doğruluyor.

Bir elimde silahım, diğerinde cep telefonumla Lincoln'e tek elimle 911'e mesaj atıyorum. O rakamlardan hemen buraya gelmesi ve destek getirmesi gerektiğini anlayacaktır.

"Geri çekil lan," diyorum kısık bir sesle.

Adamlar etrafımda dönüyorlar ve ben hemen onların özelliklerini ezberliyorum-siyah saçlar, siyah gözler, açık ten, her iki kollarını da kaplayan dövmeleler.

"Bu seni ilgilendirmmez," diyor adamlardan biri, aksanı kalın.

Silahımı kaldırdım ve ona doğrulttum. "Kimin arazisinde olduğunu biliyor musun?"

"Sadece kıza ihtiyacımız var," diyor diğer adam, sorumu geçiştirerek.

"Kız bizim mülkümüzde," diyor Lincoln, Rex ve Oscar'la birlikte bana katılarak. "Bu onu bizim yapar. Yani onu almaya çalışıyorsanız, bizden alıyorsunuz demektir."

"Sana tekrar soracağım," dedim. "Kimin arazisinde olduğunuzu biliyor musunuz?"

"Dediğim gibi..." diye söze başladı ilk adam ama cümlesini tamamlayamadan ona doğru yaklaştım ve silahımı alnına dayadım.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak kalın kalın yutkunurken arkadaşı nefesinin altından küfrediyor.

"Cehennem Kedisi," diye bağıyorum, gözlerim bu pisliklerden hiç ayrılmıyor. "Oscar'la birlikte içeri girin."

Sienna etrafımızdan dolanıp içeri koşuyor. Onun güvende olduğunu anladığımda iki adama doğru başımı sallıyorum. "Onları kontrol edin."

Rex dediğimi yapıyor, bir adamdan bıçağı, diğerinden de silahı alıyor. Cüzdanlarını çıkardı ve isimlerini yüksek sesle okudu.

"Josue Gamez," diyor, ağabeyimin silah doğrulttuğı adamı kastederek. "Ve Manuel Ortega."

"Kimin için çalışıyorsun?" Manuel'e silahın namlusunu alnına dayayarak soruyorum.

Çenesini meydan okurcasına dışarı çıkardığında, sert oynamak üzere olduğunu anlıyorum. Ve burası ortalığın karışacağı bir yer olmadığına göre, bu konuşmayı daha özel yere taşımanın zamanı geldi. Telefonumu çıkarıp Ricardo'ya mesaj atıyorum.

-En güvendiğim adamlarımdan biri, yıllardır benimle birlikte. Çok vahşidir ve birinden nasıl işkenceyle bilgi alacağını bilir. Başarılı olduğunu hiç görmedim.

Yirmi dakika sonra, Josue ve Manuel depomuzun ortasındaki sandalyelere bağlanırken, Ricardo her soru sorduğumda ve cevap vermeyi reddettiklerinde yavaş yavaş derilerini kesiyor.

"Kimin için çalışıyorsunuz?" Onlara soruyorum.

İkisi de cevap vermeyince, Ricardo'ya başımla işaret ederek bir çentik atıyorum. Bıçağını Josue'nin bacağının etli kısmına saplıyor ve küfrediyor. Kırılma noktasına yaklaştığını anlayabiliyorum, bu yüzden tekrar başımı sallıyorum ve o da daha derine iniyor.

"Lanet olsun! Biz kimse için çalışmıyoruz!" diye tışlıyor. "Tekrar," diyorum.

Ricardo o kadar derine iner ki etinin bir kısmı açığa ve küçük bir kız çocuğu gibi "Gutierrez!" diye bağırır.

"İyi deneme, o öldü."

Ricardo bıçağı kaldırır ve Josue feryat eder, "O değil! Onun oğlu. Eleazar." Sinirlerim tepeme çıkıyor. Eleazar neden Sienna'nın peşinde olsun ki?

Ve sonra Josue sessiz düşünceme cevap veriyor. "Kızın başına ödül koymuş. Nedenini bilmiyorum ama o kızı ölü ya da diri teslim eden kişi bir milyon dolarlık bir ödeme alacak."

Lincoln'ün gözleri benimkilerle buluşuyor, sessizce benimle aynı şeyi düşünüyor... Bu da *ne*? Silahımı çıkardım ve her iki adamı da alınlarından vurarak anında öldürdüm.

Genelde gereksiz şiddetten uzak durmaya çalışırız, çünkü bu iş için kötüdür ve temizlenmesi gereken bir karmaşadır, ama bu pisliklerden birinin Sienna'nın peşinden tekrar gitmesine ya da nerede olduğunu Eleazar'a bildirmesine ihtimal vermiyorum.

Bizimkilere "Temizlik için arayın" dedim, halledeceklerini biliyordum.

"Eleazar'ın Sienna'dan ne istediği hakkında bir fikrin var mı?" Lincoln arabasına doğru yürürken soruyor, çünkü benim aracımı kulüpte bırakıp buraya birlikte gelmiştik. "Ve neden ölü ya da diri teslim edilmesini umursamıyor?"

"Hiçbir fikrim yok ama bunu çözene kadar Sienna ve kız kardeşini saklamamız gerekiyor. Onu kaç kişinin aradığını kim bilebilir ki?"

Gutierrez gibi güçlü biri birini vurduğunda, insanlar koşarak gelir. Sadece para için değil, saygı için de. Eğer ona istediği kişiyi getiren sizseniz, size borçlu olacaktır ve insanlar bunu ciddiye alır.

Depodan çıkıp kulübe dönerken, telefon etmek için cep telefonumu çıkarıyorum. "Oscar," diyorum telefonu açtığında. "Sienna ve kız kardeşini gitmeye hazırlamanı istiyorum. Onları almak için beş dakika içinde orada olacağım."

"Patron, çoktan gittiler," diyor. "Ne demek gittiler?" "Denedim-"

"Boş ver," diye bağıyorum. "Seninle sonra ilgileneceğim."

Telefonu yüzüne kapattım ve yumruğumu torpido gözüne vurdum. "Kahretsin, nerede yaşadığını biliyor olabilir misin?"

"Booker Park'tan olduğunu biliyorum ama adresini ofisimden almam gerekecek."

Wanderlust'a yanaştığımızda Lincoln adresi almak için içeri koşuyor, ben de arabama atlayıp Booker Park'a doğru sürmeye başlıyorum ve telefonumdan Sienna'nın adını tuşlayarak onu arıyorum. Mahalle sadece on beş dakika uzaklıkta ama bu hızla gidersem oraya yarı sürede varırım.

"Micah," diyor Sienna Bluetooth'tan nefes alırken, sesindeki korku kalbimi bir mengene gibi sıkıyor.

"Neredesin?"

"Evimize yaşıyorum." Siktir, gitmesi gereken son yer onun eviydi.

"Sienna, dinle, gidemezsin-"

"Kahretsin, telefonumun şarjı bitecek," diyor, dikkati dağılmış ve bana aldırış etmiyor.

"Sienna!"

"Ellie, tut-" Sözleri, ayağımı pedala daha sert basmama neden olan kan dondurucu bir çığlık sesiyle kesildi.

"Sienna!"

"Aman Tanrım," diye soluk soluğa kalır. "O öldü."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SIENNA

MEKAN TAHRİP EDİLMİŞ. MİNDERLER KESİLMİŞ. CAMLAR KIRILMIŞ.

Burayı bir yuva haline getirmek için duvara astığım birkaç resim parçalandı.

Ama kalbimin göğüs kafesimin arkasında çarpmasına neden olan şey bu değil. Phil yerde, cam sehpanın ortasında yatıyor ve göğsünden sivri bir cam parçası çıkıyor.

"Lanet olsun," diye mırıldanır Ellie. "O öldü. Bu annem... anlamına mı geliyor?"

Başımı kaldırıp etrafa bakıyorum. O da mı öldü? Onu öldüren o muydu?

"Kahretsin," diye küfreden erkeksi bir ses Ellie ve benim sıçramamıza neden oldu.

Arkamızı döndüğümüzde Micah'nın kapı aralığında durmuş durumu değerlendirdiğini görüyoruz.

"Onu tanıyor musun?" diye soruyor, içeri girerken.

Ellie önce, "Annemizin erkek arkadaşı ve pezeveniydi," diye cevap veriyor. "Pekâlâ, gidelim," diyor bize doğru uzanarak.

"Ben ..." Başımı salladım. "Biz ... Onu bu şekilde bulduk." Başını salladı. "Seni buradan çıkarmalıyız."

"Bekle," diye ağlıyor Ellie. "Annemin burada bir yerde olup olmadığını bilmem gerek..."

Öldü. Kelimeyi söyleyemiyor ama aklından neler geçtiğini biliyorum.

Micah tartışmak ister gibi görünüyor ama Ellie'nin yüzünden süzülen gözyaşlarını görünce anlayışla başını sallıyor. "İkiniz de kırıdamayın." İkimizi de sert bir bakışla süzdükten sonra koridorda uzaklaşıyor. Birkaç dakika sonra başını sallayarak yeniden ortaya çıktı. "Burada başka kimse yok. Hadi gidelim."

"Eşyalarım ne olacak?" Ellie soruyor.

"İhtiyacınız olan her şey yerine konabilir," diye tersliyor Micah, sabrının tükendiği belli. "Bu adamı kim öldürdüyse için geri dönecektir. Gitmemiz gerek." Ellie ve beni nazikçe kapıdan çıkardı, sonra arabama doğru gitmeye başladığımda bileğimden tuttu. "Bu iş çözülene kadar benimle kalacaksın. sıralandı."

"Ne? Hayır," diye itiraz ediyorum. "Motelde bir oda tutarız ve-"

Micah çenemi sıkıyor ve beni ona bakmaya zorluyor. "Bağımsızlığın sende son derece çekici bulduğum bir özellik, ama şimdi bu konuyu tartışmanın zamanı değil. Henüz tüm gerçekleri bilmediğini biliyorum ama lütfen sen ve kız kardeşinin güvende olmadığını söylediğimde bana güven."

Tartışmak için ağzımı açıyorum, ama ben daha yapamadan Ellie'nin eli koluma iniyor ve gözlerim onun paniklemiş, korkmuş yeşil gözleriyle buluşuyor. "Lütfen," diye fısıldıyor ve inatçılığımın dağılması için ihtiyacım olan tek şey bu. Ellie önce gelir ve kendini güvende hissetmesi için Micah'la gitmesi gerekiyorsa, bunu yapacağız. Onunla gitme düşüncesi beni aynı derecede korkutsa bile.

Micah'nın çatı katına giderken Ellie ve ben sessiz kalırken o telefonda birilerine emir yağıdırıyor. Otele vardığımızda, ön tarafa yanaşmak yerine, sadece vizörüne taktığı tıkırtı ile erişilebilen özel bir garaja benzeyen küçük bir yan yola giriyor.

İki adam bizi bekliyor ve hemen alarma geçtiğimi hissetmiş olmalı ki eli kalçama iniyor ve sakinleştirici bir hareketle sıkıyor. Vücudumun tam da bunu yaptığını dikkat etmemeye çalışıyorum - sakinleşiyor.

"Bunlar Ricardo ve Bruno," diyor. "Onlar benim iki adamım. Onlara güveniyorum ve siz de güvenebilirsiniz. Bu otel güvenli ve kimse benim kişisel asansörüme erişemez, ama ekstra bir koruma katmanı olarak nöbet tutacaklar.

Nöbet mi? Neden sanki...?

Aman Tanrım. Beni köşeye sıkıştıran adamlar. Phil'in öldüğünü görmek beynimi bulandırdı. Onların sadece karanlık bir otoparkta yalnız bir kadından faydalanmaya çalışan tecavüzcü pislikler olduğunu düşünmüştüm. Ama ya iki olay bir şekilde bağlantılıysa? Ya Phil'i öldüren her kimse oraya bizi öldürmek için geldiyse? Ya hedef bizsek?

Tüylerim diken diken oldu, evde olsaydık sonumuzun Phil gibi olabileceği düşüncesiyle kanım dondu.

"Ne kadar tehlikedeyiz?" Fısıldıyorum.

Micah bana cevap vermeden dışarı çıkmak istiyor ama ben pazusunu tutup onunla göz göze geliyorum. "Phil'i kim öldürdüyse... O... Sence... bize ulaşmaya mı çalışıyordu?"

Micah kalın bir sesle yutkunuyor ve bir an için yüz hatlarında, bilmem gereken her şeyi anlatan bir sempati görüyorum - bu tam olarak onun düşündüğü şey.

"İçeri girdiğimizde konuşuruz," diyor.

Çatı katına girdiğimizde Micah alarmı kuruyor ve saatler sonra ilk kez nefes alabildiğimi hissediyorum. Hâlâ korkuyorum ama artık burada olduğumuza göre, Micah'nın bizi güvende tutacağına güvenerek doğru şeyi yaptığımızı biliyorum. Özel bir asansör ve bizi koruyan ekstra güvenlikle onlarca kat yukarıdayız.

Ellie güvende.

Micah Ellie ve bana birer şişe su veriyor ve oturmamızı işaret ederek bizi oturma odasına götürüyor. Ellie köşeye oturdu, bacaklarını koruyucu bir tavırla göğsüne doğru kaldırdı ve ben de yanına oturdum, uzanıp kaval kemiğini ovdum, bunun doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim olmasa da her şeyin yoluna gireceğine dair ona güven vermeye çalıştım.

"Başına ödül konmuş," diyor Micah, karşımdaki sehpa oturunken.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum.

"Şovu beğendin mi?" Ellie gıcırıyor. "Aranan insanların izinin sürüldüğü ve onları bulanın ödüllendirildiği program gibi mi?"

"Ne?" Bakışlarım Ellie'den Micah'ya kayarken tıslıyorum.

"Aynen öyle," diye onaylıyor Micah.

"Biri bizi mi istiyor? Kim? Neden?" diye soruyorum, ellerim titremeye başlıyor. "Ellie'yi bilmem," diyor kız kardeşime bakarak. "Ama bende var. başınıza bir milyon dolar ödül konduğunu duydum. Kulüpteki o adamlar para için senin peşindeydi."

"Kaçmalıyız," diye nefes alıyorum, hazırım.

"Hayır, tam burada kalmalısın," diyor Micah, sesi otoriter ama aynı zamanda sakın. "Gutierrez ailesini hiç duydun mu?"

Kız kardeşim ve ben aynı anda "Hayır," diyoruz.

"New York'un, hatta belki de Doğu Yakası'nın en güçlü suç ailelerinden biri. Uyuşturucu, kaçakçılık ve fuhuşla uğraşıyorlar-"

"Annemiz bir fahişe," diyor Ellie.

Ve sonra aklıma geldi... "Annem Ellie'nin doğum günü için eve bir çanta dolusu pahalı hediyeyle geldi. Tüm bunları ödeyecek parayı nereden bulduğunu sordum ve bana kızdı. Phil Pazartesi günü onu aramaya geldi, evi dağıttı, ona borcu olduğunu söyledi. Onu kim öldürdüyse... peşimizde kim varsa... onda ne varsa onu arıyor olabilir mi? Tanrım, paranın bizde olduğunu mu düşünüyorlar? Çünkü bizde değil."

"Bu bir olasılık," diyor Micah. "Öğreneceğim ama bu iş çözülene kadar ikiniz de burada kalacaksınız. Başınızda bir milyon dolar varken... ve muhtemelen kız kardeşinizin de, ayrılma riskini göze alamazsınız."

Bu hafta finallerimi yeni bitirdim ama... "Ellie'nin sınavları var... ve dans." Micah bana ters ters baktı ve ben de ne kadar aptalca konuştuğumu fark ederek irkildim. "Özür dilerim." Başımı salladım.

"Öğretmenlerimden onları internete koymama izin vermelerini isteyebilirim," diyor Ellie ayağa kalkarak. "Ve başka sergiler de olacak." Sesi güçlü, başı dik ama içten içe üzgün olduğunu biliyorum. Dans için çok çalıştı ve boktan annemiz bir kez daha ondan bir şey aldı. Kızgın ve üzgün olmalı, öfkelenmeli ama bunu yapmayacak çünkü o iyi bir çocuk ve hayatın her zaman adil olmadığını erken yaşta öğrendi.

"Sanırım bu mini malikanede duş alabileceğim ve uyuyabileceğim bir oda var?" diyor, gerçek duygularını küstahlıkla gizleyerek.

"El," diye inliyorum.

Micah kıkırdar. "Üst katta, sağdaki ilk kapıda ebeveyn banyolu bir misafir odası var. Adamlarımdan birine ikiniz için birkaç kıyafet aldırıyorum. Geldiklerinde Sienna'ya onları size getirmesini söyleyeceğim. Ama o zamana kadar banyoda kullanabileceğiniz bir bornoz var."

"Teşekkürler," diyor Ellie. Eğiliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Bunu da atlatacağız kardeşim," diyor usulca. "Her zaman atlatırız."

Onun için güçlü kalmaya çalışarak başımı sallıyorum. "Tabii ki yapacağız," diyorum ve onu kucaklıyorum.

O gittikten sonra Micah'ya "Ona normal bir hayat sağlamak için çok çalıştım," diyorum. "Ve yine Lenora her şeyi berbat edecek bir şey yaptı. Henüz doğrulanmamış olabilir ama her ne oluyorsa, bunun merkezinde onun olduğuna eminim.

"Lenora senin annen mi?"

"Evet. Kadın bir hastalık, etrafındaki her şeyi ve herkesi yok etmeye kararlı."

Micah eğiliyor ve yüzümü avuçluyor. Başparmağı, düştüğünü fark etmediğim gözyaşlarımın üzerinde hafifçe geziniyor. "O yüzden korkuyorsun," diyor, masadan kanepeye doğru ilerliyor ve beni kollarına çekiyor.

"O yüzden hedeflerime odaklanmalıyım. Böylece Ellie'yi ve kendimi uzaklara ve güvene götürebilirim. Bu dünyada Ellie'nin güvenebileceği tek kişi benim ve onu korumak benim görevim." Boğazımdaki duygu bastırmaya çalışarak kalın kalın yutkunuyorum. Lenora'nın bu sefer neye bilmiyorum ama hissedebiliyorum... bu farklı, daha korkutucu. olarak bildiğim tek şey, her ne ise, gerçekten çok kötü olduğu ve bir şekilde beni ve muhtemelen Ellie'yi de kendisiyle birlikte aşağı çekmeyi başardığı.

Micah kolunu omuzlarıma doluyor ve başımı göğsüne götürüyor. Onu itmem gerekiyor ama güçlü ve rahatlatıcı tutuşu beni ona doğru iç çekmeye itiyor. "İnsanları içeri almanın senin için zor olduğunu biliyorum," diyor çenemi eğip ona bakmamı sağlayarak, "ama bazen bazı şeyler tek başımıza üstesinden gelemeyeceğimiz kadar ağırdır. Hepimizin sırtını dayayacağı, yanımızda olacak, zor dönemleri atlatmamıza yardımcı olacak birine ihtiyacı vardır. Benim ailem ve kardeşim var... güvendiğim bir avuç adam. Senin kimin var, Sienna? Sana göz kulak olan kim var?"

Sorusu karşısında hıçkırıklara boğulmaktan kendimi alamıyorum çünkü gerçek şu ki... "Kimsem yok," diye itiraf ediyorum, göz kapaklarımı dolduran ve görüşümü bulanıklaştıran bir gözyaşı birikintisiyle. Sahip olduğum tek kişi Ellie, ama benim işim ona göz kulak olmak, başka türlü değil.

"İşte burada yanıyorsun," diyor Micah. "Bana sahipsin." Yüzünü eğip alnımdan öpüyor. "Sadece beni içeri alacak kadar bana güvenmelisin, ben de senin ve kız kardeşinin güvende ve mutlu olmanız için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum."

"Neden?" Aptalca bir soru gibi görünebilir, ama gerçek şu ki, bu adamla bir striptiz kulübünde tanıştım, erkeklerin kolay ve iyi vakit geçirmek için gittikleri bir yer. Ve benimle ilişkiye girmesi hiç de kolay olmayacaktı.

"Sana zaten söylemiştim," diyor, birkaç tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Sende beni daha fazlasını istemeye iten bir şey var. Açıklayamıyorum ama sürekli seni düşünüyorum." Karanlık bir şekilde kıkırdıyor. "Kardeşim takıntılı olduğumu düşünüyor, beni sapık olmakla suçluyor." Omuz silkiyor, belli ki bu suçlama umurunda değil ve bu duvarların dışında olup bitenlere rağmen kendimi gülerken buluyorum.

"Başından beri senden cinsel olarak etkilendiğimi itiraf edebilirim. Yine de beni suçlayabilir misin? Çok güzelsin." Sözleri karşısında yanaklarım kızardı. "Ama artık bundan daha fazlası var. Seni tanımak istiyorum. Yapamazsın

Aramızda kimya olduğunu inkâr ediyorum, randevumuzda bunu hissettik ve işlerin nereye gittiğini görmek istiyorum. Önceliğinin kız kardeşin olduğunu anlıyorum ve bu seni benim gözümde daha çekici kılıyor çünkü aile benim için her şeydir."

Kalçalarımın kıvrımlarını kavlıyor ve beni kucağına çekiyor, böylece kaslı kalçalarına biniyorum. "Bırak gireyim, Cehennem Kedisi. Sana bu hayatı yalnız yaşamak zorunda olmadığını göstermem için bana bir şans ver. Sevgiyi bulmak ve sevmek sorun değil. Bu seni zayıf yapmaz... seni insan yapar."

Sorduğu şeyin büyütülecek bir şey olmadığını biliyorum. İnsanlar kalplerini her zaman sevgiye sunarlar. Ama o benim yaşadığım hayatı yaşamadı. Yanlış adamlara güvenmenin sonuçlarına katlanmadı ve sonrasında arkalarında bıraktıkları yıkım ve tahribata tanık olmadı.

"I..." Başlıyorum ama Micah başını sallıyor ve parmaklarını dudaklarıma bastırıyor.

"Yapamam demeden önce bir düşün lütfen. Sana göstermem için bana bir şans ver. Zaten öngörülebilir bir gelecek için buradasın, değil mi? İnşa ettiğin o duvarın biraz yıkılmasına izin ver ve benim daha büyük duvarımın ikinizi de koruduğunu bil."

Eğilip ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük konduruyor, tam o sırada telefonu gelen bir mesajla pır pır ediyor. "Adamım kıyafetlerle birlikte burada. Onları alayım ve sonra sana odanı göstereyim, böylece bugün duş alabilir ve biraz dinlenebilirsin."

Beni kucağından kaldırıyor ve kıyafetleri almak için onu takip ediyorum. Bir kod giriyor, sonra kapıyı açıyor. "Buyur patron," diyor adam, gecenin bu saatinde kapalı olması gereken bir mağazadan aldığı iki büyük poşeti uzatarak. "Listedeki her şeyi aldım ve Sara başka bir şeye ihtiyacın olursa ona haber vermeni söyledi."

Micah kapıyı kapatmadan önce "Teşekkürler," diyor.

Beni merdivenlerden yukarı çıkarıyor, Ellie'ye geçici odası olduğunu söylediği kapıyı geçip onunkinin hemen yanındaki odaya götürüyor. "Burada kalabilirsin," dedi kapıyı açarak. "Kendi banyosu var. Buraya son gelişinden hatırlayacağın gibi, koridorun ilerisinde kütüphane ve spor salonu var. Benim odam ve ofisim alt katta, tiyatro salonunun yanında. Çamaşır odası mutfığa bitişik. Yarın size ve Ellie'ye daha kapsamlı bir tur yaptıracağım."

"Senin odanda uyumamı istemiyor musun?" Ağzımdan kaçırıldım. Onunla yatmam için beni kandırmaya çalışacağından emindim. Bana olan arzusunu açıkça ortaya koydu.

"Sana daha önce de söyledim," diyor, çantaları tutmayan eliyle yüzümü çerçeveleyerek. "Sen nasıl birinin seni seçmesini istiyorsan, ben de aynısını istiyorum. Seni rahatsız olacağın bir şey için asla zorlamam Sienna. Benimle yattığında, benimle aynı yatağı paylaştığında bunu istediğin için yapacaksın, seni kandırdığım ya da zorladığım için değil."

Sözleri, kalbimin etrafında oluşan buz tabakasını eritip yok eden güneşin sıcaklığı gibi. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, parmak uçlarıma kalkıp yanağından öpüyorum. "Bana sadece bir seçim şansı için değil, Ellie'yi ve beni koruduğun için de." Çantaları ondan aldım. "İyi geceler."

Duş aldıktan ve sihirli bir şekilde benim bedenime uyan kıyafetlerimi giydikten sonra Ellie'nin kıyafetlerini odasına götürüyorum.

"Teşekkürler," diyor ve içeri girebilmem için kapıyı açıyor. O önümde üstünü değiştirirken ben yatağa uzanıyorum, onu çıplak görmem umurumda değil. Söz konusu vücudu olduğunda kızın kendine güveni sıfır.

"Bir şeye ihtiyacın olursa yan odadayım."

"Bunun Micah'nın odası olma ihtimali var mı?" diye soruyor, kaşlarını şakacı bir şekilde sallayarak.

"Değil."

Çantayı karıştırıyor ve bir mayo çıkarıyor. "Oh, güzel. Adamın zevki iyiymiş. Sence alt kattaki havuza gitmeme izin verir mi?"

"Gerek yok. Burada bir tane var."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Cidden bu adamla birlikte olmalısın. Burada yaşadığını hayal edebiliyor musun? Burası bir kale gibi... O kral, sen de onun kraliçesi olabilirsin." Köşedeki okuma koltuğuna çöktü. "Eminim Lincoln'ün mini malikanesi de aynı güzelliكتedir."

"Senin için çok yaşlı olduğundan asla öğrenemeyeceğin bir şey," diye hatırlatıyorum ona. "Her neyse, para ve maddiyat biriyle birlikte olmak için sebep değildir. Bunların hayatını belirlemesine izin veremezsin." Onunla gözlerimi kilitliyorum. "Annem tüm yanlış nedenlerle aşkın peşinden koştu ama yine de hiçbir şeyi yok, bizim bile. Onunkinden farklı bir hayatın olsun istemez misin?"

"Tabii ki biliyorum," diye alay ediyor Ellie. Bakışlarını kaçırarak kucığına bakıyor. "Ama annem her zaman bir sonraki arayan bir uyuşturucu bağımlısı. Phil onun satıcısı. Ona zarar veriyor. Lincoln ve Micah farklı. Onlar güvenli ve koruyucu. Micah bu gece bizi kurtardı. Bize zarar vereceğini sanmıyorum. Ayrıca senden hoşlanıyor. Sana nasıl baktığını görüyorum. Bu farklı..." Burnunu çekiyor ve ağlamamaya çalışırken gözleri tavana doğru kayıyor. "Belki annem

Phil yerine Micah gibi birini bulmuş olsaydı her şey farklı olurdu. Belki temiz, mutlu ve aşık olurdu.

"Aşkı bulmanı ve mutlu olmanı istemem çok mu kötü? Benim için hayatını askıya aldın, annemin yapmadığı her şeyle ilgilendin. Bunu hak ediyorsun. Şato, kral... Hepsini hak ediyorsun. İkimiz de hak ediyoruz," diye fısıldıyor.

"El..." Kız kardeşimin ne kadar çabuk büyümek zorunda kaldığı aklıma geldikçe boğuluyorum. Sadece beş yaşında olabilir ama içine itildiğimiz hayat yüzünden diğer çocuklardan daha hızlı büyümek zorunda kaldı. Lincoln'e olan aşkının ergenlik aşkından başka bir şey olmadığını sanıyordum, ama şimdi anlıyorum... Kendini güvende hissetme, istikrarlı ve sevgi dolu bir yuvaya sahip olma ihtiyacı. Her ne kadar onu kötülüklerden korumaya çalışsam da, yaptığım şey açık bir kurşun yarasının üzerine geçici bir yara bandı yerleştirmekten ibaret.

Bana gelebilmesi için kollarımı açıyorum ve geldiğinde ona sıkıca sarılıyorum. "Şu an korkutucu olduğunu biliyorum ama bunu atlatacağız." Lincoln ve Micah hakkında söyledikleri hakkında yorum yapmıyorum çünkü haksız değil. Micah bana sarıldığında bunu hissettim. Güvenliği, istikrarı, yalnız olmama hissini.

Belki de Micah'ın dediği gibidir: *Bazen işler başımıza üstesinden gelemeyeceğimiz kadar ağırdır. Hepimizin sırtını dayayacağı, yanımızda olacak, zorlu dönemleri atlatmamıza yardımcı olacak birine ihtiyacı vardır.*

"Sence o iyi mi?" Ellie mırıldanıyor, yüzü göğsüme gömülmüş.

"Bilmiyorum," diyorum ona dürüstçe. "O bir savaşçı."

"Bir yanım ölmüş olmasını diliyor," diye itiraf ediyor. "Ama başka bir yanım da tekrar annemiz olmasını diliyor" diye ekliyor.

"Ben de," diye katılıyorum. "Ben de."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MICAH

"PASTIRMA KOKUSU MU ALIYORUM?" ELLIE GIYINMIŞ BİR HALDE MERDİVENLERDEN INERKEN SORAR

Bir çift pijama giymiş, saçları başının üstünde dağınık bir şekilde düğümlenmişti.

Sienna havayı dramatik bir şekilde koklayarak, "Ve kahve," diye ekliyor. Ablası gibi o da hâlâ pijamalarını giyiyor ve dağınık saçlarını tepesinde topluyor.

İkisi de merdivenlerden inerken gözlerini ovuşturuyor, kahvaltı kokusu hareketlerine rehberlik ediyor gibi görünüyor.

Ellie önce masaya oturup bir parça domuz pastırması kapıyor, Sienna ise doğrudan kahveye yöneliyor, kocaman bir yudum aldıktan sonra iç geçirerek başka bir sandalyeye çöküyor.

Sienna kahverengi ve sarı saçları, krem rengi teni ve parlak mavi gözleriyle, daha koyu kahverengi saçları, zeytin rengi teni ve zümrüt rengi gözleri olan kız kardeşi Ellie'ye hiç benzemiyor. Ancak onları kahvelerini yudumlarken, hamur işlerini yağlarken ve çıtır pastırmalarını yerken izlediğimde, görünüşleri farklı olsa bile tavırlarının çok benzer olduğunu görüyorum. Sienna temelde kız kardeşini büyütmüş ve Ellie biraz daha şımarık olsa da - tahminimce Sienna aynı fikirde olmasa da, Ellie'nin kanatlarını açmasına izin veren sevgi dolu, istikrarlı bir yuva sağlamak için iyi bir iş çıkardı - yakın oldukları açık.

"Kahvaltı için teşekkürler," diye mırıldanıyor Ellie bir şeyler atıştırırken.

"Ne zaman istersen," diyorum kahvemden bir yudum alarak. "Mutfakta bir telefon var. İki-bir-dört tuşlayın, sizi oda servisine yönlendirecektir. Ne istersen getirecekler ve benim hesabıma yazacaklar."

"Teşekkür ederim," diyor Sienna, gözleri sonunda benimkilerle buluşuyor. Damarlarında dolaşan kafein sayesinde artık daha uyanık görünüyor.

"Kendi otelinizde sizden ücret mi alıyorlar?" Ellie soruyor.

"İşler böyle yürür," diyorum başımı sallayarak. "Her kalem hesaba katılmalıdır. Aksi takdirde, rakamlar birbirini tutmaz. Otelin sahibi ben değilim, Alexander Enterprises."

Ellie anlayışla başını sallar.

"Peki, gündemde ne var?" Sienna soruyor.

Ellie, "Ben önce havuzu, sonra da spa'yı düşünüyordum," diye cevap veriyor. "Tabii buradan ayrılamazsak. Sonra havuz ve sinema salonunda bir film. Bekle, masözler buraya gelebilir mi?" Yüzü heyecanla parlıyor ve Sienna ona ters ters bakarken ben gülüyorum.

"Bu hafta sonu ortalıkta görünmemek en iyisi," dedim ona. "Ne yapabileceğime bir bakayım."

"Senin çalışman gereken sınavların yok mu?" Sienna bir anne gibi konuşuyor. Bu düşünce bana onun bir gün benim bebeğime hamile olduğunu hayal ettiriyor. İkimiz bu evi bir sürü çocukla doldurup bir yuvaya dönüştürüyoruz. Çok iyi bir anne olurdu. Nazik ve sevgi dolu, özverili ve güçlü ve kız kardeşine karşı son derece koruyucu.

Düşünce tarzımdan dolayı muhtemelen endişelenmeliyim ama bu beni en ufak bir şekilde bile şaşırtmadı. Sienna'yı gördüğüm andan itibaren ilişkiler, evlilik ve bağlılıkla ilgili hislerim tamamen değişti. Babam her zaman Donna'yla tanışmasının oyunun kurallarını değiştirdiğini söylerdi. Onunla tanıştığı anda hayatının asla eskisi gibi olmayacağını anlamıştı. İş söz konusu olduğunda soğuk ve acımasız olabilirdi, ama onu gördüğü anda içindeki her şey yumuşadı. Sienna'yla tanışana kadar anlamamıştım.

"Peki," diyor Ellie, beni tekrar o ana döndürerek, "ama ders çalıştıktan sonra havuza gideceğim. Hafta sonları dinlenmek içindir ve tüm hafta sonu işe gidemeyeceğine göre sen de bana katılmalısın."

Sienna'nın gözleri sanki bugünün hangi gün olduğunu hatırlamış gibi açılıyor. Normalde bu gece ve yarın gece çalışıyor olması gerekirdi. Ama içinde bulundukları durum nedeniyle bu artık mümkün değil. İş olmaması, sıfır para gelmesi anlamına geliyor.

"Her ne düşünüyorsan dur," diyorum, uzanıp elini sıkarak. "Ben seni tutuyorum. Güvenliğin her şeyden önce gelir."

"Biliyorum ama..." Sert bir nefes alır ve başını sallar. "Boş ver."

"Hayır, boş . Konuş benimle."

Uzun bir süre bana bakıyor, sanki kendi kendisiyle savaşıyor, duvarı yüksekte mi tutmalı yoksa beni içeri alacak kadar alçaltmalı mı karar vermeye çalışıyor. O karar verirken sessizce oturup bekliyorum.

Sonra iç geçiriyor, omuzları düşüyor ve nihayet konuşmaya başladığında gözleri benimkilerle buluşuyor. Bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum - gerçekten açılıyor ve bana izin veriyor.

"Yaz kurslarım için ödeme yapmam gerekiyor. Ellie'nin dansının parasını ödedim, bu haftaki ve gelecek haftaki kazancımla ödeyeceğimi düşünmüştüm ama şimdi..." Başını sallıyor. "Arayıp bu dönem için kredi almak için çok geç olup olmadığına bakabilirim."

"Ne kadar?" Ben soruyorum.

"Ne? Hayır, sana izin veremem-"

"Bebeğim," diye mırıldanıyorum, elinin üst kısmına hafifçe masaj yaparak. "Beni dışlamayı bırak. Yardım etmeme izin ver."

Titrek bir nefes veriyor. "Tamam, ama sana geri ödeyeceğim. Tüm bunları hallettiğimizde ve işe geri dönebildiğimde, söz veriyorum sana geri ödeyeceğim."

Bana bir kuruş bile vermesine izin vermem mümkün değil ama bunu ona söylemiyorum. Telefonum çalıyor ve Ricardo'nun aradığını görünce cevap veriyorum.

"Patron," diyor. "Bir gelişme var."

Dün gece ne olacağını görmek için onu ve Bruno'yu Sienna'nın evine bakmaya gönderdim. Biz ayrıldıktan yaklaşık yirmi dakika sonra iki adam geldi ve evi yakıp yıktı. Sonra da arabasını ateşe verip kaçmışlar. Bana olanları anlattıklarında, sonunda bizi sorumlu kişiye götüreceklerini umarak iki adamı takip etmelerini istedim.

"Devam et," diyorum, kızları uyarmamak için basit tutuyorum. Onlara evlerinin, araçlarının ve sahip oldukları diğer her şeyin yok olduğunu nasıl söyleyeceğimi bulmam gerekiyor. Ama bunu yapmadan önce durumun iç yüzünü öğrenmem gerekiyor. Dün geceki pislik Eleazar'ı suçladı ama suçlamadan önce bundan daha fazla kanıtı ihtiyacım var.

"Dün gece evlerine gittiler ama bu sabah doğruca Gutierrez'in evine gittiler."

Hay sikeyim. Eğer bu kanıt değilse, ne kanıttır bilmiyorum. "Dahası da var," diye ekliyor.

"Devam et."

"Bağlantımla konuştum ve Sienna'nın başına konan ödülü doğruladı."

Ricardo ile birkaç yıl önce sokaklarda çalışırken tanıştım. Booker Park'ta kötü giden bir durumla uğraşıyordum ve işler ciddileşti,

çok abuk. Eğer arkamı kollamasaydı, yerin iki metre altına gömülmüş olacaktım. "Peki ya diğeri?" Sessizce Ellie'yi kastederek sordum.

Kızlar sessizce yemek yiyor, ikisi de bana gergin bakışlar fırlatıyor ve ben ikisinin de güvende olduğundan ve onlara iyi bakıldığından emin olmak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağıma söz veriyorum.

"Gutierrez'in bunun sadece Sienna için olduğunu açıkça belirttiğini söyledi. Tahminine göre kız kardeşi çocuk denecek yaşıta olduğu için onu bu işin dışında bırakıyor."

"Neden olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Görünüşe göre Eduardo'yu öldüren anneleri." *Bu ne lan?* "Söylentilere göre oraya onu becermeye gitmiş ama onun yerine ona uyuşturucu vermiş. Kalp krizi geçirip ölmüş. Ayrıca biraz uyuşturucu ve biraz da para almış. Eleazar'ın onu ibret olsun diye cezalandırmayı planlaması şaşırtıcı değil. Fahişeler bu pislikten paayı sıyrabileceklerini düşünürlerse, hiyerarşı düzeni bozulur. O hiçbir yerde bulunamadığı için, kızı için bir suikast düzenledi. Kana kan."

Kahretsin, bu düşündüğümde de kötüymüş. "Teşekkürler. Beni haberdar edin."

"Neler oluyor?" Sienna ben daha telefonumu cebime koymadan soruyor. "Ve lütfen, bana yalan söyleme."

Ona yalan söylemeyecektim ama henüz hiçbir şey anlatmayı da planlamıyordum. kadar çok şey var ki, nereden başlayacağımı bilemiyorum.

Bu yüzden ilk önce en az berbat olan bilgiyi veriyorum, umuyorum ki ben her şeyi çözene kadar daha fazla soru sormaktan onu alıkoyar.

"Eviniz ve arabanız kundaklandı."

"Ne?" İki kızın da nefesi kesildi.

"Bütün eşyalarımız gitti mi?" Ellie ılgık atıyor. "Peki ya kıyafetlerim, ayakkabılarım ve..."

"Fotoğraflarımız," diye fısıldıyor Sienna. "Ya arabam? Başka bir tane nasıl alacağım?" Gözleri yaşlarla doluyor. "Neden?"

En basit cevabı seçiyorum. "Phil'in ölümünü örtbas etmek için. Bir cinayeti örtbas etmenin en kolay yolu bu."

Sienna, "Biz evsiziz," diye mırıldanıyor.

"Hey," diyorum sandalyesini sürükleyerek ve onu kollarıma çekerek. "Siz evsiz değilsiniz." Ellie'ye bakıyorum. "Her şeyin gitmiş olması berbat bir şey ama ikiniz de hayattasınız ve burada güvendesiniz. Fotoğrafların yerine yenilerinin konulamayacağını biliyorum ama kıyafetler, araba ve diğer şeyler konulabilir."

İkisi de başıyla onaylıyor ama yıkıldıklarını ve şokta olduklarını söyleyebilirim. Başlangıçta pek bir şeyleri yoktu ve sahip oldukları azıcık şey de şimdi yok oldu.

"Neden olduklarını öğrendin mi?" Sienna soruyor.

"Adamımın bir teorisi var ama bunu doğrulamam gerekecek."

Normalde Sienna bu durumda tartışırdu ama evini ve aracını kaybettiği için çok sarsılmış durumda, bu yüzden tartışmak yerine başını sallamakla yetiniyor.

Sienna ayağa kalkarak, "Ben duş alacağım," diye mırıldanıyor. "Hâlâ biraz yorgunum," diyor Ellie.

İki kız da üst kata çıktı ve ben kendimi çaresiz hissettim. Şimdiye kadar kontrolün tamamen bende olmadığı bir durumla hiç karşılaşmamıştım.

Lafı açılmışken... Ses geçirmeyen ofisime giriyorum ve bu durum üzerinde herhangi bir kontrolü olan tek kişiyi arıyorum.

"Gutierrez," diyor Eleazar, cevap verdiğinde. "Ben Micah Alexander."

"Micah, bu telefon görüşmesini neye borçluyum?"

"Sizinle önemli bir konu hakkında konuşmam gerekiyor. Yakında görüşebileceğimizi umuyordum."

"Şu anda birkaç şeyle uğraşıyorum ama pazartesiye ne dersin? Sabah dokuzda evime gel."

"Olur. Teşekkürler."

Telefonu kapattıktan sonra saate bakıyorum ve saatin sekiz olduğunu görüyorum. Genelde bu saatte ofise giderim ama Sienna ve Ellie'yi yalnız bırakmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bu yüzden telefonumu çıkarıp asistanıma Salı gününe kadar gelmeyeceğimi ve sadece önemliyse aramasını söylüyorum.

Cevap veriyor, hiç o kadar izin almadığım için iyi olup olmadığımı soruyor, ben de ona kişisel bir sorunla uğraştığımı ve programımı boşaltmasını söylüyorum.

Sienna'nın başına ödül konduğu için kızların gitmesini istemiyorum ama onları neşelendirecek bir şeyler yapmam gerekiyor ve bu otelde benimle ve korumalarımın oldukları sürece güvende olacaklar. Bu yüzden spa müdürüne mesaj atıp Sienna ve Ellie için bu sabah için randevu ayarlamaya karar verdim ve ardından kişisel alışverişimi arayarak birkaç kokteyl elbisesi de dahil olmak üzere her şeyden daha fazla teslim edilmesini istediğimi bildirdim. Kendisi de onayladıktan sonra, bu akşam için çatı katındaki restoranda rezervasyon yaptırıp ailemi ve Lincoln'ü davet ediyorum.

Ebeveynlerle tanışma durumu için muhtemelen çok erken ama annem başkalarını rahatlatma konusunda harikadır ve onlara neler olduğunu anlattığımda bizimle akşam yemeğinde buluşmaya çok istekli olacaklarını biliyorum. Sienna kimsesi olmadığını düşünebilir ama ben varım, yani farkında olmadan yanında pek çok insan var.

Kardeşim ve ailemle konuşup her şeyi anlattıktan sonra, beni daha önce hiç hissetmediğim kadar kötü hissettiren iki kadını neşelendirmek için üst kata çıkıyorum.

Önce Ellie'nin odasında duruyorum ve duşta olmadığı için kapıyı çalıyorum.

"İçeri gel," diyor usulca, sesi her zamanki şımarık haline hiç benzemiyordu. Kapıyı açtığımda onu yatakta oturmuş, dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazarken buluyorum.

Pahalı ve yeni görünüyor ve tahmin etmem gerekirse, muhtemelen annesinin ona verdiği hediyelerden biriydi.

"Bir saat sonra spa randevum var," diyerek içeri giriyorum.

"Teşekkürler," diyor gönülsüzce gülümseyerek. "Finallerime internetten girebilmek için öğretmenlerime e-posta gönderiyordum."

"Kaybettiğin her şeyi yerine koyamayacağımı biliyorum ama özellikle yerine konulabilecek bir şey varsa lütfen söyle, sana ve kardeşine getireyim." demeden önce Sienna'nın yakınlarda olmadığından emin olmak için arkama bakıyorum. İkimiz de Sienna'nın bir şey söylemeyeceğini biliyoruz, o yüzden lütfen konuşmanı istiyorum."

"Doğrusu, o kadar da çok şeyimiz yoktu. Bence daha da azına sahip olmanın mümkün olduğunu fark etmek berbat bir şey."

"Bunu halledeceğiz," diyorum ona. "Pazartesi günü biriyle randevum var ama o zamana kadar senin ve kız kardeşinin güvenliğinizi sağlamak için ortalıkta görünmemeniz gerekiyor."

Kızlar sabahı spa'da geçiriyor - Sienna'yı oraya sürüklemem gerekiyor - ve döndüklerinde odalarında onları bekleyen kıyafetler, ayakkabılar, iç çamaşırları ve banyo malzemeleri var.

Sienna aramızdaki mesafeyi kapatarak, "Çok tatlısın," diyor. "Cömertliğinin karşılığını sana nasıl ödeyeceğimi bilmiyorum."

"Aklıma bir yol geliyor," diyorum sırtarak. Seksten bahsettiğimi düşünerek gözlerini devirdiğinde, "O elbiseyi şikayet etmeden giy" diye ekliyorum. Çenemi aynanın köşesinde asılı duran sade siyah elbiseye doğru uzatıyorum.

"Bunu dünyanın neresinde giyebilirim ki?" "Benimle yemeğe... ve ailemle."

Gözleri irileşti. "Micah," diye tıslıyor, ama hızlı, iffetli bir öpücük için ağzımı onunkine bastırarak sözünü kesiyorum. Dudakları yumuşacık ve spada kullanılan yağlar sayesinde gül gibi kokuyor.

Öpüşmeyi bitirdiğimde "Tamam," diye nefes alıyor. "Teşekkür ederim."

Başını sallar ve alay eder. "Ne?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

"Benim ve kız kardeşim için yaptığın her şey için sana teşekkür etmesi gereken benken, sen ve ailenle yemeğe çıkmayı kabul ettiğim için bana teşekkür ediyorsun. Neredeyse saldırıya uğradıktan sonra Ellie ve beni evinize getirdiniz ve sonra dairemiz yakıldığında kalmamız için ısrar ettiniz, bizi bıraktınız. Bunun da ötesinde, bizi neşelendirmek için bir spa gününün parasını ödedin ve bize bir ton kıyafet ve başka şeyler aldın... Oh, ve hatta derslerimi ödemeyi bile teklif ettin." Gözleri yaşlarla doluyor ve ben de kollarımı ona doluyorum, bastırılmış tüm stresin taşmak üzere olduğunu hissediyorum.

"İşte bu yüzden sana defalarca çıkış yolu göstermeye çalıştım," diye boğuluyor. "Özel bir odada seks yapmak istedin ve bak onun yerine ne aldın." Esprili olmayan bir kahkaha attı ve ben de çenesini kaldırarak bana bakmasını istedim.

"İstediğim şey... istediğim şey sensin. Her neyse, sana sahip olabilirim. Ve senin *bir hayat karmaşası* bunu değiştirmede."

"Ama görmüyor musun?" diyor. "Benim boktan koşullarım senin seçimini elinden aldı. Ne yapacaktın ki? Bizi ölüme mi terk edecektin?"

"Herkesin bir seçeneği vardır. Size bir otel odası kiralayabilirdim ya da bir motele gitmeniz için para verebilirdim. Siktir et, onlar benim sorunum değil deyip arkamı dönebilirdim. Sen ve kız kardeşinin burada olmasını seçiyorum. Seni tanımak istiyorum Cehennem Kedisi ve tüm bunlar olmadan önce sen de bu gemideydin."

"Öyleydin," diye itiraf ediyor. "Beni ve seni Ellie'nin güvenliğinin önüne koymak ya da seni ikinci plana atmak bencillik gibi geliyor..."

"Yer tutucu yok," diyorum gözyaşı lekeli dudaklarını öperek. "Bu işte hepimiz beraberiz. Eğer ördüğün duvarları indirir ve beni tamamen içine alırsan her şeye sahip olabilirsin. Aramızda olanların hızlı olduğunu biliyorum ama hissettiklerimi inkâr edemem... senin de hissettiğini *biliyorum*."

Bakışlarımı onunkilere dikiyorum, aramızda keşfetmeye değer bir şeyler olduğunu kabul etmesini istiyorum. Beni uzakta tutmayı bırakmasını ve

onun yanında durmama izin ver. Birlikte yaşayabileceğimiz bu hayatı tek başımıza yaşamaya çalışmaktan vazgeçmek için.

"Hissediyorum," diye nefes alıyor. "Hissediyorum ve bu beni çok korkutuyor." Sert bir nefes alıyor, gözleri bir kapanıp bir açılıyor. "Tamam, seni içeri alacağım. Ama işleri ağırdan almalıyız."

"Yavaş," diye kabul ediyorum, zihinsel olarak havayı yumrukluyorum çünkü gerçekten pes ediyor ve bize bir şans veriyor. "İşleri istediğin kadar ağırdan alabiliriz."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"ŞU HALINE BAK," DIYE FIŞKIRIYOR DONNA. "SEN DAHA DA GÜZELSİN Micah'ın anlattığından daha iyi." Micah ve Lincoln'ün annesi beni sıcak bir kucaklamanın içine çekiyor ve ben de karşılık vermekten kendimi alamıyorum. Lenora hiçbir zaman annelik yapmadı ama büyükannem hayattayken, ne zaman ziyaretime gelse bana böyle sarılırdı.

Donna koyu kahverengi gözleri ve bal rengi röfleli omuz hizasında kahverengi saçları olan güzel bir kadın. Belli ki çoğu zengin kadın gibi o da bazı işlemler yaptırmış, ancak bunlar zevkli ve onu yaşından on yıl daha genç gösteriyor.

"Ve sen de Ellie olmalısın," diyor Donna, geri çekilip kız kardeşimi kollarının arasına alarak. "Senin hakkında her şeyi duydum," diye ekliyor gözlerindeki pırıltıyla, Micah ya da Lincoln'ün onu şımarık genç kız kardeşim hakkında bilgilendirdiğini söylüyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyor Ellie kibarca. Çiçekli, dizlerine kadar uzanan, onu tatlı ve masum gösteren bir elbise giymiş - ki bu tam da bizim istediğimiz görünüm - oğullarının sahibi olduğu kulüpte striptizci olmam yeterince kötü. (Ve evet, çocuklarının sahibi olduğu bir yerde çalıştığım için beni yargılamalarının kulağa saçma geldiğinin farkındayım ama çifte standardın bir sebebi var).

Micah'nın babası Michael eğilip hem beni hem de Ellie'yi yanaklarımızdan öpüyor ve "Sizinle tanışmak çok güzel," diyor. Bana nazıkçe gülümsediğinde bana Micah'yı hatırlatıyor, özellikle de oğlununkine benzeyen tek bir gamzesi ortaya çıktığında. Yüzü biraz daha dağınık ve her yerinde gri saçlar var ama Micah'ın büyüdüğünde böyle görüneceğinden hiç şüphem yok.

"Üzgünüm geciktim," diyor Lincoln içeri girerken. "Favori geldi. Artık yiyebiliriz."

Donna gülüyor ve ona sarılıyor, sonra hepimiz yerlerimizi buluyoruz. Micah benim insan içine çıkmamı riske atmak istemediği için akşam yemeğini oteldeki restoranlardan biri olan The Lounge'da özel bir odada yiyoruz.

Ben Ellie ve Micah'nın arasına oturuyorum, Donna ve Michael diğer tarafta, Lincoln ise Ellie'nin karşısında oturuyor. Yemeği ağzının suyu akarak geçirmemesi için dua ediyorum ama ne olur ne olmaz diye hafifçe öne eğilip Ellie'yle göz göze geliyorum, o da tek kelime etmeden sessizce ne demek istediğini anlayarak gözlerini deviriyor.

"Sienna," diyor Donna, "dansçı olduğumu duydum."

Hâlâ yerimdeyim. Görünüşe göre, şimdi herhangi bir küçük konuşma yapmadan tüm kartları masaya koyacağız.

Ama ben onun zaten bildiği şeyi, yani Wanderlust'ta striptizci olduğumu teyit etmek için ağzımı açmadan ekliyor: "Seyahat ettiğimiz her yerde kocamı bale izlemeye sürüklüyorum ama Milano ve Londra'nın favorilerim olduğunu söylemeliyim."

"Sienna harika bir dansçı," diye söze giriyor Ellie. "New York Üniversitesi'ne, Juilliard'a, Dominican Üniversitesi'ne kabul edildi, hepsi de tam burslu," diye övünüyor. "Bunun da ötesinde, American Dance Company de dahil olmak üzere birçok dans topluluğuna katılmaya davet edildi."

"Bu inanılmaz," diyor Donna. "Benim vücudum asla böyle hareket edemez." Gözleri komik bir şekilde genişliyor ve kıkırdıyor. "Ama bale izlemeye bayılıyorum." "New York Üniversitesi'ne gidiyorum," diyor Ellie.

"Henüz kabul edilmedim, ama yapacağım."

"Bu harika bir hedef," diyor Donna gülümseyerek. "Peki bir şirket için dans edecek misin?"

"Hayır, profesyonel bir dansçı olarak kariyer yapmak istemiyorum; bu annemin hayaliydi. Hamile kaldığında hem hayalini hem de işini kaybetti. Sienna'nın babası sakatlandı... Aynı şey, iş yok. Hayalimiz bir gün kendi dans stüdyomuzu açmak. Değil mi Sienna?"

Ellie bana doğru bakıyor ve ben de göz kapaklarımın ardında yanan gözyaşlarımın düşmesine izin vermeyerek başımı sallıyorum. Kız kardeşimin hedefleri olduğu ve beni birlikte bir stüdyo açmak isteyecek kadar sevdiği için mutluyum, ancak bir stüdyo açmak için gereken parayı bulmanın yıllar alacağını anlayamayacak kadar genç.

Stüdyo. Amacım Ellie'yi üniversiteye götürmek. Biraz daha büyüdüğünde kredilerin ve işlerin nasıl yürüdüğünü anlayabilecek.

"Olacak," diyor Micah eğilip, eliyle külotlu çorapla kaplı üst kısmını sıkarken. Üzerimde, ayaktaiken dizlerimin birkaç santim üzerinde duran, ama oturduğumda birkaç santim yukarı çıkan, omuzları açık, lila rengi, şirin bir mini elbise var.

"Ne?" Mırıldanıyorum, başparmağının etime daireler çizerek yaptığı masaj dikkatimi dağıtıyor.

"Kendi dans stüdyonu açmak. Bir gün olacak."

Acımı gizlemekte iyi bir iş çıkardığımı düşünürken Micah'nın içimi görebildiğini fark ederek kalın bir şekilde yutkunuyorum. Birinin sözlerime ve hareketlerime bu kadar dikkat etmesine, düşüncelerimi ve duygularımı okumasına alışık değilim.

Yemeğin geri kalanı sorunsuz geçti. Bir konudan diğerine geçiyoruz ve Micah'nın anne babası bir kez bile Ellie ya da benim hakkımda olumsuz bir şey söylemiyor ya da ima etmiyor. Kahve ve tatlıyı bitirdiğimizde ve Lincoln kulübe gitmesi gerektiğini söylediğinde -ve müdürün balayından dönmesini dört gözle beklediğini, böylece sosyal hayatına geri dönebileceğini söylediğinde-onna Ellie ve bana yakında öğle yemeği için bir araya geleceğimize dair söz verdiriyor.

Micah'nın evine döndüğümüzde ona "Cuma gecesi evde olmak garip," diyorum. Ellie çoktan odasına gitmiş, muhtemelen telefonda arkadaşlarıyla dedikodu yapma telaşına düşmüştü. "Çalışmaya o kadar alıştım ki ne yapacağımı bile bilmiyorum."

Micah kıkırdıyor. "Çalışmak zorunda olmasaydın ve burada sıkışıp kalmasaydın ne yapıyor olurdun?"

Bir an düşündüm, sonra güldüm. "Bilmiyorum. On beş yaşımdan beri hemen hemen her hafta sonu çalışıyorum." İster lokantada ister striptiz kulübünde olsun, her iki yer de hafta sonları en çok para getiren yerlerdi, bu yüzden bahşişler gerçekten iyiydi. "Çalışmadığım zamanlarda da ya ders çalışıyorum ya da Ellie'yle ilgileniyorum." Pazartesi günü okula başlıyorum ama her şey olup biterken okuldaki derslerimi online'a çevirdim, bu da Ellie'yi yalnız bırakmak istemediğim için en iyisi .

"Rol yap," diyor Micah, adaya yaslanıp elbisemin önünü çekiştirerek beni ona doğru lastikle bağlıyor. "Gözlerini kapat." Dediğini yapıyorum. "Bugün Cuma gecesi ve ne istersen yapabilirsin. Neredesin ve ne yapıyorsun?"

Aklıma bir görüntü geliyor ve onu gözümde canlandırırken Micah ile paylaşıyorum. "Arkadaşlarımla dışarıdayım, içiyorum." Ben iki işte birden çalışırken, okula giderken ve ergenlik çağındaki kız kardeşime bakarken arkadaşlarımla çoğuyla iletişimimi kaybettiğimi hatırlatmak isterim. "Giyindik, süslendik, makyaj yaptık ve şehir merkezinde kulüp kulüp gezip dans ediyoruz... sadece eğlenmek için. İçiyor, gülüyor ve iyi vakit geçiriyoruz." Gözlerimi açtığımda Micah'nın yüzüne yayılmış yumuşak bir gülümsemeyle bana baktığını görüyorum.

"Şey, buradan ayrılamayız, yani kulüp dışarıda, ama..." Bir dolaba doğru yürür ve bir şişe likör çıkarır ve ardından duvardaki bir şeye basar. Müzik anında çalmaya başlıyor, Ed Sheeran'ın yabancılarla sohbet etmek üzerine söylediği şarkının sesi mekânı dolduruyor. " , müzik ve alkolümüz var..." Şişeyi tutmayan kolunu belime doluyor ve beni kendine çekiyor. "Ve eğer bu sana dokunabileceğim anlamına geliyorsa, dans etmeye varım."

"Sen delisin," diyorum, ciddi görünmeye çalışarak, sadece dudaklarımdan kaçan kıkırdama aksini söylüyor.

Beni bırakıyor ve iki shot bardağı alıyor, sonra elimi tutuyor ve bizi dışarıya, havuzun yanına götürüyor - müzik burada bile çalmaya devam ediyor.

Bardakları yere bırakıp şişeyi açıyor ve ikimize de birer double doldurup bir tane de bana uzatıyor.

"Kadeh kaldıralım mı?" Yarı şaka.

"Kulüpte kadeh kaldırır mısın?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "İyi içkiye, iyi müziğe ve-"

"Harika bir şirket," diye bitiriyor Micah benim yerime.

İçkilerimizi geri atıyoruz ve sonra bize bir tane daha dolduruyor... ve sonra bir tane daha. İçim iyice ısındıktan sonra beni kollarına çekiyor ve ben de kendi isteğimle kollarımı boynuna doluyorum. Çalan şarkı herhangi bir kulüpte duyabileceklerinize benzer şekilde hareketli ve kendimi bırakıyorum, vücudumu Micah'ninkine sürtüyorum, sanki gerçekten orada olsaydık ve dans pistinde eğleniyor olsaydık yapacağım gibi.

Sadece ikimiz olduğumuz ve aslında bir kulüpte olmadığımız için garip hissettirmesi gerekirdi ama öyle değil. Altımızda kalabalık bir şehir ve üstümüzde parıldayan yıldızlar varken, sadece güzel hissettiriyor. Gevşemek ve başka hiçbir şeyin olmadığı bir an yaşamak iyi hissettiriyor - ne striptiz kulübü ne annem ne de

Başıma konan ödölü. Ben sadece hoşlandığım bir adamla iyi vakit geçiren yirmi dört yaşında bir kadınıım.

Ona sırtımı vererek döndüğümde, ben geri çekilip kıcıımı kasıklarına yaslariken elleri yanlarımda kayıyor. Elimde olmadan sertleştiğini fark ettim... çok sert.

Uzanıp açık mutfak adasındaki şişeyi alıyorum, ikimize de birer kadeh dolduruyorum, sonra kendiminkini içip ona uzatıyorum. Geri fırlattı, sonra yerine koydu.

Kalçamın kıvrımını kavrayarak beni geri döndürüyor ve duvara doğru itiyor. Parmaklarım kaslı gövdesini ve göğüslerini takip ederken, o da bacaklarımı ayırıyor ve diziyile göbeğimi buluyor.

Gözlerimiz buluşuyor, bakışlarımız çarpışıyor ve sonra ağızlarımız çarpışıyor. Bu öpücük geçen seferki gibi nazik değil. Tutku, şehvet ve istekle dolu. Dillerimiz birbirini okşuyor ve birbirinin etrafında dönüyor. Eli yüzümün yan tarafını avuçluyor, öpücüğü derinleştiriyor. Dilini emiyorum, tadıyla sarhoş oluyorum, elleri vücudumda aşağı doğru kayıyor, ta ki kıcıımı avuçlayana kadar.

Ağızlarımız birbirine kenetlenmişken beni kollarına alıyor, bacaklarım beline dolanıyor ve adaya doğru yürüyüp beni yere bırakıyor. Öpüşmeye, tatmaya, birbirimizi yemeye devam ediyoruz ama bu yeterli değil. İstiyorum...hayır, daha fazlasına *ihtiyacım var*.

Kendimi ileri itiyorum ve merkezimi pantolonundaki şişkinliğe sürüyorum, en iyi sürtünme türünü yaratıyorum. Daha önce de erkekleri öpmüştüm ama hiç bu kadar ileri gitmemiştim. Micah hafifçe geri çekiliyor ve bir an için işi daha ileri götürmek istemediğini sanıyorum, ama sonra kalçalarını aralıyor ve parmaklarını elbisemin altından ve külotlu çorabımın üzerinden kaydırıyor. Parmağını merkezime sürüyor ve klitorisime dokunduğunda - külotlu çorabımın ve külotumun malzemesinden bile - o kadar iyi hissettiriyor ki, yağmacı bir öpücükle yuttuğu yüksek bir inilti .

"Seni iyi hissettirmemi mi istiyorsun?" diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Evet," diye nefes alıyorum.

"Emin misin?" diye soruyor, hafifçe geri çekilerek. Neden sorduğunu merak ediyorum, ta ki o "İçiyorduk, Cehennem Kedisi. Ayıldığında pişman olacağın bir şey yapmak istemiyorum." Ve işte böyle, emin olmak için soracak kadar önemsediği için kalbim göğsümde kabarıyor.

"Eminim," diyorum ona, verdiğim herhangi bir karardan pişmanlık duyacak kadar sarhoş değilim. "Lütfen beni iyi hissettir."

"Tamamdır," diyor, sonra ağzı tekrar benimkinde; tadıyor, yalıyor, yutuyor. Parmakları içime bastırıyor ama malzeme erişimini engelliyor. Külotumu çıkarabilmesi için kaldıramadan külotlu çorabımda bir delik açıyor, külotumu kenara itiyor ve parmaklarını içime sokuyor. O kadar ıslağım ki, hemen içeri kayıyorlar.

"Siktir, çok darmışsın," diye mırıldanıyor. "Bir gün, evlendikten sonra, bu dar amcığı sikeceğim bebeğim, onu esneteceğim ve sikimin boyutuna göre şekillendireceğim. Ama o zamana kadar nazik olacağım."

Sözleri muhtemelen beni korkutmalı. Yani adam evlilikten bahsediyor... *evlilikten!* Ama beynim beni becermesiyle ilgili kısma çok fazla takılmış durumda ve vücudum parmaklarını içimde kıvrıp vajinal duvarlarımı ovalamasına kendini kaptırmış durumda. Birçok kez boşalmak için küçük dildolar ve vibratörler kullandım ama hiçbirisi bana böyle hissettirmemişti.

Başparmağı klitorisime bastırıyor ve bu benim felaketim oluyor. Duvarlarım parmaklarının etrafında sıkılıyor, bacaklarım titriyor ve ağzı benimkinin üzerine çöküp inlemelerimi yuttuğunda, hayatımda hiç gelmediğim kadar sert boşalırken göz kapaklarımın arkasında parlak ve renkli yıldızlar patlıyor.

Ben onu nazikçe geri itene, seksim hassaslaşana, bedenim doyana kadar vücudumdan aldığı zevkin her zerresini kandırmayı bırakmıyor.

Gözlerimi açtığımda onu bana usulca gülümserken buluyorum. "Ne?" Hâlâ nefes almaya çalışarak mırıldanıyorum.

"Boşaldığında çok güzel görünüyorsun." Öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de bu anın bitmesini istemeyerek ona doğru iç çekiyorum.

Hiç düşünmeden aramıza giriyorum ve sert uzunluğunu sıkarak ne istediğimi açıkça belli ediyorum. Ağzımın içinde inliyor ve ben-

"Oh, kahretsin! Benim hatam."

Ellie'nin sesiyle Micah geri çekiliyor ve etrafında dönüyor. Neden önümde durduğunu merak ediyorum, ta ki elbisemin belimde olduğunu fark edene kadar. Kahretsin! Elbisemi hızla aşağı çekip bacaklarımı kapatıyorum ve onu hafifçe öne doğru itiyorum.

"Bunun için üzgünüm," diyor Ellie bilmiş bir sırıtışla.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Micah ve benim yalnız olmadığımızı nasıl unutabildim? Bu gece verdiğim kararlardan pişmanlık duyacak kadar sarhoş olmadığımı söylerken yalan söylemiyordum ama belli ki on beş yaşındaki kız kardeşimin burada olduğunu unutacak kadar içmiştim.

"Ben de tam benimle film izlemek isteyip istemediğinizi soracaktım ama lütfen" -Cheshire kedisi gibi sırıtıyor ve ben ölmek istiyorum- "devam edin."

"Bir film kulağa harika geliyor," diyorum, sesim sonunda gıcırıyor.

"Evet," diye kabul ediyor Micah. "Ben sadece..." Boğazını temizliyor. "Hızlı bir duş almam gerekiyor, sonra sizinle tiyatro salonunda buluşacağım."

İçeri giriyor ve ben de onu bu kadar heyecanlandırıp sonra da ortada bıraktığım için bir tanesini ovmak zorunda kalacağı için kendimi kötü hissediyorum. Micah'nın peşinden gitmek, Ellie'yle az önce içeri girdiği şey hakkında konuşmak için kalmak ve odama kaçıp saklanmak arasında gidip geliyorum.

"Zavallı adam," diyor Ellie. "Acı çekiyor gibi görünüyordu." "Ellie!" Tıslıyorum.

"Ne? Ben 15 yaşındayım, 5 değil. Bir erkek engellendiğinde neye benzediğini bilirim. Belki de... bilmiyorum... gidip ona yardım etmelisin."

"Eliza Bardot! Tek kelime daha etme."

"Tamam, tamam." Ellerin kaldırıyor. "Ama ne olursa olsun, senin adına sevindim."

Onun yorumu beni hazırlıksız yakaladı. "Benim için mutlu musun?"

"Evet," diyor gülümseyerek. "Micah iyi bir adam. Onu kendinden uzaklaştıracığından emindim ama aklının başına gelmesine ve ona bir şans vermene sevindim. Mutlu olmayı hak ediyorsun."

Boğazım duygularla tıkanıyor ve gözyaşlarım kapakların arkasında yanıyor. "Teşekkür ederim." Tezgâhtan atlayıp ona doğru yürüyorum ve kollarımı ona dolayarak sarılıyorum. "Her zaman önce sen geleceksin, biliyorsun değil mi?" Micah'la işlerin nereye gittiğini görmemden bağımsız olarak, onun her zaman önceliğim olacağını bilmesini istiyorum. Çıkmamızı sorun etmeyebilir ama yine de onun her zaman önce geleceğini bilmesini istiyorum.

"Tabii ya," diyor hafifçe gülerek. "Ama üç yıl içinde üniversiteye gideceğim, bu yüzden yalnız olmayacağını bilmek beni mutlu ediyor. Yani uzakta olmayacağım, sadece şehirde olacağım." Omuz silkiyor. "Ama yurttan kalacağım ve seni her gün göremeyeceğim."

Ah, bu çocuk... Ne zaman büyüdü ki? "Hadi, tatlı kız, gidip şu filmi izleyelim."

"Ya da duşta Micah'ya katılabilir ve ona yardım edebilirsin."

Oh, bu kız... Onu öldüreceğim. Ya da... "Sanırım konuşmamızın zamanı geldi."

"Ne konuşması?" diye soruyor, geri çekilip bana şüpheyile bakarak.

"Seks konuşması."

ELLIE, "AH, BU FILMI IZLEMekten ASLA BIKMAYACAĞIM," DIYOR,
Twilight'ın jeneriği ekranın üst kısmına doğru yükselmeye başladığında.

Filmi o seçtiğinde ve Micah da izlemeyi kabul ettiğinde - onu aksi yönde ikna etmeye çalışmama rağmen - sıkıcı bir iki saat geçireceğimizi düşündüm. Ama Micah ile film izlemenin sıkıcı olmaktan çok farklı bir şey olacağını bilmiyordum.

Kanepeye uzandı, üzerimize bir battaniye örttü ve tüm filmi beni hissederek geçirdi. Beni tahrik edecek kadar dokunuyor ama beni uçuracak kısımlardan uzak duruyordu. Filmin yarısında o kadar tahrik olmuşum ki tuvalete gitmek için izin almak zorunda kaldım çünkü çok ıslanmışım. Döndüğümde dudaklarının seksi kıvrımı bana ne yaptığını çok iyi bildiğini gösteriyordu.

Onu tekrar elde etmek, beni yaptığı kadar tahrik ve rahatsız olacağı bir noktaya kadar ona sürünmek istedim, ama bunu yapma dürtüsüyle savaştım. Başladığım işi bitiremeyeceğimi biliyordum ve Ellie'nin sözümüzü kesmesi sayesinde onu bugün zaten bir kez yarı yolda bırakmışım.

"Yarın için gündemde ne var?" Tiyatrodan çıkıp merdivenlere doğru ilerlerken Ellie soruyor. Saat geç oldu ve ben çok yorgunum. Hayatlarımız altüst olalı nasıl oldu da sadece yirmi dört saat geçti? Bu kısa süre içinde neredeyse saldırıya uğruyordum, Phil'i dairemizde ölü bulduk ve Micah'nın çatı katına geçici olarak sığındıktan sonra evimizin ve arabamızın kundaklandığını öğrendik, elimizde hiçbir şey kalmamıştı. Üstüne üstlük, başıma bir milyon dolar ödül kondu!

"Hiçbir şey," diyorum ona. "Göze batmamalıyız."

"Hâlâ bir şeyler yapabiliriz," diyor suratını asarak. "Havuz gününe ne dersiniz? Havuz için şamandıra sipariş edebilir, meyveli içecekler yapmak için bir şeyler alabilir ve havuz atıştırmalıkları alabiliriz. Eğlenceli olur!" Micah'a umutla bakıyor ve o da kıkırdıyor.

"Kulağa hoş geliyor. Bir liste hazırlayın ve listedeki her şeyi yarın sabah teslim edeyim."

Ona alaycı bir şekilde bakıyorum ve o da omuz silkiyor. "Ona hayır demek sorun yok, biliyorsun," diyorum ona.

"Hayır değil," diye karşı çıkıyor Ellie, kapısının önünde dururken. "Tamam, çok eğlenceliydi ama şimdi kulağımda kulaklıklarımınla yatacağım... Gürültü önleyiciler var, bu yüzden hiçbir şey duyamıyorum." Bize abartılı bir göz kırpmıyor ve ben inliyorum. "Yani, eğer siz... ne bileyim... kaldığınız yerden devam etmek isterseniz, rahatsız edilmeyeceksiniz."

Micah kıkırdıyor ve sırtarak bana bakıyor. "Böyle bir şey olmayacak," diyorum ona ve uzanıp yanağına bir öpücük konduruyorum. "İyi geceler." Ellie'ye bakıyorum. "İkinize de."

Kapısını açarken Micah'ya "Üzgünüm dostum," diyor. "Denedim."

ON ALTINCI BÖLÜM

MICAH

"SANIRIM YANMAYA BAŞLIYORSUN. SANA BIRAZ GÜNEŞ KREMI SÜREBİLİRİM.

Eğer istersen." Parmağımı Sienna'nın kolunda gezdiriyorum ve o da yavaşça yüzünü bana doğru çevirip tek gözünü açarak bana bakıyor. Günü havuzda geçirdik, tam da Ellie'nin istediği gibi, meyveli içeceklerle -Ellie için bakire, Sienna için alkollü, benim için viski- ve atıştırmak için bolca yiyeceklerle tamamladık. Bırakın havuz kenarını, en son ne zaman bütün gün herhangi bir yerde uzandığımı bile hatırlamıyorum ama cazibesini görebiliyorum. Telefonum patlamasına rağmen, asistanıma gelen aramaların çoğunu yanıtladım ya da Salı günü ofise döneceğimi söyledim. Rahatlamak çok güzel.

"İçimden bir ses bunu sadece bana sürtünmek için bahane olarak kullandığını söylüyor." Yan dönüyor ve ben de aynısını yapıyorum. Çift kişilik şezlongda uzanırken Ellie büyük boy bir çöreğin içinde yüzüyor ve kulaklıklarından bangır bangır müzik dinliyor.

"Kesinlikle bunun bir parçası," diye itiraf ediyorum, uzanıp kıcını kavırıyorum, böylece onu kendime yaklaştırabiliyorum.

"Dün gece seni düşünüyordum," diye mırıldanıyor, pembe cilalı tırnağının ucunu gömleksiz göğsümde gezdirirken. Bütün gün işkencenin hem en iyisi hem de en kötüsüydü. Üzerindeki minicik - ama gerçekten minicik - ipli bikiniden tutun da bütün gün bana pek de masum olmayan bir şekilde dokunmasına kadar. Öğle yemeği sırasında beni şakacı bir şekilde beslemesi, havuzda uzanırken bana asılması ve öğleden sonra şezlonglarda kestirirken yanıma sokulması.

"Ne düşünüyordun?" Parmağını yüzüme götürüp dudaklarımın kenarında gezdirdiğinde parmağını ısırarak soruyorum.

"Ben çıktığım ve sen... tatminsiz kaldığın için kötü hissediyorum." Kırpıklarının arasından bana bakıyor ve bu kadını ne kadar çok istediğimi görünce midem düğümleniyor. Sienna'yı sadece kısa bir süredir tanıyorum ama kısa sürede benim için çok şey ifade başladı. Ondan önce yuva kurmak radarımda yoktu ama şimdi onun karım olmasının, çocuklarımı doğurmasının, burada benimle yaşamasının nasıl bir şey olacağını düşünmeden edemiyorum. Evimi onunla ve Ellie ile paylaşmayı seviyorum. Sadece birkaç gün oldu ama şimdiden her şey çözüldüğünde taşınacakları düşüncesinden korkuyorum.

"Parmaklarımın üzerine boşalırken seni izlemek ve duymak çok tatmin ediciydi," diyorum ona dürüstçe. Elbette, sikimi onun daracık amına gömüp tamamen onunla birlikte olabileceğim günü iple çekiyorum, ama o zamana kadar onu her şekilde elde edeceğim. Bakire olmasını seviyorum... Kendisinin bu parçasını vermeden önce hem kalbine hem de bedenine layık birini bekliyor olmasını.

Ancak endişesinin büyük bir kısmının annesinin erkeklerle ilgili gelişigüzel davranışlarından kaynaklandığını düşünüyorum, kendinizi çok özgürce verdiğinizde ortaya çıkan sonuçlara ilk elden tanık . Bunun onu olumsuz etkilemesinden nefret ediyorum ama içinde bulunduğu koşullara rağmen çok güçlü olduğunu kanıtladı ve kız kardeşini de aynı şekilde yetiştiriyor. Eğer şans verilirse dünyayı kasıp kavuracaklarından hiç şüphem yok. Ve umudum -amacım- attıkları her adımda yanlarında olup onları desteklemek.

"Yine de," diyor usulca, kız kardeşi duymasın diye. "Belki bu gece Ellie uyuduktan sonra odana gizlice girebilirim ve başladığımız işi bitirebiliriz."

Ellie, "Güneşten yanmışım ve acıkmışım," diye bağırınca Sienna ile ben ayrıldık. "Ben duş alacağım. Siz devam edebilirsiniz."

Sienna gözlerini deviriyor. "Aslında sanırım ben de biraz açım. Duş aldıktan sonra akşam yemeği için ne yapacağımıza karar veririz."

"KAHRETSİN, ÇOK GÜZEL KOKUYOR." DUŞ ALDIKTAN SONRA
Zamana duyarlı birkaç meseleyi halletmek için ofisimde biraz zaman geçirdikten sonra kızları aramak için dışarı çıktım ve masanın birinden gelen yiyeceklerle kurulduğunu gördüm.

otel restoranları. Mumlar yakıldı ve arka planda çalan müzik romantik bir ortam yarattı.

Sienna, önünde üstü kapalı bir tabak yemek bulunan bir koltuğa çökerek, "Ah, evet, açlıktan ölüyorum," diye inliyor. Kapağı kaldırıyor. "Çok lezzetli kokuyor." Eğilip derin derin içine çekiyor. "Nedir bu?"

Karşısına oturuyorum ve tabağımın kapağını kaldırıyorum. "Yengeç ve ıstakozla doldurulmuş karides. Oteldeki restoranlardan biri olan Shells'ten aldım."

Sienna bir ısırik alıyor ve inliyor, ne kadar yemeğe tepki olarak çıksa da dün gece havuz kenarında onu boşalttığımda çıkardığı sese çok benzediği için aletim yine de dikkatimi çekiyor.

Yemek yerken okuldan, işten, Ellie'nin dansından ve ailemin ne kadar iyi olduğundan bahsediyoruz. Son dört yıldır burada yaşıyorum ama ilk kez bir kadınla bu masada yemek yiyorum. Bu hoş... doğal. Ama yine de Sienna'yla ilgili her şey gerçek gibi, zorlama değil. Onun burada olması *doğru hissettiriyor*. Ne zaman bir kadının eve taşındığını hayal etsem çıldırırdım; evi ele geçirdiklerini, her yerde onların eşyalarının olduğunu ve işime odaklanmam gerekirken onlarla ilgilenmek zorunda kaldığımı düşünürdüm. Ama Sienna ile kendimi bunu isterken buldum. Onu aramak için işimi bıraktığımda ofisimde sadece bir saatten az bir süredir çalışıyordum.

İkimiz de tıka basa doyduktan sonra arkasına yaslanıp iç geçiriyor. "Bu acayip iyiydi. Teşekkür ederim. Böyle devam edersen beni koca olabilecek biri olduğuna ikna edebilirsin." Şakacı bir şekilde göz kırptı ve ben de kıkırdadım. Ama sonra aklıma bir şey geldi.

"Bekle, bu yemeği ben sipariş etmedim."

Etrafına bakınıyor. "Bunu sen yapmadın mı? Yemekleri, mumları... müziği?"

"Hayır..."

İkimiz de aynı anda "Ellie" demeden önce birkaç saniye birbirimize bakıyoruz.

"O kız." Sienna başını sallıyor.

"Hey, çok kızgın olamazsın. Yemekler güzeldi, ambiyans ve seninle güzel bir yemek yeme şansım oldu."

"Biliyorum ama burnunu ait olmadığı yere sokmamalı." Ayağa kalkıp merdivenlere doğru yürüyor, ben de peşinden gidiyorum. "Ellie! Artık dışarı çıkabilirsin."

Müzik dışında ortalık sessiz kaldığında Sienna'nın yüz hatları endişeye dönüşüyor. "Eliza!" Hiçbir şey yok.

Bana bir bakış attıktan sonra merdivenleri ikişer ikişer çıkıyor. Ellie'nin kapısını açıyor ve odayı boş buluyor. O banyoyu kontrol ederken ben de telefonumu çıkarıp güvenlik sistemi uygulamasına tıklıyorum.

Hay sikeyim. Kapıyı iki kez açtı. Hiç iyi değil. Kamerayı açıp geri sarıyorum ve restoranın getirdiği yemeği kabul edip birkaç dakika sonra dışarı çıkıyor.

Hiç iyi değil. Hem de hiç iyi değil.

Sienna telefonuma bakarak, "Aman Tanrım," diye haykırıyor. "Gitti mi? Kardeşimin gittiğini fark etmeden nasıl bütün bir yemeğin tadını çıkarabildim? İşte tam da bu yüzden sana biriyle çıkamayacağımı söyledim. O benim önceliğim olmalı. Ya biri onu alırsa?"

Güvenliği ararken, ön kapımın açıldığını gösteren alarm çalıyor. Bir saniye sonra Ellie'nin sesi duyuldu. "Dikkatli olsan iyi olur. En son onlara gizlice yaklaştığımda-

"Hey, kardeşim," diye bağıyor Lincoln, Ellie'nin sözünü keserek. Sienna ve ben merdivenlerin başına koşup Lincoln ve Ellie'yi kapıda buluyoruz. "Bir şey mi kaçırdın?" diye soruyor, Ellie'yi fuayeden içeri iterek.

"Tanrı'ya şükür!" Sienna merdivenlerden uçarak iniyor ve kız kardeşini kucaklıyor. "Neredeydin?" Ellie cevap vermeden önce Lincoln'e dönerek, "Onu nerede buldun?" diye sorar.

"Bruno'yu evime girmesi için ikna etti," diyor Lincoln kuru bir sesle. "Duştaydım, kulübe gitmek için hazırlanıyordum. Çıktığımda kanepemde oturuyordu."

"Ellie!" Sienna tıslıyor.

"Ne?" Ellie alay ediyor. "Çıplak falan değildim. Sadece dün gece sizi basmamı telafi etmek için ikinize biraz sessiz zaman vermeye çalışıyordum."

Lincoln kıkırdar. "Gitmem gerek."

"Teşekkür ederim," diyor Sienna. "Çok özür dilerim. Bu bir daha olmayacak." "Her şey," diyor Lincoln küçük bir sırıtışla. Elini uzatır ve Ellie'nin saçlarını şakacı bir şekilde karıştırınca Ellie ona ters ters baktı. "Beladan uzak durmaya çalış, evlat."

Adam kapıyı arkasından kapatırken Ellie, "Ben çocuk değilim," diye bağıyor.

Sienna ters ters bakarak, "Evet, öylesin," diyor. "Ve şimdi cezalı bir çocuksun. Telefon." Elini uzatıyor ve Ellie'nin nefesi kesiliyor.

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim," diyor Sienna sert bir sesle ve bana annemin bizi cezalandırdığı zamanları hatırlatıyor.

Ellie gözlerini devirir ama elindekini kız kardeşinin avucuna bırakır. "İyi bir şey yapmaya çalış ve sonunda cezalı ol. Çok saçma," diye mırıldanıyor merdivenlerden çıkarken. Birkaç saniye sonra kapısı kapanıyor ve Sienna ile ben yine baş başa kalıyoruz.

"Özür dilerim," diyor iç çekerek. "Biz buradayken onu kontrol altında tutmaya çalışacağım."

"Hey." Kolumu beline doladım ve onu kendime çektim. "Bence kız kardeşin oldukça harika biri. Yani, sonunda seni bir randevuya çıkarmamın sebebi o. Açıkça Micah'ın tarafını tutuyor." Omuz silkiyorum ve Sienna bir kahkaha atıyor. "Ayrıca, Ellie bu gece odasında olduğu için seninle baş başa kalabileceğim." Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, bunu yapabildiğime ve beni itmediğine seviniyorum.

"İyi deneme," diyor kuru bir sesle. "Ama sevgili kız kardeşim akşam yemeğini hiç yemedi. Bu da demek oluyor ki, bir noktada sıkılmış ve açlıktan şikayet ederek dışarı çıkacak ve beni bir *daha* uygunsuz bir pozisyonda yakalarsa lanetleneceğim."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

MICAH

"MICAH."

Göz kapaklarım hızla açılıyor ve içgüdüsel olarak yatağımın başucundaki tabancaya uzanarak hızla doğruluyorum. Ama gözlerim alıştığında Sienna'nın kapıda durduğunu görüyorum. Üzerinde minicik pembe ipek bir atlet ve ona uygun daha da minicik bir şort var; odamın dışından gelen ışık onu lanet olası bir melek gibi parlatıyor.

"Sorun nedir?" Çakıllı meme uçlarının üstündeki ince kumaştan dışarı çıkmasını görmezden gelmeye çalışarak ama başaramayarak soruyorum.

"Yok bir şey," diyor sesi çatlayarak. "Ben sadece..." Alt dudağını ağzına götürüyor ve bir an için dikkatim dağılıyor. Yarı uykulu olmak ve onun yürüyen ıslak bir rüya gibi görünmesi arasında, odaklanmam bir saniye sürüyor. Ama bir kez odaklandığımda, bir konuda gergin olduğu izlenimine kapılıyorum. "Buraya gel." Bana katılması için yatağıma doğru başımı sallıyorum. Açıkça görülüyor ki

Yoksa sabahın ikisinde -telefonumun ekranına dokunuyorum- odama gelmezdi.

Kapıyı arkasından kapatıyor ve oda karanlığa gömülüyor, sadece şehrin ışıkları çıtaların arasından içeri sızıyor. "Neler oluyor?" Yatağımın kenarına oturur oturmaz soruyorum. "Ellie iyi mi?"

"Evet, evet. Her şey . Ellie uyuyor." "Tamam, o zaman-"

Uzanıp sikimi avuçladığında kelimelerim boğazımda düğümleniyor. Uyuduğum için yumuşaktı ama onun sıkmasıyla anında uyandı.

"Kaldığımız yerden devam edebileceğimizi umuyordum," diyor usulca, beni bırakıp yatağa sürünerek. Bacaklarım çoktan açılmıştı ve o

aralarına yerleşir. "Bunu daha önce hiç yapmadım. Bir keresinde yapmıştım... bir nevi... lisedeki erkek arkadaşıma. Kafamı aşağı itti ve ben de ağzıma kustum. Hemen ardından ondan ayrıldım."

Kafamda tam olarak istediğim görüntü değil ama bana karşı dürüst olması hoşuma gidiyor. Benimle zor şeyler hakkında konuşabileceğini hissetmesi.

"Bunu yapmak zorunda değilsin" diyorum ona, her zaman bir seçeneği olduğunu bilmesini istiyorum. Onun hızında ilerleyeceğimizi kabul ettim ve bununla bir sorunum yok çünkü beklemenin ödülüne değeceğine inanıyorum. *Ve ödül Sienna'nın sonsuza dek benim olması.*

"Biliyorum," diyor, "ama istiyorum. Sana kadar hiç kimseye onunla yakınlaşacak kadar güvenmemiştim ama sen güvenilir olduğunu kanıtladın. Çıktığım birkaç erkek beni hiç ön plana çıkarmadı ama havuz başındayken tek odak noktan benim zevkimdi ve şimdi ben de seninkine odaklanmak istiyorum."

Eşofmanımın bel bandına uzanıyor ve boxer külotumla birlikte aşağı çekiyor. Sonra sikime bakıp onu değerlendiriyor. Yarı direkt ve karnıma doğru uzanıyor. Onu daha rahat izleyebilmek için kendimi yukarı doğru kaydırıyorum. Hareketlerimi takip ediyor, dili dışarı çıkıyor ve sanki bana açmış gibi dudaklarının kenarında geziniyor. Bir an bana bakıyor, mavi gözleri şehvetle kapanıyor ve sonra parmaklarını shaftımın etrafına sararken gözlerini tekrar aşağı indiriyor. Onun dokunuşuyla şişmeye başlıyor ve başını eğip ucunu yaladığında daha da büyüyor sertleşiyor.

Beni lolipop gibi birkaç kez yalıyor ve sonra ağzını sonuna kadar açarak burnu sikimi çevreleyen düzgünce kesilmiş kılların arasına girene kadar beni içine alıyor.

Bana zevk vermek istediğini biliyorum, ama elimi uzatıp atletinin ince kumaşının arasından meme uçlarından birini cımbızladığımda kendime engel olamıyorum. Oradalar, sertler ve dokunulmak için yalvarıyorlar. Sienna sert shaftımın etrafında inliyor ve kalçalarımın karşılık olarak hafifçe bükülmesine neden oluyor.

"Kahretsin, özür dilerim," diye mırıldanıyorum, yıllar önce çıktığı o kendini beğenmiş ergen çocuk gibi olduğumu düşünmesini istemiyorum.

Buna karşılık daha sert emiyor, kesemi narin parmaklarının arasına alıp masaj yapıyor, ne yaptığını açıkça biliyor.

Onu at kuyruğundan tutup kaldırdım ve ağzı sikimden fırladı. "Sakso çekmeyi nerede öğrendin?" Soruyorum, çünkü benimle taşak geçiyorsa ve gerçekten deneyimliyse, lanet olası bir sorunumuz olacak. Daha önce

Kadınlar bunun sevimli ve seksi olduğunu ve bir erkeği tahrik edeceğini düşünerek böyle saçmalıklar yaparlar ama Sienna'yı bu tür oyunlar oynayacak biri olarak görmedim.

"Ben... Wanderlust'taki kadınların konuşmalarını dinledim... ve... biraz porno izledim." Alt dudağını ağzına götürüp emiyor, sonra bırakıyor. "Yaptığım şey iyi hissettiriyor mu?"

"Çok güzel," diyorum ona. Sonra, şişmiş dudakları bir işaret feneri gibi olduğu için, onu vücuduma çekip sertçe öpüyorum, onu tatma ihtiyacı duyuyorum, ağzının az önce aletimin etrafına sarılmış olmasını umursamıyorum.

"Daha işim bitmemişti," diye mırıldanıyor ağzıma karşı. Geri çekilip gömleğimi başımın üzerine kaldırıyor, sonra sıcak, yumuşak dudaklarını köprücük kemiğime bastırıyor. Aşağıya doğru iniyor, etimin her yerinde ateşli öpücükler bırakıyor, aletime giden mutlu yola özellikle dikkat ediyor.

Başladığı yere geri döndüğünde, sikimin üzerinde şehre gidiyor, emiyor, yalıyor ve taşaklarına masaj yapıyor, asla vazgeçmiyor. Boşalmak üzere olduğuma dair onu uyarmam çok uzun sürmüyor, ama o beni daha derine götürüyor, daha sert emiyor ve hayatımda hiç gelmediğim kadar sert bir şekilde boğazından aşağı boşalırken lanet olası İsa'ya yemin etmeme neden oluyor. Bu kadına benimle evlenmesi için yalvarmamak için kendimi zor tutuyorum. Çünkü ağzını sikimin etrafında deneyimledikten sonra, onun daracık küçük amını siktiğimde nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyorum.

"BEN YOKKEN İKİNİZİN DE BURADA KALMASINI İSTİYORUM." ELLIE'YE BAKTIM.

"Eğer gidersen, seni koruyamam."

Eleazar'la erken bir toplantım var ve nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikrim yok ama bildiğim tek şey Sienna ya da Ellie'nin saçının teline bile dokunmayacağı. Ne pahasına olursa olsun, onları koruyacağımdan emin olabilirsin.

"Korkuyorum," diye itiraf ediyor Sienna ve ben de onu kollarıma çekip sırtını ve boynunu rahatlatıcı bir şekilde ovuyorum. Sienna bana akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşattıktan sonra, uykuya dalmadan önce onu iki kez boşalttım. Bu, yatağında bir kadınla uyuyup uyandığım üçüncü seferdi. İlk iki seferinde biraz daha gençtim ve ikisinde de korkmuştum. Ama Sienna'nın yanıma sokulmasını, başını kolumun kıvrımına yaslamasını izlerken korkacak bir şey yoktu çünkü bunu istediğimi biliyordum - onu hayatımın geri kalanında

benim hayatım. Ve hem onu hem de kız kardeşini güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

"Dışarıda bekleyen iki adamım var ve alarmı
.."

"Bizim için değil," diyor Sienna. "Sizin için."

Hareketlerimi durdurup ona bakıyorum, bir an şaşırıyorum. İçinde Yaşadığımız hayat, yaptığımız iş türünün getirdiği tehlikeye, riske alışkınım... birlikte çalıştığımız insanlarla çalışmaya. Annem dışında, başka bir kadının benim için endişelenecek kadar yaklaşmasına izin vermedim.

"İyi olacağım," diye onu temin ediyorum. "Başına ödül koyan adamla konuşacağım ve her şeyi açıklığa kavuşturacağım." Ağzının kenarından öpüyorum. "Merak etme. Git yüz, kız kardeşinle havuzun kenarında uzan, film izle. Yakında döneceğim."

Yirmi dakika sonra, bir zamanlar Eduardo'nun ofisi olan yerde duruyor ve oğlu Eleazar'la el sıkışıyorum. "Sizin için ne yapabilirim?" diye soruyor ve bana bir içki ikram ediyor.

Onu kırmak istemediğim için başımı sallıyorum ve sadece saygımdan dolayı içki için teşekkür ediyorum. "Sizinle kişisel bir mesele hakkında konuşmak için buradayım."

Tek kaşını kaldırarak devam etmemi işaret etti. Eleazar ve ben büyürken aynı özel okula gittik, aynı insanlarla takıldık. Arkadaştık. Ama mezun olduktan hemen sonra kardeşi öldürüldü ve Eleazar beklenmedik bir şekilde Meksika'daki aile işinin başına geçmek için ayrıldı. Kısa bir süre sonra karısıyla tanıştı ve bir daha geri dönmedi... ta ki şimdiye kadar.

"Sienna Bardot'nun başına ödül koyduğunuzu öğrendim."

Eleazar içkisinden bir yudum alır ve oturur, bardağı yere bırakıp ellerini önünde birleştirir. "Orospu annesi babamı öldürdü, parasını ve uyuşturucularını çaldı."

"Duydum ama annesinin yaptıklarından sorumlu tutulmamalı."

"Kana kan," diyor basitçe. "Yani peşinde olduğun tek şey Sienna mı?"

Kıkırdıyor. "Çocuğun başına ödül koyup koymadığımı soruyorsanız, hayır. Çocuklar benim gibi canavarlar için bile sınır dışıdır." Sırıttırıyor ve ben rahatlayarak iç çekiyorum.

İçkimden bir yudum alıp bırakıyorum, sonra öne doğru eğilip Eleazar'la göz göze geliyorum. "Baban bana borçlu olarak öldü ve ben de borcumu tahsil etmek için buradayım."

On Sekiz Yıl Önce

"GITMEM GEREK. AKŞAM YEMEĞİNE KADAR EVDE OLMAZSAM ANNEM BENİ ÖLDÜRÜR." I

Bisikletime atladım ve evimize doğru yola çıktım. Karşıdan karşıya geçerken iki adamın bir kadını tuttuğunu fark ediyorum, kadın kaçmak için çırpınıyor. Daha yakından baktığımda, onun sıradan bir kadın olmadığını gördüm. Marta Gutierrez, Tesoro'nun en tehlikeli suç patronlarından biri olan Eduardo Gutierrez'in karısı. Babamla iş yaptığı için onlarla birkaç kez yemek yedik ve oğulları Eleazar'la da arkadaşız.

Bana bunu yaptıran şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama babamın bana öğrettiği gibi kendi işime bakmak yerine, Marta Gutierrez'i sürükleyerek çıkardıkları karanlık bir sokağa giden arabayı takip ediyorum. Tekmeliyor ve çığlık atıyor, bu yüzden adamlardan biri yüzüne bir tokat atıyor. "Kapa çeneni, sürtük. Çıglık atmayı kıcını siktiğim zamana sakla."

Muhtemelen babamı arayıp ne yapmam gerektiğini sormalıyım, ama içimden bir ses hemen harekete geçmezsem bu kadının kurtarılacak kadar uzun süre hayatta kalamayacağını söylüyor.

Adamlardan birinin telefon etmek için arkasını dönmesini izliyorum. Sonra hamlemi yaptım. Arkadaşlarımla parkta top oynadıktan sonra hâlâ yanımda taşıdığım beyzbol sopasıyla adamın arkasından yaklaşıp kafasına vuruyorum. Yere düştü ve ben hızla silahını kaptım, kafasına nişan aldım ve tetiği çektim. Sonra diğer adama nişan alıp aynısını yapıyorum. Babam bize çok küçük yaşta nasıl ateş edileceğini öğretmişti, bu yüzden iki adamı da indirmekte sorun yaşamıyorum. Her şeyin bittiğini varsayarak silahımı indirmek üzereydim ki Marta'yı sürükledikleri kapı açıldı ve bir adam neler olduğunu görmek için dışarı çıktı. O daha silahını kullanamadan ben ateş ettim ve adamı tam gözlerinin ortasından vurdum.

"Hadi, gidelim," diyorum Marta'ya ve onu arabaya çekiyorum. Ölü adamdan anahtarları aldım ve onun evine doğru yola çıktık.

Oraya vardığımızda, içeri girmem için ısrar etti. Bay Gutierrez'e olanları anlattığımda, eğer ben ortaya , bana tecavüz edeceklerdi.

Elimi sıktı ve dedi ki, "Sana borçluyum evlat. Her zaman ödenecek bir borç, soru sorulmadan."

"ANNEMİN HAYATINI KURTARDIN. VE BUNUN KURTARMAKLA EŞDEĞER OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORSUN

O kaltağın hayatı mı?" Eleazar tükürüyor. Sienna'ya kaltak demesini duymazdan geliyorum çünkü isim takmak için savaş başlatmanın kimseye bir faydası olmaz.

"Bu kıza özel bir ilgi duyuyor gibisiniz. Sizin için kim o?" diye sorar. "Karınız mı? Sevgiliniz mi? Kızınız mı?"

Başımı salladığımda, sanki bilmesi gereken tek şey buymuş gibi omuz silkiyor. "O anlaşma babamla yapıldı, benimle değil. Ve eğer gerçekten önemli biri olsaydı belki bunu onurlandırmayı düşünürdüm ama o *hiç kimse değil*. Bağışlanmaya layık biri değil." Başını iki yana sallıyor. "Üzgünüm Micah, ama anlaşma yok. O ve annesi öldü."

İntihar görevinde olmadığım için ayağa kalkıp elini sıkıyorum ve zaman ayırdığı için teşekkür ediyorum. Ne yapmam gerektiğini çok iyi bilerek ve Sienna'nın bundan hiç memnun olmayacağından emin olarak yola çıkıyorum.

Eve gitmeden önce babamla konuşmak için ailemin evine uğruyorum. O hayatım boyunca örnek aldığım bir adam oldu ve onun fikirlerine güveniyorum. Ne yapmayı planladığımı zaten biliyorum ama yine de onun ne düşündüğünü duymak istiyorum.

"Oğlum, uğraman ne güzel," diyor babam. "İş için mi, zevk için mi?" "İkisinden de biraz," diyorum hafif bir kahkaha atarak.

"Bize biraz taze hamur işi ve kahve getirebilir misin lütfen?" Babam son otuz yıldır evi çekip çeviren Adeline'e soruyor. Yemek pişiriyor, temizlik yapıyor, Lincoln ve ben küçükken bize dadılık yapıyor, annem ve babam meşgulken bizimle ilgileniyordu.

"Elbette," diyor gülümseyerek.

Bana ofisindeki kanepeye oturmamı işaret ediyor ve yiyecekler ve içecekler gelene ve yalnız kalana kadar hafif bir sohbet yapıyoruz.

"Sienna'ya evlenme teklif edeceğim."

Babam kahvesini yudumlarken boğuluyor. "Sence de bunun için biraz erken değil mi? Ona değer verdiğini biliyorum ama-"

"Ona aşığım," diye itiraf ediyorum. "Ve eğer onunla evlenmezsem, Gutierrez onu öldürecek. Bunun olmasına izin veremem."

"Bir cümlede çok fazla bilgi var. Sanırım en baştan başlamanız gerekecek."

Sienna'ya ne kadar çabuk değer vermeye başladığımı ve onun aradığım kişi olduğunu nasıl bildiğimi anlatıyorum. Bunu kalbimde ve ruhumda hissedebiliyorum. Öpüştüğümüzde ve dokunduğumuzda, onu her zaman nasıl arzuladığımı. Ona Ellie'yle birlikte katlanmak zorunda kaldıkları hayatı anlatıyorum. Sonra da annesinin yaptıklarını ve bunların Sienna'nın kucağına nasıl düştüğünü anlatıyorum.

"Ve onunla evlenerek Eleazar'ın onu öldürmesini engelleyeceğini mi düşünüyorsun?" "Bunun benim tek şansım olduğuna inanıyorum. Bana neredeyse söyledi. Eğer ona evlilik gidersem, sanırım ödülü iptal etmeyi kabul edecektir. Babasının bana bir vardı ve Eleazar bu konuda mutlu olmayacak olsa da, ona güveniyorum."

"Ödeşlik diyecek."

"Peki ya Sienna'nın annesi?"

"O kadın umurumda bile değil. O kendi seçimlerini yaptı ve kaçtığı ve kızlarını sonuçlarıyla baş başa bıraktığı için onu sikeyim. Sienna ve kız kardeşinin söylediklerine bakılırsa, hayatları boyunca onlara zarar vermekten başka bir şey yapmamış. Bu artık sona erdi."

Babam anlayışla başını sallıyor. "Annenin ve benim desteğime her zaman sahip olduğunu biliyorsun."

Babamla konuştuktan sonra annemi ofisine çağırdım ve ona yapılması gerekenleri anlattım. Sienna'nın istemediği bir şeyi yapmaya zorlanmasından nefret ediyor ama bunun onun hayatını kurtarmak için tek şansımız olduğunu da anlıyor.

Annem, "Düğünün planlanmasına yardım etmeyi çok isterim," diye öneriyor.

"Çabuk olmak zorunda. Biz evlenmeden ve Eleazar *umarım* ödülü iptal etmeyi kabul etmeden önce birinin ona ulaşmasını göze alamam. Bu hafta sonu düşünüyorum... belki Cuma?"

"Bunu gerçekleştirebiliriz."

"Peki ya Eleazar kabul etmezse?" Babam, çözüm aklıma geldiğinden beri düşündüğüm soruyu soruyor.

"O zaman başka bir yol bulacağım," diyorum ona. *Bu onun hayatına son vermem gerektiği anlamına gelse bile.* Sienna'nın her düşmanı benim de düşmanımdır ve o güvende olana kadar durmayacağım.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

SIENNA

"HAYIR. . HAYIR. HAYIR. BÖYLE GEREKİYOR." GERİ ÇEKİLİYORUM
Micah'dan gözyaşlarım göz kapaklarımı doldururken.

"Nasıl gitmesi gerekiyor?" diye soruyor nazikçe, bana saldırmaya hazır kuduz bir hayvanmışım gibi bakarak. Eve geldiğinde bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım. Saçları dağınıktı, sanki parmaklarını defalarca saçlarında gezdirmiş gibiydi ve yüzündeki ifade sanki biri ölmüş gibiydi. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, bakışlarındaki sempati ve üzüntüyü görebiliyordum. Bana parayı geri ödemem ya da kaçmam gerektiğini söyleyeceğini düşünmüştüm. Beklemediğim şey ise bana tek çözümün evlenmek olduğunu söyleyeceğiydi.

"Aşık olmak," diye boğuk bir sesle sorusunu yanıtlıyorum. "Beklemem gerekiyordu. Hedeflerim var. Kız kardeşimi ve beni bu cehennem çukurundan çıkarmak ve bu gerçekleşmeden önce onu üniversiteye göndermek."

"Aşık mı oluyorsun?" diye soruyor, histerimi takip etmeye çalışarak.

"Evet! Annemin yaptığı hataları yapmamam gerekiyor," diye haykırıyorum. "Benimle birlikte olmayı *seçen*, beni sevmeyi ve benimle evlenmeyi *seçen* bir adamla tanışmam gerekiyor." Hıçkırıklarım artıyor ve gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor. "O şık siyah bir smokin giyecek, ben de güzel beyaz bir elbise giyeceğim ve 'Evet' dediğinde bu beni sevdiği, beni istediği ve sonsuza dek benimle olmayı seçtiği için olacak... hayatımı kurtarmanın tek yolu bu olduğu için değil."

Micah bana doğru dikkatlice adım atıyor ve ben onu istemediğim için başımı sallıyorum. "Beni zorlamayacağını söylemiştin. Bunun benim seçimim olmasını istediğini söylemiştin! Yalan söyledin."

"Ben seni seiyorurum," diyerek aramızdaki boşluğu *dolduruyor*. Yüzümün kenarlarını avuçluyor ve yanaklarımdan süzülen yaşları siliyor. "Seni seviyorum Sienna. Sana o kadar aşık oldum ki. Kelimeleri bu şekilde söylemek istemezdim. Her şeyin böyle olmasını istemezdim. Ama sana yemin ederim... bu benim, *seni seiyorurum*." Dudaklarımı usulca öpüyor ve nedense bu beni daha çok ağlatıyor. "Seni kurtarmayı seiyorurum, Cehennem Kedisi. Lütfen, seni kurtarmama izin ver."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Hayır. Beni kurtarmayı seçmek beni seçmek değildir. Çıkmamız, sonra nişanlanmamız ve sonra da evlenmemiz gerekiyor. Çünkü istiyoruz, ihtiyacımız olduğu için değil."

Onunla bu odada daha fazla kalamayacağımı, ama gidemeyeceğimi de bildiğim için yapabileceğim tek şeyi yapıyorum ve kapıyı arkamdan çarparak üst kattaki odama koşuyorum.

Daha yatağıma yeni düşmüştüm ki kapı arkamdan açıldı. "Sienna, benim," diyor Ellie, sesi doğal olmayan bir şekilde yumuşak. Benimle birlikte yatağa tırmanıyor ve başımı kucağına alıyor. Birkaç dakika boyunca saçlarımı okşayarak beni sakinleştirmeye çalışıyor. Ve işe yarıyor... Ta ki konuşana kadar.

"Senin ölmeni istemiyorum." Sözlerini öylesine saf bir duyguyla söylüyor ki tüylerim diken diken oluyor. "Benim hiç babam olmadı ve sen benim için anneye en yakın kişisin. Eğer sen ölürsen, kimsem kalmaz. Bu yüzden Micah'la evlenmek seni hayatta tutacaksa, bence bunu gerçekten düşünmelisin. Bunun beni bencil biri gibi gösterdiğini biliyorum ama..."

Sesi kesiliyor, cümlesini bitirmeye gerek duymuyor ve ben başımı onun kucağına koyarak söylediklerini düşünüyorum. Neye ihtiyacı olduğunu. Ve içten içe biliyorum ki başka seçeneğim yok. İşte sorunun özü de burada yatıyor.

Hayatım boyunca tek istediğim bir seçeneğe sahip *olmak*, birinin seçimi *olmaktı*. Ve Micah'la evlenerek -ona karşı bir şeyler hissetmeme, ondan etkilenmeme rağmen- her iki seçeneğimiz de elimizden alınıyor.

Beni seçtiğini söyleyebilir ama bunu baskı altında yapıyor. Hayatının geri kalanını benimle geçirmeyi, mihrapta durup beni sonsuza dek seveceğine yemin etmeyi seçmiyor. Sadece ölmeme izin vermemeyi *seçiyor*. Bu düşünce kalbimi yerinden oynatıyor.

Gerçek şu ki, Micah ile vakit geçirmekten keyif alıyordum, hatta aramızda bir şeylerin gelişme ihtimali olduğunu düşünüyordum. Son zamanlarda koşullar ideal değildi, ancak ilk buluşmamız gerçektir ve sadece saf niyetlerle doluydu. Micah beni daha yakından tanımak istediğini iddia etti.

ve ilk defa aşkı bulma ihtimali beni umutlandırdı. Ama şimdi her şey lekelenmiş gibi hissediyorum. Micah'nın benimle evlenmesinin bir zorunluluktan mı kaynaklandığını yoksa gerçekten benimle birlikte olmak istediği için mi bu kararı verdiğini hep merak edeceğim.

Ama günün sonunda, önemli olan tek şey Ellie'yi güvende tutmak. Bunu yapabilmek için de hayatta kalmam gerekiyor. Sonuç olarak... Aslında hiçbir zaman bir seçeneğim olmadı. Micah ile evlenmek zorundayım.

"NE KADAR ?"

Micah dizüstü bilgisayarından başını kaldırıyor ve kaşlarını çatıyor.

"Ne kadar süre evli kalmamız gerekiyor?" Ofisine doğru ilerlerken açıklığa kavuşturuyorum.

"Bir süreliğine," diyor. "En azından sen Gutierrez'in radarından çıkana ya da adamları anneni bulana kadar."

"Tamam, yapacağım. Seninle evleneceğim."

Çenesini sallayarak sessizce yaklaşmamı işaret ediyor ama şu anda ona yaklaşamayacak kadar hamım, o yüzden başımı sallıyorum. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Sanırım erkenden yatacağım. Ayrıntıları yarın konuşabilir miyiz?"

Kaşlarını çatıyor ve bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum - ama gerçekten, söylenecek ne var ki? Birkaç saniye bana bakıp bu durumla nasıl başa çıkacağını düşündükten sonra sadece başını salladı ve "Ellie'nin akşam yemeği için ne istediğine bakacağım ve daha sonra acıkırsan diye fazladan bir şeyler sipariş edeceğim" dedi.

Micah'ya teşekkür edip odama çıkıyorum, kendimi bok gibi hissediyorum çünkü üzgün olmama ve nankörlük etmeme rağmen benimle ilgilenmekten çekinmiyor. Yumuşak battaniyelere sarılıp uyuyorum ve hayatımdaki iyi olan her şeyi lekelediği için anneme lanet okuyorum.

"BUNU NEDEN ?" KREM RENGİNE BAKARKEN SORUYORUM,
çiçek desenli elbise önümde duruyor. Diz hizasında şal bir elbise ve ona eşlik eden şampanya Christian Louboutin topuklu ayakkabılarla birlikte kesinlikle çarpıcı görünecek.

"Çünkü ben öyle dedim," diye ukalalık ediyor Ellie. "Ve işin bittiğinde saçını kıvrıp makyajını yapacağım, böylece yavru köpeğinin üzerinden kamyon geçmiş gibi görünmeyeceksin." Gözleri birden parladı. "Micah'ı bize bir köpek yavrusu almaya ikna edebilir misin?" Bir an için o kadar genç ve masum görünüyor ki, bana dünyada hiçbir şeyi umursamayan normal bir ergeni hatırlatıyor. "Ne tür bir köpek istersin? Büyük bir tane mi yoksa küçük bir tane mi? Oteller köpeklerle izin veriyor mu?" Başını sallıyor. "Fark etmez. Micah buranın sahibi. Kuralları o koyar. Ben küçük bir tane isterdim, çantama koyup yanımda taşıyabileceğim kadar sevimli ve şirin."

"Micah yavru köpekleri seven bir adama benziyor mu?" Bunu onunla neden tartıştığımdan bile emin olmadan soruyorum. Kız kardeşimin, siz daha ne olduğunu anlamadan sizi konuşmanın içine çekme gibi bir huyu var.

"Bu adam sana köpek yavrusu da dahil her şeyi verir," diye mırıldanıyor. "Şimdi, kalk! Şu elbiseyi giy. Gitmemiz gerek."

Onunla tartışacak enerjim olmadığı için iç çekiyorum. Neyin peşinde olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama şu noktada bunun bir önemi de yok. Tek bildiğim, bu benim gelinliğim ve evlenmek üzereyim.

Elbette, elbise ve ayakkabılar üzerime tam oturdu ve Ellie peri vaftiz annesini oynamayı bitirdiğinde, baloya hazır bir prenses gibi görünüyorum.

Aşağı indiğimizde Micah'yı oturma odasında durmuş telefonuna bakarken buluyorum. Ellie boğazını temizliyor ve o da başını kaldırıp bana bakıyor. Gözleri anında erimiş şehvetle ısınıyor, sadece bakışlarıyla bile içimi ısıtıyor.

"Mükemmel görünüyorsun," diyor, telefonunu cebine koyuyor ve merdivenlere doğru yürüyor. Tamamen siyah bir takım elbise giymiş ama kravatı bordo, elbisemdeki çiçeklerle aynı renk. Saçları düzgünce şekillendirilmiş ve yüzünde mükemmel miktarda kirli sakal var. Çok güzel biri. Onu tanımlamanın tek yolu bu. Elbette erkeksi, tehlikeli bir havası var, kolları karmaşık dövmelele süslü ama aynı zamanda gerçekten çok güzel.

Merdivenlerin dibinde onunla karşılaşıyorum ve eğilip ağzımın kenarını nazikçe öpüyor. Sarhoş edici kokuyor -taze ve erkeksi kokunun mükemmel karışımı- ve kokusunu birkaç saniye daha içime çekmeme izin vermesi için ona yalvarmamak için kendimi zor tutuyorum.

Ellie'yi almadan gittiğimizi fark ettiğimde kolumu onun kolunun arasına sokarak bizi ön kapıya doğru yönlendiriyor. "Burada tek başına olmak ona iyi geliyor mu?"

Ona dönüp bakıyorum. "Peki ya akşam yemeği?"

Ellie gözlerini devirir. "Burada iyi olacağım. Ve gitmeyeceğim. Lincoln'e gittim çünkü o da aynı katta oturuyor ve orada güvende olacağımı biliyordum. Ayrıca, okulun son haftası olduğu için çalışmam ve girmem gereken sınavlar var. Eğer acıkırsam, oda servisi sipariş ederim. O yüzden git, eğlen. Bu kadar endişelenmeyi bırak."

Micah otelden ayrılmama izin vermeyeceği için kendimizi oteldeki bir restoranda bulmamız beni şaşırtmıyor. Arka taraftan giriyoruz ve kendimizi özel bir odada buluyoruz. Burada ailesiyle son yediğimizden farklı olarak masa sadece iki kişilik ve ortada muhteşem güller ve her iki yanda parlayan mumlar var. Arka planda yumuşak bir müzik çalıyor ve bu müzik zorba olmadan ortamın havasını yaratmaya yetiyor.

Micah bir centilmen gibi yanımdaki koltuğa oturmadan önce benim sandalyemi çekiyor. İçkilerimiz getirilip yemek siparişlerimizi verdikten sonra Micah bana doğru kayıyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bunu yapmak için yemeğin sonuna kadar bekleyecektim ama aramızdaki gerginlik yüzünden seninle şimdi konuşmak istiyorum."

Ne demek istediğini anlıyorum. Flört edip öpüşüp , odama saklanıp onunla evlenme düşüncesiyle ağlamama kadar her şey değişti.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsunuz?" Niyetimden daha resmi bir ses tonuyla soruyorum.

Micah uzanıp elimi tutuyor ve sonra dudaklarına götürüp kalbimin motorunu çalıştıran bir anahtar görevi gören nazik bir öpücük veriyor. Basit bir öpücük vücudumda böyle bir rahatsızlığa neden olmamalı ama oluyor.

"Seni Wanderlust'taki o sahnede gördüğüm an, mümkün olan her şekilde sana sahip olmam gerektiğini biliyordum. Kulağa çılgınca ve biraz da sapıkça geldiğini biliyorum," diyor kıkırdayarak, "ama gerçek bu. Seni sadece kısa bir süredir tanıyorum ama seninle ilgili her şeyden etkileniyorum. Dansa olan tutkun, ne kadar çalışkan olduğun. Seni aşağıda tutmaya kararlı bir dünyada yükselme azmin. Kız kardeşine duyduğun koşulsuz sevgi ve onu her gün özveriyle ilk sıraya koyman."

Elimi sıkıyor ve beni görme biçimi beni boğuyor. Daha önce hiç kimse beni *gerçekten* böyle görmemişti... Micah'a kadar.

"Ne kadar kararlı olduğunuzu seviyorum, ki bu inatçılıkla karıştırılmamalı. Basitçe, ulaşmaya kararlı olduğun hedeflerin, hayallerin ve beklentilerin var. Hayattan çok şey istiyorsun ve bunun için savaşılmaya hazırsın. Wanderlust üyeleriyle kolayca yatıp bir ton para kazanabilirdiniz ve kimse bunun için sizi suçlamaz ya da yargılamazdı ama siz kendiniz için belirlediğiniz çığaya karşı gelmeyi reddediyorsunuz."

"Onun gibi olmak istemiyorum," diye mırıldanıyorum.

Micah gülümsüyor ve yüzümün yan tarafını avuçluyor. "Hellcat, anneni tanımıyorum ama bildiğim kadarıyla, denesen bile onun gibi olamazsın." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve ben de ona doğru iç çekiyorum. Durumdan memnun olmayabilirim ama onun yanındayken hissettiklerimi görmezden gelemiyorum. Dokunuşu bedenimi aydınlatıyor ve sözleri kalbimde böyle bir duygu uyandırıyor.

Ceketinin cebine uzanır ve siyah kadife bir kutu çıkarır. Bunun ne olduğunu bildiğim için nabzım hızlanıyor.

"Seni tanıdığım bu kısa süre içinde çok aşık oldum," diyor, bakışları içime işliyor. "Sana aşık oldum Sienna."

Sözleri karşısında nefesim kesiliyor ve göz kapaklarımda yaşlar birikiyor.

"BEN... BEN-"

"Şşşt," diyor sakince. "Biliyorum, henüz o noktada değilsin. Ve bu durum hiç yardımcı olmuyor. Elinden pek çok seçeneğin alındı ve bundan nefret ediyorum ama planladığımızdan daha erken evlenecek olsak da şunu anlamamı istiyorum..."

"Hiç planlanmamıştı," diye boğuldum.

Micah kıkırdar. "Güven bana, Cehennem Kedisi, seninle evlenmek planlarımın her birinin bir parçası." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor ve Micah onları nazıkçe siliyor. "Bu benim seçimim," diyor. "Kimse beni bir şey yapmaya zorlamıyor. Ben seni seçiyorum. Ve eğer benimle evlenmeyi kabul edersen, izin verirsen hayatımızın sonuna kadar her gün seni seçmeye devam edeceğim."

"Ama sen de benim seni seçmemi istediğini söylemiştin," diye hatırlatıyorum ona. Çatı katındaki ilk buluşmamızda bana bunun ikimizin de paylaştığı bir duygu olduğunu söylemişti.

"Biliyorum," diyor sesi ciddileşerek, "ve umudum bir gün bunu yapacağın yönünde. Ama şu anda senin güvenliğinin her şeyden önce geliyor. Bana aşık olman için hayatta olman gerekiyor ve öyle kalmanı sağlamanın tek yolu da evlenmemiz gibi görünüyor."

Kutuyu açıyor ve güzel bir elmas yüzük ortaya çıkıyor. "Sana dünyayı vermek istiyorum Sienna. Benim siyah bir smokin, senin de beyaz bir elbise giymenden başlayarak. Ve söz veriyorum, 'Kabul ediyorum' dediğimde, bunun nedeni seni sevmem, seni istemem ve sonsuza dek sana ne kadar çok sevdiğimi göstermekten başka bir şey istememem."

Onun bu itirafı ve söylediklerini sürekli dinlemesi, özümsemesi karşısında dudaklarımdan bir hıçkırık kaçıyor. Buna zorlandığım için nefret ediyorum, bir gün Micah'a aşık olsam bile - ki bu noktada aşık olmamayı neredeyse imkânsız hale getiriyor - her zaman gölgelenmiş hissedeceğim. Yine de Micah'nın beni önemsedğini, bana karşı hislerinin gerçek olduğunu inkâr edemem. Tanıştığımız ilk andan itibaren bu duygularını ve niyetini açıkça ortaya koydu ve asla, bir kez bile tereddüt etmedi.

Micah'nın sandalyesinin geriye itilirken çıkardığı ses dikkatimi çekiyor. Sonra tek dizinin üzerine çöküyor, parmaklarının arasındaki yüzükle ve gözlerindeki umutla bana bakıyor. "Sienna Bardot, karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

İlk içgüdüm hayır demek, bunu düşünmem, daha fazla soru sormam, başka seçenekler olup olmadığını değerlendirmem gerektiğini söylemek olmalıydı ama aklım cevap vermeden önce kalbim devreye giriyor ve ağzımdan "Evet, seninle evlenirim" çıkıyor.

Micah yüzüğü parmağıma geçirirken, bu anı hep nasıl hayal ettiğimi düşünüyorum. Micah'ya aşık olmasam da, bu kadar kısa bir süre içinde ona ne kadar değer verdiğimi inkâr edemem. Ondan yayıldığını hissettiğim sevgiden de şüphe duymuyorum. Bu evlilik bana zorla dayatılmış olsa da, Micah'nın iyi bir adam olduğunu ve iyi bir koca olacağını biliyorum. Başından beri beni ön planda tutmaya özen gösterdi ve her gün bana ne kadar değer verdiğini gösteriyor. İşleri hayal ettiğim gibi yapmıyor olabilirim ama o haklı, annemin izinden gitmiyorum. Aksine, onun gölgesinden çıkıp daha iyi bir geleceğe doğru ilerliyorum ve onun yıkıcı yolunu sonsuza dek geride bırakıyorum.

Yüzük parmağıma takıldıktan sonra beni ayağa kaldırıp kollarına alıyor. "Nişanlanmayı bu şekilde hayal etmediğini biliyorum," diyor, yine ne düşündüğümü çok iyi biliyor. "Ama bize gerçek bir şans verersen, bence mutlu olabilirsiniz."

"Sorun o değil," diyorum boğuk bir hıçkırıkla. "Seni tanıdığım için mutluydum. Seninle çıkıyorum. Ben sadece..." Ne hissettiğimi anlatmaya çalışırken gözlerim yeni yaşlarla doluyor. "Ben sadece işleri doğru şekilde yapmak istedim. Çünkü

Bir zamanlar, hayatım üzerinde biraz kontrol sahibi olmak istiyordum. Annemin bana dayattığı kötü seçimlerden dolayı acı çekmemek için. Şu anda bile, her şeyi lekelemeyi ve kirletmeyi başardı ve ben sadece bir şeyin saf, temiz ve doğru hissettirmesini istedim."

Micah anlayışla başını salladı. "Biliyorum ve üzgünüm ama bundan asla pişman olmaman için elimden gelen her şeyi yapacağım."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

SIENNA

"MUHTEŞEM GÖRÜNÜYORSUN," DIYE DONNA. "BİR KRALIÇE GIBİ. SENİNLE TANIŞMAKTAN

"Seni gelinim olarak görmek istiyorum." Saçımı ve makyajımı bozmamaya dikkat ederek beni dikkatlice kollarına çekiyor ve "Hep bir kızım olsun istemiştim" diye mırıldanıyor ve duygularım beni ele geçiriyor.

Bugün benim düğün günüm. Micah evlenme teklif edeli üç gün oldu. Akşam yemeğinden eve döndüğümüzde ailesi ve kız kardeşim tarafından karşılandık. Nişanımız için bizi tebrik ettiler ve Micah bana hepsinin neler olup bittiğinin farkında olduğunu söyleyene kadar herkesin bunun gerçek olduğu izlenimine kapıldığını düşünerek kendimi kötü hissettim. Bildiklerini bildikleri halde beni kollarını açarak karşılamaları beni şok etti ama aynı zamanda kalbimi ısıttı çünkü Micah'ın ailesinin yakın olduğu açıktı ve yanımda oldukları için minnettarım.

Sonraki birkaç gün Micah'ın çalışması, Ellie'nin finallerine girmesi - dokuzuncu sınıf yılını resmen bitirdi - ve Donna'nın düğün düzenlemelerinde bana yardım etmesiyle geçti. Otelden ayrılamadığım için her şey ve herkes bana geldi. Ve sadece birkaç gün içinde tüm düğün planları hazırды.

"Ve sen," diyor güzel bir nedime elbisesi giymiş olan Ellie'ye. "Bu seni de aileden biri yapacak." Ellie'ye sarılıyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa, ben her zaman buradayım."

Peşimdeki pisliğin için düğünün gizli tutulması gerektiğinden, düğüne sadece Micah'nın ailesi ve Ellie katılacak. Micah'ya süslenmemize ya da resmi bir tören yapmamıza gerek olmadığını söyledim. Tek ihtiyacımız olan o adama gösterecek bir evlilik cüzdanıydı.

Eleazar'a nikâhımızın kanıtı olarak. O zaman umarım Micah'a iyilik olsun diye peşgelmeyi bırakır.

Ancak Micah, siyah smokin ve beyaz elbiseyle mümkün olduğunca geleneksel bir düğün yapmakta ısrar etti.

"Teşekkür ederim," diyorum Donna'ya. Köşemizde insanların olması Ellie ve benim alışık olduğumuz bir şey değil. Micah'nın annesinin bizi kucaklaması gerekmiyordu ama o kucakladı, bu yüzden bu benim için gerçekten çok şey ifade ediyor.

Donna alay eder. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Seninle tanışana kadar oğlumun bekâr öleceğine yemin etmiştim. Onu aşık görmek beni çok mutlu ediyor. Bir ebeveynin tek istediği budur, çocuklarının aşık olması ve mutlu olması."

Ellie'yle birbirimize bakıyoruz ve onun da benim düşündüğümü düşündüğünü biliyorum: aşkı ya da mutluluğu bulmamız annemizin umurunda bile değil.

Törenin yapıldığı alana girdiğimde, Micah sağdıçısı olarak yanında duran erkek kardeşiyle konuşuyor. Ama beni gördüğü anda sanki diğer herkes ortadan kayboluyor. Micah'nın tüm dikkati bana yöneliyor ve ben ona doğru yürürken sadece onu görüyorum. Smokininin içinde, saçları yeni kesilmiş ve yüzü sinekkaydı tıraş edilmiş, yakışıklının da ötesinde.

Ama benim dikkatimi çeken şey, bu adamın bana bakışı. Micah bana evlenme teklif ettiğinde, bana aşık olduğunu itiraf etti. Ona bunun çok erken olduğunu, neden bahsettiğini bilmediğini söylemek istedim ama onun beni izlediğini gördükçe, gözlerindeki bakışın aşktan başka bir şey olarak algılanamayacağını anladım.

Yeminlerimiz standart olarak benden sonra tekrarlanıyor ve ikimiz de söyledikten sonra nikâh memuru bizi karı koca ilan ediyor. Sonra Micah beni öptü. İşte o anda -yumuşak ama güçlü dudakları benimkilerle birleştiğinde- geçen hafta onu ne kadar özlediğimi fark ediyorum. Onun dokunuşlarına ve öpücüklerine alışmaya başlamıştım ama olacakları kabullenebilmem için bana ihtiyacım olan boşluğu vermek üzere her şeyi durdurdu. Yine de bu evlilik fikri bize dayatılmadan önce, yavaş yavaş birbirimizi tanıyorduk ve ben düşmeye başlamıştım. Karı koca olarak geleceğimizin nerede yattığını bilmiyorum, ancak bildiğim şey, işlerin buradan nereye gideceğini görmek için Micah ile ilerlemeye devam etmek istediğim.

Tören bittikten sonra şampanya ve akşam yemeğinin servis edildiği özel bir odaya geçiyoruz. Micah ayağa kalkıp elini uzattığında yemeğimi henüz bitirmiştim. "Bu dansı bana lütfeder misin, karıcığım?"

Ancak o zaman bir şarkının çalmaya başladığını ve Micah'nın benim yanıtlımı beklediğini fark ediyorum. Uzattığı elini tutuyorum, sessizce kabul ediyorum.

Evli bir çift olarak ilk dansımız için. Bu harika adam her şeyi düşündü, koşullara rağmen bana mümkün olan en unutulmaz düğünü yaşatmaya kararlıydı.

Elimi tutarak beni açık bir alana götürüyor ve kollarını belime doluyor. Kollarım boynunda dans ederken, şarkı sözlerine bakıyorum ve Micah'nın bu şarkıyı kendisinin mi seçtiğini yoksa başkasına mı seçtirdiğini merak ediyorum.

Ama sonra dudakları kulağıma değiyor ve şarkıyı bildiği belli olan sözleri fısıldıyor ve vücuduma bir sıcaklık yayılıyor. Sadece benimle birlikte olmak için dağlara tırmanmak ve okyanusları yüzmekle ilgili sözleri aktarmaya devam ederken, Micah Alexander gibi bir adamı hak etmek için ne yaptığımı merak ederek başımı göğsüne yaslıyorum.

"Bu şarkıyı duyduğumda doğru kişi olduğunu anladım," diyerek daha önceki sorumu yanıtlıyor. "Sen benim sebebimsin Sienna." Çeneme dokunuyor ve ona bakmam için kaldırıyor. "Yıllarımı işime odaklanarak, Alexander Enterprises'ı bir üst seviyeye taşımaya yardım ederek geçirdim. Sen ve kız kardeşin ortaya çıkana kadar hayatımın tamamlandığını sanıyordum ve aslında ne kadar yalnız olduğumu fark ettim. Hayatım ne kadar düzenli hale gelmişti. Seni seviyorum ve bugün seninle evlenmek her zaman hayatımın en iyi kararlarından biri olacak."

Karşılık vermemi beklemeden beni öyle bir tutkuyla öpüyor ki, sanki onun bedenindeki tüm sevgiyi benimkine aktarıyormuşum gibi hissediyorum. Öpücük çok erken bitiyor ve ayrıldığımızda gözlerimdeki arzuyu görmüş olmalı ki kıkırdıyor. "Beni en az benim seni istediğim kadar istediğini bilmek güzel."

Şarkı bittiğinde, Micah aniden gitme vaktimizin geldiğini söyleyerek beni şok ediyor. Ellie'ye baktığımda Donna bilmiş bilmiş gülümsüyor. "Merak etme. O iyi olacak. Bu gece onunla kalacağım." Şakacı bir şekilde göz kırpmıyor. "Düğün gecenizin tadını çıkarın."

Oh, kahretsin. Düğün gecem.

Düğünle ve evlenme gerçeğiyle o kadar meşguldüm ki, bir düğün gecesi olacağını düşünmemiştim bile.

Herkes burada olduğu için teşekkür ediyoruz ve Ellie'ye uslu durmasını söylüyorum. Sonra Micah bizi kendi çatı katı olmayan bir odaya götürüyor. Süit Ellie ve benim kaldığımız odaya ama daha da lüks.

Micah bir kovada soğutulmakta olan şampanyayı alıp açıyor, ikimize birer kadeh doldurduktan sonra bana bir flüt uzatıyor. "Bulmaya

aşk," diyor. Anlayışla başımı sallıyorum, kendinden bahsettiğini biliyor ve bir gün benim de bulacağımı umuyorum.

Birkaç yudum aldıktan sonra bardağını yere bırakıyor ve ben de aynısını yapıyorum, sinirlerim aniden elektrikleniyor. Bunun evliliğimizi tamamladığımız, nihayet ilk kez seks yaptığım bölüm olduğunu varsayıyorum.

Zihnim ayrıntıları düşünmek için yarışıyor: Bu elbisenin altına ne giyiyorum? Her yerimi tıraş ettim mi? Kahretsin! Doğum kontrol hapı kullanmıyorum. Yanında prezervatif getirdi mi?

Micah güçlü eliyle yüzümün yan tarafını tuttuğunda kafamda milyonlarca soru ve düşünce uçuşuyor. "Nefes al, Sienna. Seni hazır olmadığın bir şeyi yapmaya zorlamayacağım."

"Ne? Ne demek istiyorsun?"

"Benimle seks yapma düşüncesi seni korkutuyor. Merak etme, seni buraya getirmemin nedeni bu değil." Bana bir zarf uzatıyor ve ben de şok içinde zarfı alıyorum.

Beni buraya getirmesinin sebebi bu değil mi? Benimle seks yapmayı planlamıyor mu? Anlamıyorum.

"Bu da ne?" Şaşkınlıkla soruyorum, başım dönüyor.

"Sanırım bu bir tür düğün hediyesi." Yüzünün yan tarafını ovuşturuyor, gergin görünüyor. Neden gergin?

Zarfı açıp kâğıtları çıkarıyorum ve metne göz gezdiriyorum. Başlangıçta bunun bir evlilik sözleşmesi olduğunu varsayıyorum, ki Micah zengin olduğu için bu mantıklı. Öte yandan ben bu evliliğe sorunlardan başka bir şey getirmiyorum. Kendini korumak için her türlü hakka sahip.

Ama sonra kelimeleri gördüm: **Boşanma Kararı**

"Bunlar boşanma evrakları mı?" Boğuk bir sesle söyledim. Sonuna kadar çeviriyorum ve Micah'nın imzasını görüyorum. "Benimle evlenip aynı gün boşanma davası mı açtın?"

"Seni boşamıyorum," diyor usulca. "Bu kâğıtlar *senin* için hazırlandı. Umudum bana aşık olman ve onları hiç kullanmaman. Ama kendini zorlanmış hissettiğini, evlenme seçiminin elinden alındığını söyledin. Evet, hayatını kurtarmak için mecburiyetten evlendik ama evliliğimizde kendini kapana kısılmış hissetmeni asla istemiyorum. Sana daha önce de söyledim, benim seni seçtiğim gibi senin de beni seçmeni istiyorum."

"*Beni kurtarmayı* sen seçtin," diye mırıldandım.

"Bunu daha önce de söyledim ve söylemeye devam edeceğim," diye yanıtlıyor, kâğıtları yere bırakıp bizi kanepeye, beni de kucağına çekiyor. "Ben seçtim

Seninle evleniyorum çünkü sana aşığım ve seninle koca bir gelecek görüyorum. Elbette, koşullar zaman çizelgesini hızlandırdı." Sırıttıyor. "Ama sana Wanderlust'ta da söyledim, seninle her şeyi istiyorum. Aşk, evliliği... Eğer istersen, bir gün seni bebeklerime hamile bırakmaktan başka bir şey istemem." Alt dudağını ağzına götürüp karnıma bakıyor, bakışlarını sıcaklık dolduruyor.

Ve birdenbire bunu hayal edebiliyorum: birlikte yatıp birlikte kalkmak, birlikte bir aile oluşturmak. Akşam yemekleri, doğum günleri, tatiller. Şimdiye kadar istediğim ama sahip olabileceğime inanmayı reddettiğim her şey artık parmaklarımdan ucunda.

"Ama biraz fazla ileri gidiyorum," diye ekliyor, bana bakarak. "Bu evliliğin yürümesini istiyorum ve eğer bize gerçek bir şans verersen, sana ne kadar iyi olabileceğini göstereceğim. Tek umudum bir gün senin de beni sevdiğini söyleyecek olman. Ama bilmeni isterim ki benimleyken *her zaman* bir seçeneğin vardır. O yüzden..." Masanın üzerinde duran kâğıtlara doğru başını sallıyor. "Boşanma evraklarını hazırlattım. Güvende olduğun zaman, onları istediğin zaman dosyalayabilirsin. İmzam zaten üzerlerinde."

Çoğu kadın, kocaları düğün gecelerinde onlara boşanma kâğıtlarını verse çok gücenirdi ama Micah'nın bunu neden yaptığını çok iyi anlıyorum ve bu jest beni ona daha çok aşık ediyor.

"Teşekkür ederim," diyorum kollarımı boynuna dolayarak. "Boşanma belgeleri için bana teşekkür mü ediyorsun?" diye yarı şaka yapıyor.

"Kendimi biraz daha az kapana kısılmış hissetmemi sağladığın için sana teşekkür ediyorum."

Eğiliyorum ve önce ağzının köşesini, sonra diğer köşesini öpüyorum. Dudaklarımı onunkilerle buluşturmak için kaydıldığımda, içim ihtiyaçla kasılıyor ve kendime bunu yapabileceğimi söylüyorum. Kocamla seks yapabilirim. Onu henüz sevmiyor olabilirim ama zamanla seveceğimi umuyorum. Ve eğer kalbimi kazanma şansı olan biri varsa, o da kesinlikle Micah'tır.

Ama öpüşmeyi kesip beni kucağından kaldırarak ayaklarımdan üzerine yatırdığında seks aniden masadan kalkıyor.

"Ne yapıyorsun?" Öpüşmemizi neden durdurduğuna şaşırarak soruyorum.

"Seni öpmeyi ne kadar sevsem de, o seksi gelinliğinle kucağımda olman tam bir işkence." Hafifçe kıkırdıyor. "Özellikle de bu gece seks yapmayacağımız için."

"Bekle, ne? Seks yapmıyor muyuz?"

"Oh, seks yapacağız," diyor sırtarak. "Ama hayır, bu gece olmayacak. Sonunda yaptığımız zaman, sen için olacak."

Çünkü hayatını kurtarmak için bir evliliğe zorlandın.

"Anlamıyorum," diyorum şok içinde. "Madem benimle seks yapmayı planlamıyordun, neden bize bu odayı ayarladın?"

"Aşık olup evlenene kadar seks yapmayacağınızı söylemişsiniz. Evlilik kısmına yardım edemem ama aşk kısmına yardım edebilirim. Bu gecedan itibaren bana aşık olman için elimden gelen her şeyi yapacağım ama sen söyleyene kadar seks olmayacak. Odaya gelince..." Omuz silkiyor. "Seks yapmıyor olmamız düğün gecemizin tadını birlikte çıkaramayacağımız anlamına gelmez." Beni kendine doğru çekiyor, ben de isteyerek gidiyorum. "Mayolarımızı hazırladım. Şampanyayı dışarıda içip sıcak küvetin tadını çıkarmaya ne dersin?" Kaşlarını sallıyor ve yemin ederim yine düşünüyorum.

Kahretsin, bu hızla düşmeye devam edersem, kısa sürede yere çakılacağım. Ve Micah'ın beni yakalamak için orada olmasını ummak zorundayım.

"Jakuzi kulağa hoş geliyor."

"Giysileriniz benimkilerle birlikte ana yatak odasındaki valizlerde ama ayrı yatmak isterseniz sorun değil. Süitte üç yatak odası var."

Tabii ki öyle. Çünkü o tanıdığım en anlayışlı ve sabırlı adam. "Ne istiyorsun?" diye sordum. Kaşlarını kaldırıncaya açıklıyorum. "Seninle aynı odada, yatağında, seks yapmadığımızı bilerek beni isteyip istemeyeceğinden emin değildim."

"Seninle olmak seksten daha fazlasıdır. Yanında uyumak, sana sarılmak, öpmek. Sana sahip olabileceğim her şekilde istiyorum ve hazır olduğunda burada olacağım." Elimi tuttu ve bizi odaya götürdü. "Arkanı dön."

Dediğini yapıyorum ve elbise ortadan ikiye ayrılana kadar sırtımdaki her düşmeyi dikkatlice açıyor. Üstümü değiştirmek için banyoya götürmeyi düşünüyorum ama o benim kocam olduğu ve yakınlaştığımız için *ne olacak ki diyorum* ve elbisenin yere düşmesine izin veriyorum, üzerimde sadece dantelli beyaz sütyen ve külot takımım kalıyor. Gelin seti almayı düşünmediğim için özel bir şey değiller ama Micah'nın aynada bana sıcak bakışlarla bakmasından bunu anlayamazsınız.

"Pardon, gidip üstümü değiştireyim mi-"

"Hayır," diyor beni etrafında döndürerek. "Karımı bu şekilde görmeyi kaldırabilirim. Bu bir işkence mi? Evet. Ama en iyisi bu. Çünkü bir gün, bu..." Parmağının ucunu göğüslerimin ve gövdemde ortasında gezdiriyor, göbek deliğimin hemen altında duruyor. "Her yönden benim olacaksın."

Sıvı ısı bedenimden akıp bacaklarımın arasındaki merkezde son bulurken kalın bir şekilde yutkunuyorum. Hiç bir erkeği Micah'yı istediğim gibi istememiştim, hiç kimseyi onu istediğim gibi istememe izin vermemiştim. Bir an için kurallarımı bir kenara bırakıp beni becermesi, biriyle en samimi şekilde birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bana göstermesi için ona yalvarmayı düşündüm ama derin bir nefes alıp bu düşünceyi bir kenara ittim. Annem gibi olmayı reddediyorum. Seks yaptığım zaman, ikimiz de aşık olacağız. Ama o zamana kadar, onunla başka şekillerde birlikte olmakta yanlış bir şey yok, değil mi?

Micah sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi bilmiş bilmiş sırıtıyor. "Git üstünü değiştir, seninle dışarıda buluşuruz."

Bikiniyi giydikten sonra jakuziye gidiyorum ve Micah'yı tişörtsüz, sörf şortuyla çoktan orada buluyorum. Kaslı göğsü ve gövdesi sergileniyor ve ben her bir sert çıkıntıyı yaladığımı hayal ediyorum.

Fokurdayan suyun içine düşüyor, vücudunun alt yarısı kayboluyor ve ona katılmam için elini uzatıyor. Elini tutuyorum, beni kaldırıp kucağına oturtmasına izin veriyorum, böylece kalçalarına sarılıyorum. Su ılık ve kaslarımı rahatlatarak iyi hissettiriyor.

"Günün iyi geçti mi?" diye soruyor birkaç dakikalık sessizlikten sonra, ses tonunda biraz belirsizlik var.

"Düğün çok güzeldi. Mümkün olduğunca mükemmel olması için elinizden gelen her şeyi yaptığınız için teşekkür ederim." Kollarımı boynuna doluyorum ve omuzları gözle görülür bir şekilde rahatlıyor.

"Senin için her şeyi yaparım," diye mırıldanıyor. "Kelimenin tam anlamıyla benim karımsın ve bugünden itibaren her şeyden önce sen geliyorsun. Her zaman."

Bunu söyleme şekli, o kadar gerçek ki, tüylerimi diken diken ediyor. Micah'ya kadar hiç kimse için önce ben gelmemiştim. İtirafına nasıl karşılık vereceğimi bilemediğim için eğilip onu öperek bunun benim için ne kadar önemli olduğunu kelimelerle ifade etmeye çalışıyorum. Köşemde güvenilebileceğim birinin olduğunu bilmek. Bu çoğu insanın hafife aldığı bir şey. Benim hiç sahip olmadığım bir şey. Her zaman dünyaya karşı ben oldum, önde ve merkezde durup Ellie'yi korudum.

Micah uzanıp başımın arkasını nazikçe yumrukluyor, öpücüğü derinleştiriyor ve ben daha fazlasını isteyerek ağzına doğru inliyorum. Tadı şampanya gibi tatlı ve bacaklarının arasındaki çıkıntıya bastırıp kendi bacaklarımın arasındaki tatlı noktaya vururken dilini emiyorum.

Zevkin en güzelinin bedenimden geçmesi ve damarlarımda nabız gibi atması uzun sürmüyor. Micah beni sıkıca tutuyor, sertçe öpüyor.

Orgazmımı atlattım.

"Bağımlılık yapıyor," diye itiraf ediyorum usulca, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor.

"Bu yüzden dünya seksin etrafında dönüyor. Onunla bağlantı kurarız, onun için savaşıyoruz, onun uğruna savaşıyoruz. En büyük savaşlardan bazıları güzel kadınlar yüzünden çıkmıştır." Sırıttıyor.

"Gerçek seks yapmadan bu kadar iyi hissettiriyorsa, gerçekten yaptığımda nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyorum," diyorum dalgınca, elimi Micah'nın gövdesinde hala sert olduğu yere doğru gezdirirken. "Kaldır."

Ne dediğimi anlaması bir saniye sürüyor, ama anladığında vücudunu küvetin kenarına kaldırıyor, böylece artık suyun içinde oturmuyor ve ben de bacaklarının arasına yerleşiyorum. Kocam düğün gecemizde sevişemiyorsa, en azından ağzımla onu boşaltabilirim. Ona en son oral seks yaptığımda o kadar hoşuna gitmişti ki, tecrübesizliğim konusunda yalan söylediğimi düşünmüştü.

Dizlerimin üzerine çökerek şortunun kemerini indirdim ve sikinin dikkatimi çekmesini izledim, şişmiş başı ağzımı üzerine koymam için yalvarıyordu. Kafa vermenin iğrenç olacağını düşünmüştüm. Annem her zaman bundan şikâyet ederdi ama Micah'la birlikte bundan zevk alıyordum. Sadece tadı güzel değil, aynı zamanda onun zevk almasının nedeninin ben olduğumu bilmek de afrodisyak etkisi yapıyor.

Ağzımı ve elimi kullanarak onun üzerinde çalışıyorum -tadına bakıyorum, yalıyorum, emiyorum- ta ki adımı inletip boğazımdan aşağı boşalana kadar. Sonra beni kucağına çekiyor, öpüyor, yalayıp yutuyor. Beni tekrar banyoya götürüyor ve tezgahın üzerinde bu sefer ağzıyla bir orgazm daha yaşıttıyor.

İkimiz de ayrı ayrı durulanıp kurulandıktan sonra -henüz bu tür bir yakınlaşmaya hazır olmadığım için- giyinmemize izin vermeyerek beni yatağa götürüyor. Beni kollarına çekiyor, sıcak, çıplak bedenlerimiz birbirine dolanıyor ve sonra parmaklarını saçlarımda gezdirirken beni usulca öpüyor. Kısa süre sonra bedenim gevşiyor ve gözlerim kapanıyor.

"Seni seviyorum, Cehennem Kedisi," diye mırıldanıyor, ben yavaşça uykuya dalarken, hiç hissetmeyeceğimi düşündüğüm şeyleri hissediyorum -güvende, el üstünde tutulmuş ve sevilmiş.

YİRMİNCİ BÖLÜM

MICAH

"GUTIERREZ'I GÖRMEME MI GIDIYORSUN?" LINCOLN BLUETOOTH ÜZERİNDEN SORUYOR.

"Evet. Bu işi bitirmenin en iyisi olacağını düşündüm. Ya kabul edecek ya da kendimizi bir savaşın içinde bulacağız."

Bu sabah uyandığımda Sienna'nın vücudu üst üste üçüncü kez benimkine sarılmıştı ve bu işi halletmem gerektiğini biliyordum. Nerede durduğumuzu öğrenene kadar bir çıkmazdayız. O ve Ellie otelden ayrılamazlar ve Sienna'nın sadece bana ait olmasını ne kadar sevsem de o kendi hayatını yaşamayı hak ediyor. Ve umuyorum ki işler sakinleştiğinde ve sırtını duvara dayamış gibi hissetmediğinde bize gerçek bir şans verecek, tüm bu saçmalıkların gölgesinde kalmayan bir şans.

"Siktir," diye nefes alır Lincoln. "Bu kadını önemseydiğini biliyorum ama Eleazar'la savaşa girmek demek-"

"Bunun ne anlama geleceği umurumda bile değil," diye bağırarak sözünü kestim. Sienna'ya onun her şeyden önce geldiğini söylerken ciddiydim. Onun güvende ve tehlikelerden uzak olması için elimden gelen her şeyi yapacağım, bu en kirli yeraltı suç patronuna karşı çıkmak anlamına gelse bile. Alexander'lar daha temiz ve yasal işlere sahip olabilir ama biz de daha varlıklı ve bu kasabada daha nüfuzluyuz. Kan dökülmeden durumu idare etmeye çalışıyorum. Ama eğer gereken buysa.

"Pekâlâ, pekâlâ." İç çekiyor. "Nasıl gittiğini bana haber ver. Ne olursa olsun arkanı kollayacağımı biliyorsun."

"Teşekkürler."

Tam Gutierrez'in evinin güvenlik kapısına yanaştığımda telefonu kapatıyoruz. Eleazar'dan izin almadan buraya gelmek riskli ama başka bir buluşma ayarlamaya kalkarsam bir şeyler döndüğünü kesinlikle anlayacaktır.

Güvenlik görevlisi bilgilerimi aldıktan sonra Eleazar'ın evde olduğunu ve beni göreceğini söyledi. Evinden geçip ofisine giriyorum ve bir merhaba demeden evlilik cüzdanını masasına bırakıyorum.

Okuyor, başını sallıyor ve kıkırdıyor. "Bu kız senin için gerçekten bir şey ifade ediyor olmalı," der, aksanı ağırdır. Eleazar kararını düşünürken birkaç vuruşluk sessizlik olur. "Tamam, ödeştik. Ona dokunmayacağım ama annesi öldü."

"O kaltak umurumda bile değil. Peki ödül...?"

"Bugün çıkarttıracağım. Sadece tedbirli olmak için, yeni gelininin dışarı çıkmadan önce birkaç gün beklemesini tavsiye ederim... Birinin mesajı almaması ihtimaline karşı." Sırıttıyor ve ben de yumruklarımı sıkarak suratına yumruk atmamak için kendimi zor tutuyorum çünkü bu iyi bir son olmaz. Ayrıca, onu zaten ikna etmiştim. Sienna özgür.

Elimi uzatıyorum ve Eleazar elimi sıkıyor ama elimi bırakmadan önce şöyle diyor: "Bu iyiliği o senin karın olduğu için yaptığımı unutma. Eğer bu değişirse, olacıklara engel olamam."

Cevap vermeden Eleazar'ın masasından evlilik cüzdanımızı alıp kapıdan çıkıyorum. Tehdidinin bir önemi yok çünkü eğer istediğim gibi olursa Sienna hayatımızın sonuna kadar benim karım olacak. Sadece onu ikna etmem gerekiyor.

Eve dönerken Ellie ve Sienna için kahve ve kahvaltı, yeni gelinim için de bir düzine gül almak üzere durdum. Hiçbir zaman romantik bir tip olmadım, ama o bende daha önce yapmak istemediğim her türlü şeyi yapma isteği uyandırıyor.

"Benim için mi?" diye soruyor çiçekleri ona uzattığımda. Koklamak için burnunu bukete soktuğunda yüzüne yayılan gülümseme, gezegendeki her lanet çiçeği ona almak istememe neden oluyor. "Bunlar ne için?" diye soruyor, onları göğsüne bastırarak.

"Kutlama yapıyoruz." Elimini ensesine doladım ve yüzünü kendime çektim. "Özgürsün, Cehennem Kedisi. Biz konuşurken ödül kaldırılıyor."

"Ne?" diye nefes alıyor. "Ciddi misin?" "Evet."

Sienna gülleri masanın üzerine bırakıyor ve kollarıma atlıyor, bacakları belimi sarıyor. Yüzümün her tarafına öpücükler konduruyor ve sonra ağzını benimkine bastırıyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. "Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Asla zorunda değilsin," diyorum ve onu geri öpüyorum.

"Bu artık bu çatı katından ayrılabilceğimiz anlamına mı geliyor?" Ellie sordu, sorusu beni gerdi. Güvende olduklarında buradan ayrılmak isteyeceklerini düşünmemiştim. Burada yaşamaya devam edeceklerini varsaymışım. Sienna'nın bana aşık olması ve benimle kalmayı seçmesi için bana bir şans ver. Burada yaşamıyorlarsa bu daha zor olacak ama bu, karımın da beni sevmesini sağlamaya çalışmama engel olmayacak.

"Haberin yayılması için birkaç gün vermeniz gerekiyor ama sonra, evet," diye boğuluyorum. "Gitmekte özgürsünüz. Çalışmadığınız için şu anda para sıkıntısı çektiğinizi biliyorum ama bulacağınız yerin parasını ödeyebilirim."

"Bekle, ne?" Ellie diyor ki. "Gidiyor muyuz? Taşınmak gibi mi?" Şaşkınlıkla Sienna'ya, o da bana bakıyor.

"Az önce sorduğun şey bu değil miydi?" Kafam karışmış bir şekilde söylüyorum.

"Hayır," diye alay ediyor Ellie. "Ben sadece bu binadan çıkmak istiyorum. Geçen hafta sonu dans yarışmasını kaçırdım ama stüdyoya gidip herkesin nasıl görmek istiyorum." Sienna'ya bakıyor. ", değil mi? Burayı seviyorum."

Sienna'yı herhangi bir şekilde etkilemek istemediğim için sessiz kalıyorum. Zaten zorla evlendirilmişti. Benim de onu burada yaşamaya zorlamama ihtiyacı yok.

"Burada kalmak zorunda mıyız?" Sienna soruyor. "Gerçek görünmesi için mi?"

Ona burada yaşamanın daha güvenli olduğunu çünkü daha yasal görüldüğünü söyleyebilirim. Ama bizim dünyamızda pek çok çift birlikte yaşamıyor. Eduardo Gutierrez'in evliyken birkaç metresi vardı ve karısı yıllarca ondan tamamen ayrı bir evde yaşadı.

"Hayır, istediğin yerde yaşayabilirsin. Sadece evli kalmamız gerekiyor."

Başını sallıyor ve nihayet konuşmadan önce birkaç saniye dudaklarının kenarını kemiriyor. "Eğer senin de uygunsa burada yaşamaya devam etmek istiyorum... Bir şartla."

"Ne olursa," diye ağzımdan kaçırdım, kalmaya istekli olmasına şaşırmışım. Bunun bir anlamı olmalı, değil mi? Denemek istediği, sahte bir mantık evliliğinden daha fazlasını istediği?

"Çalışmaya devam etmek istiyorum..."

Tamam, yani bağımsız olmak istiyor. Bu beni şaşırtmadı. Bu kesinlikle yapabileceğim bir şey-

"...Wanderlust'ta."

Lanet olsun. Bunun olacağını tahmin etmeliydim.

"Oradaki işimi seviyorum. Dans etmekten hoşlanıyorum, ayrıca iyi para kazanıyorum. Eğer aramızda bir şey olursa kendime ve Ellie'ye bakabileceğimden emin olmak istiyorum."

Eşim olarak, benim olan her şey onundur, ancak bunu ona söylemekten kaçınıyorum çünkü bunun sadece parayla ilgili olmadığını biliyorum. Bu onun kendi kazanarak bana bağımlı olmak istememesiyle ilgili. Ne yazık ki, çalıştığı başka hiçbir yer ona Wanderlust'ta kazandığı parayı vermeyecek. Onun o lanet sahneye çıkıp başka erkekler için soyunmasını izlemek beni neredeyse öldürecek ama onu bırakmaya zorlamayacağım. Onunla kulüpte tanıştım ve orada yaptığı şeyde utanılacak bir şey yok.

"Cuma," dedim. "O zaman işe dönebilirsin." Ellie'ye bakıyorum. "Sen de dans stüdyosuna geri dönebilirsin. O zamana kadar haber yayılmış olur. Ama güvenli bir araba kullanmanı istiyorum," diyorum Sienna'ya. "Bir arabam var. Onlardan birini kullanabilirsin. Ellie'nin zaten güncel bir telefonu var, o yüzden sana da bir tane alıyorum ve ikinizi de benim tarifeme geçiriyorum."

"Tamam," diye kabul ediyor Sienna. "Tüm bunlarla yaşayabilirim."

Ellie arkadaşlarına birkaç gün sonra görüşeceklerini haber vermek için merdivenlerden yukarı koştuktan sonra Sienna'yı kendime doğru çekiyorum. "Bir şey daha var," diye mırıldanıyorum. "Bana aksini söyleyene kadar, sen benimsin. Diğer erkekler bakabilir, hayal kurabilir, hatta fantezi bile kurabilirler." Dudaklarının kenarını yalıyorum ve o da karşılık olarak titriyor. "Ama sana benden başka kimse dokunamaz."

BÖLÜM YIRMI BİR

MICAH

"KARINIZIN BURADA ÇALIŞMASINA IZIN VERDİĞİNİZE INANAMIYORUM."
LINCOLN

kıs kıs gülüyor. Bugün Cuma gecesi ve kararlaştırıldığı üzere Sienna işe geri döndü, yani ben de ona bakmak için buradayım. Son birkaç gün iyi geçti. O ve Ellie birlikte takılıyorlar ve Sienna online derslerine başladı, bu yüzden ona bir dizüstü bilgisayar almama izin verdi. İşten eve döndüğümde yemek yiyoruz, takılıyoruz ve kendi odasında uyumak yerine ben sormadan benim odamda uyumaya devam ediyor. Kıyafetleri hala onun odasında ama her gece Ellie yatmak için mazeret bildirdiğinde Sienna benim yatağıma giriyor. Saatlerce konuşup öpüşüyoruz, bu da birbirimizi boşaltmamıza neden oluyor, sonra da bana sarılıp kollarımda uyuyakalıyor.

"Kontrolün onda olduğunu hissetmeye ihtiyacı var." Omuz silkiyorum. "Bunu yapmak için bir oda dolusu erkeğin önünde çıplak dans etmesi gerekiyorsa, ben kimim ki hayır diyeyim. Ayrıca, özel dans vermemeyi kabul ."

Lincoln ıslık çalarak başını sallar. "Sen benden daha güçlü bir adamsın. Onu o sahneden çekip alırdım ve-"

Sözleri kapının çalınmasıyla kesiliyor ve ardından evimizin annesi Marina, Ellie'nin hemen arkasından kısmi açıklıktan içeri giriyor.

"Bay Alexander," diyor Marina sert bir şekilde. "Küçük bir sorunumuz var. Görünüşe göre Bayan Bardot burada çalışmayı kendine görev edinmiş. Güvenlik onu içki dağıtırken ve üyelere bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını sorarken yakalamış."

Onun bu sözleri üzerine dönüp Ellie'ye bakıyorum; Ellie en ufak bir özür dilemiş ya da utanmış gibi görünmüyor.

"Bir şeye ihtiyaçları olsaydı da ne demek?" Havladım. "Sen on beş yaşındasın. Sende onların isteyeceği hiçbir şey yok."

"Öyle değil." Ellie huffs.

"Gidebilirsin," der Lincoln Marina'ya. " sonrasını biz hallederiz.

Teşekkürler."

"Bekle, Sienna nerede?" Onu daha önce sahnede izledim, yani birkaç saat daha sahneye çıkmayacak.

Marina çıkış yapmadan önce "Özel bir parti için sahne alacak," diyor.

Üçümüz baş başa kaldığımızda Ellie'ye "Açıkla," diyorum.

"Bir işe ihtiyacım var," diyor basitçe. "Bu yüzden... Bayanların kucak dansı yapmaya odaklanabilmeleri için içki dağıtmayı teklif ettim ve karşılığında bahşişlerinden pay alacaktım." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor ve hakkını vermeliyim, Lincoln bu kulübün doğru bir şekilde işletildiğinden emin olmaya kararlı olmasaydı bu sağlam bir plan olurdu - ve buna reşit olmayan bir kızın alkol servisi yapmaması da dahil.

"On beş yaşındaki çocuklar markette poşetleme işi yapmıyor mu?" Lincoln soruyor.

"On beş yaşındayken market alışverişi mi yapıyordun?" Ellie şımarıkça.

"Şey, hayır," diyor, genç tarafından biraz şaşkın görünüyor. "Ama bu farklı. Aile şirketini yönetmeyi öğreniyorduk."

"Şey, kız kardeşim burada çalışıyor ve onunla evli..." Beni işaret ediyor. "Yani teknik olarak burası aile şirketi."

Kahkahamı bastırmak için öksürüyorum ve Lincoln bana doğru bakarak sessizce bunu halletmemi söylüyor. Sırf onunla dalga geçmek için bunun devam etmesine izin vermeliyim, ama yapmıyorum, çünkü karımın dansını izlemek için yakında ana alana geri dönmem gerekiyor.

"Paraya ne için ihtiyacın var?" Ellie'ye sordum.

"Dans kampı. Bu hafta ödenmesi gerekiyor ve Sienna annemiz her fırsatta onu sikmeyi seven bir sürtük olduğu için çalışamadığı için ondan para istememin imkânı yok. İçki falan dağıtırsam gitmek için yeterli parayı kazanabilirim diye düşündüm."

"Sienna dans kampına gitmeni sorun etmiyor mu?"

"Elbette. Dans benim hayatım," diyor açık yüreklilikle. "Bu kamp seçkinler için ve ben ilk kez davet ediliyorum. Bana kısmi bir burs teklif ettiler ve eğer buralarda bir şeyler yapabilirsem, geri kalanını karşılayabilirim." Lincoln'e bakıyor. "Ne istersen yaparım."

"Bana bilgileri gönder, ben de parasını ödeyeyim." Heyecanlı olmasını bekliyordum, bu yüzden tedirgin görüldüğünde kafam karıştı. "Ne?"

"Sadece... Sienna senden bir şeyler almayı bırakmamı söyledi, çünkü işler yolunda gitmezse geri ödemesi gereken daha fazla şey olacak."

Lanet olsun. Görünüşe göre düşündüğümde daha çok işim var.

"Her şey yoluna girecek ve eğer girmezse, bana hiçbir şey borçlu değilsiniz. Söz veriyorum. Bana bilgileri gönderin, ben de parasını ödeyeyim. Ne zaman başlıyor?"

"Haftaya gidiyorum."

"Burada değil mi?"

"Hayır! New Yorkta! Harika olacak!!"

"DANS KAMPININ PARASINI SEN MI ÖDEDİN?"

Sienna ve ben özel bir odadayız, o kışını kasıklarına sürüyor, ben de ellerimi kalçalarının yanlarında aşağı yukarı gezdiriyorum. Müzik bangır bangır çalıyor ama ne çaldığını söyleyemem. Tek odağım, kaşları çatıkken bir şekilde daha da güzel görünen seksi karım. Bu akşam birkaç özel partisi vardı, bu yüzden ikinci dansından sonra programında bir boşluk görünce, gecenin geri kalanı için onu ayırttım. Sonra da hostese, programda olduğu her gece için rezervasyon yaptırmak istediğimi söyledim. Sahnede dans etmek mi istiyor? Olur. Ama özel şovlar sadece benim için olacak.

"Bu daha yirmi dakika önce oldu." Kıkırdıyorum. "Nasıl oldu da öğrendin?" Ellie bana bağlantıyı gönderdiğinde, online ödeme yapabileceğimi gördüm ve yaptım.

"Bir onay e-postası aldım," diyor kollarını boynuma dolayarak.

"Kız kardeşin kampa gitmeyi hak ediyor. O iyi bir çocuk ve yazını dans ederek geçirmek istiyor. Burada pistte çalışarak kendi parasını kazanmaya çalışıyordu."

Sienna'nın gözleri açılıyor, belli ki bu küçük gerçeği bilmiyordu.

"Yengemin para yüzünden büyük bir fırsatı kaçırmasına izin verecek değildim, özellikle de harcayabileceğimden çok daha fazlasına sahipken."

Yüz hatları yumuşuyor ve kalçalarını sıkıca kavriyorum. "Sen benimsin, Cehennem Kedisi, bu da varsayılan olarak kız kardeşine benim bakmamı gerektiriyor. Ve ikinize de her zaman bakılmasını sağlamak için elimden geleni yapacağım."

Boynumun kenarına yumuşak bir öpücük konduruyor ve ben de taze, çiçek kokusunu içime çekerek ona doğru iç çekiyorum. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor, etime ve çene çizgime öpücükler konduruyor. Ağzıma geldiğinde dudaklarımın kenarını yalıyor. "Fark etmemiş olabilirsin ama yardım kabul etme konusunda pek iyi değilim..." Onun kuru mizahına kıkırdıyorum. "Ama gerçekten minnettarım."

Ağzı benimkine iniyor ve kalçaları etrafımda sıkılıyor. Hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmayan küçük bir üst ve alt giymişti ve kıcını kanepeye yatırıp onu yutmaktan başka bir şey istemiyorum. Ben de öyle yaptım.

Onu deri kanepeye götürüp sırt üstü yatırıyorum ve bir an durup ona bakıyorum. Başını koluna yaslamıştı ve kremli bacakları hafifçe açılmış, aralarından kaymam için beni çağırıyordu. Kahretsin, o küçük şort bahanesini vücudundan söküp atmak ve onu yarına kadar becermek için neler vermezdim.

Sabır, kendime hatırlatıyorum. Zamanla, gardını indirecek kadar bana güvenecek ve o zaman kalbi açık ve almaya hazır olacak. Bu gece kesinlikle doğru yönde atılmış bir adımdı. Çıldırmasını ve bana geri ödemek için ısrar etmesini bekliyordum ama bunun yerine yardımımı kabul etti ve hatta bana teşekkür etti.

Sienna, ben bacaklarının arasına tırmanıp ateşli öpücüklerimi sıcak teninde gezdirirken, boynunun birleştiği yerden başlayıp aşağıya doğru inerken, üst kısmında durup bağcıklarını çözerek mükemmel diri göğüslerini ortaya çıkarırken, kapüşonlu gözlerle beni izliyor.

Sienna'dan önce, bir kadınla birlikte olmak hep boşalmakla ilgiliydi. Çoğu insan gibi ben de seksten zevk alıyorum. Ama Sienna'nın burnunda güneşe çıktığında koyulaşan hafif çiller olması gibi küçük ayrıntılara hiç dikkat etmemiştim. Ya da sol göğsünün üstündeki güzellik izi gibi. Ya da tahrik olduğunda tüylerinin diken diken olması ve teninin aşırı ısınması gibi.

Onun yüz ifadelerini izlemeyi seviyorum. Mutlu, üzgün ve sinirli olduğunda. Ama en çok, beni istediğinde bana nasıl baktığını izlemeyi seviyorum.

"Micah," diye inliyor. "Ne yapıyorsun?"

"Sana bakıyorum," diyorum dürüstçe. "Benim olduğuna inanamıyorum."

Yanakları pembeleşiyor ve ne kadar sert görünürse görünsün, tatlı bir şey söylediğimde bana karşı bir anlığına utanmasını seviyorum

duvarını yıkıyor.

Güzellik işaretini öpüyorum ve sonra her bir meme ucunu emiyorum. Kıvranıyor, açıkça tahrik olmuş ve daha fazlasını istiyor. Daha aşağıya iniyorum, ortasından öpüyorum ve göbeğinde durup dilimi etrafında döndürüyorum. Kalça kemiklerinin her birini öpüyorum ve sonra şortunu bacaklarından aşağı kaydırıp yana atıyorum. Amcığı düzgünce kesilmiş ve kalçalarını daha geniş açtığımda ihtiyaçtan parlıyor.

Eğilip amının kapağına bir öpücük konduruyorum ve inliyor, parmakları saçlarıma gömülüyor, sessizce daha fazlası için yalvarıyor. Hep daha fazlasını istiyor.

Daha aşağıya iniyorum, pembe dudaklarını ayırıyorum ve merkezini yavaşça yalıyorum, özünü içime çekiyorum ve tadıyorum. Sienna'yla ilgili her şey bir bağımlılık haline geldi. Sözleri, dokunuşu, ağzı, vücudu, amı. Doyamıyorum.

Kalçalarını kaldırarak aşağıdan yukarıya doğru yalıyorum ve inlemeleri daha da artırıyor. Bunu tekrar yaptığımda, dilim amıyla kıcı arasındaki hassas noktaya sürtünüyor, nefes almaya başlıyor, parmakları saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor.

"Hoşuna gitti mi, Cehennem Kedisi?" Mırıldanıyorum. Yanıt olarak inliyor, ben de tekrar tekrar yapıyorum. "Bir gün, bu sıkı amcığı mahvettikten sonra, kıcına sahip çıkacağım."

Ona bakıyorum ve muhteşem mavi gözlerinde korku yerine istek parlıyor. Benim onu istediğim kadar o da beni istiyor. Sadece kaltak annesinin izinden gitmemeye kararlı, bu yüzden aynı hataları yapmak istemediği için kendini tutuyor. Buna saygı duyabilirim ama yakında ikimizin bir hata olmadığını görecek. Ve bunu yaptığında, onun her santimini sahiplenip yiyip bitireceğim, kalbi ve ruhu da dahil olmak üzere dokunulmadık hiçbir şey bırakmayacağım.

Dikişlerinden ayrılana kadar onu yalıyorum ve sonra iki parmağımı sokarak onu ikinci bir orgazma ulaştırıyorum. İşim bittiğinde yüzümün, parmaklarımdan ve deri koltuğun her yerine boşalmıştı. Göz kapakları ağırlaştı ve tüm vücudu durgunlaştı. Ben tenine küçük öpücükler kondururken o saçlarımda okşuyor ve birkaç dakika içinde gözleri kapanıyor ve usulca horluyor.

Vardiyası henüz bitmediği için onu uyandırabilirdim ama yapmadım. Bunun yerine Marina'ya mesaj atarak Sienna'nın vardiyasının geri kalanında çalışmayacağını ve biz onu almaya gelene kadar Ellie'yi soyunma odasında tutmasını söylüyorum. I

Uyummasını izlemek için yavaşça yerimi değiştiriyorum ve hiç şüphesiz hayatımın geri kalanını sadece onu izleyerek geirebileceğimi biliyorum.

Birkaç saat sonra eve vardık ve Ellie yorgunluktan bitkin bir halde doğruca yatağa gitti. Sienna her zaman işten sonra duş alır, ben de ısınması için suyu açtım. Sonra kıyafetlerini çıkarmasına yardım ediyorum çünkü daha önce ona verdiğim çoklu orgazmlardan dolayı neredeyse ayakta ölmüştü.

"İçeri gir," diyerek onu banyoya yönlendiriyorum.

"Mmm," diye inliyor içeri adım attığında ve buharlı su vücuduna çarptığında. "Bana katıl."

Yerimde durup ona bakıyorum, onu yanlış anlayıp anlamadığımdan emin değilim. Evet, bir şeyler yaptık ama henüz birlikte duş almak kadar samimi bir şey yapmadık. Düşünüyorum da, bir kadınla duş aldığımı hiç sanmıyorum.

"Emin misin?" Emin olmak için soruyorum. "Uh-huh."

Fikrini değiştirmesini istemediğim için hızla soyunuyorum ve dört kişinin rahatlıkla girebileceği büyüklükteki duşa giriyorum. Hâlâ spreyin altında duruyor ve suyun üzerine yağmasına izin veriyor. Varlığımı hissettiğinde gözlerini açıyor ve bakışlarını vücudumda gezdiriyor.

Sert değilim ama yumuşak bile olsam utanacak bir şeyim olmadığını biliyorum, bu yüzden bu boku sahipleniyorum ve sabunu alıp lifin üzerine biraz fişkırtıyorum. Sienna bana doğru yaklaşıp elimden aldığında vücudumu yıkamaya başlıyorum.

Kıpırdamadan durup kollarımı, göğsümü ve gövdeyi ovmasını izliyorum. Sikime geldiğinde artık yumuşak değildi. elik bir kiriş kadar sert ve eğer konuşabilseydi, ona dokunması için yalvarırdı. Neyse ki yalvarmasına gerek kalmıyor çünkü ben -ya da sikim- tek kelime etmeden dizlerinin üzerine çöküyor ve ağzına alıyor.

Saçlarının ıslak tellerini yüzünden uzaklaştırıyorum, böylece beni boğazına kadar almasını izleyebiliyorum. Patlamaya hazır hale gelmem uzun sürmüyor. Yutkunmayı umursamadığını biliyorum, ama duşta olduğumuzdan ve kolay temizleneceğinden, saçlarının arkasını yumrukluyorum ve göğsünün her tarafına boşalmak için tam zamanında onu aletimden çekiyor. Ayağa kalktığında göğüslerini avuçlamadan ve döllelerini etine masaj yapmadan edemiyorum. Bu kadına mümkün olan her şekilde sahip olmak istiyorum. Onu işaretlemek ve benim yapmak. Karım olması yeterli değil. Onun da beni sevmesini ve benim onu arzuladığım gibi arzulamasını istiyorum. Beni kabul etmesini ve bana güvenmesini istiyorum. Ona tüm dünyayı vermek istiyorum. Onu tohumlarımla doldurup hamile bırakmak, onunla bir aile ve hayat kurmak istiyorum.

Sanki düşüncelerimi hissedebiliyormuş gibi, "Aklından neler geçiyor?" diye soruyor.

Onu kollarıma çektim ve dudaklarından öptüm. "Ben de tam seni ne kadar sevdiğimi düşünüyordum." Bu sözlerle karşılık vermeyeceğini bilmeme rağmen, her fırsatta Sienna'ya onun için ne hissettiğimi söylüyorum. Duygularımın gerçek olduğunu ve bu evlilikte uzun soluklu olduğumu bilmesine ihtiyacım var. İlk başta biraz rahatsız görünüyordu ama şimdi sadece usulca gülümsüyor ve beni öpüyor.

Yatakta Sienna'nın vücudu benimkinin üzerine yayılmışken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve o da kendini güvende ve mutlu hissederek iç çekiyor.

Birkaç dakika sonra "Sanırım bu mümkün," diye mırıldanıyor. "Ne?" Neden bahsettiğinden emin olamayarak soruyorum.

"Sana aşık olmak. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim, ama şimdi... Sanırım mümkün."

BÖLÜM YIRMI İKİ

SIENNA

"ÇOK SESSİZ," DIYOR MİCAH OFISINDEN ÇIKARKEN. "NE KADAR ZAMANDIR Yine mi gitti?" Ben online derslerimden biri için ödevimi yazmaya devam ederken o duvara yaslanıp suratını asıyor. "En azından benimle ilgileniyor."

Kendisiyle ilgilenilmediğinde ne kadar sevimli olduğuna dışımdan gülüyorum ama içimden, aşık olduğum adamın sadece beni sevip ilgimi çekmek için can atmadığını, aynı zamanda kız kardeşimi de önemsedğini ve onunla birlikte olmaktan gerçekten keyif aldığını düşünerek kalbim kabarıyor.

Ellie'yi dans kampına bırakmadan önce, isteyebileceği veya ihtiyaç duyabileceği her şeye sahip olduğundan emin olmak için onu alışverişe götürdü. Ayrıca ona bir kredi kartı verdi, böylece başka bir şey istemesi veya ihtiyacı olması durumunda parası olacaktı. Sonra da onu her gün arayacağına ve mesaj atacağına dair söz verdi. O gittikten sonra Micah bana adamlarından birinin onu gizlice koruduğunu söyledi. Gutierrez ödülü iptal etmiş ve Ellie onun radarına hiç girmemiş olsa da Micah işini şansa bırakmıyor. Onu kızla birlikte izlemek bana nasıl bir adam olduğunu ve bir gün ne kadar iyi bir baba olacağını gösterdi. Çocuk sahibi olma düşüncesi beni her zaman çok korkutmuştur, ancak Micah'ı sözde baba modunda görmek bana her şeyi farklı bir ışıktaki, olasılıklarla dolu bir ışıktaki görmemi sağladı.

Ertesi gece beni işe götürmekte ısrar etti ve o zamandan beri her gece bunu yapıyor, beni dans ederken izliyor ve sonra gecenin geri kalanında bana rezervasyon yapıyor. Zamani konuşarak ve birbirimizi daha fazla tanıyarak geçiriyoruz - araya lezzetli orgazmlar da karışıyor - ve eve döndüğümüzde birlikte duş alıyoruz ve sonra birbirimizin kollarında uykuya dalıyoruz. O farkında değil ama duvarımı yavaş yavaş yıkıyor ve

Çok yakında kalbimi korumak için çok iyi bir iş çıkaran o duvar, yerdeki molozlardan başka bir şey olmayacak.

"Gideli sadece dört gün oldu," diye belirtiyorum. "Ve ben sana yeterince ilgi gösteriyorum."

"Sadece seni boşaltırken," diye ukalalık yapıyor, lanet olası bir şeytan gibi sırtıyor. "Dışarı çıkıp bir şeyler yapmalıyız."

"Ne gibi?" Belgemi kaydet tuşuna basıp dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum çünkü şu anda daha fazla iş yapamayacağım açık.

Bugün Pazartesi sabahı ama derslerim online olduğu için dün bütün günümü ödevlerim üzerinde çalışarak geçirdim. Dans sezonu bittiği ve Grace yaz programını devraldığı için benim de vermem gereken ders yok. Bu da Wanderlust'ta çalıştığım Perşembe-Cumartesi geceleri dışında haftamı tamamen boş bırakıyor.

"Bilmiyorum." İç geçiriyor. "Ama dışarıda güzel bir gün var ve biz bunu içeride tıklıp kalarak harcıyoruz. Sıkıldım."

Başımı gülerek arkaya atıyorum. "Milyoner, CEO iş adamı ve Tesoro'nun kralı Micah Alexander az önce sıkıldığını mı söyledi? Senin yürütmen gereken milyonlarca işin yok mu?"

"Eh, pratikte kendi kendilerine çalışırlar. Ben eğlenceli bir şeyler yapmak istiyorum." "Tamam, o zaman git eğlenceli bir şeyler yap."

"Seninle."

"Ben eğlenceli değilim. Eğlencenin tam tersiyim. Sıkıcıyım. Çalışıyorum, okula gidiyorum ve Ellie'yi büyütüyorum."

"Ellie burada değil, derslerin de internet üzerinden ve yaptığın işlere bakılırsa, bahse girerim önde gidiyorsun." Tartışmak için ağzımı açtım ama daha tek kelime edemeden ekledi: "Ve perşembeye kadar işin yok." Bana doğru yürüyüp yanımdaki kanepeye oturdu. "Hadi, eğlenceli bir şeyler yapalım. Ne istersen." Kirpiklerini şakacı bir şekilde bana doğru savuruyor ve ben de onun maskaralıklarına karşı başımı sallıyorum.

"Herhangi bir şey?" Şaka yapıyorum.

"Siz söyleyin, biz yapalım. Her şeyi yapabilseydiniz, her yere gidebilseydiniz, bu neresi olurdu? Sienna Alexander için eğlence nasıl bir şey?"

Bir an düşünüyorum, az önce soyadımdan kendi soyadı gibi bahsettiğini kabul etmeyi reddediyorum ve sonra bunun hiçbir şekilde gerçekleşmeyeceğini bile bile ona tam olarak ne yapacağımı söylüyorum. "Londra'ya uçar ve Covent Garden'daki Kraliyet Opera Binası'nda Kraliyet Balesi'ne katılırdım."

Çenesi düşüyor ve sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakıyor. "Yapacağın şey bu mu? Siktiğimin balesini izlemeye gitmek mi? Bu dünyada yapılacak onca şey varken, insanların kimsenin anlamadığı bir hikaye eşliğinde dans ettiği sıkıcı bir gösteriyi mi izleyeceksin?" Ses tonunda hiçbir kızgınlık ya da suçlama yok, her şeyden çok şok.

"Evet. Sen sordun, ben de cevapladım."

Yavaşça başını sallıyor, sonra da ". Hadi yapalım şu işi." Ayağa kalkıyor, ben hâlâ ne dediğini anlamaya çalışırken cebinden telefonunu çıkarıyor.

"Bekle, ne?" Ben de ayağa kalktım.

"Tayt giyen adamların kuğularla dansını görmek için Londra'ya gitmek istiyorsun... Hadi gidelim. Git çantanı hazırla."

"Ne?" Tekrar söylüyorum. "Londra'ya öylece gidemeyiz."

"Tabii ki gidebiliriz," diyor, sanki göletin öbür ucundaki başka bir ülkeye değil de arabaya servis yapan bir fast-food restoranına gitmeyi tartışıyormuşuz gibi tamamen soğukkanlı bir şekilde.

"Aslında, yapamayız. Birincisi, benim pasaportum yok..." Ve şimdi düşünüyorum da. "Doğum belgem ya da sosyal güvenlik kartım da yok. Tüm önemli belgelerimiz yangında kayboldu. Ve tüm bunlara sahip olsam bile, Perşembe günü çalışmak zorundayım."

Micah telefonundan başını kaldırıp bakıyor. "Meydan okuma kabul edildi."

UNUTULMAMASI GEREKEN BİR NUMARALI DERS: MICAH ALEXANDER'A
bir şey yapılamazsa, yanıldığınızı kanıtlayacaktır.

Örnek olarak: Londra'daki Heathrow havaalanına inmek üzereyiz ve elimde gümrüğe göstermeye hazır yepyeni pasaportum var. Uçuş uzun sürdü ama Micah'ın lüks özel uçağı sayesinde bir yatakta uyuduk - evet, adamın şirketinin, yanmadan önce yaşadığım daireden daha büyük gerçek bir yatağı olan bir uçağı var.

Micah'ya uçak inerken gergin bir şekilde ayağımı yere vurarak "Bu çılgınlık," diyorum ama aslında içten içe çok heyecanlıyım çünkü lanet olsun! Londra'dayız! Büyürken hayalim gezici bir dans kumpanyasına katılmaktı, ki bu da burada dans etmek anlamına geliyordu. Bu artık mümkün olmayan bir hayal, ama burada bir gösteri izlemek inanılmaz ötesi.

"Söylediklerimde ciddiym," diyor Micah bana, eğilip kulağımın kabuğunu öperek. "Her ne istiyorsan, her neye ihtiyacın varsa, bunu gerçekleştireceğim."

Onun sözleriyle damarlarımdan kalbime doğru bir duygu şimşegi fırlıyor. Mesele bana istediğim her şeyi vermesi değil. Dürüst olmak gerekirse, istediğim ya da ihtiyacım olan çok fazla şey yok - Ellie ve benim için güvenli bir ev, faturaları ödeyen bir iş ve annemin yeryüzünden çekip gitmesi. Bunlar benim en önemli önceliklerim. Hayatımda ilk kez, bana bunları vermek *isteyecek* kadar değer veren birine sahibim. Sanki benim mutlu olmam için çabalıyor. Uzun zamandır yalnız hissediyordum ve şimdi yanımda beni dinleyen ve önemseyen biri var.

Uçuş sırasında uyuduğumuz için vardığımızda ikimiz de tamamen uyanıktık, bu yüzden Micah günü bana Londra'yı gezdirerek geçirerek beni şaşırttı. London Eye, Big Ben ve Londra Köprüsü gibi tüm turistik yerleri ziyaret ediyoruz. Belli ki hepsini daha önce görmüş, ama sıkılmış görünmek yerine, tüm manzaraları hayranlıkla izlememden keyif alıyor gibi görünüyor. Benim ve benimle birlikte fotoğraflarımı çekiyor, heyecanıma ve mutluluğuma ortak oluyor.

Buraya geleceğimizi bilseydim Harry Potter turu bileti almaya çalışacağımı söylediğimde, bana tekrar geleceğimizi ama bir dahaki sefere Ellie ile geleceğimizi, çünkü onun da Harry Potter'ı en az benim kadar sevdiğini söyledi.

Baleyi görmek için hızlı bir dönüş yolculuğu olacağını düşünmüştüm, ancak Micah göreceğimiz gösterinin Çarşamba gününe kadar olmadığını söyledi, bu yüzden önümüzdeki iki günü gezerek ve eğlenerek geçirdik. Yemekler muhteşem, şehir büyüklüğü ve kocamın etrafında olmak çok eğlenceli. Herkese karşı ciddi bir iş adamı olabilir ama benim yanımda komik, eğlenceli, dikkatli ve sevecen.

Bu gece baleye gidiyoruz ve aynı zamanda buradaki son gecemiz. Yarın akşam çalışmam gerektiği için sabah ilk iş eve döneceğiz.

Micah'nın bana sürpriz yaptığı Marchesa imzalı çiçek desenli, kat kat ipek elbiseyle odadan çıktığımda kendimi bir kez daha peri masallarındaki prensesler gibi hissettim. Benim gibi büyürken, peri masallarının benim gibi insanlara sahte umutlar veren fantastik öykülerden başka bir şey olmadığına inanmaya başlamıştım. Ama şimdi peri masallarının gerçek inanmaya başlıyorum. Kendi Beyaz Atlı Prensimi bulmamın, aşık olmamın ve sonsuza dek mutlu yaşamamın mümkün olduğuna.

Bu düşünce beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor.

"Tanrım," diyor Micah beni gördüğünde. "Büyüleyici görünüyorsun, Cehennem Kedisi."

Her zaman giydiği takım elbiselerden daha seksi olan şık bir takım elbise giymiş, saçları sadece erkeklerin yapabildiği o dağınık görünümde jölelenmiş ve yüzünde dün gece beni tatlı niyetine yiyip birkaç kez boşalmamı sağladığında kalçalarımın içini yakan beş günlük seksi kirli sakallar var.

Bana doğru bir adım atıyor ve rujumu bozmamaya dikkat ederek ağzımın kenarını öpüyor, ben de onun taze, erkeksi kokusunu içime çekiyorum. Sürdüğü kolonyanın ne olduğunu bilmiyorum ama ne zaman koklasam anında rahatlıyorum, sanki sadece onun kokusu bile beni sakinleştiriyor.

"Senin için." Siyah bir kutu çıkarıp açıyor ve içinden beyaz altın ya da belki platin, zarif bir zincir çıkıyor. Zincire basit ama zarif bir bale ayakkabısı asılıdır.

Soru sormak için ona baktığımda usulca gülümsüyor. "Bir keresinde bana hayalinin dans etmek olduğunu ama hayatın buna engel olduğunu söylemiştin. Bu sana hayalini hatırlatmak için. Gezici bir bale topluluğu için olmayabilir, ama bir gün yine olman gerektiği gibi dans edeceksin.

Kolyeyi kutudan çıkarıyor ve bana dönmeme işaret ediyor. Döndüğümde saçlarımı kaldırıyorum ve Micah zinciri boynuma geçiriyor. Tılsım göğsüme düştüğünde ona bakıyorum, duygularım beni ele geçiriyor.

"Teşekkür ederim," diye boğuluyorum, dönüp ona bakıyorum. "Benim ve Ellie için yaptığın her şey için teşekkür ederim." Kendimi tutmaya çalışıp başaramayarak yüksek sesle burnumu çekiyorum ve o da yanağımdan bir damla yaşı nazıkçe siliyor. "Ama aynı zamanda... seni kendimden uzaklaştırmaya çalıştığımda bile beni sevdiğin için teşekkür ederim."

"Bunun için bana teşekkür etmene gerek yok," diyor. "Seni sevmek şimdiye kadar yaptığım en kolay şey."

Duygularımı kontrol altına aldıktan ve makyajımı tazeledikten sonra Micah bizi Kraliyet Opera Binası'na gitmeden önce lüks bir restorana götürüyor. Akşam yemeği çok lezzetliydi ve gösteri nefes kesici güzellikeydi. Gülüyorum ve ağlıyorum ve tüm bu süre boyunca Micah elimi tutuyor ve performansın detayları hakkında konuşmamı dinliyor.

Bittiğinde otele dönüyoruz, böylece ertesi günkü uçuşumuzdan önce biraz uyuyabiliyoruz. Yatağa oturup topuklu ayakkabılarımın bağlarını çözerken, Micah'nın takım elbise ceketini omuzlarından silkmesini ve kravatını gevşetmesini izliyorum. Bunu yaparken, ikimizin de tamamen soyunduğunu hayal etmekten kendimi alamıyorum

Sonra da benimle sevişmek için beni yatağa yatırıyor. Ama bu düşünceden çabucak sıyrılıyorum çünkü Micah'yı ne kadar istesem ve ondan ne kadar hoşlansam da ona aşık değilim.

Tabii, o etraftayken kalbim daha hızlı atıyor.

Ve evet, o her yaklaştığında kelebekler karnımda kalıcı bir yer ediniyor.

Ve evet, düşünceli ve şefkatli ve beni ve Ellie'yi her şeyin önüne koyuyor.

Ve bana gülümsediğinde, sanki doğrudan ruhuma bakıyormuş gibi hissediyorum.

Ve birlikte olduğumuzda, sanki tüm dünyada sadece iki kişi varmışız gibi sadece bana odaklanıyor.

Beni öperken ve bana dokunurken, sanki vücudumu benden daha iyi tanıyormuş gibi.

İşimiz bitip de beni temizlemek için duşa götürdüğünde, kendimi değerli ve kıymetli hissediyorum.

Yatağa girdiğimizde ona sarılıyorum, o da bana sıkıca sarılıyor ve kendimi hayatımda hiç hissetmediğim kadar güvende hissetmemi sağlıyor.

Ama aşk? Hayır. Bu aşk değil. da.

Micah arkasını dönüyor, kravatı boynundan sarkıyor, gömleğinin düğmeleri kısmen açılmış ve göğüs kılları ortaya çıkmış. Bana usulca gülümsüyor ve sonra aniden, freni boşalmış son sürat giden bir tren gibi çarpıyor yüzüme... Kahretsin, oldu işte. Olacağı konusunda beni uyarmıştı ama inanmak istememiştim. Ama haklıydı. Ona aşık oldum. *Micah Alexander'a aşık oldum!*

"Ne?" diye sorar, gömleğinin düğmelerini açmaya devam ederken.

Ne diyeceğimi bilemediğim için hiçbir şey söylemediğimde yanıma gelip önümde diz çöküyor. "Cehennem Kedisi, sorun ne?"

Söylemem gereken şeyi nasıl ifade edeceğimi düşünürken parmaklarım Micah'nın bana verdiği bale ayakkabısı tılsımına gidiyor. Sabırla düşüncelerimi toparlamamı bekliyor.

"Küçük bir kızken hayalim dans etmektir. Dansla yaşadım, dansla nefes aldım ve tek istediğim buydu. Büyüdüğümde ve bunun mümkün olmayacağını öğrendiğimde o kadar yıkıldım ki hayal kurmayı bıraktım. Yaşamayı bıraktım. Hayatta kalma moduna geçtim. Ellie'ye bakabilmemi sağlayacak bir bölüm seçtim, faturalarımı ve okulumu ödeyecek bir iş buldum. Görmeme izin verdiğim tek gelecek, Ellie ve benim bu durumdan kurtulduğumuz bir gelecekti.

cehennem çukurunda ve annemizden uzakta. Geçtiğimiz birkaç yıl çok zor geçti. Her gün başımızı sokacak bir çatı ve karnımızı doyuracak yiyecek bulmak için mücadele ettim. Hayal kurmaya gücüm yetmiyordu. Ne geleceğim hakkında ne de aşk hakkında... Ta ki sana kadar."

Micah'nın gözleri umutla parlıyor ve kalbim buna karşılık olarak kabarıyor. "Sana aşık oldum," diyorum ona. "Bunun olmaması gerekiyordu, planın bir parçası değildi, ama yine de yaptım. Her ne kadar evliliğimizin bize zorla dayatılmasından nefret etsem de, senin karın olmaktan pişman değilim. Seni seviyorum Micah ve seninle birlikte olmak istiyorum... her şekilde."

Micah birkaç saniye sessiz kalıyor ve bir hata yaptığımdan, belki fikrini değiştirdiğinden ya da duygularının değiştiğinden endişeleniyorum. Bu gece bana beni sevdiğini söylediği için mantıklı gelmiyor ama beyniniz çıldırma modundayken her zaman net dşunemiyor.

Ama sonra yüzüne en güzel gülümseme yayılıyor ve bana o seksi gamzesini gösteriyor. Hissettiğim sıcaklık buz tutmuş kalbimi sarıyor, ısıtıyor.

"Dşndğmden daha erken oldu," diyor.

"Ne?" Boğuluyorum.

"Benimle aynı fikirde olmanızın en az iki, belki de üç ay süreceğini düşünmüştüm, ama sadece..." Bakışlarını bana çevirmeden önce gözleri tavana doğru yükseliyor. "Altı hafta. Bana aşık altı hafta sürdü."

"Ne?" Nefes nefese kaldım, zihinsel olarak hesap yaptım. "Bu kadar mı?" Başımı sallıyorum. "Hayır, bu doğru olamaz. Çok erken." Kimse o kadar çabuk aşık olmaz. Bunu annem yapar, ben değil.

"Hey, dur," diye emrediyor. "Aşık olmanın bir zaman izelgesi yok. Ve sen annen değilsin." Siktir, bunu sesli mi söyledim?

"Ne düşündüğünü bilmek için düşüncelerini duymama gerek yok," diyor, yüksek sesle söylemediğim başka bir düşünceye ürpertici bir şekilde karşılık vererek. "Belki sosyal olarak kabul edilebilir bir düzende yapmadık, ama bunu yapma şeklimizde yanlış bir şey yok."

Haklı olduğunu bilerek derin bir nefes alıyorum. Bu annem ya da onun durumu gibi değil. Micah ve benim inşa ettiğimiz şey gerçek. Karanlığın ortasında şefkatli, özverili, muhteşem bir adamla tanıştım ve ışığını bana tutarak karanlıkta daha fazla tek başıma tkezememe izin vermedi. O bu dünyada doğru olan her şey ve annemin onun için hissettiklerimi mahvetmesine izin vermeyeceğim. Benden yeterince şey aldı ve onu da almasına izin vermeyeceğim.

"Haklısın," diyorum yüzünün yan tarafını avuçlayarak. "Ne kadar uzun sürdüğü önemli değil. Kalbimin ne hissettiğini biliyorum. Seni seviyorum ve evliliğimizi tamamlamak istiyorum, ama bundan da öte, beni kendinin yapmanı istiyorum."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

SIENNA

"EMİN MİSİN?" DIYE SORAR. "TAMAMEN EMİN OLMANI İSTİYORUM
Çünkü geri dönüşü yok. Bir kez içine girdim mi, asla çıkmak istemeyeceğim.
Pek çok şey geri alınabilir ama bu asla."

Sözleri karşısında dudaklarımdan bir kıkırdama kaçıyor ve muhtemelen
aklımı kaçırdığımı düşünerek kaşlarını çatıyor. "Kusura bakma ama seni kışın
kış uykusuna yatan bir hayvan gibi içimde yuvalanırken hayal ediyordum."

Dudakları çocuksu bir sırıtışa dönüşüyor. "Cehennem Kedisi, o tatlı
amcığın tadına baktım ve bütün kış içinde yuvalanmayı umursamazdım."

Sırıtışı genişlerken bir kahkaha attım. "Ciddiydim ve sen bunu mahvettin!"
Suratımı astım. "Şimdi an mahvoldu." Gülümsemesi azalıyor ve ben tekrar
gülüyorum.

"Havayı düzeltebilirim," diyor, ayağa kalkıyor ve bana bir öpücük veriyor.
"Soyun ve bunu giy." Kapının arkasında asılı duran bornoza doğru yürüyor ve
bana uzatıyor. "Bana birkaç dakika ver." Beni tekrar öpüyor ve sonra banyoya
girip kayboluyor.

Tam bornozumun kemerindeki düğümü çözüyordum ki, Micah aynı
bornozdan giyerek kapıyı açıyor ve ona katılmam için eliyle işaret ediyor.

Banyonun ışıkları kısılmış ve birkaç mum yakılmıştır. Büyük jakuzi küveti
su ve köpüklerle doldurulmuştur ve arka planda yumuşak bir müzik
çalmaktadır.

"Birlikte banyo yapabiliriz diye düşünüyordum."

"Banyo yapmak ister misin?" Aptal gibi tekrarlıyorum.

"Evet. Banyo yapmayı seviyorum." Omuz silkiyor. "Beni hep rahatlatırlar."

"Seks yapmak yerine banyo yapmak ister misin?" Filtrelerimi kaybettiğim
için soruyorum.

Micah kıkırdıyor. "Tabii ki seks yapmak istiyorum," diyor ve bornozumun düğümünden tutup beni kendisine doğru çekiyor. "Ama bu doğal bir şekilde gerçekleşmeli. Seninle banyo yapmak, rahatlamak ve konuşmak istiyorum. Ve eğer sonrasında olursa, harika olur. Olmazsa da eninde sonunda olur."

Ve böylece kocama daha da çok aşık oldum. Ama artık düşmekten o kadar korkmuyorum çünkü düştüğümde beni yakalamak için orada olacağını biliyorum.

"Tamam, o zaman banyo kulağa hoş geliyor," diyorum kemerimi çözüp bornozumdan sıyrılarak. Kalçalarımı biraz daha fazla sallayarak küvete doğru yürürken gözlerinin erimiş arzuyla nasıl ısındığını kaçırmıyorum. Ona hazır olduğumu söylediğim anda beyefendiyi oynamak ve üstüme atlamamak isteyebilir ama bu bir hanımefendi olmam gerektiği anlamına gelmez. Dilini ve parmaklarını nasıl kullandığını deneyimledim ve sikini de aynı ustalıklarla kullanıp kullanmadığını öğrenmeye hazırım.

Dumanı tüten sıcak suya giriyorum ve ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek iç çekiyorum ve Micah'nın bana katılmasını bekliyorum. Soyunuyor ve onu görünce ağzım sulanıyor. Sert göğsü, yırtık karın kasları ve hazırola duran, adeta içime girmek için yalvaran kalın, uzun bir sik.

Tırmanıp arkama oturuyor ve ben de onun kaslı kalçalarının arasına yerleşiyorum. Yerimizi aldıktan sonra arkama yaslanıp ona doğru iç çekiyorum, sert vücudunun benimkine bastırılmış hissini seviyorum. Micah parmağını kollarımda aşağı yukarı gezdirirken birkaç dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde oturuyoruz ve ben bu sakinliğin tadını çıkarıyorum.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor, dalgınlıkla bir kolumla arkama uzanıp saçlarıyla oynadığımda. Kolum yukarıdayken göğsümün kıvrımını okşuyor ve ardından meme ucuma doğru ilerleyerek areolayı çevreliyor. Yumuşak bir inilti çıkarıyorum ve göğsümü hafifçe dışarı itiyorum, sessizce ona durmamasını söylüyorum.

"Biz," diyorum sonunda. "Seninleyken ne kadar sakin olduğumu. Uzun zamandır hayatım bir rollercoaster gibiydi, nefesimi tutamayacağım kadar hızlı gidiyordu, dönüp duruyordu ve asla rahat etmeme izin vermiyordu. Ama senin yanına taşındığımdan beri kendimi sakin hissediyorum ve bu gerçekten hoşuma gidiyor."

"Güzel," diyor, öne doğru eğilip boynumun kıvrımına ağzı açık bir öpücük kondurarak. "Tam da istediğim şey bu. Sakin ve mutlu olmanı." İri eli göğsümü kaplıyor ve meme ucumu çimdiklemeden önce bir süre masaj yaparak beni yerimde kıpırdatıyor.

Bana sataşmaya devam ettiğinde ve işleri daha ileri götürmeyeceği belli olduğunda, meseleyi kendi ellerime almaya karar veriyorum. Bu, bir çikolata alıp yemeden bakmak için tezgâhın üzerine koymak gibi bir şey. Micah benim. Onu seviyorum ve istiyorum, öyleyse neden onu yiyip bitirmek yerine sadece ona bakıyorum?

Elini elime alıp aşağı indiriyorum ve parmaklarının klitorisime kolayca sürtünebilmesi için kalçalarımı açıyorum. Isınmış etimi emerken başımı hafifçe eğiyorum. Parmaklarının üzerine boşalana kadar beni daha da yukarı kaldırıyor. Bacaklarım titriyor, su yanlardan akıyor ve bedenim gevşiyor, doymuş ve mutlu.

Orgazmdan çıktıktan sonra yerimde dönüyorum ve hâlâ Micah'nın kalçalarının arasında olacak şekilde manevra yapıyorum. Sonra uzanıp suyun tıkaçını serbest bırakıyorum, böylece siki görünecek kadar aşağı iniyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor merakla.

"Bir şeyleri kontrol ediyorum."

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve aşağı doğru kayıyorum, parmaklarımı şaftının etrafına sarıyorum ve mantar başını ağzıma alıyorum. İyice sertleşip hazır olduğunu anlayana kadar sikini yalayıp emiyorum. Sonra durup ona bakıyorum.

Kendimi sabitlemek için küvetin kenarını kullanarak kendimi yukarı kaldırdığımda, Micah bana şaşkın bir bakış atıyor. Ama o daha ne yaptığımı soramadan ya da anlayamadan, aletini kavrayıp yukarı kaldırıyorum ve kendimi ona doğru yönlendiriyorum. "Vay canına," diyor, amım sikinin başını emerken beni yakalıyor.

"Yatakta yaparız diye düşünüyordum... ya da..." Şaftının etrafına daha fazla sarılıyorum, beni azar azar geriyor ve bu onun için çok fazla olmalı çünkü söylemek üzere olduğu şeyi bitirmiyor. Onun yerine elleriyle kalçalarımın kıvrımlarını kavırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "İstedğin bu mu? Bakire amını bu küvette sikkemi mi?"

"Evet," diye inliyorum, onun müstehcen sözlerine bayılıyorum.

"Devam et," diye mırıldanıyor, öne doğru eğiliyor, böylece ağızlarımız o kadar yakın ki tatlı, sıcak nefesini hissedebiliyorum. "Sikimin üzerine otur."

Dediğini yapıyorum, yavaşça kendimi aşağıya bırakıyorum. Ne kadar aşağı inersem, duvarlarım ona uyum sağlamak için o geriliyor. Neredeyse sonuna kadar indiğimde, yanmaya ve acımaya başlıyor. İlk kez seks yaparken beklediğim acıyı hissederek irkiliyorum.

"İşte bu, karıcığım," diyor Micah, ela gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Devam et. Sonuna kadar. Ver şu lanet kirazı bana."

İğrenç sözleri onun etrafında kenetlenmeme neden oluyor ve o da karşılık olarak inliyor. "Kahretsin, Hellcat, çok darsın. Sikimi boğacaksın."

Derin bir nefes alarak kendimi aşağıya doğru indiriyorum ve Micah'nın siki bekâretimi yırtarken haykırıyorum. Onunla tamamen dolduğumda, ağzını benimkiyle birleştiriyor ve kontrolü ele alıyor. Kalçalarımın kıvrımlarını tutarak yavaşça alttan benimle sevişiyor. Her durgun itişte, acı yavaşça zevke dönüşüyor. Sonra içimde bir şey kasılıyor. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Bir çeşit yapı.

"İşte bu," diyor Micah. "Seni hissedebiliyorum bebeğim, boşalmak üzeresin. Karşı koyma." Kalçalarımı doğru şekilde döndürüyor ve çok fazla gerilmiş bir lastik bant gibi kopuyorum. Tüm vücudum patlıyor, gözlerim kapanıyor ve hayatımda hiç gelmediğim kadar sert boşalırken göz kapaklarımın arkasında yıldızlar parlıyor.

Başım Micah'nın omzunda öne doğru eğilirken, kendimi daha fazla tutamayarak şaftının üzerine daha da batıyorum. Bacaklarım titriyor ve jöle gibi hissediyorum. Kalbim göğüs kafesimin arkasında hızla atıyor.

Ne kadar süre bu şekilde oturduğumuzu bilmiyorum - ben nefesimi tutmaya çalışırken, Micah parmaklarının uçlarını sevgi dolu bir şekilde sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor - ta ki su soğuyana ve havadaki soğukluk tüylerimin diken diken olmasına neden olana kadar.

Bacaklarımın daha az titremesiyle başımı kaldırıyorum ve ayağa kalkmaya çalışıyorum. Micah'nın yarı sert şaftından kayarken, az önceki acı hafifçe geri geliyor ve bedenlerimiz ayrıldığında, tüm vücudu katılaşıyor aramıza bakıyor.

"Ne?" diye sordum. Kalan azıcık su pembe renkteydi ama bekâretimi yeni kaybettiğim için bu beklenen bir şeydi. Bütün kadınların kanamadığını ama bazılarının kanadığını ve kan miktarının değişebildiğini okumuştum.

Bir şey söylemeyince çıldırmaya başladım. "Micah, sorun ne?"

"Sienna." Adımı söylerken tüylerim diken diken oluyor. "Sana bir şey sormam gerekiyor ve sakın olmanı istiyorum. Tamam mı?"

"Sakin olmak mı?" Tıslıyorum. "Bir kadına sakın olmasını söyleyip ondan sakın olmasını bekleyemezsin. Sorun nedir?"

"Sormadan önce, cevabınız ne olursa olsun, bununla birlikte başa çıkacağımızı bilmenizi istiyorum."

"Micah!" Çıglık atıyorum. "Sadece lanet-" "Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?"

"Ne?" Başımı sallıyorum, konuşmanın gidişatı kafamı karıştırıyor. "Neden doğum kontrol hapı kullanayım ki? Seks bile yapmıyorum." Kaşlarını çatıyor ve tekrar aramıza bakıyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Birkaç dakika öncesine kadar seks yapmıyordum. Yani benim için bir neden yoktu." Ve sonra bir yıkım topu gibi bana çarptı. "Aman Tanrım, Micah..."

"Bebeğim, sakın ol."

"Sakin olmak mı?" Ayağa kalkıp küvetten çıkıyorum ve Micah da beni takip ediyor. "Sakin olmak mı?" Daha önce giydiğim bornozumu alıp üzerime sarıyorum. "Nasıl sakın kalabilirim ki? Az önce korunmadan seks yaptık... ve ben doğum kontrol hapı kullanmıyorum."

"Sienna."

"Aman Tanrım. Ben hamileyim." Elim karnıma gidiyor ve içe deli gibi davrandığımı biliyorum ama şu anda sağlıklı düşünemiyorum. "Hamileyim." Micah'ya bakıyorum. "Ne yapacağız şimdi?" Ağlıyorum. "Bunu ben yaptım. Beklemek istedin ama hayır, kontrolü ele almam gerekiyordu ve bak şimdi ne yaptım! Kendimi hamile bıraktım."

Micah bir kahkaha atarak kendisine ters ters bakılmasını sağlıyor. "Ne yapmalıyım?"

"İki seçeneğin var," diyor, baba olmak üzere olan bir adam için fazla sakın bir şekilde. "Birincisi, sana ertesi gün hapı alacağız."

"Burada mı? Londra'da mı? Bu mümkün mü? Ve İngilizcede olmayacak mı?"

Tekrar gülüyor ama hemen yüz hatlarını düzeltiyor. "İngiliz sadece bir aksan," diyor. "Sanırım panik atak geçiriyorsun. Bir duş alalım, temizlenelim ve sonra konuşabiliriz. Tamam mı?"

Duş alma ve yatmaya hazırlanma işlemlerini yapıyoruz ve tüm bu süre boyunca başım dönüyor. Gece için yerleştiğimizde ve Micah bana sarıldığında, nihayet sakinleşmeye ve daha net düşünmeye başlıyorum.

"Özür dilerim," diye mırıldandım göğsüne. "Düşünemedim."

"Dur," diyor usulca. Dudaklarının başımın tepesine bir öpücük kondurduğunu hissediyorum ve anında bedenim gevşiyor. "Ertesi gün hapını burada almak istemiyorsan, eve vardığımızda alabiliriz. Ama bu vücuduna sokmak istediğin bir şey değilse, o da sorun değil."

"Hamile olabilirim," diye mırıldandım.

"Olabilir ve eğer öyleysen, o köprüyü geçmemiz gerektiğinde geçeriz." Islak saç tellerimi kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve ona bakabilmem için çenemi eğiyor. "Eğer hamileysen, bebeği doğurmak istesen de istemesen de yanında olacağım. Neye karar verirsen ver, seni destekleyeceğim."

"Ya bebeği doğurmak istersem?"

"O zaman bir odayı çocuk odasına çeviririz. Bahse girerim içinde bebeğim varken daha da seksi olursun."

Bir an için hamile olmanın, bebek sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal ediyorum. Ama bunu hayal etmek çok zor. "Çocuk sahibi olmayı hiç düşünmedim," diye itiraf ediyorum.

"Hayır mı? Çocuk istemiyor musun?" diye soruyor, ses tonunda hiç yargılama yok. "Çocuk istemediğimden değil. Sadece kendime hiç izin vermedim.

öyle ya da böyle. Hayatım Ellie'ye bakmak ve evsiz kalmamak için iki yakamızı bir araya getirmeye çalışmakla geçiyordu."

"Bu mantıklı."

"Peki ya sen?" Ben soruyorum. "Çocuk istiyor musun?"

"Etrafta dolaşan küçük mavi gözlü bir miniğe hayır demezdim. Küstah ve karizma dolu. Ya da senin çillerine sahip küçük bir çocuğa."

Parmağını burnumun kıvrımında, çillerimin olduğu yerde gezdiriyor. Öncekinden farklı olarak, bunu hayal edebiliyorum. Hamileliği, bebekleri... sevgi dolu bir yuva yaratmayı. İçinde büyüdüğüm eve hiç benzememesini sağlayacağım. Çocuğum seviyecek, el üstünde tutulacak ve korunacaktı. Ama daha iyi bir yerde olsam da, henüz bu sorumluluğa hazır değilim.

"Sanırım bir gün çocuk sahibi olmak istiyorum," diye yüksek sesle itiraf ediyorum. "Ama henüz değil. Ellie hala risk altındayken ve annem dışarıda bir yerlerdeyken olmaz. Önce mezun olmalıyım ki kız kardeşimin vasiliğine başvurabileyim. Onu, Eleazar'ın adamlarının hâlâ peşinde olduğu Lenora'dan korumanın tek yolu bu.

"Ve önce bir süre evli kalmalıyız. Acele edip pişman olmak istemeyiz. Annemin hamile kalması annemle babamın arasını açtı ve Ellie'ye hamile kaldığında işler daha da kötüye gitti. Bunun bizim de başımıza gelmesini istemiyorum.

"Her şey çok yeni. Birlikte zaman geçirmemiz, birbirimizi daha iyi tanımamız gerekiyor. Plan yapmalı ve doğru zamanda olduğundan emin olmalıyız." Derin bir nefes alıyorum. "Geri döndüğümüzde, herhangi bir kaza olmaması için doğum kontrolüne başlayacağım."

Micah kollarını bana sıkıca sararak, "Ne yapmak istersen benim için sorun değil," diyor. "Ama unutma, sen annen değilsin, biz de senin ailen değiliz. Eğer hamile kalırsan, bu bizi ayırmayacak. O bebek hayatının her günü sevilecek ve el üstünde tutulacak."

Sırtımı okşuyor ve gözlerim kapanıp uykuya dalarken, kafamda Micah'ninkine benzer bir gamzesi olan güzel, ela gözlü küçük bir çocuğun görüntüsü beliriyor... gülüyor, gülümsüyor, mutlu.

Ona inanmak istiyorum ama sürpriz bir hamileliğin aileme ne yaptığını gördüm ve bunu riske atmak istemiyorum. Bir bebek sahibi olmak şu anda hissettiğim sevgi ve mutluluğu kaybetmeye değmez.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

MICAH

HELLCAT

İyi haberlerim var! Regl oldum, bugün aşı olmaya gideceğim.

MESAJINA KIKIRDIYORUM VE ONA HIZLI BİR CEVAP GÖNDERİYORUM.

MICAH

Bu karıma istediğim zaman girebileceğim anlamına mı geliyor?

Gönder tuşuna basıyorum ve yeni bir restoranın açılışı için fikirlerini sunan pazarlama ekibine tekrar bakıyorum. Onların söylediklerine odaklanmam gerekiyor ama bugünlerde dikkatimi toplayabilen tek kişi eşim gibi görünüyor.

Seyahatimizden döneli bir hafta oldu ve Sienna hamile kalma konusunda endişeliydi. Ertesi gün hapı almak istemedi, biz de beklemeye karar verdik. Durumun stresinden dolayı, o ilk ve tek seferden beri seks yapmadık. Öyle ya da böyle öğreneceğimiz günleri sayıyor, karımın içine tekrar girmeye can atıyordum. Onun küçük dar amcığına bir kez girdim ve o beni şimdiden bağımlısı yaptı. Bu beni şaşırtmamalı çünkü onunla ilgili her şeye bağımlıyım.

HELLCAT

Evet, reglim bitip iğne etkisini gösterdiğinde.

MICAH

Bu arada yapabileceğimiz başka şeyler de var.

Karımla birlikte olmayı çok özlediğimi söylemiş miydim? Biraz kan beni durduramaz.

HELLCAT

Aybaşındayım!

MICAH

Redwing'lerimi almaya razıyım.

HELLCAT

BUNUN NE ANLAMA GELDİĞİNİ BİLMEK
İSTEMİYORUM.

HELLCAT

Aman Tanrım! .

MICAH

Ya da kıcına sahip çıkabilirim.

Hemen cevap vermiyor ve telefonum gelen bir mesajı gösterene kadar beni varsayıyorum.

HELLCAT

Acıyacak mı?

Hmm...Bu bir hayır değildi. Sadece yarı şaka yapıyordum, ama kesinlikle bununla çalışabilirim.

MICAH

Biraz, ama iyi yapacağım, söz veriyorum.

HELLCAT

Lisedeki erkek arkadaşım bekaretimi almak için yalvarırken bana böyle demişti.

Bir kahkaha atıyorum ve herkesin bakışları bana dönüyor. Yüz hatlarını hızlıca taradığımda, geri bildirimimi beklediklerini fark ediyorum. Ekibime güveniyorum ve aslında bu toplantı formaliteden ibaretti, bu yüzden ayağa kalkıp takım elbisemin ceketini ilikliyorum, eve, eşimin yanına gitmeye hazırım. "Her şey harika görünüyor. Devam edebilir ve ilerleyebiliriz."

Rahat bir nefes ve ben de Sienna'ya çiçek ve çikolata almak için dükkâna uğradıktan sonra sevdiği suşi mekânına uğrayarak yola çıktım. Bugün Salı gecesi, yani çalışmadığı için karım tamamen bana ait.

Kapıdan içeri girdiğimde kanepeye kıvrılmış, sevdiği bir kız dizisini izliyordu. Beni görünce doğruldu ve çiçekleri ve kocaman çikolata kutusunu görünce yüzüne güzel bir gülümseme yayıldı.

"Beni şımartıyorsun," diyor, çiçekleri alıp kokladıktan sonra yere bırakıyor ve çikolataları parçalıyor.

"Seni seviyorum." Alnına bir öpücük kondurduktan sonra mutfığa gidiyorum. "Akşam yemeği için suşi aldım."

"Mmm, beni gerçekten seviyorsun." Arkamdan gelip kollarını ortama doluyor ve başını sırtıma yaslıyor. "Teşekkür ederim."

Arkamı döndüm ve onu kollarıma çektim. "Seni beslediğim için bana teşekkür etmene gerek yok. Kendini nasıl hissediyorsun? Dolapta Tylenol var."

"Ben iyiyim. Aslında regl dönemlerim kötü geçmiyor. Kramp yok ve kanama asla çok ağır olmuyor. Ben şanslı olanlardan biriyim."

"Peki, bu durumda." Kaşlarını şakacı bir şekilde sallıyorum ve o da göğsüme vuruyor.

"Üzgünüm dostum. Bu gece kanat alamayacaksın. Ama..." Sözünü kesiyor ve sırtıyor. "Anal sekse baktım ve bunu denemek isterim. En azından kıcıma boşalırsan hamile kalma riskim olmaz."

Ve böylece karıma daha da aşık oldum.

ONUN KİÇİNE SAHIP ÇIKMADIM. AKŞAM YEMEĞİNİ YEDİKTEN SONRA

Çikolata kutusunun yarısını yiyor, kanepede sarılıp onun programlarından birini izliyoruz ve Sienna sızıyor. Televizyonu kapatıp onu yatağına götürdükten sonra işlerimi halletmek için ofisime gidiyorum.

Kitaplar üzerinde çalışıyordum ki, ahşap zemine basan ayak sesleri duyuldu ve ardından seksi karım, üzerinde sadece tişörtümle ofisime girdi.

Doğruca bana yöneliyor, kucağıma kayıyor ve yüzünü göğsüme gömüyor. "Seni yatakta özledim," diye mırıldanıyor. "İşin bitmek üzere mi?" Boynuma bir öpücük konduruyor ve o gece üzerinde çalıştığım her neyse bitiyor. Bunca yıl boyunca, Sienna'yı bulana kadar neyi kaçırdığımı hiç bilmiyordum. Şimdi, onun burada, evimde, yatağımda, kollarımda olmamasını hayal bile edemiyorum.

"İşim bitti," diyorum ona, üzerinde çalıştığım şeyi kapatıyorum ve sonra onu kollarıma alarak ayağa kalkıyorum. Ben yatağa doğru yürürken o da bacaklarını belime doluyor ve boynuma sarılıyor.

Kardeşim her gün benimle dalga geçiyor, yumuşadığımı, bir kadının beni Sienna'nın yaptığı gibi kontrol etmesine izin vereceğimi asla hayal etmediğini söylüyor, ama söylediği hiçbir şey beni rahatsız etmiyor çünkü onunla uyanıp kollarımda yatacağımı bildiğim için sorun etmiyorum. Hayatımı onunla geçireceğim.

Onu yatağın ortasına yatırdığımda bana sırtıyor, hiç de yorgun görünmüyor. "Düşünüyordum da... eğer hazırsan, daha önce konuştuğumuz şeyi ."

"Peki neydi o?" Aptal rolü yaparak soruyorum, kollarımla onu hapsederek üzerinde geziniyorum.

"Biliyorsun..."

"Mmm." Aşağı doğru iniyorum ve onun minik pamuklu iç çamaşırında duruyorum. "Sanırım kanatlar hakkında konuşuyorduk." Kumaşın üzerinden tepesine bir öpücük konduruyorum.

"Hayatta olmaz." Kıkırdıyor, beni yukarı çekmeye çalışıyor. "Kıçımı sikmeni kastetmiştim."

"Ah, şu." Sırtıyorum ve sonra onu öpüyorum. "Buna hazır olduğuna emin misin?" Gömleğimi başının üzerinden kaldırıyorum ve bir meme ucunu dudaklarımın arasına alıp emiyorum.

"Evet," diye nefes alıyor.

Dilimi areolasının etrafında döndürüyorum ve sonra diğerine geçip ona da dikkat ediyorum.

Tahrik olmuş ve ihtiyaç içinde olan Sienna'nın nefes alış veriş, ben göğsünü emip yaladıktan sonra parmağımı iç çamaşırına daldırdığımda artıyor. Beni durdurmaya çalıştığında başımı sallıyorum ve elini nazıkçe tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Bırak istediğimi yapayım," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. Pes ediyor, eli bunun yerine eşofmanlarıma gidiyor, onları aşağı çekiyor, böylece sikimi okşayabiliyor. Çekmecemden kayganlaştırıcı şişesini alıp parmaklarıma biraz sıkıyorum. Bunu klitorisine masaj yapmak için kullanıyorum ve birkaç dakika içinde altımda kıvranıyor, serbest bırakıldığını haykırıyor.

Aşağı inmesini beklemeden onu yüzüstü çeviriyorum ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı itiyorum.

"Ver şu kıç, bana, Cehennem Kedisi," diyorum, mükemmel yuvarlak kıç yanaklarına şakacı bir tokat atarak.

Hemen ayağa kalkıyor, ben de eğilip yanağından bir ısırık alıyorum ve şaşkınlıkla çığlık atıyor.

"Koca sikimi burada istediğine emin misin?" Yanaklarını aralayıp parmağımın ucunu büzülmüş deliğinde gezdirerek soruyorum.

"Evet," diye inliyor, kıcını alaycı bir şekilde oynatıyor. Başını hafifçe çeviriyor ve bana bakıyor. "Sana güveniyorum."

Onun sözleri kalbimi bir mengene gibi sıkıca sarıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor. Çoğu insan için güven kolay gelir ama Sienna için bana güvendiğini söylemesi çok büyük bir şey. Ben dâhil herkesi dışarıda tutmak için kullandığı o duvar yıkıldı ve ben de bundan asla pişman olmaması için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Daha fazla kayganlaştırıcı alıp yanaklarının arasına sıkıyorum, sonra bir parmağımı dar deliğine sokuyorum. İnliyor, bana iyi hissettirdiğini söylüyor, ben de başka bir parmak ekliyorum, onu yukarı doğru çalıştırıyorum, onu uzatıyorum. Daha fazlası için yalvardığında, shaftıma bir ton kayganlaştırıcı sürüyorum ve sonra yavaşça ona giriyorum. Santim santim, mükemmel kıcının sikimi yutmasını izliyorum.

Yarısına geldiğimde, nasıl olduğunu soruyorum ve devam etmemi söylüyor, ben de devam ediyorum, tüm shaftım kıcının içine girene kadar durmuyorum.

"Siktir, bebeğim. Sikim içindeyken kıcının ne kadar güzel göründüğünü görmelisin," diyorum, yavaşça geri kayarken, sertçe nefes veriyorum ve henüz yükümü boşaltmadığım için dua ediyorum.

"Micah, seni seviyorum ama bunu iyi yapmazsan bir daha asla kıcıma girmene izin vermeyeceğim."

Kıkırdıyorum ve içine girip çıkmaya başlıyorum. Çok sıkı, kıcı çok seksi ve uzun süre dayanamayacağımı biliyorum. Bu yüzden, etrafına uzanıp klitorisini buluyorum ve onun dar küçük deliğini becerirken, benimle itme için itme karşılamaya başlıyor, inliyor ve onu daha sert sikmem için yalvarıyor. Kontrolü ele geçirmeyi sevmesi çok heyecan verici.

Önce o doruğa ulaşıyor ve sonra ben de kendimi bırakıyorum, kıcına derin ve sert bir şekilde boşalıyorum. Yatağa düştüğünde, bacakları yol veriyor, sikim kıcından kayıyor ve spermimin ondan sızdığını hızlıca görebiliyorum. Kahretsin, hayatımı bu kadınla geçirebilirdim. Onun etrafında, onunla, onun içinde. Doyamıyorum.

"Sanırım bir duşa ihtiyacım var," diye sızlanıyor, yarı uykulu bir halde.

"Kesinlikle bir duşa ihtiyacın var," diyorum, onu çevirip kollarıma alıyorum. "Teşekkür , bebeğim." Onu öpüyorum ve geri çekildiğimde bana tuhaf bir bakış atıyor.

"Az önce bana popo seksi için teşekkür mü ettin?"

"Hayır." Kıkırdıyorum. "Bana güvendiğin için sana teşekkür ettim."

"YANI, GERÇEKTEN ONUN TÜM PROGRAMLARINI IZLEYECEK MİSİN?"

Sienna'nın sahnedeki performansını izlerken Lincoln soruyor.

"Evet. Karım haftanın üç gecesini burada çalışarak geçirmekte ısrar için başka bir işim yok gibi."

İki aydır evliyiz ve Pazar günü bunu kutlamak için şehre gidiyoruz. Ayrıca Ellie'nin dans kampı sonu gösterisine katılacağız ki bu da seyahatimizin son gününe denk geliyor. Ama önce... eşimle kesintisiz bir haftanın tadını çıkaracağım - kıyafet gerekmiyor.

Sienna'nın performansı sona eriyor ve ben de gece dansımı alacağım özel odaya gitmek için kalkıyorum. Artık onunla saatlerce randevulaşmama izin vermiyor ama başka erkekler için özel şovlar yapmayı bıraktığından beri zamanını ya sahnede ya da içki servisi yaparak geçiriyor.

Müzik başlıyor, ışıklar kararıyor ve sonra muhteşem karım sahnede beliriyor. Onu kaç kez dans ederken izlediğim önemli değil, asla eskimiyor ve her seferinde bir önceki kadar büyüleniyor ve tahrik oluyorum.

Gösteri sona erdiğinde, oturduğum yere doğru süzülüyor ve kalçalarım oturuyor ve istediğim zaman ona dokunabilmeyi seviyorum.

Çeneme öpücükler kondururken ona "Odamızı bir haftalığına ayırttım," diyorum. Artık sahne almıyor ama karım şefkatli olmayı seviyor. Belki de balayı dönemidir, ama son birkaç aydır -doğum kontrolüne başladığından beri onunla daha çok vakit geçiriyorum. Evimizin her odasında, her yüzeyinde en az iki kez seviştik. Ellie eve döndüğünde biraz daha zor olacağını düşünüyorum, ama bu sadece yaratıcı olmamız gerektiği anlamına geliyor.

"Kız kardeşimi görmek için sabırsızlanıyorum," diyor başını kaldırıp bana bakarak. "Yaz su gibi akıp geçti. Çok iyi vakit geçirdi. Gitmesini sağladığın için teşekkür ederim."

Dudaklarını dudaklarım bastırıyor ve sonra dili ağzımın içine kayıyor. Onu emdiğimde inliyor ve bana sürtünüyor. "Becer beni, Micah," diye nefes alıyor ve bana iki kez söylemesine gerek olmadığı için ben de bunu yapıyorum.

Onu kaldırıp kanepeye götürüyorum ve . Kıyafetlerini çıkardıktan sonra, vücudunun her yerine öpücükler bırakıyorum ve sonra ağzıma boşalana kadar tatlı amını yiyorum. Ve sonra bacaklarından birini kaldırıyorum

omzuma ve içine kayıyor. Ensem den tutup yüzümü kendine çekiyor, ben onu becerirken beni öpüyor, zevkimizin peşinden koşarken ikimizin de vücudu adrenalinle titreşiyor.

Önce Sienna düşüyor, sikimi sıkıyor ve beni de kendisiyle birlikte uçurumun kenarına götürüyor.

İkimiz de nefesimizi tuttuğumuzda, "Wanderlust'ta çalışmayı bırakacağım" dediğinde beni şok etti.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Gerçekten mi? Seks o kadar akıl almaz mıydı?"

Gülüyor. "Hayır... Yani, evet. Her zaman harikadır. Ben sadece... zamanı geldi. Ellie yakında eve dönecek ve eğer geceleri çalışırsam ya benimle gelmek zorunda kalacak ya da evde tek başına kalacak. Ayrıca, her şey yolunda giderse, Aralık ayında mezun olmak için yeterli krediye sahip olacağım."

"Sevmediğin bir diploma ile" diye ekliyorum. Bu konuda çok konuştuk ve ona sevdiği şeyi yapması gerektiğini söyledim: Dans. Ama kâğıt üzerinde iyi görünen bir iş istemekte ısrar ediyor çünkü iki aydan fazla zaman geçtiği ve Lenora hâlâ kayıp olduğu için Ellie'nin vasilğine başvurmayı planlıyor. Lenora gittiğine göre, Sienna'nın Ellie'nin vasisi olmak gibi bir sorunu olmayacaktır. Ama tedbiri elden bırakmamak için en iyi avukatı tutmam konusunda ısrar ettim.

"Aslında ben de bunu düşünüyordum," diyerek beni bu gece ikinci kez şaşırtıyor. "Grace'e Lola'dan birkaç ders daha alıp alamayacağımı soracağım."

"Öyle mi?"

"Evet," diyor gülümseyerek. "Dans öğretmeni olmak iyi para kazandırıyor ve yargıç, özellikle evli olduğumuz için, istikrarlı bir yuva sağlayabileceğimi gösterecektir."

"Ne yapmak istersen benim için sorun değil," diyorum ona ve çekiliyorum. Olduğu yerde kalıyor, ne yapacağını biliyor. Banyodan ıslak bir bez alıp geri geliyorum, böylece onu temizleyebiliyorum. Kendine geldiğinde, temizliğini bitirmek için banyoya doğru ilerliyor.

"Lincoln'e bu gece söyledim. Ona iki hafta süre vermeyi teklif ettim ama o her şeyin yolunda olduğunu söyledi, bu yüzden bu gece benim son gecemdi."

Piç kurusu. Bana tek kelime bile etmedi. "Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin," diyorum onu kollarıma alarak.

"Dans etmemden nefret ettiğin için mi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Çünkü artık hafta sonları da dahil olmak üzere her gece seninleyim. Hadi buradan siktir olup gidelim," diyorum boynunun kıvrımını öperek. "Tatilimize erken başlamaya hazırım."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

MICAH

"İSTEDİKLERİ FİYATI ARTIRDILAR DA NE DEMEK? İ sözleşmenin kilitlendiğini sanıyordum?" Dışarıda, The W'nin terasında durmuş, kalabalık şehre bakıyorum. Tesoro'nun aksine Manhattan aşırı kalabalık ve hiç uyumuyor. Şehre gelmekten hoşlanıyorum ama Tesoro'dan başka bir yerde yaşayabileceğimi sanmıyorum. Arabalar korna çalıyor, insanlar bağıyor ve bisikletli en az üç kişi neredeyse çarpılıyor.

"Bazı iletişimsizlikler oldu ve..."

Arkamdan kadınsı bir gırtlak sesi geliyor ve arkamı döndüğümde muhteşem karımla yüz yüze geliyorum. Gelin iç çamaşırı gibi görünen bir şey giymişti; beyaz dantel, masumiyet ve baştan çıkarıcılığın tahrik edici bir karışımı

-Ve uzun, çok seksi topuklu ayakkabılar. Saçları dalgalı ve dudakları parlaktı. Biz geldikten sonra makyajını tazelemek için banyoya gideceğini söylediğinde, dişlerini fırçalamayı kastettiğini düşündüm.

Hukuk departmanı müdürüm George konuşmaya devam ediyor ama ne dediğini anlayamıyorum çünkü karşımdaki kadının büyüsüne kapılmış durumdayım.

"George, seni sonra aramam gerekecek," diyorum ve cevap vermesini beklemeden telefonu kapatıyorum. Telefonumu cebime koyup içeri giriyorum.

"Bunu nereden buldun?" diye sordum. Yolculuğumuz için hazırlandığımızda bunu görmedim ve iş ve ev dışında bir yere nadiren gidiyor. İsteddiği her yere gidemediğinden değil, ama bunu nasıl aldığını ve ona daha fazlasını almak için nereden alışveriş yapmam gerektiğini merak ediyorum.

"Ben sipariş ettim," diyor ellerini vücudunda gezdirirken. "Düğün gecemizi ve nasıl olması gerektiğini düşünüyordum ve

Bir otel odasındayız, sadece ikimiz varız, tekrar yapabileceğimizi düşündüm." Kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde sallayarak aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve parmaklarıyla gömleğimin düğmelerini açmaya çalışırken bana nazlı bir gülümseme gönderiyor.

Kahretsin, bu kadın.

Ellerini tişörtümün altından geçirip vücudumdan çıkarıyor ve dilini meme ucumun etrafında döndürmeden önce göğüs kafesime yumuşak bir öpücük konduruyor. durup, göğsümden ve gövdemden aşağıya doğru öpücükler kondurup göbeğimin hemen üzerinde durmasını izliyorum.

Kirpiklerinin arasından bana bakarken, pantolonumdaki şişkinliğe ağzı açık bir öpücük konduruyor, sonra hafifçe geri çekiliyor. "Ama önce," diyor, "sana vermem gereken bir şey var."

Sütyeninin kabına uzanıyor ve bir yüzük çıkarıyor... "Bu bir yüzük mü?" Şaşkınlıkla sordum.

"Bu bir erkek alyansı." Geri çekilip elini uzatıyor, böylece daha iyi bakabiliyorum. Simsiyah bir yüzük ve ortasında minik siyah elmaslar var. Sienna sol elimi avucunun içine alıyor ve şu anda taktığım yüzüğü parmağımdan kaydırarak çıkarıyor. Zorla evlendirilmekten pek hoşlanmadığı için ayrıntılar konusunda onu rahatsız etmek istemedim. Zaten annemle birlikte düğünü planlamakta yeterince zorlanıyordu. Bu yüzden mağazaya gittim ve takmak için basit bir yüzük aldım.

"Kabul ediyorum dediğimiz gün iyi bir durumda değildim ama o zamandan beri her şey değişti," diyor. "Seni seviyorum ve seninle gerçekten evlenmek istiyorum." Elindeki yüzüğü parmaklarının arasına yerleştiriyor. "Onu kazıttım." Yüzüğü ondan alıyorum ve içinde yazılı olan kelimeleri okuyorum: *Her zaman seni seçeceğim.*

"Seni seçiyorum, Micah. Bizi seçiyorum... sonsuza dek." Yüzüğü parmağıma takıyor ve kalbim bu kadına duyduğum sevgiyle göğsümden kabarıyor, doğru düzgün düşünemiyorum.

"Bir şey daha var," diyor ve bavulunun olduğu yere doğru yürüyor. Bir zarf çıkarıyor ve bana geri getiriyor. Düğün gecemizde ona verdiğim boşanma belgeleri olduğunu hemen . "Bunlara ihtiyacım yok ya da istemiyorum." Kâğıtları çıkarıp ikiye bölüyor ve ben hiç şu anda olduğum kadar tahrik olmamıştım. "Şimdi," dedi, onları bir kenara fırlatarak. "Benimle seviş, kocacığım. Düğün gecemizde olması gerektiği gibi."

Saçlarının arkasını yumruklayarak, bizi yatağa doğru götürürken ağzımı onunkine bastırıyorum, tadına bakıyorum ve yutuyorum. Yatağa ulaştığımızda, onu şiltenin üzerine kaldırabilmek için isteksizce öpmeyi bırakıyorum.

Ortada yatarken, lanet olası bir düşmüş melek gibi görüldüğünde, onunla ilgili her şeyi ezberlemek için bir dakikamı ayırıyorum. Sonra karımla sevişiyorum, onu birkaç kez orgazma ulaştırdıktan sonra içine dalıp birlikte boşalıyoruz. Son birkaç haftadır yaptığımız şey değil, ama bu sefer yavaş gidiyorum, tıpkı düğün gecemizde yaptığım gibi onun her tapıyorum.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, ikimiz de temizlendikten ve o kollarımda yatarken, vücudu benimkine sarılmış halde, "benim seni seçtiğim gibi beni seçtiğin için."

ELLIE, "AMAN TANRIM, SIZ BİRBİRİNİZE SIRILSIKLAM AŞIKSINIZ," DIYE CİYAKLIYOR. "BİLİYORDUM

olurdu!" Kollarını önce Sienna'ya sonra da bana doluyor. "Aileye hoş geldin, büyük kardeş. Artık kız kardeşimle gerçekten evli olduğuna göre, sen de bana mahkumsun."

Sienna inliyor ve ben kıkırdıyorum. "Benim için sorun değil, evlat." Ellie'nin saçını karıştırıyorum ve o da gözlerini devirerek elimi geri itiyor.

"On beş yaşındayım. Çocuk sayılmam." Alay ediyor.

Sienna konuyu değiştirerek, "Gösteri muhteşemdi ve sen de harikaydın," diyor. "Seninle çok gurur duyuyorum."

"Evet," diye katılıyorum. "Uyuyamadım bile." Sienna'yla birlikte aldığımız çiçekleri ona uzatıyorum ve Ellie çiçekleri alıp bana teşekkür ediyor.

"Okulun birkaç hafta içinde başlayacağını biliyorum," diyor arabaya doğru yürürken. "Ama seninle konuşmak istediğim bir şey var." Sienna ile benim aramda gergin bir bakış atıyor ki bu Ellie'de pek rastlanmayan bir özellik.

"Tamam," diyor Sienna, arabanın yanında duruyor ama binmiyor.

"Bir sanat okulu var ve müdürü kampa katıldı ve bana bir yer önerdi. Muhtemelen kısmi burs alabilirim ama bu beni her gün okula götürüp getirmen gerektiği anlamına geliyor çünkü ulaşım hizmeti vermiyorlar. En azından ben kendi ehliyetimi alana kadar."

"Okulun adı ne?" Sienna soruyor.

"Anderson Sanat Okulu," diyor Ellie ve Sienna'nın gözleri kocaman açılıyor.

"Sana bir yer mi teklif ettiler?" Sienna nefes alıyor. "Bu çok büyük bir şey." "Biliyorum." Ellie sırtıyor, neredeyse ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor.

"Ve pahalı," diye ekliyor Sienna. "Kısmi bursla bile olsa, bu-"

"Halledildi," diyorum. Sienna ve Ellie bana bakıyor. "Gidebilirsin demiyorum çünkü bu sonuçta Sienna'ya bağlı, ama sorun olmayacağına karar verirse, okul ücretini biz öderiz ve seni bırakıp alması için bir şoför ayarlayabilirim."

"Ciddi misin?" Ellie çığlık atıyor. "Gidebilir miyim, lütfen?" Ellerini dua eder gibi yumruk yapıyor ve yalvarıyor.

"Göreceğiz," diyor Sienna sert bir şekilde, tartışmaya yer bırakmadan. "Micah çok cömert bir teklifte bulunuyor ama okulun ne kadar pahalı olduğunun farkında değil. O ve ben bu konuyu daha sonra konuşacağız ve kararımızı size bildireceğiz."

"İki ebeveyne sahip olmak böyle bir şey mi?" Ellie homurdanıyor. "Eğer durum buysa bence tüm kararları Micah vermeli."

Sienna kıkırdıyor. "Öyle mi? Hey, Micah, Ellie bu çocuktan hoşlanıyor ve onunla çıkmak istiyor-"

"Hayatta olmaz," diye bağıryorum, bu saçma ifadeyi bitirmesine izin vermiyorum. Dans okuluyla başa çıkabilirim. Biriyle , siktir et. Ellie'ye "Ben on beş yaşındaydım ve erkeklerin o yaşta nasıl davrandıklarını çok iyi bilirim," diyorum. "Dansa odaklan."

"DÜŞÜNÜYORDUM DA..."

"Başın ağrıyor mu?"

Sienna'ya ters ters bakıyorum, o da sevimli olduğunu düşünerek gülüyor. Yani, öyle ama konumuz bu değil. "Düşünüyordum da," diyorum tekrar. "Sana bir dans stüdyosu satın alabilirim ve böylece sevdiğin şeyi yapabilirsin."

Yataktaydık, ikimiz de çıplaktık ve terden parlıyorduk. Sienna'nın gözleri ona verdiğim iki orgazmdan dolayı kapalıydı ve aletim yalvarsam bile kalkamazdı. Ellie yattıktan sonra her gece böyle oluyor. Konuşuyoruz, sevişiyoruz ve sonra harcanmış bir şekilde uykuya dalıyoruz.

Sienna cevap vermeyince ona daha iyi bakabilmek için dönüyorum ve onu gözleri yaşlı bir şekilde tavana bakarken buluyorum. "Hey, yanlış bir şey mi söyledim?" Onu yanıma çekerek soruyorum.

"Hayır," diye boğuluyor. "Sen mükemmelsin. Sadece... Dans etmeyi seviyorum ama bazen zor oluyor çünkü bu sevgim ailemden geliyor. Onlar da dansçıydı. Bu şekilde tanışmışlar. Birlikte dans etmeye aşık olmuşlar. Ama babam sakatlandıktan ve annem bana hamile kaldıktan sonra her şey yavaş yavaş dağılmış. Bazen, aileme tutuniçin dansa tutunduğumu düşünüyorum."

Kalçasını sıkıyorum, böylece onu dinlediğimi biliyor ve devam etmesi için cesaretlendiriyorum. "Annemden nefret etmek istiyorum," diyor usulca. "Bize yaşattığı onca şeyden sonra, ondan nefret etmemi hak ediyor. Ama edemiyorum çünkü eskiden nasıl bir kadın olduğunu hâlâ hatırlayabiliyorum. Küçüktüm ama onu hala mutlu hatırlayabiliyorum... kırık kalbi onu yok etmeden önceki halini."

Dirseklerinin üzerinde yükselip bana bakıyor, ben de daha rahat olabilmek için biraz daha yükseliyorum. "Ellie bir keresinde annemin senin gibi bir adamla tanışmış olsaydı kalbinin o şekilde kırılmayacağını söylemişti. O zaman anlamamıştım ama şimdi anlıyorum çünkü her gün beni bir araya getiriyorsun. Eğer kalbimi babam gibi kırsaydın-"

"Bu asla ," diyorum ona. "Geleceği tahmin edemem ama seni *asla* kırmayacağımı biliyorum."

Başını sallıyor ama yüz hatlarında biraz tereddüt olduğunu görebiliyorum. Anlıyorum çünkü bildiği tek şey kalp kırıklığı ama zamanla ne demek istediğini anlayacak.

"Eskiden ortadan kaybolmasını ya da ölmesini dilerdim," diyor birkaç dakikalık sessizlikten sonra. "Ama şimdi aşık olmanın nasıl bir şey olduğunu bildiğim ve kalbimin kırılmasının nasıl bir his olduğunu hayal edebildiğim için yardım almasını diliyorum. Muhtemelen çok geç ama... evet, umarım bir gün ihtiyacı olan yardımı alır."

Kollarımı sıkıca ona doluyorum ve yumuşak dudaklarını öpüyorum. "İşte bu yüzden seni seviyorum, Cehennem Kedisi. Çünkü o kadın seni incitmiş olmasına rağmen, yine de onun iyiliğini istiyorsun. Kocaman bir kalbin var ve kalbini verebileceğin onca erkek arasından bana kalbini vermeyi seçtiğin için sana minnettarım." Önce burnunun ucunu, sonra da alnını öpüyorum. "Ve söz veriyorum, onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor ve başını tekrar omzuma yaslıyor. "Dans stüdyosunu düşüneceğim. Teklifin için minnettarım ama dans etmenin geleceğim olup olmadığından emin değilim. Şu anda tek hedefim mezun olmak ve Ellie'nin velayetini almak."

Lafi ... "Şimdi başvurabileceğini biliyorsun, değil mi?"

Kafasını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun? Henüz mezun olmadım."

"Sen benimle evlisin. Benim olan senindir. Ve annen aylardır yok. Hiçbir yargıç Ellie'nin vasiliğini sana vermeyecektir. Aslına bakarsan, devlet annesinin ortadan kaybolduğunu öğrenmeden önce başvuruda bulunman senin için iyi bir fikir olabilir. Zaten yıllardır onu siz büyütüyorsunuz. Bu noktada mesele sadece bunu yasal hale getirmek."

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum..."

"Onay alabileceğinizi bilseydiniz, bunun peşinden gitmek ister miydiniz?"

"Kesinlikle evet," diyor. "Ellie'nin güvende olduğunu ve elinden alınamayacağını bilmek

benim için her şey demek olurdu." "O

zaman bunun olmasını

sağlayacağım."

BÖLÜM YIRMI ALTI

SIENNA

"GELECEK HAFTAYA KADAR, ÇALIŞACAĞIN PROFESYONELİN ADINI İSTİYORUM. gölgeleme. Otuz saat gerekli." Profesör başını sallayarak dağıldığımızı belirtiyor ve ben de unutmamak için ajandama yapmam gerekenleri hızlıca not

Erkeksi bir ses, "Gölgem olman benim için sorun olmaz," deyince neredeyse koltuğumdan düşecek gibi oluyorum. Arkamı döndüğümde, Micah'yı CEO kötü çocuk takımını giymiş ve bana sırtırken buluyorum. Micah sayesinde tehdit ortadan kalkınca, derslerimi internet yerine kampüste almaya geri döndüm.

"Burada ne işin var?" Yerimden fırlayıp kollarımı ona dolayarak soruyorum.

"Eşimi öğle yemeğine götürerek sürpriz yapmak istedim. Bugünlük derslerin bitti, değil mi?"

"Evet." Dudaklarını gagalıyorum, programımı bilmesine bayılıyorum. "Eşyalarımı alayım." Dizüstü bilgisayarımı ve ajandamı çantama tıktırıyorum ve sonra elimi Micah'ninkine koyarak dışarı çıkıyoruz.

"Söylediklerimde ciddiydim," diye onaylıyor yürürken. "Gölge edecek birine ihtiyacın olursa, sana seve seve yardım ederim." Beni yanına çekti ve sesi alçaldı. "Sana biraz uygulamalı deneyim bile kazandırabilirim."

Sevimli şakalarına bir kahkaha atıyorum ama beni masasına yatırıp pazar gününe kadar yedi şekilde becerebilmek için kâğıtlarını kenara ittiğini hayal ettiğimde duruyorum.

"Bunu düşünüyorsun, değil mi?" diye soruyor, dudakları şeytani bir sırıtışa dönüşüyor. "Seni masamın üzerine yatırıp sıkmeyi."

"Aslında beni masanın üstüne yatırmanı hayal ediyordum ama beni eğmen de işe yarayabilir." Kaşlarımı ona doğru sallıyorum ve o da bir kahkaha atıyor.

"Kampüste mi yemek istersiniz yoksa bir yerde mi buluşalım?" Aynı araçlarla geldiğimiz için soruyorum.

"Benimle gelebilmen için birine arabayı aldırırım bile." "Kahretsin, o kadar emin miyim?" Şaka yapıyorum.

"Hayır, ama sanırım seni giyiyorum."

"Evet, öylesin," diye kabul ediyorum, içeri girebilmem için kapıyı açarken.

"Bu doğaçlama öğle yemeği randevusunun aslında başka bir amacı daha var," diyor sevdiğimiz bir Yunan restoranında oturup dönerlerimizi mideye indirirken. "Daha sonra babamın iyi arkadaşı olan aile hukuku avukatı Oliver Stein ile bir toplantımız var. Durumumuzu anlattım, o da bunun açık ve net bir dava olması gerektiğine inanıyor. Ancak dava açmadan önce sizden bazı bilgiler alması gerekiyor.

Bizim durumumuzu söylemesi aklımdan çıkmıyor. O kadar da büyük bir mesele olmamalı, sadece üç harfli basit bir kelime, ama benim kadar uzun süredir hayata tek başınıza devam ettiğinizde, onun ağzından çıkan bu kelimeyi kullanmak kalbime doğrudan bir bağlantı gibi geliyor.

Masanın öbür ucuna uzanarak kollarımı Micah'ya doluyorum ve yanağına kocaman bir öpücük konduruyorum. "Bugün seni ne kadar çok sevdiğimi söyledim mi?"

"Bu sabah, seni duşa soktuktan hemen sonra," diyor sırtarak. "Ama bana istediğin kadar sık söyleyebilirsin."

Avukatla görüşmemiz sorunsuz geçti. Ellie'nin vasiliği için başvuruda bulunmanın kolay olacağını söyledi, özellikle de aylardır kayıp olan annemiz dışında yaşayan tek akrabası ben olduğum için. Evrakları hazırladıktan ve imzalamak için geri geldikten sonra hemen dosyalayacak.

"Asistanım bir şeyi onaylamam için bana mesaj attı. Görünüşe göre bir karışıklık olmuş ve zaman hassasiyeti varmış. Hemen ofisime gitmemin bir sakıncası var mı?" Micah eve dönerken sordu.

"Masada seks fantezisini gerçeğe dönüştürmenin yolu bu mu?"

"Hayır," diyor gülerek. "Ama isterseniz bunu kesinlikle gerçekleştirebiliriz."

Alexander Enterprises şehir merkezinde bulunan on katlı bir şirket binasıdır. İsimleri büyük, ayna harflerle kazınmış.

Görmek için, bina aşırıya kaçmadan lüksü haykırıyor. Yıllar boyunca binayı milyonlarca kez gördüm, ancak bu konuda iki kez düşünmedim. Artık o isim benim de.

Micah güvenlikten geçip resepsiyona doğru ilerlerken, otorite sahibi insanlarla konuşurken ve her neyi karıştırdıysa onunla ilgili cevaplar talep ederken, dünyadaki yerinden emin olan ve hayır cevabını kabul etmeyen bu adamı sevmeye başladığım adamla karşılaştırmaktan kendimi alamıyorum. Micah'ın şu anda tanık olduğum bu yönü, kulüpte ilk tanıştığım, parmaklarını şıklattığında her istediğini yapabileceğine inanacak kadar ukala olan adamla aynı. Ama bu işe yaramadığında, bana başka bir yönünü gösterdi - sadece seksten daha fazlasını aradığını söyleyen savunmasız yönünü. Onu böyle görmek garip ama tüm yumuşaklığını bana saklamasını da seviyorum.

Elimi tutan Micah evrakları imzalayabilmemiz için bizi ofisine götürüyor ve o bunu yaparken ben de çalışma alanını keşfetme fırsatı buluyorum. Binanın geri kalanı kadar gösterişli. Temiz ve modern, pahalı görünümlü mobilyalar ve çoğu kişinin uğruna öleceği bir manzara. Yine de, kişisel hiçbir şey yok, fotoğraf yok, buranın onun ofisi olduğunu, gününün çoğunu çalışarak geçirdiği bir yer olduğunu gösteren hiçbir şey yok. Ve şimdi düşünüyorum da, evi de aynı şekilde.

Ama masasına yaklaştığımda, dizüstü bilgisayarının hemen yanında duran iki fotoğrafı görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Biri ikimizin Londra'ya yaptığımız geziden. Tiyatronun dışında konukların fotoğraflarını çekmeyi teklif eden bir fotoğrafçı vardı. Daha sonra Micah'a bir kart uzattı ve o da bunu sipariş edip bastırması olmalı. Diğeri ise düğünümüzde çekilen bir fotoğraf; ortada ikimiz, etrafımızda ailesi, kardeşi ve Ellie var.

"Ne?" diye soruyor ben birkaç dakika dalgın dalgın durduktan sonra.

"Evinizde hiç kişisel dokunuş yok. Resim ya da süs eşyası yok. Sizi haykıran hiçbir şey yok. Ofisiniz de öyle."

Micah sandalyesini çeviriyor ve kalçamın kıvrımını kavrayarak beni kendisine doğru sürüklüyor, böylece bacaklarının arasına yerleşip masaya yaslanıyorum. "Öncelikle, burası benim evim değil, *bizim* evimiz. Ve dürüst olmak gerekirse bunu hiç düşünmedim. Ev inşa edildiğinde her şeyle ilgilenmesi için bir iç mimar tuttum. Sen ve Ellie benimle yaşamaya gelmeden önce, orada nadiren vakit geçirirdim. Siz ikiniz taşınana kadar ev gibi bile hissetmedim."

Bir kez daha, sözleri soğuk bir gecede sıcak ve rahat bir battaniye gibi kalbimi sarıyor. "Bu kulağa hoş geliyor," diye itiraf ediyorum. "Bir yuva. Ellie için her zaman elimden geldiğince istikrar sağlamaya çalıştım ama hiçbir zaman bir evimiz olmadı... şimdiye kadar."

"İkinizin de orada kendinizi güvende ve rahat hissetmenize sevindim," diyor. "Eğer resim eklemek ya da dekore etmek isterseniz, benim için sorun değil. Eğer Ellie odasını boyamak ve daha kızsı bir hale getirmek isterse, benim için hiçbir sakıncası yok. Burası benim olduğu kadar senin de evin."

"Teşekkür ederim," diyorum ve onu öpmek için öne doğru eğiliyorum. "Şimdi şu kapıyı kilitleyip bu masayı test etmeye ne dersin? Kendi kişisel dokunuşlarımızı ekleyelim mi?"

"İyi bir plana benziyor."

"HATIRLIYOR , BİRKAÇ HAFTA ÖNCE *şaka* YOLLU randevu," diyor Ellie Micah'a. Günlerden Cuma ve Ellie giyinmiş, dışarı çıkmaya hazır.

"Hayır," diye mırıldanıyor Micah, beni güldürerek. Ben One Tree Hill'i izlerken ayaklarımı onun kucağına koymuş kanepede uzanıyoruz ve o da telefonundan bazı işler yapıyor. "Hayır, çıkamazsın dediğimi hatırlıyorum ve hiçbir şey şaka yollu söylenmemiştir."

"Micah." Ellie inliyor. "Okulda bir çocuk var. Birkaç dersime giriyor ve bana ders *çalışmak* için çıkma teklif etti."

Kız kardeşim olay olur olmaz bana mesaj attığı için bunu zaten biliyordum ve tabii ki önce ben onunla buluştuğum sürece gidebileceğini söyledim. Sorun şu ki, onu almaya geliyor -on altı yaşında ve araba kullanıyor- ve Micah'nın güvenliğini onun haberi olmadan geçmesinin imkânı yok, yani çocuğun gelmesi için onun onayına ihtiyacı var.

"Hayır," diye tekrarlıyor, ölümcül bir ciddiyetle, bu da beni daha çok güldürüyor ve o da bana ters ters bakıyor.

"Bebeğim," diyorum kolunu ovuşturarak. "Ellie bu gece dışarı çıkacak ve onu almak için yola çıktı bile." Tam cümlemi bitirmiştik ki kapı çalındı.

"O burada," diye fısıldıyor Ellie. "Lütfen, lütfen sakın ol," diye yalvarıyor çenesi titreyen Micah'a. "Unutma, bu bir *çalışma* randevusu, yani gerçek bir randevu değil."

"İçinde tarih kelimesi var mı?" Micah yaylını ateşine tutuyor. "O zaman gerçek bir randevu."

Micah'yı görmezden gelerek kapıya doğru koşar ve kapıyı açar, ama diğer tarafta Ellie'nin değil, Micah'nın kardeşi Lincoln durmaktadır. "Ah, sensin," diyor hayal kırıklığı içinde iç çekerek. Ben ise... Zihinsel olarak seviniyorum çünkü onun başka biriyle takılması sonunda Lincoln'e olan aşkını geride bıraktığı anlamına gelebilir.

Görünüşe göre bunu çok erken düşünmüşüm çünkü adam içeri girdiğinde, kızın gözlerindeki bakış bana kesinlikle hala o aşkı yaşadığını söylüyor.

"Ne ?" Lincoln soruyor.

"Ellie bir çalışma randevusuna çıkmak üzere," diyorum, Ellie'nin bana hançer gibi bakmasını görmezden gelerek.

"Gerçekten mi?" Lincoln diyor. "Sen daha on beş yaşında değil misin? Biriyle çıkmasına izin verilmeli mi?" İkinci sorusu Micah ve bana yönelikti.

Güvenlik sisteminin zili çalarken Ellie, "Elbette çıkabilirim," diye tıslıyor. "Ama bu bir *randevu* değil. Bu bir çalışma randevusu. Kahve içeceğiz ve okul için bir proje üzerinde çalışacağız."

Hemen oraya koşar ve telefonu açar. "Burada Jameson Reynolds diye biri var," diyor güvenlik. "Eliza'yı almaya geldiğini söylüyor."

"Ona defolup gitmesini söyle," diye bağıyor Micah, Lincoln'ü güldürerek. "Aldırma ona," diyor Ellie. "Lütfen bırak onu."

Lincoln buzdolabından Micah ve ona birer bira alıyor ve tam Ellie bana doğru bakıp sessizce onu kurtarmam için yalvarırken oturuyor. Bu teknik olarak gerçek bir randevu olmasa bile, sonunda normal bir ergen gibi davranmayı ve hissetmeyi hak eden Ellie için yine de bir ilk. Micah'nın bacağını okşuyorum ve "Lütfen uslu dur. Bu onun için önemli," diyorum ve Lincoln'e ters ters bakıyorum ki onunla da konuştuğumu anlasın.

"Peki," diye mırıldanıyorlar, sesleri yetişkin bir adamdan çok çocuk gibi çıkıyor.

Jameson uzun boylu, sırık gibi kahverengi saçlı, mavi gözlü tatlı bir çocuk. Kendini tanıtırken kibar davranıyor ve Ellie'nin müzik için gittiği sanat okuluna gittiğinden bahsediyor.

Ellie, "Çok iyi bir sesi var," diyerek Jameson'ın kızarmasına neden oluyor.

"Peki nereye gidiyorsun?" Micah soruyor, Ellie çoktan söylemiş olsa da Biz.

"Bir proje üzerinde çalışmak için Coffee Grind'e," diyor Jameson. "Sonra, belki

Sonra arkadaşlarla takılırız."

"Ne tür bir araba kullanıyorsun?" Lincoln soruyor.

"BİR GTR."

Micah, "Bu çok fena bir araba," diye ekliyor. "Ne kadar hızlı gittin

Bu

mu Bunun bir tuzak olduğunu fark ederek nefesimi tutuyorum ama neyse ki ?" Jameson düşmüyor.

bunun için. "Ben hız yapmam," diyor sesi çatlayarak.

Çocuklar sırayla zavallı Jameson'ı sorguluyor ve Ellie için ne kadar utanç verici olsa da, hayatımızda bizi önemseyen insanların olmasına bayılıyorum. Çok uzun zamandır dünyaya karşı sadece biz vardık. Ama artık bir ailemiz var.

Çocuk ona verdikleri testi geçmiş gibi görüldüğünde Micah iç geçiriyor ve "Onu dışarıda bekleyebilirsiniz" diyor. Jameson bize iyi geceler diliyor ve kapıdan çıkıp gidiyor.

"Bu ne içindi?" Ellie tıslıyor.

"Telefonun yanında mı?" Micah ayağa kalkıp ona doğru yürürken soruyor.

Ellie başını

sallar. "Peki ya

para?" Bir baş

sallama daha.

Cüzdanından bir kredi kartı çıkarır ve ona uzatır. "Bu acil bir durum için."

Ondan alıyor ve "Teşekkür ederim" diye mırıldanıyor.

"Bir şeye ihtiyacın olursa, yani herhangi bir şeye, bizi ara," diyor ona. "Havalı görünebilir ve iyi bir arabası olabilir, ama o hala genç bir çocuk. Yapmak istemediğin bir şey için seni ikna etmesine izin verme."

Ellie'nin gözleri doluyor ve Micah'nın onu fazla zorladığından endişeleniyorum. Ama sonra kollarını ona doluyor ve sıkıca sarılıyor.

Micah onun başını okşuyor ve boğazıma bir duygu yumağı doluyor. "Uslu dur," diyor ona. "Ve unutma, eğer başın sıkışırsa ve seni almamızı istersen, biz buradayız. Başın belaya girmeyecek. Bize söylemekten korktuğun için başına kötü bir şey gelmesindense bizi aramanı ve güvende olmanı tercih ederiz."

"Teşekkür ederim," diyor ve gözyaşlarını siliyor. "Bir babaya sahip olmanın nasıl bir his olduğunu hep merak etmişimdir." Bana bakıyor. "Sanırım o kadar da kötü değil." Bu sözlerle hepimizi suskun bırakarak kapıdan çıktı.

Birkaç dakika sonra telefonum çalıyor ve o arıyor diye endişelenerek açıyorum ama arayan Micah'nın annesi Donna.

DONNA

Micah doğum gününü kutlamamıza asla izin vermez. Bu yıl kutlama yapmamıza izin vermesi için onu ikna etme şansın var mı? (Ve evet, eş kartını kullanmanı sağlamaya çalışıyorum. LOL)

Mesajına güldüm ve sonra aklıma geldi... "Doğum günün ne zaman?" "Ne?" Micah soruyor, aynı anda Lincoln kahkaha atıyor. "Nasıl evlendik ve birbirimizin doğum günlerini bilmiyoruz?" "Kendi adına konuş." Micah alay ediyor. "Seninki 3 Nisan'da." "Tabii ki ne zaman olduğunu biliyorsun... Profesyonel bir sapık gibisin!" Lincoln yine gülüyor ve ben ona ters ters bakıyorum. "Ve bu arada," diyor, ayakta. "Ben buradan gidiyorum." "Buraya gelmenin bir sebebi var mı?" Micah ona sorar. "Restoranın büyük açılışı hakkında konuşmak istiyordum ama sonra konuşabiliriz." Bana baktı ve sırtıttı. "Önümüzdeki Cumartesi doğum günü. Partinin nerede olduğunu bana haber ver." "Doğum günün haftaya ve sen bana söylemedin mi?" Surat astım. "Önemli bir şey değil." Omuz silkiyor. "Otuz üç yaşında olacağım. Neredeyse yaşlı bir adamım. Bu kutlanacak bir şey değil." "Ama sen çok seksi bir yaşlı adamsın," diye şaka yapıyorum, kollarımı boynuna dolayarak. "Bir parti verebilir miyiz?" Kirpiklerimi kırıştırarak soruyorum. "Sana hayır diyemeyeceğimi zaten biliyorsun," diye inliyor ve alt dudağını dişlerinin arasına alıp şakacı bir şekilde çekiştiriyor. "Evin bize ait olmasının avantajını kullanalım derim. Mutfak adasını düşünüyorum. Seni henüz üzerinde becerdiğimi sanmıyorum." "Bilmiyorum," diyorum sesimi ciddi tutarak. "Senin gibi yaşlı bir adamın beni mutfak adasında becerebileceğinden emin misin?" "Sana bu yaşlı adamın neler yapabileceğini göstereceğim" diye homurdanıyor. Beni kucağına alıp adaya taşıyor ve bana *tam olarak* neler yapabileceğini göstermeye devam ediyor - iki kez!

BÖLÜM YIRMI YEDİ

MICAH

"MUTLU YILLAR BEBEĞİM. BİR DILEK TUT VE MUMLARI ÜFLE."

Sienna kulaktan kulağa sırtarak şöyle diyor.

"İsteyebileceğim her şeye zaten sahibim," diyorum ona, doğum günümü kutlamak için toplanan elli kişinin lanet bir ahmak gibi sesimi duymasını umursamadan.

Herkes iç geçiriyor ve Sienna utanç içinde burnunu kıvrıyor. "Söndür şu lanet mumları," diyor şakacı bir şekilde omzumu dürterek.

"Ya da ben yapabilirim," diye araya giriyor Ellie. "Fazladan bir dilek her zaman işime yarayabilir." Genç bir velet gibi sırtıyor ve Sienna gözlerini deviriyor.

"et," dedim ona.

Ellie hiç vakit kaybetmeden gözlerini kapatıyor ve mumlarımı üflüyor. Herkes alkışlıyor ve ardından pastayı kesmek ve servis etmek için yemek şirketi geliyor. Parti otelde özel bir odada veriliyor. Açık bir bar, dört çeşit yemek, pasta ve gecenin büyük bir kısmını Sienna ile dans ederek geçirdiğim bir dans pisti var.

"Al, bir ısırık al," diyor Sienna, bir parça koparıp ağzıma götürerek. Çiğneyip yuttuktan sonra "İyi mi?" diye soruyor.

"Bu benim favorim." Krem şanti ve çilekli çikolata.

Bir ısırık alıyor ve inliyor. "Çok güzel. Düğünümüzde pasta yiyememiş olmamız çok kötü. Bir filmde görmüştüm, gelin ve damadın birbirlerini beslemesi gerekiyordu." Bir lokma daha alıyor ve bana yediriyor. "Ona bir ısırık vermeye başladı ve sonra yüzünde parçaladı." Kıkırıyor ve ben de onu kollarıma çekiyorum.

"O pastayı suratımda parçalamayı aklından bile geçirirsen, kalanını eve götürür, seni pastayla kaplar ve vücudundan yerim."

"Bunun bir tehdit olması mı gerekiyor?" Gölüyor. "İstediğin zaman üzerimden yemek yiyebilirsin."  atalına bir parça daha takıp alaycı bir tavırla dudaklarına götürüyor ve yavaşça ağızına götürerek bir gösteri yapıyor. İnlıyor, sesi onu boşalttığım zamanki gibi çıkıyor ve sikimin pantolonumun içinde kabarmasına neden oluyor.

"Sanırım gitme vakti geldi," diye t rp ledim. "Biri bana doğum günü saksosu sözü verdi ve ben bunu almaya hazırım."

Bu doğum günü partisi saçmalığına beni böyle ikna etti. *"Eğer iyi bir doğum günü çocuğu olursan ve sana parti vermemize izin verirsen, sonrasında sana hayatının BJ'sini yapacağım."* Buna nasıl hayır diyebilirdim ki?

Sienna kıkırdıyor ve ba ını sallıyor ama gözlerindeki parıltıyı görüyorum. O da en az benim kadar gitmeye hazır. "Tamam, peki," diye kabul ediyor. "İyi i  çıkardın. Vedala maya ba layabiliriz, böylece yukarı çıkabiliriz ve ben de size doğum günü hediyelerinizi verebilirim."

Ka mamız çok uzun sürdü ama evimize döndüğümüzde Sienna banyodan üzerinde onu daha önce hiç görmediğim seksi i   ama ırlarıyla çıkınca beklediğimize değdi. Ellie partiden sonra geceyi bir arkadaşının evinde geçirip geçiremeyeceğini sordu, böylece ev tamamen bize kaldı.

Bluetooth aracılığıyla cihazlarımıza bağlanan ses sisteminin kablosuz kumandasına tıklıyor ve bir kız, kendisine takıntılı olan bir adam hakkında  arkı söylemeye ba lıyor. Bunun kasıtlı olduğunu bildiğim için kıkırdıyorum. Karım başlangıç  eklimizle -ona olan takıntıyla- dalga geçmeyi sever. Haksız da değil. Aksine, bu takıntı zaman içinde daha da arttı.

Beni tahrik ettiğini bildiği kalçalarını sallayarak bana doğru ilerliyor ve bana ulaştığında beni yatağın kenarına itiyor.

Hiç vakit kaybetmeden beni soyuyor ve hayatımın en iyi oral seksini yaparak sikime yumuluyor. Çok geçmeden, d llerimi onun mükemmel, ince boğazına boşaltıyorum, yutarken onu kendime çekiyorum. Beni son damlasına kadar boşalttıktan sonra arkasına yaslanıp dudaklarını yalıyor, utangaç ama memnun bir sırıtı la bana bakıyor.  abucak dengeleri deği tiriyorum ve Sienna'yı yatağa yatırıp zevk çığlıkları atana kadar ona ziyafet çektiğimde  a ırıyor.

İkimiz de defalarca boşaldığımızda ve o gözlerini zar zor açık tutabildiğinde, durulanıyoruz ve yatağa giriyoruz. Tıpkı her gece yaptığı gibi.

Kendini en iyi battaniye gibi vücuduma örtüyor ve yüzünü boynuma sokuyor.

"Doğum günün iyi geçti mi?" diye soruyor, sesi uykudan kısılmış.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, bunun onu çabucak uyutacağını biliyorum ve "En iyisi" diye mırıldanıyorum. Hafifçe eğilerek başının tepesini öpüyorum ve bağımlısı olduğum çiçek kokusunu içime çekiyorum.

Ne zaman uykuya daldığımı bilmiyorum ama bir noktada bir şey beni uyandırıyor. Etrafıma bakıyorum ve Sienna'nın hâlâ yanıma kıvrılmış olduğunu görüyorum. Sonra telefonumun ışığı yandı.

Onu aldım ve Oscar'dan bir mesaj gördüm:

OSCAR

Bir sevgiyatla uğraşıyormuş ve Sienna'nın annesinin görüldüğünü duymuş. Gutierrez'e getirilmeden önce onu yakaladım. Kayınvalidenle ne yapacağına senin karar vereceğini düşündüm. Onu depoda tutuyorum. Bilgin olsun, deli bir kaltaktır, sana iyi şanslar.

Mesaj birkaç dakika önce gönderilmiş ve ayrıca bir cevapsız arama var. Beni uyandıran bu olmalı. Onunla depoda buluşacağıma dair mesaj atıyorum ve sonra Sienna'yı dikkatlice yanımdan kaldırıyorum. Hafifçe inliyor ama uyumaya devam ediyor.

Giyinirken annesiyle ilgili ne yapmak istediğimi düşünüyorum. Gutierrez'i arayıp onu yakaladığımı söylemeliyim. Onu kurtlara yem etmeliyim. Ama telefonumu ve anahtarlarımı cebime koyarken Sienna'nın sözleri aklıma geliyor: *"Umarım bir gün ihtiyacı olan yardımı alır."*

Kahretsin, Lincoln haklı. Gerçekten yumuşamışım.

"REHABILITASYONA İHTİYACIM YOK!" LENORA TISLIYOR. "İHTİYACIM OLAN ŞEY

kızım bana evimin neden yakıldığını söyleyecek."

Onu Sienna'ya götürceğimi söylediğimde yalan söyledim ama o kızına götürüleceğini düşünerek kabul etti. Ta ki uyuşturucu rehabilitasyon merkezinin tabelasını görene kadar.

"Gutierrez'le yattığın için lanet olası bir evin yok," diye bağıryorum, bu uyuşturucu müptelası kadına karşı aklım başımda değil. "Öldürdün, çaldın ve sonra peşine düştüler, sana ulaşamayınca da

Sienna'nın peşine düştü. Uyuşturucu satıcısı öldürdüler ve kızını da öldüreceklerdi." Bunun üzerine Lenora olduğu yerde durdu ve nihayet dikkatini verdi.

"Evini yaktılar ve kızlarını güvende tutmak için yanıma taşıdım. Gutierrez hâlâ senin peşinde ve sen ölene kadar da durmayacak. Bu yüzden önünde iki seçenek var... Ya rehabilitasyona gidip temizlenirsin ve ben de ortadan kaybolmana yardım ederim ya da seni onun kapısına bırakırım. Hangisini seçeceksin?"

"Bekle," diyor, kaşları çatılmış. "Eğer öldüyse nasıl benim peşimde olabilir?" "O değıl, oğlu," diye açıklıyorum. "Eleazar Gutierrez Meksika'da babasının katilinden intikam almak için."

"Eleazar... bu ." Bana baktı. "Eleazar Sanchez?"

Neredeyse hiç kimse ona annesinin kızlık soyadıyla hitap etmez. Bunu sadece bir zamanlar yakın olduğumuz için biliyorum. Ne zaman bağılı olduğu ailenin bilinmesini istemese, annesinin soyadını kullanırdı. "Eleazar Sanchez Gutierrez," diye düzeltiyorum.

"Tamam, rehabilitasyona gideceğim," diyor ve arabadan dışarı fırlıyor. Neden aniden fikrini değıştirdiğı hakkında hiçbir fikrim yok ama umurumda da değıl. Rehabilitasyona gidiyor, önemli olan tek şey bu.

"?" SIENNA KAPIDAN İÇERİ GİRDİĞİMDE SORUYOR
birkaç saat sonra. "Her şey yolunda mı?"

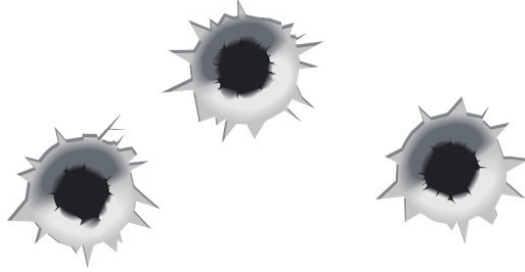
"Evet." Başının üstünü öpüyorum ve ona gerçeğı söylemeyi düşünüyorum ama onu umutlandırmak istemiyorum. Kabul bölümündeki kadın bana Lenora'nın istediğı zaman çıkış yapabileceğini ve ne yazık ki çoğunun yaptığını söyledi. "İlgilenmem gereken bazı işler vardı. Bugün ne yapmak istersin?"

"Piknik yapmayı düşünüyordum. Ellie günü arkadaşında geçirecek. Köşedeki şarküteriye gidip bir öğle yemeğı hazırlayabilir ve parka götürebiliriz."

"Günümüzü geçirmek için mükemmel bir yol gibi görünüyor."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

ELEv\vr CUtIERRE\

"PATRON, BURADA SIZI GÖRMEK İSTEYEN BİR KADIN VAR. TARIFINE UYUYOR babanı öldüren kadın."

Çatalımı tabağıma bırakıyorum ve kaşlarını çatan karıma bakıyorum. Bu kadar kolay olabilir mi? Babamı öldüren kadın kendini gümüş tepside sunuyor olabilir mi? Kızına yaptığım gibi onun hayatını da bağışlamam için beni ikna edebileceğini sanıyorsa, daha fazla yanılıyor olamaz.

"Onu nezarethaneye geri götürün," diyorum, onun sayesinde bu evi zaten olduğundan daha fazla lekelemesini istemiyorum. Burası onun babamı çalıp öldürdüğü yer ve buraya tekrar girmesine izin vermeyeceğim.

"Bundan sonra gidebilir miyiz lütfen?" diye sızlanıyor karım. "Zaten iki randevuyu kaçırdım." Yıllardır çocuk sahibi olmaya çalışıyoruz ama henüz kismet olmadı. Dört kez düşük yaptı ve şimdi hiç hamile kalamıyor gibi görünüyor. Güvendiği tek doktor Meksika'daki evinde.

Ayağa kalkarken ona "Evet, toplanmaya başlayabilirsin," diyorum. "Öğleden sonra yola çıkacağız."

Bu işi çoktan hallettim. Beni burada tutan tek şey bu kaltağı bulma umuduydu, böylece onun hayatını da babaminkini bitirdiği gibi bitirebilirdim. Şimdi yeniden ortaya çıktığına göre, kafasına bir kurşun sıktığımda, bu kasabadaki işim sona erecek.

"Neden buraya geri geldin?" Nezarethaneye girdiğimde kendinden geçmiş fahişeye soruyorum. Bu soru her şeyden çok meraktan kaynaklanıyor. Kahverengi saçları yağlı ve kıyafetleri yırtık pırtık. Raporda kırklı yaşlarının başında olduğu yazıyordu ama bu kadın en az on yıl daha yaşlı gibi görünüyor.

"Beni hatırlamıyorsun, değil mi?" diye soruyor, hakkında hiçbir şey bilmediğim bir sırrın içindeymiş gibi gülümseyerek.

"Babamı uyuşturan, ondan çalan ve öldüren kaltak olduğunu biliyorum." Ne yaptığını hatırlayınca ateşim yükseliyor. Silahımı kabından çıkarıp kafasına doğrultuyorum, beynini dağıtmaya hazırım. Ona işkence etmeyi düşündüm ama şimdi sadece gitmesini istiyorum.

Başını sallıyor ve daha da sırtıyor. "On altı yıl önce Gloria'da. On sekizinci doğum günün."

Bir saniye sürüyor ama beynimi yokladığımda bahsettiği geceyi hayal meyal hatırlıyorum. "Ne olmuş ona?" Orospunun hayatını sonlandırmaya hazır bir şekilde emniyeti kaldırarak soruyorum.

"Beni öldürmeyeceksin," diyor kendini beğenmiş bir şekilde. "Neden öldürmeyeyim ki?"

"Çünkü bende istediğin bir şey var..."

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

SIENNA

"ÖLDÜĞÜNE INANAMIYORUM," DIYORUM VAZOYA BAKARKEN.
Lenora'nın küllerini tutuyor.

"Bu kaçınılmazdı," diye mırıldandı Ellie. "Belki şimdi nihayet huzura kavuşabilir."

"Ne zaman bu kadar bilge oldun?" Kolumu ona dolayarak soruyorum. Polis departmanı Micah'a annemizin ölü bulunduğunu bildirdiğinde - kalbinden tek kurşunla vurulmuştu- herhangi bir şüphelileri olmadığını söylediler, ama bunu yapacaklarını beklemiyordum. Micah onu rehabilitasyona götürerek kurtarmaya çalıştığını, ancak o gider gitmez kaçtığını itiraf ettikten sonra değil.

Aklımdan ne geçiyordu bilmiyorum ama her neyse Lenora'nın hayatına mal oldu. Micah annemiz için bir tören düzenlemek isteyip istemediğimizi sordu ama Ellie ve ben buna karşı çıktık. Küllerini kül kabına koyduk ve sonunda huzur bulduğunu bilmek bizim için yeterli. Muhtemelen olduğumuzdan daha üzgün olmalıydık, ama bu uzun zamandır geliyordu ve sanırım ikimiz de nihayet gerçekleşeceği günü bekliyorduk. O seçimlerini yaptı, Micah ona yardım etmeye çalıştı ve sonu tamamen kendi felaketi oldu.

Ellie bana doğru eğilerek, "Bunu senden öğrendim," diyor.

Olanları olumluya çevirmeye çalışarak, "En azından şimdi öldüğü ilan edildiğine göre, senin vesayetini daha çabuk alabiliriz," diyorum.

Ellie bana bakıyor ve başını sallıyor. "Katılıyorum. Kimsenin beni senden alamayacağını öğrendiğimde kendimi çok daha iyi hissedeceğim."

"Öğle yemeğine ne dersin?" Micah sorar. "Birkaç gündür buraya tıklılıp kaldınız. İkinizi de yemeğe götüreyim."

Ellie ve ben aynı anda "Kulağa hoş geliyor," dedik. Okuldan birkaç gün izin aldı ve Pazartesi günü geri dönecek. Bunun gerekli olduğunu düşünmüyordu ama Lenora'nın ölümünün ardından yaşadığımız duygusal kopuşun geçici olmasından ve hissizliğin etkisi geçtikten sonra duygularıyla başa çıkmak için biraz zamana ihtiyacı olmasından endişe ediyorum.

Binanın dışına çıktığımızda bir beyefendi "Sienna Alexander," diyor. Hava güzel olduğu için Micah biraz temiz hava almak için restorana kadar yürümemizi önerdi.

"O benim."

"Size tebligat yapıldı." Bana bir zarf uzattı ve ekledi, "Lütfen burayı imzalayın."

İmzamı satıra karalıyorum ve o da başını sallayıp gidiyor.

Kafam karışmış bir şekilde Micah'ya bakıyorum ve sonra zarfı açıyorum. Kâğıtları çıkardığımda, kelimeleri tekrar tekrar gözden geçiriyorum. "Hayır," diye soluk soluğa kaldım. "Bu doğru olamaz."

"Ne oldu?" Micah, tesellisine ihtiyaç duyarak ona doğru sendelediğimde soruyor.

Böyle bir olamaz. Hiç mantıklı değil.

"Ellie için babalık testi mi?" Micah kâğıtları okuyarak söylüyor. "Benim için mi?" Ellie soruyor. "Kim için?"

"Eleazar Gutierrez," diye cevaplıyor Micah.

"Sienna'nın ölmesini isteyen adam mı?" Ellie başını sallar. "Anlamıyorum."

"Bu belgelere göre, senin onun kızı olduğuna inanmak için sebepleri var. Babalık testi ve senin tam velayetini istiyor."

"Ne?" diye çığlık atıyor. "Bunu yapabilir mi?"

"O senin yaşayan tek ebeveynin olduğunu iddia ediyor."

"Oh, Tanrım." Micah tarafından tutulmaya devam ederken Ellie'yi kollarıma çekiyorum. "Bunu yapmasına izin vermeyeceğiz." Micah'ya bakıyorum. "Değil mi? Kız kardeşimi lanet olası bir suç patronuna kaptıramam. O tehlikeli biri. Bak ne yaptı bile. Beni öldürtmeye çalıştı ve ikimiz de annemizin öldürülmesinden onun sorumlu olduğunu biliyoruz. Başka neler yapabileceğini kim bilebilir ki?"

"Bir yolunu buluruz," diyor ama gözlerindeki endişe beni geriyor. Micah zengin ve güçlü bir adam ve sadece adı bile bu kasabada büyük bir ağırlığa sahip, ama eğer onunla boy ölçüşebilecek biri varsa, o da Eleazar Gutierrez'dir. Ve sonra aklıma geldi.

"Eleazar..." Geri çekilip Ellie'ye baktım. "Eliza." Gözleri kocaman oldu. "O kaltak bunca zamandır sperm donörünün adını biliyordu ve bize hiç söylemedi." Yıllar boyunca ona birçok kez sordum ama bana söylemeyi reddetti, hatırlamaya değmeyeceğine yemin etti. Lanet bir yalancıydı.

"Burada kalamayız," diye ağzımdan kaçırdım. "Kaçmak zorundayız. Ondan mümkün olduğunca uzağa gitmeliyiz."

"Sienna," diyor Micah, bana doğru uzanarak. "Kaçmak çözüm değil."

"Neden? Seni terk etmek anlamına geldiği için mi?" Tıslayarak dokunuşunu engelliyorum. "Sana hayatımda Ellie'den başkasına yer olmadığını söyledim ama beni dinlemedin ve şimdi," diye boğuluyorum. "Gitmek zorundayız. Burada kalamayız. Onu alması riskini göze alamam."

Micah beni tutup kollarının arasına çekiyor ve gitmeme izin vermiyor. "Onu Ellie'den uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapacağımıza söz veriyorum ama Ellie'yi zaten biliyor ve benim param ve kaynaklarım olsa bile Ellie onun radarında. Onu bulana kadar aramayı bırakmayacaktır."

Sözleri kanımı dondurdu. Böyle bir şey olamaz. Annemiz öldüğünde nihayet güvenli ve normal bir yaşam şansımız olacağını düşünmüştüm ama bunun o kadar kolay olmayacağını bilmeliydim. Nereye dönsek, bizi alaşağı etmeye çalışan birileri var.

"Sienna," diyor Ellie usulca. "Lütfen Micah'yı kendinden uzaklaştırma. O seni seviyor ve ne olursa olsun seilmeyi hak ediyorsun."

"Hey," diyor Micah Ellie'ye. "Sevgiyi hak eden tek kişi kız kardeşin değil. Sen de hak ediyorsun. Zaman zaman ne kadar baş belası olsan da, burası sensiz aynı olmazdı." Ellie'ye yandan sarıldı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum, ufaklık."

"Ben de seni seviyorum," diye boğuk bir sesle konuştu Ellie. "Okulumu, hayatımı ve arkadaşlarımı da seviyorum. İlk defa güvendeyim, mutluyum ve bir evimiz var. Ayrılmak istemiyorum. Kaçmak istemiyorum." Micah'ya bakıyor. "Eleazar'la bir görüşme ayarla. Onunla konuşmak istiyorum."

"Ne? Hayatta olmaz," diye . "Hayır, adam tehlikeli!"

"Ve o benim biyolojik babam," diyor. "Bana zarar vermeyecek. Eğer bunu yapmak isteseydi, peşimden gelebilirdi ama bunun yerine velayet için dava açtı. Lütfen," diyor Micah'a, "onunla konuşmak istiyorum."

Micah başını sallar. "Bunu gerçekleştireceğim."

OTUZUNCU BÖLÜM

MICAH

"BİR ANLAŞMA YAPMIŞTIK." KAĞITLARI ELEAZAR'IN MASASINA BIRAKTIM VE O DA

arkasına yaslanır, parmaklarını başının arkasında rahatça bağlar.

"Ve bunu onurlandırdım," diyor. "Karının kalbi hâlâ atıyor mu?"

"Ellie'yi rahat bırakman için ne gerekiyor?"

"Arielle ve benim son altı yıldır bebek sahibi olmaya çalıştığımızı biliyor muydun?" diyor sorumu duymazdan gelerek. "IVF turları, dört düşük... Doktorlar kendi bebeğimizin olup olmayacağından emin değiller." "Bu berbat bir şey," diye kestirip atıyorum. "Ama eğer farkında değilsen, Ellie bir lanet bebek."

"Hayır, ama o benim kanımdan." Bana doğru eğildi. "Bir varise ihtiyacım var.

Erkek olmasını tercih ederdim ama o da . Onu her zaman ..." "O bir sığır değil!" Havlıyorum. "Onun hayatını takas edemezsin."

Omuz silkiyor. "Herkes bir amaca hizmet eder. Bunu kabul etsen daha iyi olur. Kız kardeşini ondan uzak tutmayacağım. Benimle Meksika'ya taşınmak zorunda kalacak ama ziyaret edebilir."

Birkaç saniye boyunca ona bakarken, son derece ciddi olduğunu ve söyleyeceğim ya da yapacağım hiçbir şeyin onu başka bir yöne çekemeyeceğini bildiğimden, maksimum hızdaki bir yük treni gibi bana çarpıyor - Sienna ve Ellie'yi korumanın tek bir yolu var.

"GİDİYORSUN."

"Ne?" Sienna'nın nefesi kesilir.

"Hayır!" Ellie ağlıyor.

"Başka seçeneğin yok. Eleazar seni ele geçirene kadar durmayacak. Ve sadece velayetini istemiyor. Sana sahip olmak istiyor."

Ellie, "Bırakın onunla konuşayım," diye yalvarırken Sienna olduğu yerde donup kalıyor ve söylediklerimin ne anlama geldiğini anladığı için gözlerinden yaşlar süzülüyor: Bu bizim sonumuz.

"Böyle bir şey olmayacak, El. Onunla konuşmak yok. Hemen kaçmalısınız. Sizi ortadan kaldıracak param ve kaynaklarım var ama Eleazar neler olduğunu anlamadan önce olmalı."

"Micah," diye hıçkırıyor Sienna ama itiraz etmiyor çünkü onları koruyacağıma söz verdim ve yaptığımı tam olarak bu olduğunu biliyor.

"Git bir çanta hazırla. Hiçbir şey için duramayacağınıza göre tüm temel ihtiyaçlarınızı aldığınızdan emin olun."

"Hayır!" Ellie havlıyor. "Kaçmıyorum."

Yanına yaklaşp elimi omzuna koyuyorum. "Evet, kaçacaksın. Kız kardeşin seni güvende tutmak için dişiyle tırnağıyla mücadele etti ve tüm bunlar giderse lanetleneceğim. Sen onun tüm dünyasısın ve seni Eleazar'ın pençelerinden korumanın tek yolu kaçmak."

"Peki ya sen?" Ellie usulca soruyor. "Bizimle gelecek misin?"

Gözyaşları yanaklarına daha da sert inen Sienna'ya bakıyorum. "Hayır, burada kalmalıyım. Ailem ve kardeşim yanımda. Eleazar'ın neler planladığını öğrenmek için gözümü dört açmalıyım."

Ellie'nin gözleri kız kardeşiyle benim aramda gidip geliyor. "Peki ya Sienna?"

"Kız kardeşini tüm varlığımla seviyorum. Bu asla değişmeyecek." Sienna'yla gözlerimi kilitliyorum ve onun bu sözleri sadece duymasını değil, hissetmesini de istiyorum. "Ama bazen birini gitmesine izin verecek kadar sevmen gerekir."

"Oh, siktir et!" Ellie tıslıyor. "Bu çok klişe. Birini sevdiğinde savaşırsın. Gitmelerine izin vermezsin."

Sienna, "Onların hayatını kurtarırsın," diyor, sesi kırık. "Sensiz yaşayamam, El. Ve bunu asla öğrenmek istemiyorum."

"Bırakın onunla konuşayım. Bunu düzeltebilirim. Ben onun kızıyım, bunun bir anlamı olmalı."

"Evet, demek ki senin ve geleceğin üzerinde kontrolü olduğunu düşünüyor ve seni onun eline düşmekten korumanın tek yolu ondan mümkün olduğunca uzaklaşman," diyorum. "Şimdi lütfen gidip çantanı hazırla. Yapmam gereken ayarlamalar var. Bu gece ayrılmanız için plan yapacağız."

Sienna içeri girip doğruca yanıma geldiğinde ve kucağıma yerleştğinde, emekli bir Marshall olan ve tanık koruma davalarından payına düşeni almış bir arkadaşımınla telefonda çalışıyordum.

"Rodriquer, az önce biri içeri girdi. Ne konuştuğumuza bir bak, seni sonra ararım."

Sienna kalçalarını benimkilerin üzerine yayacak şekilde yerleşip üstüme çıkarken telefonu kapatıyorum. "Toplandın mı?" Karım için güçlü kalmaya çalışarak soruyorum.

"Evet," diye nefes alıyor, yüzünü boynuma gömüyor. Beni içine çektiğini hissediyorum ve boğuluyorum, kokumu ezberlemeye çalıştığını biliyorum çünkü bu beni son kez göreceği, koklayacağı, hissedeceği an.

"Seni seviyorum, Cehennem Kedisi," diyorum ona, çiçek kokusunu içime çekerek. "Bunu asla unutma."

"Biliyorum," diye boğuk bir sesle konuştu. "Birlikte olduğumuz her gün bana bunu gösterdin, ama hiçbir zaman bugün olduğu kadar değil."

Yavaşça başını kaldırıp bana bakıyor ve benekli, gözyaşı lekeli yüzünü görünce onunla birlikte kaçmak istiyorum. Ama bunu yapamam. Sienna ve Ellie'yi güvende tutmak istiyorsam Eleazar'a göz kulak olmak için geride kalmalıyım. Gittiklerini öğrenince çılgına dönecektir. Peşimden gelme ihtimali de var ama bu da kalmam için bir başka neden. Kardeşimin ya da ailemin peşine düşme riskini göze alamam.

"Seni sonsuza dek seveceğim," diyorum yüzünü çerçeveleyerek. "Konuşamayacağız ama şunu bil ki her zaman seni düşünüyor olacağım. Sen benim başlangıcım ve sonumsun. Sen benim hayatımsın. Ve seninle bu zamanı geçirdiğim için çok şanslıyım."

Sienna'nın hıçkırıkları derinleşiyor ve sözlerimin onu incitmesinden nefret ediyorum. Onun yerine, hissettiğim her şeyi aktarmayı umarak onu öpüyorum. Ağzlarımız birleştiği anda birbirimize çılgınca saldırıyoruz, ikimiz de bunun son kez bu şekilde birlikte olacağımızı biliyoruz. Karımla ilk kez sevişmemiz daha dün gibi, ama sanki birbirimizi sonsuza dek tanıyormuşuz gibi geliyor. Sienna'yla birlikteyken zaman durmuş gibi geliyor.

Ama onu masama yatırıp kıyafetlerini çıkarırken, zamanın aniden çok hızlı ilerlediğini hissediyorum. Saat işliyor. Zamanımız sınırlı.

İkimiz de çıplak olduğumuzda, ağzından başlayıp çenesine, sonra boynuna ve köprücük kemiğine geçiyorum, her santimini öpüyor ve ezberliyorum, bir ömür boyu sürecektir dokunuşlar yapmaya çalışıyorum. Amına geldiğimde

Burnumu pembe kıvrımlarının arasına sokup özünü içime çekiyorum, onsuz nasıl yaşayacağımı merak ediyorum.

Onu yalayıp yutuyorum, uçurumun kenarına getiriyorum ve sonra anın bitmesini istemeyerek onu geri çekiyorum. Serbest kalmak için yalvardığında, teslim oluyorum ve onu uçurumun kenarına götürüyorum.

Ve sonra onun içindeyim, tam ait olduğum yerde, hayatımın geri kalanını geçirmek istediğim yerde. Bir elim kalçasının kıvrımlarını kavrarken diğer elimle yüzünü tutarak karımla sevişiyorum, aylar, hatta yıllar sonra geriye dönüp baktığında onu ne kadar çok sevdiğimi hatırlayacağını umuyorum.

İkimiz de serbest kaldığımızda, o benim adımları boğuk bir şekilde söylüyor ve ben de mümkün olan her şekilde birbirimize bağlanmamızı isteyerek ağzımı onunkine bastırıyorum. Hayatımı birlikte geçirmek istediğim kadını bulmak için otuz yıldan fazla bekledim ve şimdi sadece birkaç kısa ay sonra onu bırakmak zorunda kalmam ne kadar ironik.

"Micah, bunu yapamam," diye ağlıyor Sienna. Bedenlerimizi ayırıp onu kollarıma çektiğimde, döllerimin ondan ve muhtemelen kıyafetlerimden akıyor olması umurumda bile değil.

"Yapabilirsin," diye mırıldanıyorum kulağına. "Ellie için yapabilirsin. O her şeyden önce gelir. Belki bir gün..." İkimize de boş yere umut vermek istemediğim için kendimi durduruyorum.

"Beni sevdiğin için teşekkür ederim," diyor usulca, boynumu öperek. "Benden vazgeçmediğin ve duvarlarımı yıktığın için. Senden önce aşık olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyordum ama sen bana son birkaç ayda hayatım boyunca hissetmediğim kadar çok sevgi gösterdin."

"Seni sevmek nefes almak kadar kolay," diyorum ona, ilk kez değil.

Birkaç dakika bu şekilde kaldıktan sonra, bu anın bitmesini istemediğimiz için gömleğimi ona giydiriyorum ve birlikte duş aldığımız banyoya götürüyorum. Su soğuyana kadar ve ondan sonra bir süre daha suyun altında duruyoruz.

Kaçınılmaz olanı daha fazla erteleyemediğimizde, ona bağlantımla temasa geçeceğimi söyledim ve o da bana Ellie'yi kontrol edeceğini söyledi.

Sienna korku yüz hatlarına kazınmış bir halde ofisime geldiğinde telefondaydım. "O gitti," diye kekeledi. "Ellie gitti."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

SIENNA

ELLIE KAPIDAN ÇIKALI ÜÇ GÜNDEN FAZLA OLDU. BU SÜRE ZARFINDA Micah'ın gidişini fark edemeyecek kadar kendimi kaptırdığım için kendimden nefret ettiğim, bebek olmadığı ve daha iyisini bildiği için kız kardeşime kızdığım, ona kızdığım için kendimden nefret ettiğim, çünkü ona kızmak onu eve getirmeyecek.

Micah ve ekibi kadının Eleazar'ı görmeye gittiğini doğrulamayı başardı. Kameralar onu çatı katından çıkarken, asansörden inerken ve binanın dışına adım atarken gösterdi ve Micah'ın polis merkezindeki bağlantısı onu Eleazar'ın ön kapısına bırakan bir taksiye binerken kameraya almayı başardı.

Micah Eleazar' ulaştı ama cevap vermiyor ve nöbetçi gardiyan da ziyaretçi kabul etmediğini söyledi. Telefonunu takip ettirmiş ama çıkmaz sokakmış, muhtemelen yok edilmiştir. Eleazar pisliğin teki olabilir ama ailesi bulundukları yere aptallık ederek gelmedi.

Donna sırtımı ovarak, "Al, biraz zencefilli gazoz yutmaya çalış," diyor. Şu anda vücudum porselen kâsenin etrafına sarılmış bir şekilde duruyor ve vücudumda hiçbir şey kalmamışken nasıl hâlâ kusabildiğimi merak ediyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum ona, sırtımı serin fayans duvara yaslayarak. "Ellie'nin kayıp olmasının yarattığı stres beni gerçekten etkiliyor."

Donna dudaklarını büzüyor ve hoşuma gitmeyecek bir şey söylemek üzere olduğunu yüz hatlarından anlayabiliyorum. "Hastalığınızın stresten kaynaklanmıyor olması mümkün mü sizce?"

"Ne gibi?" Sıcak içeceğimi yudumlayarak soruyorum. "Belki de... hamilesindir."

Düşünmeme bile gerek kalmadan, "Hayır, doğum kontrol hapı kullanıyorum.

Belki de gribim falan vardır."

Başını sallıyor ama ikna olmuş görünmüyor. Micah Ellie'yi bulmak için gece gündüz çalışırken, son üç gündür benimle , saçlarımı tutuyor, soğuk bezlerle boynumu okşuyor.

"Tamam, bunu getirdim." Çantasından bir hamilelik testi çıkarır ve tezgâhın üzerine koyar.

"Ben-"

"Biliyorum," diyor, "ama ne olur ne olmaz, almak istersen burada." Beni kollarına çekiyor ve sıkıca sarılıyor. "Micah Ellie'yi geri alacak. Bunu biliyorum. O çocuğun isteyip de motive olduğunda elde edemeyeceği hiçbir şey yok." Söylediklerinin doğru olduğunu bildiğim için kıkırdıyorum.

"Markete gidip bir şeyler alacağım, da akşam yemeğiyle döneceğim. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, teşekkür ederim."

"Tamam, dinlen. Söylemenin yapmaktan daha kolay olduğunu biliyorum ama kardeşinin sağlıklı olmana ihtiyacı var."

O gittikten sonra tezgahın üzerindeki teste bakıyorum ve söylediklerinde doğruluk payı olup olmadığını merak ediyorum. En son ne zaman regl olduğumu düşünüyorum. Birkaç ay önceydi, doğum kontrolüne başlamadan önceydi ama adetlerim hiçbir zaman düzenli olmadı, bu yüzden bir şey düşünmedim.

Bu mümkün mü? Sanırım bunu tek bir yolu var.

HAMİLE

Kalın büyük harfler bir değil, iki değil, üç testte ekranı dolduruyor. Ben hamileyim. Yapmam gereken her şeyi yaptım ve yine de hamile kaldım.

Aynada kendime bakıyorum, elim hala düz olan karnıma gidiyor. Orada bir bebek var. Onu göremiyorum ya da hissedemiyorum. Ama orada. Micah ve benim yarattığımız bir bebek. Sevgiye ve ilgiye ihtiyaç duyacak, beslenmeye ve bakılmaya ihtiyaç duyacak bir bebek. Yanlış gidebilecek çok şey var. Bu bebeğin hayatını mahvedebileceğimiz milyonlarca yol var.

Annene hiç benzemiyorsun.

Kendi kafamın içine girmemeye çalışarak kelimeleri tekrarlıyorum ama ihtiyacım olan şey Micah'nın bana sarılması ve her şeyin yoluna gireceğini söylemesi. O benim güvenli yerim. Benim gücüm. Ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilir. Her şeyi yoluna koyacaktır.

Bu kelimenin tam anlamıyla en kötü zamanlama ama hayatımın teması bu gibi görünüyor.

Telefonunu aradım ama direkt sesli mesaja düştü. Tekrar aradım, telesekreter çıktı. Ona bir mesaj göndermek üzereydim ki telefonum bilinmeyen bir numaradan gelen aramayla aydınlandı.

"Merhaba."

"Sienna." Sadece benim adım söyleniyor ama söyleniş şekli tüylerimi diken diken ediyor.

"Bu kim?"

"Kız kardeşin elimde. Eğer onu tek parça halinde geri , gelip onu almanı öneririm. Bu onun kaçmak için tek şansı."

"Kimsin sen?"

"Onu kurtarmak için başka bir şansın olmayacak. Tesoro Park'ta seni bekliyor olacak. Yalnız gel ki dikkat çekmeyesin."

Hat kesiliyor ve Micah'araba anahtarlarını sakladığı ofisine doğru koşuyorum, bir yere gitmem gerektiğinde kullandığım anahtarları alıyorum. Kapıdan koşarak çıkarken güvenliği beni durdurmaya çalışıyor ama kız kardeşime ulaşmak için çaresizce çekilmelerini talep ediyorum. Telefondakinin kim olduğunu bilmiyorum ama bunun bir önemi yok. Kız kardeşimin bana ihtiyacı var.

Tesoro Park'a giderken Micah'yı bir kez daha arıyorum ve bu sefer cevap veriyor. Sesini duyar duymaz, "Ellie'yi almaya gidiyorum," diye haykırıyorum.

"Ellie'yi almaya gidiyorum da ne demek? Sienna, neredesin?" "Onu almaya gidiyorum," diye tekrarlıyorum. "Bir kadın onun kaçmasına yardım ediyor. I onu Tesoro Park'tan almak zorundayım."

"Sienna, bebeğim. Sakinleşmen gerek. Yalnız gidemezsin. Bana birkaç dakika verin ve bu işi çözelim. Çalışan adamlarım var-"

"Yapamam," diyerek sözünü kestim. "Beni bekliyor olacak. Kadın bunun onun tek şansı olduğunu söyledi. Şimdi gidip onu almalıyım."

"Lanet olsun," diye küfreder. "Bundan hoşlanmıyorum, Cehennem Kedisi." "Yapmak zorundayım," diye boğuluyorum. "Bana ihtiyacı var."

"Tamam, şimdi seni takip ediyorum. Onu alır almaz şehrin kenarına doğru sürmen gerekiyor. Seninle telefonda konuşmaya devam edeceğim ve o tarafa doğru gitmeye başlayacağım, sonra ne yapacağımıza karar vereceğiz."

Gideceğim yere varıp boş otoparka girdiğimde ona "Tamam, teşekkür ederim," diyorum. Yakınlarda bir çocuk parkı var ama kimse yok. Yolun sonunda bir SUV görüyorum ve kalbim göğsümde çarparak ona doğru sürüyorum.

"Sienna, onu görüyor musun?" Micah soruyor. "Henüz değil ama bir SUV var."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye mırıldanıyor.

Cipin kapısı açıldı ve içinden bir kadın indi. Onu tanıyamadım ama simsiyah saçları ve soluk teniyle Hispanik olduğu anlaşılıyor.

"Sanırım beni arayan kadın oraya doğru yürüyor. Dışarı çıkıp onunla konuşacağım. Ellie'yi hiçbir yerde göremiyorum."

"Benimle telefonda kal!" Kapımı açtığımda Micah havlıyor.

Etrafıma dikkat etmiyorum, kadına çok odaklanmışım, bu yüzden çok geç olana kadar ne olduğunu fark etmiyorum. Biri arkamdan yaklaşıp telefonumu elimden kapıyor ve ellerim birbirine geçirilip bağlanırken uçuruyor.

"Ne yapıyorsun sen?" Dar siyah elbisesi ve ince topuklu ayakkabılarıyla orada duran, kan kırmızısı dudakları şeytani bir sırıtişla kıvrılmış kadına bağıriyorum. "Kız kardeşim nerede?"

"Merak etme canım, yakında onu göreceksin," diyor kalın aksanıyla.

"Kaçmasına yardım ettiğini söylemiştin!"

"Yalan söyledim," diyor soğukkanlılıkla.

Caddede sürüklenerek cipe götürülüyorum, orada başka bir adam bagajı açıyor ve beni içine itiyor. Tekmeleyip çığlık atıyorum ama nafile.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir süre sonra dışarı çıkarıldım ve bir tür bodrum gibi görünen bir yere girmeye zorlandım.

"Sienna!" Ellie çığlık atıyor ve tam kapı kapanırken kendini bana doğru fırlatıyor. "Çok üzgünüm," diye ağlıyor ve ellerimi çözmeye çalışıyor. "Onu görmeye hiç gitmemeliydim. Çok özür dilerim." Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor. "Çok özür dilerim. Ben çok-"

Kollarımı titreyen bedenine sararak, "Şşş, sorun yok," diyorum. "Bir şey yok. Kim o?" Ellerimi kollarında aşağı yukarı ovuşturarak onu sakinleştirmeye çalışıyorum.

"Eleazar'ın karısı," diye ağlıyor ve bizi dinleyip kalması gerekirken ona gittiği için tekrar tekrar özür dilerken bana sokuluyor.

"Sorun yok," diye mırıldandım. "Micah bir şeylerin yanlış gittiğini biliyor. Bizi buradan çıkaracaktır."

Etrafı kontrol edebilmek için Ellie'yi bırakmak için hamle yapıyorum ama o bana yapışıyor, bırakmayı reddediyor. Ona sıkıca sarılıyorum ve her şeyin yoluna gireceğini tekrarlıyorum.

Sonunda sakinleştğinde, yavaşça uzaklaşıyorum ve boş, pis odayı inceliyorum, içeri ışık giren tek pencereyi açmaya çalışıyorum. Tabii ki kımıldamıyor, kapılar da öyle.

Havada tuhaf bir koku dolaştığında midem çalkalanıyor ve kusmak için köşeye koşmaktan başka çarem kalmıyor. Hiçbir şey yemediğim için asit ve sıvı karışımı bir şey.

"İyi misin?" Ellie fısıldıyor. Ona baktığımda kan çanağına dönmüş gözlerini ve altındaki koyu halkaları fark ediyorum. Saçları yağlı, giydiği atlet kirli ve yırtık. Cehenneme gidip gelmiş gibi görünüyor.

"Evet, bir şeyler kokuyor."

"Ölüm gibi," diye onaylıyor, boş bakışları odanın içinde geziniyor.

"Hey, El, kimse-"

Sorumu bitiremeden tekrar öğürmeye başladım. Bu birkaç dakika sürüyor ve sonunda vücudum bana nefes almam için bir an veriyor. "var?" Ellie, başım dönmeye başladığında soruyor. ve kendimi pis bodrum katına yerleştirdim.

"Ben hamileyim." Gözlerimi kapattım ve başımı sert duvara yasladım. "Daha yeni öğrendim."

"Ne?" Ellie'nin nefesi kesildi. "Hayır... Hayır. Hayır. Hayır." Başını sallıyor, yeni gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor. "Bunu ben yaptım. Hepsi benim hatam. Onu görmeye gittim ve şimdi-"

"Hey, kes şunu. Bilemezdin. Ama endişelenme, Micah bizi bulacak ve buradan çıkaracak."

"Hayır, . Bizi öldürecek," diye mırıldandı Ellie. "O-"

"Ne kadar dikkatlisin değil mi?" Az önceki kadın odaya girerken, beni bagaja atmaya yardım eden adam da onu takip ediyor. "Sen bir fahişeden doğma aptal bir *piçten* başka bir şey değilsin." Alanımıza giriyor ve Ellie'ye uzanıp saçlarını avuçluyor. "Hiçbir şeyi hak etmiyorsun ve tek bir kuruş bile alamayacağından emin olacağım."

Bu kadının kim olduğunu bilmiyorum ama sözleri ve hareketleri beni kız kardeşimi korumak için ayağa fırlattı. "Kız kardeşimle böyle konuşmaya cüret etme.

" diyorum, yüzüne bakıp Ellie'yi serbest bırakması için onu zorluyorum.

"Geri çekil," diyor gardiyan, kişisel alanıma girerek. "Yoksa sana terbiye öğretmek zorunda kalırım, tıpkı sana öğrettiğim gibi-"

"Onu bırakın!" Ellie çığlık atıyor. "Sakın ona dokunma!"

"Görünüşe göre dersini almamışsın," diyor adam.

"Yeter artık!" diye bağırır kadın. "Otur ve çeneni kapa!" Kadın beni geri itiyor ve tökezliyorum, kendi ayaklarıma takılıp yere düşüyorum. Sırtım sert zemine çarptığında nefesim kesildi.

Tam başımı kaldırdığımda bir ayağın karnıma doğru geldiğini görüyorum. Bebeğimi korumak için bir karides gibi kıvrılıyorum, ama o temas etmeden önce gürültülü bir silah sesi duyuluyor.

Kafamı kaldırdığımda Ellie'nin elinde bir silah olduğunu ve yerde yatan kadının vücudunda kan biriktiğini görüyorum.

"Ne yaptın lan sen?" diye bağırır gardiyan. Şok geçiren Ellie'nin elinden silahı kapar ve ona doğrultur.

"Yeter!" diye gürleyen bir ses, dikkatimizi silahını sallayarak içeri giren adama yöneltmemize neden oluyor. "Ver şu silahı bana." Gardiyan bir kez başını sallıyor ve silahı veriyor.

Adamlar birkaç saniye İspanyolca konuşuyorlar ve ne dedikleri hakkında hiçbir fikrim yok ama her ne ise, iyi bir şey olamaz çünkü az önce içeri giren adam Ellie'ye ters ters bakıyor.

"Önce senin orospu annen babamı öldürdü. Şimdi de kendi kanımdan olan kızım karımı öldürüyor. Seni vurup öldürmeliyim. Ama sana hala ihtiyacım olduğu için, çok daha iyi bir seçenek buldum..."

Silahı bir adım sağa kaydırır ve bana doğrulttu.

"Bekle, lütfen," diye bağırır Ellie. "Bu onun suçu değil. Bunu ben yaptım. Arielle'i ben öldürdüm. Beni koyduğun odadan kaçırır ve..." Ellie beni öldürmemesi için ona yalvarırken, ben silahın namlusuna bakıyorum, hayatım gözümün önünden geçiyor. Ama gördüğüm geçmişim değil. Asla sahip olamayacağım gelecek. Karnım bir bebekle şişiyor, Micah üzerime titriyor, bir çocuk odası hazırlıyor. Bebeğin ilk ultrasonu, ilk ağlamaları, ilk adımları, ilk kelimeleri. Parkta piknikler. Ellie'nin mezuniyetini izlemek. Kocamla sevişmek.

Parmaklarım karnımın üzerinde yayılıyor ve gözlerim kapanıyor, gördüğüm ve düşündüğüm son şeylerin mutlu olmasını istiyorum. İkinci bir silah sesi duyuluyor ve kaderimi kabullenirken ölümün beni çabucak bulması için dua ediyorum.

BÖLÜM OTUZ İKİ

MICAH

KARIM BENİ ARARKEN, *BANA* İHTİYAÇ DUYARKEN, BİR Kule bakım için kapatılmıştı ve telefonum hiç çekmiyordu. Sonra telefon çaldığında ve Sienna çılgına döndüğünde söylediklerinin tek kelimesini bile anlayamadım. Ama çığlık attığında, o boku ruhumda duydum ve hissettim.

Hat sustuğu anda artık telefonunun yanında olmadığını anladım ve ona verdiğim bale ayakkabısı tılsımındaki küçük bir çip olan takip cihazını çıkardım. Kullanmam gerekeceğini hiç düşünmemiştim ama tedbirli olmak üzmekten iyidir.

Zaten Lincoln ve ekibimizle birlikte Ellie'nin yerini nasıl bulacağımızı düşünüyordum, bu yüzden Sienna'nın kaçırıldığını öğrendiğimde giyindik ve peşine düştük. Onu Gutierrez'in deposuna kadar takip etmemiz uzun sürmedi. Bizi beklemedikleri için sürpriz unsuru bizim tarafımızdaydı ve onları kolayca alt edebildik.

Sienna ve Ellie'yi bulmak kolaydı çünkü tek yapmamız gereken yükselen sesleri takip etmektir. Ama oraya vardığımızda, ortalığın çoktan karıştığını fark ettik. Eleazar'ın karısı kanlar içinde yerde yatarken Eleazar silahını karıma doğrultmuş, Ellie de onu öldürmemesi için yalvarıyordu. Hiç düşünmeden ona birkaç kurşun sıktım ve Lincoln korumasını indirdi. Karım tehlikedeydi ve söylediklerimde ciddiye aldım. O her zaman önce gelir.

Eleazar ve karısı öldükten sonra, Lincoln ve ben Sienna ve Ellie'yi dışarı çıkarırken adamlarıma temizlik yaptırdım. İkisi de titriyor ve ağlıyordu, belli ki tanık oldukları şey yüzünden travma geçirmişlerdi. Arielle'i kimin öldürdüğünü bilmiyorum ama hak edilmiş olsa bile birinin canını almak asla kolay değildir.

Şimdi çatı katındayız. Sienna kucağıma kıvrılmış, Ellie de hâlâ Lincoln'ü tutuyor. İkisi de hala titriyor ve usulca ağlıyorlar ve eğer onlara bunu yapan pislikleri tekrar öldürebilseydim, öldürürdüm.

"Hey, Linc," diyorum, "Birin depoya gitmesi gerekiyor." Gutierrez ailesinden kimse kalmadığı için misilleme yapacak kimse olmayacak ama polislerle karşı bizi korumak için tüm izlerimizin örtölüp örtülmediğini iki kez kontrol etmemiz gerekiyor.

Başını sallayıp doğrulmaya başlıyor ama Ellie daha sıkı tutunuyor ve inliyor. "Lütfen beni bırakma," diye mırıldanıyor.

"Ben giderim," diye teklif ediyor Rex. "Bruno polislerle çoktan konuştu, yani her şey halledildi."

"Teşekkür ederim," dedim ona. "Beni bilgilendirmeye devam edin."

Sienna gözyaşlarını içine çekerek, "Tualete gitmem gerek," diye mırıldanıyor.

Sienna gittiğinde Ellie dönüp bana bakıyor ve gözlerinde görebildiğim tek şey yıkılmışlık ve korku. Tehdit ortadan kalktığı halde neden hâlâ korktuğunu anlayamıyorum. Sonra titreyen bir sesle, "Ben... Ben hapse mi gireceğim?" diye soruyor.

Aklıma takılmadan önce sorusunu anlamam bir saniye sürdü... "Arielle'i vuran sen misin?"

"Sienna'nın peşinden gitti," diye boğuk bir sesle konuştu. "Onu tekmeleyecekti... Bebeğe zarar vermesine izin veremezdim."

"Micah," diye nefes alıyor Sienna.

Dikkatimi karımın yere yığıldığı, kollarını beline doladığı, yüzünün solgun olduğu yere çeviriyorum.

"Hellcat, sorun ne?" gidip sordum.

Gözyaşları göz doluyor ve sonra dökülüyor. "Kanamam var."

Ne? "Nerede?" Gözlerimi vücudunda gezdirerek neresinin yaralı olduğunu bulmaya çalışıyorum ama kan göremiyorum. "Neren yaralı?" Endişelenerek sordum. Onu arabaya taşıdığım da iyi görünüyordu. Sarsılmıştı, evet, ama yaralı değildi.

"Bebek," diye mırıldanıyor ve Ellie'nin özümsemeye zaman bulamadığım sözleri hemen yerine oturuyor.

Sienna hamileydi ve Arielle karnına tekme atacaktı, bu yüzden Ellie onu vurdu.

Sikeyim.

"Hamile misin?" Yanağını avuçlayıp düşen gözyaşlarını silerek usulca soruyorum.

Başını sallıyor. "Bugün öğrendim. Seni aramaya çalıştım," diyor, yüzünden taze gözyaşları süzülüyor ve kalbim parçalanıyor. Bana ihtiyacı vardı ve ben orada değildim. Lanet olsun.

"İşemeye gittim ve kan vardı. Ben... Ne yapacağımı bilmiyorum." Bana bakıyor, sessizce bunu düzeltmem için yalvarıyor ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ben de gelen tek şeyi yaptım. Annemi arıyorum, o da Sienna'yı hastaneye götürmemi tavsiye ediyor, ben de aynen öyle yapıyorum.

Lincoln'e Ellie'yle kalmasını teklif ediyorum ama o ısrarla kız kardeşinin olmak istediğini söylüyor ve ben de bunu anlıyorum. İkisi de travmatik bir olay yaşadı ve şimdi kız kardeşi daha yeni öğrendiği bebeğini kaybediyor olabilir.

"Ben kullanırım," diyor Lincoln, böylece arkada karımla birlikte oturabiliyorum. Yol boyunca ona sarıldım ve her şeyin yolunda gitmesi için dua ettim.

Şansımıza hastanede sakın bir gece olduğu için Sienna'ya hemen bakılıyor. Onunla birlikte sadece bir kişi gidebileceğinden, Lincoln bekleme odasında Ellie ile kalıyor. Hemşire Sienna'ya bir sürü soru soruyor ve sonra bileğine üzerinde barkod ve tüm ilgili bilgiler bulunan bir bant takıyor. Özel bir odaya götürülüyoruz ve burada muayene edilmeyi beklerken giymesi için bir önlük veriliyor.

Giyindikten sonra yatağa oturuyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Hamile kalmak istemedim," diyor sessizce, göz kapaklarını dolduran sıvı duygu. "Ama şimdi..." diye boğuk bir sesle başını sallıyor ve ben odanın diğer ucuna geçip onu kollarıma çekiyorum. Tekrar konuşmadan önce birkaç dakika boyunca göğsümde sessizce ağlarken ona sıkıca sarılıyorum. "Bebeğimizi istiyorum," diye itiraf ediyor. "Öleceğimi düşündüğümde, onu gördüm... bebeğimizi, ailemizi. Daha önce hiç hayal edemiyordum ama o anda her şey çok netti. Çok büyük bir mutluluk hissettim. Sonra aynı hızla yok oldu."

Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum ama bunun doğru olup olmadığını bilmediğim için ona bildiğim tek gerçeği söylüyorum. "Seni seviyorum Sienna ve ne olursa olsun bunu birlikte atlatacağız." Başıyla göğsümü okşuyor ve bana daha da sokuluyor.

"İyi günler," diyor doktor. "Ben Dr. Peterson. Sienna siz misiniz?"

"Öyleyim," diyor Sienna, doğrulup gözlerini silerek.

"Bana neler olduğunu anlatabilir misin?"

Doktora hasta olduğunu, ancak doğum kontrol hapı kullandığı için bunu stres olarak açıkladı. Annem hamile olabileceğini söylediğinde, üç ayrı test yaptırdı ve hepsi pozitif çıktı. Ancak daha sonra işemeye gittiğinde mendilde kan buldu. ", hemşireye kanını alıp bazı testler yapmasını söyleyeceğim. Testler. Ne kadar ilerlediğini düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyor. "Bir süredir adet görmüyorum ve her zaman çok düzensiz oluyorlar."

"Geldiğinizde verdiğiniz idrar örneğine dayanarak, hamile olduğunuzu gösterecek kadar yüksek bir hCG seviyesi var. Fark ettiğiniz lekelenme birkaç anlama gelebilir, bu nedenle varsayımlarda bulunmak yerine bazı kan testleri yapacağım ve ultrasona gireceğim."

Bir hemşire gelip birkaç tüp kan aldıktan sonra Sienna'yı ultrasona götürmek üzere bir kadın geliyor. "Kalkmana gerek yok. Yatağını oraya götüreceğim," diyor yumuşak bir gülümsemeyle. Yaka kartında Madeline yazdığını fark ediyorum.

"O da benimle gelebilir mi?" Sienna endişeyle soruyor, sanki onu gözümün önünden ayırmam için en ufak bir şans varmış gibi. Ne göreceğimiz hakkında hiçbir fikrimiz yok ve Madeline yeterince arkadaş canlısı görünse bile onu bir yabancıyla yalnız bırakmamın imkânı yok.

"Elbette," diyor.

Geldiğimizde oda karanlıktı ve teknisyen ekipmanı kurduğunu söyledi. Sienna ne kadar ilerlemiş olduğundan emin olmadığı için bize transvajinal ultrason yapacağını söylüyor. Sienna'nın yanında duruyorum, elini tutuyorum ve başparmağım ile daireler çizerek masaj yapıyorum, burada olduğuma ve öyle ya da böyle her şeyin yoluna gireceğine dair ona güven vermeye çalışıyorum.

Teknisyen birkaç saniye sessiz kalıyor, aleti içinde hareket ettiriyor ve ekrandaki düğmelere tıklıyor. Bir sorun olduğunu düşünerek kalbim sıkışıyor. Ekranda ne olduğunu anlayamıyorum ama gri ve grenli bir görüntü var ve içinde bir bebek varmış gibi görünmüyor. Yine de hamileliğin bu kadar erken döneminde ne görmem gerektiğinden emin değilim.

Birkaç dakika sonra sessiz odayı yüksek bir vınlama, *vınlama*, *vınlama* sesi dolduruyor ve Sienna'nın nefesi kesiliyor. "Bu bebeğimin kalp atışı mı?"

"Evet, kesinlikle öyle. Ve çok da güçlü. Ölçümlere göre yaklaşık beş haftalıksın."

Vay anasını, Sienna beş haftalık hamile. Doğum kontrol hapı kullanmasına rağmen, kaderin başka planları varmış gibi görünüyor.

Sienna elimi sıkıyor ve bana bakıyor, gözleri duygu dolu cam gibi. "Bir bebeğimiz olacak," diye mırıldanıyor usulca.

"Evet, öyleyiz," diye kabul ediyorum, eğilip alnından öpüyorum.

Teknisyen ultrasonda bize yol gösterirken bir yandan da doktor için fotoğraf çekiyor. Sienna'nın neden kanaması olduğuna dair bize herhangi bir bilgi veremiyor, ancak doktor fotoğraflara baktıktan sonra bize daha fazla bilgi verebileceğini söylüyor.

Ultrason bittikten sonra Sienna tekerlekli sandalyeyle odaya geri götürülüyor ve bize doktorun birazdan gelip tüm sonuçları gözden geçireceği söyleniyor.

Ne söyleyeceğimizi bilemeden sessizce bekledik. Bebeğimizi gördük, kalp atışlarını duyduk ama bu Sienna'nın kanaması olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Bir süre sonra doktor geri dönüyor ve endişelenmemize gerek olmadığını söylüyor. Kan tahlilleri de dahil olmak üzere her şey iyi görünüyor. "Kanamaya gelince, implantasyon nedeniyle hamileliğin başlangıcında yaygındır." Ultrasonun ne gösterdiğini daha ayrıntılı olarak açıklamaya devam ediyor ve işini bitirdiğinde, "Sizi taburcu edeceğim ve birkaç gün yatak istirahati ve ardından kadın doğum uzmanınızla bir takip önereceğim" diyor.

O dışarı çıktığında Sienna düz karnına bakıyor. "Orada bir bebek olduğuna inanmıyorum." Ne kadar sevimli olduğunu görünce homurdanıyorum. "Sadece senin spermlerin doğum kontrolünün bile durduramayacağı kadar güçlü olabilir." Alaycı bakışlar atıyor ve ben bir kahkaha atıyorum.

"Süper spermlerimi sevdiğini biliyorsun," diye şaka yaparak gözlerimi sallıyorum.

Sienna bir anlık sessizliğin ardından, "Bu bebek çok sevilecek," diyor.

"Çok doğru," diye katılıyorum, şimdiden karımın yapacağı her şeyi düşünmeye başlamışım.

önümüzdeki dokuz ay boyunca ihtiyacım olacak. Sonra, bebek doğduktan sonra... Kahretsin, yapacak ve satın alacak çok şey var. "Seni eve götürüp yatıralım. Acıktın mı? Susadın mı? Rahat edebilmen için daha fazla yastık sipariş etmeliyiz. Ve bir kadın doğum uzmanı bulmalıyız. Kendini nasıl hissediyorsun? Doktorun dediğini biliyorum-"

"Micah," diyor Sienna gülerek. "Nefes al."

Neden güldüğünü bilmiyorum. Ben ciddi dim. "Eve dönüş yolunu kendini zihinsel olarak hazırlamak için kullansan iyi olur, Cehennem Kedisi," diye uyarıyorum onu. O Bayan Bağımsız olabilir ama artık benim bebeğime hamile ve bu her şeyi değiştirir.

"Ne için?" diye soruyor, belli ki kafası karışmış.

"Önümüzdeki dokuz ay. Bebeğimizi taşıyorsun. Benim işim de seninle ilgilenmek ve rahat etmeni sağlamak. Benim deli olduğumu düşünüyordun.

İlk tanıştığımızda... Henüz hiçbir şey görmedin."

"EMİN MİSİN?" ELLIE ŞAŞKINLIKTAN BURNUNU KIVIRARAK SORUYOR.

"Evet, hanımefendi. Bay Gutierrez babalık testini aceleye getirdi ve sonuçlar sizin onun biyolojik çocuğu olduğunuzu onaylar onaylamaz beni çağırdı. Benden vasiyetinde değişiklik yapmamı istedi, eğer ona bir şey olursa, siz ve karısı her şeyi yarı yarıya paylaşacaksınız. Ama ikisi de vefat ettiği için, tüm mal varlığı yaşayan tek akrabası olarak sana kalacak. Henüz on sekiz yaşında olmadığın için, on sekizinci doğum gününe kadar mirasın yöneticisi olarak kalacağım."

Eleazar ve karısının depoda çıkan bir elektrik yangınında yanarak öldüklerinin açıklanmasının üzerinden bir hafta geçmiştir. Birkaç gün sonra Norman Eisenburg, Ellie ile bir görüşme talep etti. Kendisi Gutierrez ailesinin avukatı ve vasiyetnamenin okunması için Ellie ile görüşmesi gerektiğini söylediğinde neredeyse kahvemde boğuluyordum.

"İstemiyorum," diyor usulca, sesi duygusallıktan çatlıyorOnu ve Sienna'yı depodan kurtardığımızdan beri böyle. Sessiz, içine kapanık. Sienna'ya kardeşinin biriyle görüşmesi gerektiğini düşündüğümü söyledim. O bir insanı öldürdü ve bununla yaşamak kolay bir şey değil ama Ellie sadece zamana ihtiyacı olduğunu söyleyerek reddetti.

Bay Eisenburg ona deliymiş gibi bakıyor, ama o daha bir şey elimi Ellie'nin omzuna koyuyorum. "Şu anda duyguların allak bullak olmuş durumda. Acele kararlar vermeden önce neden bir süre oturup düşünmüyorsun? Eleazar Gutierrez hakkında ne hissedersen hisset, sen onun kanındansın, bu da sana bıraktığı her şeyin senin hakkın olduğu anlamına geliyor."

"Bu kanlı para," diye mırıldanıyor. "O bir suçluydu. Onun için çalışan herkes iğrenç suçlulardı."

"Hanımefendi, bir şey söyleyebilir miyim?" dedi beyefendi nazıkçe. "Miras ve mal varlığının iki yüz milyon dolar olduğu tahmin ediliyor. Eğer *aile içinde* yer almak istemiyorsanız" -kaşlarını kaldırarak işin yasadışı yönlerini kastettiğini belli ediyor- "istemediğiniz kısımları satıp çekip gidebilirsiniz. Ama geri kalan para ve yatırımların hepsi temiz."

Ellie kalın kalın yutkunuyor. "İki yüz milyon mu?"

Bay Eisenburg yavaşça başını sallar.

"Peki, her şeyi satıp parayı alabilir miyim?"

"Kesinlikle yapabilirsin," diyorum ona. "Bay Eisenburg'un her şeyi onaylaması gerekiyor ama bunun bir sorun olacağını sanmıyorum. Ve size her yardımcı olabilirim."

İçini çekti. "Tamam, o zaman ben de bunu yapmak istiyorum. Ama onun kirli paradan gelen her bağışlamak istiyorum."

" "

"Bay Eisenburg, ne kadar sürede bir şey satın alabilirim? Mesela pahalı bir şey?"

Kaşlarını çatıyor. "Miktara bağlı elbette ama evraklar bugün ilerleyen saatlerde mahkemede işleme alınacak ve hafta sonuna kadar her şeye erişiminiz olacak."

Arabama binip eve dönerken Ellie, "Benim için bir yerde durabilir misin lütfen?" dedi.

"Tabii, nerede?"

"Lola'nın Dans Stüdyosu."

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SIENNA

"SEN NE?" YATAKTAN HAYKIRIYORUM. DOKTOR BİRKAÇ TANE ÖNERDİ

Ama Micah bir hafta kalmam için ısrar etti. Şaşırtıcı bir şekilde itiraz etmedim. Sanırım Eleazar'la yaşadığım travmatik olaylar, hamile olduğumu öğrenmem ve bebeğimi kaybetme korkusu arasında dinlenmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

İlk birkaç gün Ellie de evde kaldı, ancak daha sonra geri kalmak istemediğini söyleyerek okula döndü.

"Sperm donörüm her şeyini bana bıraktı," diyor Ellie, gözleri dolmuş bir halde. Her şey olduğundan beri son derece duygusal. Micah onu birini görmeye götürmemi önerdi, ama o sadece zamana ihtiyacı olduğunu söyleyerek götürmemem için yalvardı.

Şok içinde Ellie'den Micah'ya bakıyorum. "O gerçek mi?"

"Evet, tüm Gutierrez malikanesi ona kaldı," diye onaylıyor omuz silkerek.

"Bekle, bu onun bir mafya prensesi olduğu anlamına mı geliyor?" Çıglık atıyorum, başlıyorum

çıldırarak için. "Aman Tanrım, mafyanın içinde mi?"

"Hayır," diyor Micah gülerek, ben ona ters ters bakıyorum. "Adam rüşvetçiydi ama her akıllı işadamı gibi onun da bir sürü yasal varlığı vardı. Mal varlığı parçalanacak ve dağıtılacak. Kirli paralar Ellie'nin isteği üzerine bağışlanacak ve yasal paralar da Ellie'nin on sekiz yaşına geldiğinde tam olarak erişebileceği bir vakıf hesabına yatırılacak. O zamana kadar, satın almak istediği her şey mirasın vasisi Norman Eisenburg'dan geçecek, kendisi iyi bir adama benziyor."

"Ve paramla satın alacağım ilk şeye çoktan karar verdim," diye ekliyor Ellie, her kelimeye işlenmiş ham duygularla. "Lola'nın Dans Stüdyosu. Grace orayı satmayı düşündüğünü söyledi ve ben de senin için satın almak istiyorum. Dans etmeyi çok seviyorsun ve hayalin hep bunu yapmaktı."

"Oh, El," diye mırıldandım. "Ama sadece benim için değil, değil mi? Her zaman yerel okula gideceğini ve evde yaşayacağını söyledin. Bu işi birlikte yürütebiliriz."

Ellie hüzünle gülümsüyor ve ilk kez bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum, ama ne olduğunu anlayamıyorum ve o konuşmuyor. "Evet, belki," diyor kayıtsızca. "Ama şimdilik sadece bunun senin olmasını istiyorum. Bana çok şey verdin ve ben de bunu sana vermek istiyorum." Bir elini yavaşça karnıma koyuyor. "Ve kim bilir? Belki bu küçük oğlan ya da kız dansı bizim kadar sever."

Tıkanıyorum, hormonlarım beni ele geçiriyor. "Teşekkür ederim." Onu kollarımın arasına alıp sıkıca sarılıyorum. "Seni seviyorum, El."

"Ben de seni seviyorum," diyerek ayağa kalkıyor. "Yapmam gereken bir sürü ödevim var, o yüzden gidip onları yapacağım."

Yalnız kaldığımızda, Micah az önce Ellie'nin oturduğu yere geçti. "Nasıl hissediyorsun?"

"Duygusal," diye şaka yaparak ikimizi de güldürüyorum. "Hayatımızın bu kadar kısa sürede bu kadar değiştiğine inanamıyorum."

"İyilik için mi?" Micah onaylıyor.

"Kesinlikle. Uzun süre boyunca, ikimizin de istemediği hayata zorlandığımızı hissettim. Sen gelene kadar aşık olmaktan korkuyordum ama sen bana her adımda riskin ödüle değer olduğunu hatırlattın."

"Peki ödül ne?" diye soruyor, ne olduğunu çok iyi bilmesine rağmen. Sadece söylediğimi duymak istiyor.

"Ödül sevgidir."

EPILOG

MICAH

"PEMBE LEOMU BULAMIYORUM!" ELLIE BİR YERLERDEN BAĞIRIYOR
Ev.

"Mavi leo!" Neredeyse iki yaşındaki kızımız London ekliyor.

"İkisini de görmedim," diye bağırıyor Sienna bir yerlerden. "London'ın bale terliklerini de bulamıyorum. Gören olursa bana haber versin."

Artık resmileşti. Bir zamanlar bekar evim kadınlar tarafından istila edildi. Ve sadece kadınlar değil-balerinler.

Önce London'ın odasına çıkıyorum ve onu mayolarını sağa sola savurup ortalığı dağıtırken buluyorum. Kapıya yaslanarak dikkatini çekmek için boğazımı temizliyorum ve beni gördüğü anda tüm yüzü aydınlanıyor.

"Baba!" Yaptığı şeyi bırakıyor ve doğruca bana koşuyor. Onu kollarıma alıp başımın üzerine kaldırdığımda kıkırdıyor ve sürekli izlediği dans filmlerinden sevdiği bir hareketi yapıyor. Sonra kollarını iki yana açıyor ve bir profesyonel gibi bacaklarını açıyor. Onu tekrar aşağı indirdiğimde kollarını bana doluyor ve yanağımdan öpüyor. "Mavi leo mu?" diye soruyor, annesininkine benzeyen parlak mavi gözleri umutla parlıyor.

"Nerede olduğunu bilmiyorum, tatlım. Başka bir tane takmaya ne dersin?" Gözleri hemen kararıyor ve bunun doğru olmadığını bildiğim için sözlerime pişman oluyorum. Annesi ve teyzesi gibi kızım da dansı ciddiye alıyor ve buna istediği leoyu giymek de dahil.

"Mavi olan." Suratını asıyor, onu yere bırakmam için kıpırdanıyor. Çekmecelerini parçaladığı yere geri koşuyor, ben de karımı bulmak için dışarı çıkıyorum.

Çamaşır odasında kıyafetleri karıştırıyor ve ben de bir an durup onu izliyorum. Bugün dar bir atlet ve her mükemmel kıvrımı ortaya çıkaran siyah bir tayt giyiyor. Saçları başının tepesinde dağınık bir şekilde düğümlenmiş ve yüzünü göremesem de, dudaklarına sürdüğü ve onu öptüğümde her zaman benim yüzüme bulaşan o parlak şey dışında makyajsız olduğuna bahse girerim.

Onu izlediğimi hissettiğinde kafasını kaldırıyor. "Hey, eve gelmişsin," diyor hışımla, yüzüne dökülen dağınık saç tellerini savurarak.

"Öpüyorum." Onu kollarıma çekiyorum ve hoşuma gitmeyecek kadar kısa bir öpücük veriyorum ama bu gece yatağa girdiğimizde onu daha uzun süre öpeceğim. "Bebeğimin annesi nasıl?"

"Karaya vurmuş bir balina gibi hissediyorum," diyor gülerek. Sanki bebek onu duyabiliyormuş gibi, karnı tekmelerle patlıyor ve önü benimkine dayandığı için bunu hissedebiliyorum. London doğduktan bu kadar kısa bir süre sonra hamile kalmayı planlamıyorduk ama bir kez daha kaderin başka planları vardı. Bu bebeği yakında dünyaya getireceğimiz için heyecanlıyız ve London da abla olacağı için heyecanlı.

"Sana biraz ara vermeni söylemiştim," diyorum, dinlemeyeceğini bilsem de. Birkaç hafta içinde doğum yapacak ama bu onu dans etmekten ve stüdyoda ders vermekten alıkoymuyor. London'a hamileyken de aynı şeyi yapmıştı; suyu geldiğinde onu stüdyodan almak zorunda kalmıştım.

"Sanırım bu benim son haftam," diyor suratını asarak. "Carmen'le konuştum ve derslerimi devralmayı kabul etti. Ben yoruldum, o da saatleri kullanabilir."

"Pembe leo'mu gören oldu mu?" Ellie kafasını çamaşır odasından içeri uzatarak soruyor. "Derse geç kalacağım."

"Belki bunu bulana kadar bugün için başka bir tane kullanabilirsin?" Ben öneririm.

Ellie'nin tepkisi de London'ınkiyle aynıydı, ben de ağzımı kapatıp temiz çamaşır yığınının içinde pembe ve mavi bir leo aramaya başladım ve zihnimde bir an burayı düzenlemesi için birini tutmam gerektiğini not ettim. Bir evde üç kız olması delilik ve eğer tahminim doğruysa, yakında karışıma bir tane daha eklenecek.

"Anne, mavi leo?" London çamaşır odasında bize katılarak soruyor.

"Bakıyorum-" Sienna'nın gözleri irileşiyor. "Oh, Tanrım."

"Benim mavi leom mu?" London umutlu bir şekilde sorar.

Sienna yere bakıyor ve ben de onun görüş açısını takip ediyorum.

"Anne, sen git yere işe," diyor London. "İğrenç! Tuvaleti kullan!"

"Oh, kahretsin," diye tıslıyor Ellie. "Bebeği doğuracaksın."

Pembe ve mavi leolar unutuldu, ben Sienna'ya arabaya kadar yardım ederken Ellie de London'ı kucağına aldı. Hastaneye gidişimiz hızlı oldu, doğum sancısı da öyle. Birkaç saat içinde yeni doğan bebeğimiz doğdu. London'da yaptığımız gibi, bebeğin cinsiyetini önceden öğrenmemeyi tercih ettik, bu yüzden doktorun açıklamasını bekledik.

"Tebrikler, sağlıklı bir kız."

Bebeği biraz temizledikten sonra kucağına alabilmesi için Sienna'nın göğsüne yatırıyorlar. Kızımızın başının üst kısmını öpüyor ve gözlerinde parlayan yaşlarla bana . "Bir kıza daha hazır mısın?" diye sorarken sesi duygu doluydu.

Evimi ele geçiren kıyafetlerin, ayakkabıların ve hormonların görüntüleri gözlerimin önünden geçiyor ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Başka türlü olmasını istemezdim."

Sienna

"SANA SÖYLEMEM GEREKEN BİR ŞEY VAR," DEDI ELLIE YAVAŞÇA VE BEN Ses tonundan bunun iyi olmayacağını şimdiden söyleyebilirim. Her şey yoluna girdiğinde, güvende olduğumuzda ve artık iki yakamızı bir araya getirmek için mücadele etmediğimizde ilişkimizin güçleneceğini düşünmüştüm ama nedense Ellie beni dışladı. Onu yiyip bitiren bir şeyler var ama sorduğumda gülümseyerek her şeyin yolunda olduğunu söylüyor.

Hâlâ okula gidiyor ve dans ediyor ama hiçbir arkadaşıyla takılmıyor ya da biriyle çıkmaya ilgi göstermiyor. Ve stüdyoda nadiren vakit geçiriyor. Okul ve mezuniyet gösterisiyle meşgul olduğu için böyle olduğunu söylüyor ama bir şeyler ters gidiyor. Bunu hormonlu bir genç kız olmasına bağlamaya çalışıyorum ama içten içe daha fazlası olduğunu düşünüyorum. Sadece ne olduğunu anlayamıyorum ve Ellie benimle bu konuda konuşmuyor.

"Tamam, ne oldu?" Brooklyn'i göğsümden çıkararak söylüyorum. Londra, Micah'ya aşık olduğum şehrin adını taşıdığından

Brooklyn'e yeminlerimizi tazelediğimiz şehrin adını vermek çok doğru.

"Üniversite için kabul mektuplarımı aldım ve California School of the Arts'a gitmeye karar verdim."

"Kaliforniya mı?" Kafam karışmış bir şekilde söyledim. "Ama... Buralarda kalacağını sanıyordum."

"Anne!" London bağırıyor, koşup yatağın üzerine atlıyor. "Bebek öpücüğü veriyorum." Eğilip Brooklyn'in başını öpüyor.

"Sonra konuşabiliriz," diyor Ellie ama ben başımı sallıyorum.

"Hayır, gitme lütfen. Her zaman New York'a gitmek istediğini söyledin."

"Biliyorum," diyor usulca, "ama bence Kaliforniya daha uygun."

"Uçakla beş saat uzaklıkta," diyerek duygularımın beni ele geçirmesine izin veriyorum. "Birbirimizden hiç bu kadar uzak kalmamıştık." Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor ve haksızlık ettiğimi biliyorum. Ellie istediği okula gitmeyi hak ediyor ama kararını etkileyen başka bir şey var gibi görünüyor.

"Beni terk mi ediyorsun?" London Ellie'ye bakarak soruyor. Ellie'ye rağmen Londra'nın çok iyi bir teyzesi. Kızımız ona tapıyor ve ülkenin öbür ucuna taşınırsa bunu iyi karşılamayacaktır.

"Ah, Londra Köprüsü," diyor Ellie, sessizce anlamam için yalvarıyor. "Her zaman geri geleceğim, söz veriyorum. Ve sen de beni ziyarete geleceksin."

"Ama seni özlüyorum," diye mırıldanıyor London. "Gitmeni istemiyorum." "Onu çok göreceğiz," diyorum yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirerek.

"Bundan hoşlanmadım." London somurtarak Ellie'nin de aynısını yapmasını sağlıyor.

"London, dur," diyorum nazikçe. "Bu harika bir haber." Ellie'ye sarılıyorum. "Çok çalıştın ve bunu hak ettin. O iyi olacak. Hepimiz iyi olacağız."

Micah ***Dört Yıl Sonra***

"İYİ İŞTİ HANIMLAR. BUGÜN ÇOK UYUMLU GÖRÜNÜYORDUNUZ."

Eşim sınıftaki öğrencileri överken ben arkasından izliyorum. Kızlardan birkaçı ona yaklaşan bir performansla ilgili sorular soruyor, o da sabırla ve gülümseyerek cevaplıyor ve onlara iyi geceler dileyip bir sonraki derste görüşeceklerini söylüyor.

Burada olduğumu bilmediğinden, herkes gittikten sonra müziği açıyor ve esnemek için bara doğru yürüyor. Bu stüdyonun içinde kendi halinde ve dış dünya diye bir şey yok. Etrafının farkında olmamasından nefret ediyorum ama bunun kendini güvende hissettiği için olduğunu biliyorum. Bu şekilde hissetmesi uzun zaman aldı ama kendisinin ve çocuklarımızın güvende olduğundan her zaman emin olacağımı biliyor.

Ayağını bara koyup öne eğildiğinde duvarın arkasından çıkıyorum. Başını kaldırıyor ve gözlerimiz aynada kilitleniyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Çocuklar geceyi ailemle geçirecek." Annem ve babam eli iş tutan büyükanne ve büyükbabalar. Lincoln hala bir yuva kurmayı reddettiği için London ve Brooklyn onların tek torunları ve bu nedenle ailem tarafından son derece şımartılıyorlar.

"Hmm." Tekrar hafifçe öne doğru eğilirken gözlerinde bir pırıltı beliriyor, bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyor. Ona doğru bir adım atıyorum, tam arkasında durana kadar aramızdaki boşluğu kapatıyorum. Bacağını indiriyor, sonra diğerini kaldırıp uzatıyor. İki ayağını da tekrar yere bastığında ellerimi kalçalarına koyup onu önüme doğru çekiyorum, parmaklarım şiş karnının üzerinde uzanıyor. Altı aylık hamile. Bana bunun son çocuğu olacağını söylediğinden beri kendimi ona daha fazla dokunmak isterken, bebeklerimizi taşıırken muhteşem vücudunun nasıl büyüdüğünü ve değiştiğini ezberlemek isterken buluyorum. Bu bizim son çocuğumuz olduğu için, bir kez daha cinsiyetin sürpriz olmasını tercih ettik.

Saçlarını sıkı bir topuzla topladığı için ince boynuna mükemmel bir erişimim var. Eğilip sıcak tenine yumuşak bir öpücük konduruyorum ve vücudunda gözle görülür bir ürperti oluşuyor.

Bunca yıl sonra bile karımın bana hala nasıl tepki verdiğinden zevk alıyorum. Babam bir keresinde bana iyi bir evliliğin anahtarının eşinle çıkmayı asla bırakmamak ve asla kayıtsız kalmamak olduğunu söylemişti. Eğer ona her gün sevginizi gösterirseniz, o da size memnuniyetle kalbini verecektir. Günlerimiz çılgınca geçebiliyor, iki yaramaz küçük kızımızla, kariyerlerimizle ve genel olarak hayatla dolu olabiliyor, ancak her zaman birbirimizle birlikte olmak için zaman bulduğumuzdan emin oluyoruz.

"Ellerini bara koy," diye nazikçe emrediyorum. Dediğimi yapıyor ve dolgun kalçası hafifçe dışarı fırlıyor. Etrafına uzanarak spor sütyeninin önünü aşağı çekiyorum ve göğüslerini ortaya çıkarıyorum. Pembe meme uçlarını cımbızlayıp çimdikliyorum ve zevkle inliyor, vücudu istek içinde kıvranıyor.

Karım sikilmeyi seviyor, ben de onun içinde olmayı seviyorum. Bugün tayt giyiyor ve taytsız, bu yüzden hem malzemeyi hem de iç çamaşırını bacaklarından aşağı çekmeyi kolaylaştırıyor ve kıcını sergiliyor.

"Micah, lütfen," diye inliyor, sonra sert bir tokat atıyorum, sesi odada çınlıyor.

"Sabır, Hellcat," diyorum ona, bacaklarını ayırıp amını okşarken. Islaktı, suları parmaklarımı kaplıyordu, bu yüzden iki tanesini içine soktum, inlemelerinin daha yüksek sesle çalınan müzikle rekabet etmesine neden oldum.

Barı bırakıyor, devralmak istiyor ama ben ona sert bir bakış atıyorum. "Ellerini tekrar bara koy," diyorum, talebim onu sadece daha da ıslatıyor.

Amcığı etrafımda sıkılaşıp ve elimin her tarafına boşalana kadar onu iyice ve sertçe parmaklıyorum. Aşağı inmesine fırsat vermeden pantolonumu çıkardım, kıcını hafifçe kaldırdım ve arkadan içine daldım, onu çok şiddetli itmemeyle dikkat ettim. Ne de olsa değerli bir yük taşıyor.

"Evet," diye , itişime itişle karşılık veriyor. "Tam orası."

Onun tatlı noktasına tekrar tekrar vuruyorum ve çok geçmeden ikinci kez boşalıyor, bu sefer beni de yanında götürüyor.

Hâlâ içindeyken eğilip omzunun üstünden öpüyorum. "Seni seviyorum."

Aynadaki yansımama bakıyor, dudaklarında küçük, doygun bir gülümseme. "Seni seviyorum."

Banyoda temizleniyoruz ve o da sokak kıyafetlerini giyiyor.

Dışarı çıkarken telefonu çalıyor ve kaşlarını çatarak telefona bakıyor.

"Çocuklar mı?" diye sordum.

"Ellie."

Bunun iyi olmayacağını bildiğim için iç çekiyorum. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde evliliğimiz güçlenirken, kız kardeşiyle olan ilişkisi yavaş yavaş kötüleşti. Ellie'nin Sienna'yı ve doğmamış bebeğimizi kurtardığı gün başladı ve daha da kötüleşmeye devam etti, özellikle de okul için ülkenin öbür ucuna taşındıktan sonra.

Eve nadiren geliyor ve bu da genellikle Sienna onu suçluluk duygusuna sürüklediğinde oluyor. Kız kardeşini rahat bırakmaya çalışıyor ama Ellie onun için bir kız kardeşten çok daha fazlası. Sienna onu bir annenin kızına baktığı gibi görüyor ve kendini bakmaya ve korumaya adanmış kızın onu tamamen dışlaması Sienna'nın kalbini kırıyor.

Ama Ellie'yi üzmek istemeyen Sienna hiçbir şey söylemiyor. Gülümsemeye devam ediyor ve kız kardeşi ona ne vermek isterse kabul ediyor.

"Ne dedi?"

"Eve gelmiyor." Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Mezun olduktan sonra yaz boyunca Kaliforniya'da kalmaya karar verdi." İçinden bir hıçkırık koptu. "Resmen kız kardeşimi kaybettim."

"Sadece yaz mevsimindeyiz, Cehennem Kedisi. Kız kardeşini kaybetmedin."

"Hayır." Burnunu çekerek başını sallıyor. "Biliyorum Ellie. Bu yaz sadece bizi alıştırmak için kullandığı bir yol. Bundan sonra sadece yeni yıla kadar kalacak ve sonra, biz farkına bile varmadan, hayatının sonuna kadar orada yaşayacak."

Bir Hafta Sonra

"SIENNA'NIN KIZ KARDEŞİNİ ZİYARET ETMEDEN GITMENİN GERÇEKTEN AKILLICA OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR MUSUN?"

Ellie'nin oturduğu binadaki asansörün düğmesine bastığımda babam soruyor.

"Ellie Sienna ile konuşmuyor, Sienna da onunla konuşamayacak kadar duygusal. Kız kardeşi mezun olup eve taşındıktan sonra nihayet aralarını düzeltmek için bir şansları olacağını umuyorduk, çünkü Ellie zaman istedi ve Sienna da ona gönülsüzce zaman verdi. Yeter artık. Karımın her gün ağlamasına izin vermeyeceğim. Ailemizi yeniden bir araya getirebilmek için bu pıslığın dibine ineceğim."

Asansör kapıları açılıyor, ben de nasıl olsa hat kesileceği için babamla konuşmayı kesiyorum. Ellie'nin katının numarasına basıyorum ve araba geldiğinde dışarı çıkıp doğruca onun kapısına yöneliyorum. Kapıyı çalmak için elimi kaldırıyorum ama yumruğum yüzeye değmeden kapı açılıyor ve Ellie'yle yüz yüze geliyorum. İlk fark ettiğim şey yüzündeki şaşkın ifade, yeşil gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuş. Beni beklemediği için tepkisini anlaşılır buluyorum.

Ama sonra hafifçe geri çekiliyor, yüz hatları başka bir şeye dönüşüyor - korku belki de- ve bu da onu tamamen içime almamı sağlıyor. Bakışlarım aşağıya doğru kayıyor, onu değerlendiriyor, iyi olduğundan emin oluyorum. Kaliforniya'da hava sıcak, bu yüzden bir atlet ve pamuklu şort giymiş. Olağandışı bir şey yok.

Orada. Ama gözlerim tekrar yüzüne doğru yükselirken bir şey dikkatimi çekiyor.

Bir yumru. Nerede olsa tanırım, çünkü eşim de üç kez aynısını giydi. Büyük değil, ama atleti çok dar olduğu için onu gerçekten vurguluyor. Onu öne çıkarıyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve o da bunu bildiğimi hemen anlıyor.

"Hamile misin?"

Elini çıkıntılı karnına götürürken endişeyle yutkunuyor ve bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Hamile olduğunu. Ve bizim bilmemizi planlamıyordu.

Gah! Umarım beğenmişsinizdir
Sienna ve Micah'ın hikayesi ve HEA.

Bir hikayenin sona ermesi her zaman üzücüdür,
Ama merak etmeyin, Ellie'nin yakında çıkacak hikayesinde daha fazlasını
göreceksiniz!

Sienna ve Micah'dan daha fazlasını ister misiniz?

[Bonus sonsözlerine buradan göz atın!](#)

[Ellie'nin kitabını ön sipariş edin: Almaya Değer Bir Risk](#)

YAZAR HAKKINDA

Nikki Ash, bekâr ebeveyn, gizli bebek ve sürpriz hamilelik romanlarına odaklanan USA Today Çok Satan çağdaş romantizm yazarıdır. Günlerini ve gecelerini kelimelerin içinde kaybolmakla geçiriyor. Yazmadığı zamanlarda kitap okuyor. Boxcar Çocukları'ndan Uğultulu Tepeler'e ve en yeni tek ebeveynli aşk romanlarına kadar her tür kitabı yaşadı ve soludu.

Nikki, kocası, iki çocuğu ve çocuklarından biri olarak gördüğü köpeğiyle birlikte Güney Florida'da yaşıyor. Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda, ailesiyle birlikte ilham arayışı içinde dünyayı geziyor.

Nikki Ash ile bağlantı kurun

[Web sitesi](#) * [Nikki Ash'in okuyucu grubu](#)

Bugün [haber bültenime katılın](#) ve [ÜÇ ücretsiz kitap kazanın!](#)

[E-kitap ve sesli kitap listemin tamamına göz atın!](#)

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.